İNANÇ GERÇEKLERİ

HARUN YAHYA

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı "Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

Birinci Baskı: Aralık 2005
İkinci Baskı: Mart 2006

ARAŞTIRMA
YAYINCILIK

Talatpaşa Mah. Emirgazi Caddesi
İbrahim Elmas İşmerkezi
A Blok Kat 4 Okmeydanı - İstanbul
Tel: (0 212) 222 00 88

Baskı: Seçil Ofset
100 Yıl Mahallesi MAS-SİT Matbaacılar Sitesi
4. Cadde No: 77 Bağcılar-İstanbul
Tel: (0 212) 629 06 15

www.harunyahya.org - www.harunyahya.net

İÇİNDEKİLER

Birinci Bölüm
İmanı Çabuk Anlamak

İkinci Bölüm
Kuran Mucizeleri

Üçüncü Bölüm
İnsanın Yaratılışı

Ek Bölüm
Evrim Yanılgısı

Birinci Bölüm
İmanı Çabuk Anlamak

BU BÖLÜMDE....

Müminlerin alçakgönüllüğü nasıldır?
Boş ve yararsız şeylerden yüz çevirmek nasıl olur? Neler "boş ve yararsız"dır?
Kuran'daki temizlik anlayışı nasıldır?
Kuran'da manevi temizlikten de bahsedilir mi?
Kıskançlığın Kuran'daki yeri nedir?
Kuran'da "alaycılık" ile ilgili bildirilenler nelerdir?
İnsanlara çirkin lakaplar takmanın Kuran'daki yeri nedir?
Dedikodunun Kuran'daki yeri nedir?
Herhangi bir konuda ümitsizliğe kapılmak neden doğru bir davranış olmaz?
Duygusallığın Kuran'da yeri var mıdır?
Kuran'da ihlas ve samimiyet anlayışı nasıldır?
Müminler olaylar karşısında hüzne kapılırlar mı?
Müminler öfke duyar mı?
Müminler hata yapar mı?
Kuran'da müminlere emredilen adalet anlayışı ne şekildedir?
Allah'ı anmak ne şekilde olur?
Kıyamet günü Kuran'da nasıl tarif edilmektedir?
Kıyamet günü inkar edenlerin durumu nasıl olacaktır?
Müminler sayıca çok fazla mıdırlar?
Ahirette müminlere nasıl bir karşılama vardır?
Din günü kafirler ne şekilde tanınacaklardır?
Hastalık ve zorluk anında müminin tavrı nasıl olur?
Müminlerin yaptıkları işlerde birbirlerine danışmalarının faydaları nelerdir?
Kuran'da geçen kıssaların anlatılış sebepleri nedir?
Geçmişteki kavimler nasıl helak edilmişlerdir?
Kimlere öğüt verilir?
Öğüte en güzel cevap nasıl verilir?
İnfak ne demektir?
İnfak ederken en güzel tavır nasıl olur? Ne şekilde infak edilir?
Hırsla mal yığıp biriktirmenin ya da cimrilik etmenin Allah Katındaki karşılığı nedir?
Zenginliğin ahirette herhangi bir yararı olacak mıdır?
Nefsini savunmamak nasıl olur?
Dünya hayatına kapılmamak nasıl olur?

Dünya hayatına razı olanların durumu ne olacaktır?
Allah rızası için yaşamak ne demektir?
İnsan kendini neden yeterli görmemelidir?
Dinde zorlama var mıdır?
Hayırlarda yarışmak ne demektir?
Mümin nelere sabreder?
İnkar edenlere de bu dünyada mal, mülk verimesinin hikmeti nedir?
İnkarcılar yaptıklarına karşılık neden hemen cezalandırılmazlar?
İnkarcıların dünyada uğradıkları son nasıldır?
Kimler cehenneme girecektir?
Cehennemdeki pişmanlık fayda eder mi?
Cehennemde ateşten başka azaplar var mı?
Cehennemde inkarcılara yiyecek ve içecek olarak ne verilecektir?
Cehennem derece derece midir?
Cennettekiler ve cehennemdekiler birbirlerini görürler mi?
Cennette nasıl bir yaşam olacak?
Cennetteki manevi ortam nasıl olacak?
Nefsini ilah edinmek nasıl olur?
Şeytan insanı saptırmak için her an faaliyette midir?
İçimden geçirdiğim herşey Allah Katında biliniyor mu?
İnsanın kalbinin temiz olması ve insanlara karşı yardımsever olması cennete girmesi için yeterli olur mu?
Allah'a hicret etmek nasıl olur?
Kuran'da "ataların dini" ifadesiyle ne kastediliyor?
İslam'da kadın ile erkek eşit midir?
Kulağı ve gözü mühürlü kişi nasıl olur?
Kuran'da bozgunculuktan kastedilen nedir?
Münafık kimdir?
Münafıkları tanıyabileceğimiz alametler var mıdır?
Kuran'a göre "cahil insan" kimdir?
Kuran'da insanın yaratılışı nasıl anlatılır?
Allah'ın dinine davet ne şekilde olur?
Günlük hayatta insan nasıl derin düşünebilir?
Derin düşünmeyi neler engeller?
Düşünmekten kaçan insanlar nasıl bir kayba uğrarlar?
Yaratılanlar üzerinde düşünmek insana nasıl yararlar sağlar?
Allah'ın kadrini hakkıyla takdir etmek nasıl olur?
İnsan yanıldığında veya unuttuğunda ne yapmalıdır?
Tarihte yaşayan tüm toplumlara elçi gönderildi mi?
İnkarcılar tarih boyunca neden bütün Peygamberlere iftira atmışlardır?

İnkarcıların bu çabaları bir sonuç verir mi?
Müminlerin dünyadaki gerçek dostları kimdir?
Müminlerden başkası niçin dost edinilmez?
Şeytanı dost edinenler kimlerdir?
İnsan dünyadayken kesin olarak cennete gideceğinden emin olabilir mi?
Kuran'da bahsedilen "önde gelenler" kimlerdir?
"Salih amel" ne demektir?
Malca zenginleştiğinde müminin tavrı nasıl olur?
Hikmet sahibi olmak ne demektir?
İsraf Kuran'da nasıl geçmektedir?
Meleklerin insanların canını alması nasıl olur? İnsan canı alınırken meleği görür mü?
Vesvese nedir?
İnsan vesveseden nasıl kurtulur?
Kuran okunurken ne yapmak gerekir?
Kuran'ı okumak yeterli midir?
Din ahlakını yaşamak hangi yönleriyle barış ve huzuru sağlar?
Kuran'da öğütlenen ticaret ahlakı nasıldır?
Tevekkülsüzlüğün insan ruhunda yol açtığı tahribatlar nelerdir?
Fiili dua nasıl yapılır?
Toplumdaki dejenerasyonla dinsizlik arasındaki bağlantı nedir?
Cinler nasıl varlıklardır? Cinlerin de iman edeni ve etmeyeni var mıdır? Ahirette onların da yaşayacağı
cennet ve cehennem olacak mı?
Cinler gelecekten haber verebilir mi?

YAZAR ve ESERLERİ HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 30.000 resmin yer aldığı toplam 45.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 57 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveççe gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi

üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

OKUYUCUYA

Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 140 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir kısım ayrılması uygun görülmüştür.

Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

Müminlerin alçakgönüllüğü nasıldır?

Alçakgönüllü olmak, Kuran'da önemli bir mümin özelliği olarak geçer. Allah ayetlerinde müminlere alçakgönüllü olmalarını emreder. Büyüklenen ve şımarıp azgınlık yapanların da Allah tarafından sevilmediği yine ayetlerde haber verilir.

Müminler, Allah'ın herşeyi yarattığını, herşeyin tek sahibi olduğunu ve insanlara tüm nimetleri verenin O olduğunu bilen insanlardır. Dolayısıyla bir mümin Allah karşısındaki acizliğinin farkında olduğu için yersiz bir büyüklenme ve kibir içine girmez. Ne kadar güzel, ne kadar zengin, ne kadar zeki, ne kadar itibarlı olsa da bunlardan dolayı böbürlenmez, çünkü bunları ona Allah'ın verdiğini bilir. Bu yüzden müminlere karşı da tavrı daima tevazulu olur. Kendi özelliklerini ön plana çıkarmaya, sürekli güzel yönlerini vurgulamaya çalışmaz. Çünkü yaptığı herşeyin karşılığını yalnızca Allah'tan bekler.

İnkarcıların yeryüzünde büyüklenmesinin aksine, tevazu sahibi müminler alçakgönüllülükle hareket ederler ve bu tevazuları dış görünüşlerine de yansır. Allah müminlerin tevazulu tavrına bir ayetinde şöyle dikkat çekmiştir:

O Rahman (olan Allah)ın kulları, yeryüzü üzerinde alçak gönüllü olarak yürürler ve cahiller kendileriyle muhatap oldukları zaman "Selam" derler. (Furkan Suresi, 63)

Bu ahlaklarının sonucunda Allah müminleri cennetle müjdelemiştir:

...İşte sizin ilahınız bir tek ilahtır, artık yalnızca O'na teslim olun. Sen alçak gönüllü olanlara müjde ver. (Hac Suresi, 34)

Boş ve yararsız şeylerden yüz çevirmek nasıl olur? Neler "boş ve yararsız"dır?

"Boş ve yararsız şeylerden yüz çevirmek", insanın sadece Allah'ın rızasını kazanacağı davranışlarda bulunmasıyla mümkün olur. Mümin dünyada kendisine verilen süreyi çok iyi değerlendirmesi gerektiğini bilir. Çünkü bu dünyada yaptığı işler sonucunda ahirette sonsuza kadar konaklayacağı yer belirlenecektir. Bu yüzden her yaptığı işle ahirete yönelik bir hayır kazanmaya çalışır. Elbette her insan gibi konuşur, eğlenir, yemek yer, güler, düşünür, çalışır ama bunları yaparken aklında hep insanlara, dine menfaat sağlayacak hayırlı düşünceler vardır.

Ayrıca yaptığı her hareket bir amaç üzerinedir. Daima kendisine Allah'ın hoşnutluğunu en fazla kazandıracak işe yönelir. Bu konuyu şöyle örneklendirebiliriz: Araba motorlarının gücü hakkında sohbet etmek her insanın yapabileceği bir şeydir. Ancak bir mümin, yapması gereken daha aciliyetli işler varken, saatlerce bu konu üzerinde konuşmaz. Aynı şekilde bir mümin, yanında Allah'ın dinini anlatabileceği bir

insan varken, onunla uzun süre bir spor karşılaşmasında hangi tarafın kazanacağı üzerinde de konuşmaz. Çünkü o anda öncelikli olan, o kişinin Allah'ın varlığını, büyüklüğünü, cennete layık olabilmek ve cehennemden sakınmak için neler yapması gerektiğini öğrenmesidir.

Kısacası mümin, dinin ve Müslümanların menfaatini ilgilendirmeyen konularda ne uzun süreli bir konuşmaya dalar, ne de bu konulara gereğinden fazla vakit ayırır. Dünyayla ilgili her konuda iyi bir ayrım yaparak, zamanını çok iyi değerlendirir. İçinde bulunduğu anda neyin "boş iş" neyin faydalı şey olduğunu ise vicdanını ve aklını kullanarak ayırt eder ve bu konuda taviz vermez. Kuran'da bir müminin "boş söz"le karşılaştığındaki tavrı şöyle haber verilir:

'Boş ve yararsız olan sözü' işittikleri zaman ondan yüz çevirirler ve: "Bizim yapıp-ettiklerimiz bizim, sizin yapıp-ettikleriniz sizindir; size selam olsun, biz cahilleri benimsemeyiz" derler. (Kasas Suresi, 55)

Kuran'daki temizlik anlayışı nasıldır?

Müminler fiziksel olarak tertemiz insanlardır. Bedenleri, yedikleri yiyecekler, giydikleri giysiler, yaşadıkları ortamlar her zaman temizliği ve düzeniyle göze çarpar. Bulundukları her yeri Kuran'da tarif edilen, tertemiz cennet ortamlarına benzetmeye çalışırlar.

Allah müminlerin temizlik anlayışının nasıl olması gerektiğine, aşağıdaki ayetlerde dikkat çekmiştir:

Elbiseni temizle. Pislikten kaçınıp-uzaklaş. (Müddessir Suresi, 4-5)

Ey iman edenler size rızık olarak verdiklerimizin temiz olanlarından yiyin... (Bakara Suresi, 172)

... Bana hiçbir şeyi ortak koşma, tavaf edenler, kıyam edenler, rükua ve sücuda varanlar için Evimi tertemiz tut. (Hac Suresi, 26)

Kuran'da manevi temizlikten de bahsedilir mi?

Allah Kuran'da insanın ruhen temiz olmasından da bahseder. Nefsindeki kötülüklerden uzak duran, nefsini arındırıp temizleyen insanların kurtuluş bulacağına dikkat çeker:

Sonra ona fücurunu (sınır tanımaz günah ve kötülüğünü) ve ondan sakınmayı ilham edene (andolsun). Onu arındırıp-temizleyen gerçekten felah bulmuştur. (Şems Suresi, 8-9)

İnsanın manevi yönden temiz olması, ayette bildirildiği gibi nefsinin emrettiği kötülüklerden tamamen uzak durmasıyla mümkün olur. Manevi yönden temiz olan kişi, samimi bir imana, huzurlu bir ruh haline sahiptir. Yaptığı her iş gibi, her düşüncesi de hayırlıdır. Karşısına çıkan her olayda Allah'tan razı olmuş bir tavır gösterir. İçi de dışı ile birdir. Ayrıca Allah'tan gelen herşeyin kendisi için mutlaka hayırlı olduğunu bilir.

Böyle insanlar nefislerindeki pisliklerden arınan insanlardır ve Allah Kuran'da bu insanların güzel bir sonla karşılaşacaklarını haber vermiştir:

... Sen, yalnızca gayb ile Rablerinden 'içleri titreyerek-korkmakta' olanları ve dosdoğru namazı kılanları uyarırsın. Kim temizlenip-arınırsa, artık o, kendi nefsi için temizlenip-arınmıştır. Sonunda dönüş Allah'adır. (Fatır Suresi, 18)

Doğrusu, temizlenip arınan felah bulmuştur; (A'la Suresi, 14)

Kıskançlığın Kuran'daki yeri nedir?

Haset, Kuran'da kınanan bir tavırdır. Allah, deneme maksadıyla, insanların nefsini kıskançlığa eğilimli olarak yarattığını, fakat müminlerin bundan sakınmaları gerektiğini Kuran'da bildirmiştir:

... Nefisler ise 'kıskançlığa ve bencil tutkulara' hazır (elverişli) kılınmıştır. Eğer iyilik yapar ve sakınırsanız, şüphesiz Allah yaptıklarınızdan haberi olandır. (Nisa Suresi, 128)

Bazı insanlara "kıskanç mısındır?" diye sorulduğunda buna "evet" veya "biraz" diye cevap verirler. Ancak bu cevabın arkasında gizlenen anlamı detaylı olarak düşünmezler. Oysa kıskançlık, insanın, başka birisinin kendisinden herhangi bir yönüyle daha üstün olmasını kabullenememesinin bir sonucu olarak ortaya çıkar. Bu ise, insanı Allah'a karşı büyüklenmeye kadar götürecek bir tutumdur. Çünkü insanlara sahip oldukları bütün özellikleri veren Allah'tır. Dilediğine dilediği kadar verir bunu da kimse engelleyemez.

Ayrıca Kuran'da şeytanın, kıskançlık yüzünden Hz. Adem'e secde etmeyerek Allah'a isyan etmesinden söz edilir. Kendisini Hz. Adem'den daha üstün gördüğü bildirilir. Bu durumda karşımıza önemli bir gerçek çıkar: Kıskançlık aslında şeytana ait bir özelliktir ve Allah'tan korkan insanın bundan kaçınması gerekir.

Allah Kuran'da müminlere, haset eden kişilerin yapmaya kalkışacakları kötülüklerden korunmaları için Kendisi'ne sığınmalarını söylemektedir:

De ki: Sabahın Rabbine sığınırım. (Felak Suresi, 1)

Ve haset ettiği zaman, hasetçinin şerrinden. (Felak Suresi, 5)

Kuran'da "alaycılık" ile ilgili bildirilenler nelerdir?

Alay, Allah'ın kesinlikle beğenmediği çirkin bir tavırdır. Dinsiz toplumlarda birçok alay konusu bulunur. İnsanların eksiklikleri veya kusurları ile alay etmek, onlara kötü lakaplar takmak bu konuların başında gelir. Allah bu çirkin ahlaka karşı insanları şöyle uyarmaktadır:

Arkadan çekiştirip duran, kaş göz hareketleriyle alay eden her kişinin vay haline; (Hümeze Suresi, 1)

Allah'ın Kuran'da dikkat çektiği diğer bir alay şekli ise, inkarcıların inananlarla alay etmesidir. Gaflet içinde olan, iman edenlerin doğru yolda olduğunu kavrayamayan bu insanlar kendilerini inananlardan üstün görerek onlarla alay ederler:

Doğrusu, 'suç ve günah işleyenler,' kimi iman edenlere gülüp-geçerlerdi. Yanlarına vardıkları zaman, birbirlerine kaş-göz ederlerdi. (Mutaffifin Suresi, 29-30)

Allah bu kişilerin ne kadar büyük bir yanılgı içinde olduklarını ve uğrayacakları sonun kötülüğünü ise şöyle bildirmiştir:

bugün, iman edenler, kafir olanlara gülmektedirler. Tahtlar üzerinde bakıp-seyretmek suretiyle. Nasıl, kafir olanlar, işlediklerinin feci karşılığını gördüler mi? (Mutaffifin Suresi, 34-36)

Fakat bunların hepsinden önemli olarak Allah Kuran'da, dinle, Allah'ın ayetleri ile alay edenlerden bahseder. Bu kişilerin, kendilerine Allah'tan gelen her uyarıyı, onları uyarıp korkutmak için gönderilen elçileri yalanladıklarını bildirir. Kuşkusuz bu insanlar Allah'ın büyüklüğünü, gücünü hakkıyla takdir edemeyen, ahirette hesap vereceklerini gözardı eden kişilerdir. Ancak bu kişiler ahirette büyük bir şaşkınlık yaşayacak ve dünyada yaptıkları çirkin alaycılığın karşılığını sonsuz bir azapla alacaklardır. Kuran'da bu gerçek açıkça bildirilmiştir:

İşte onlar, Rableri'nin ayetlerini ve O'na kavuşmayı inkar edenlerdir. Artık onların yapıp-ettikleri boşa çıkmıştır, kıyamet gününde onlar için bir tartı tutmayacağız. İşte, inkar etmeleri, ayetlerimi ve elçilerimi alay konusu edinmelerinden dolayı onların cezası cehennemdir. (Kehf Suresi, 105-106)

Kişinin (yana yakıla) şöyle diyeceği (gün): "Allah yanında (kullukta) yaptığım kusurlardan dolayı yazıklar olsun (bana) doğrusu ben, (Allah'ın diniyle) alay edenlerdendim." (Zümer Suresi, 56)

İnsanlara çirkin lakaplar takmanın Kuran'daki yeri nedir?

Kuran ahlakını yaşamayanlar, kendilerini yüceltmek uğruna insanlara olmadık kötü lakaplar takarak alay ederler, böylece karşılarındaki insanları küçük düşürmeye çalışırlar. Müminler ise asla böyle çirkin bir tavra itibar etmezler. Allah Kuran'da müminleri çok açık bir şekilde bu çirkin davranıştan men etmiştir, bu emre uymayanların da zalimlerden olacağını belirtmiştir:

Ey iman edenler, bir kavim (bir başka) kavimle alay etmesin, belki kendilerinden daha hayırlıdırlar; kadınlar da kadınlarla (alay etmesin), belki kendilerinden daha hayırlıdırlar. Kendi nefislerinizi (kendi kendinizi) yadırgayıp-küçük düşürmeyin ve birbirinizi 'olmadık-kötü lakaplarla' çağırmayın. İmandan sonra fasıklık ne kötü bir isimdir. Kim tevbe etmezse, işte onlar, zalim olanların ta kendileridir. (Hucurat Suresi, 11)

Kuran ahlakına uyan insanlar Allah'ın beğenmediği bu davranışı hiçbir zaman göstermezler. Birbirlerini en güzel şekillerde çağırmaya özen gösterir ve birbirlerine Allah'ın samimi birer kulu olarak derin bir saygı beslerler.

Dedikodunun Kuran'daki yeri nedir?

Allah Kuran'da müminlere birbirlerini çekiştirmelerini yasaklamış, bunu çirkin bir ahlak olarak göstermiştir:

...Kiminiz kiminizin gıybetini yapmasın (arkasından çekiştirmesin.) Sizden biriniz, ölü kardeşinin etini yemeyi sever mi? İşte, bundan tiksindiniz. Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz, tevbeleri kabul edendir, çok esirgeyendir. (Hucurat Suresi, 12)

Ayetteki bu emir gereği, Allah'ın dinini yaşayan, birbirlerine kardeş gibi olan insanlar böyle bir hareketi yapmaktan sakınırlar. Aksine müminler birbirlerini her zaman hayırla anar, her zaman müminlerin güzel yönlerini ortaya çıkarmaya çalışırlar, Allah'a teslim olmuş insanlarda eksik ve kusur aramaya kalkışmazlar. Dolayısıyla dinden uzak ortamlarda insanlara büyük sıkıntı veren dedikodu, Allah'ın sınırlarını koruyan müminlerin arasında asla yaşanmayan bir ahlak bozukluğudur. Eğer bir mümin birbirlerinde eksik veya hatalı bir tavır görürse bunu o müminin arkasından başkalarıyla çekiştirmez. Bunun yerine müminler doğrudan doğruya birbirlerine bu hatalı tavırlarını düzeltmeleri için öğüt verirler.

Herhangi bir konuda ümitsizliğe kapılmak neden doğru bir davranış olmaz?

Allah'ın her varlığın, her olayın yaratıcısı olduğunu bilen, O'nu tanıyıp gücünü takdir edebilen bir insan için herhangi bir konuda ümitsizliğe düşmek söz konusu olamaz. Çünkü Allah her türlü zorluğu açıp gideren, affeden, merhamet eden, sonsuz kudret ve bilgi sahibi olandır. Günlük yaşamın akışı içinde meydana gelen her türlü aksaklık, aniden ortaya çıkan sorunlar, hastalıklar, kazalar, yapılan hatalar, kısacası insanların ümitsizliğe kapılma nedeni olarak gördükleri herşey gerçekte tamamen Allah'ın kontrolünde gerçekleşmektedir. Allah herşeyden haberdar olan, herşeyi

bilendir. Sonsuz bir akıl tarafından kaderinin tayin edildiğini bilmek bir insan için olabilecek en büyük rahatlıktır. İşte bunun bilincinde olan bir insan da hiçbir zaman ümitsizliğe kapılmaz.

Ayrıca mümin dünyada yaptığı her hatanın telafisinin mümkün olduğunu bilir, bu yüzden de ümitsizliğe düşmez. Nitekim Kuran'da insanlara Allah'ın rahmetinden umut kesmemeleri emredilmiştir:

"... Allah'ın rahmetinden umut kesmeyin. Çünkü kafirler topluluğundan başkası Allah'ın rahmetinden umut kesmez." (Yusuf Suresi, 87)

(Benden onlara) De ki: "Ey kendi aleyhlerinde olmak üzere ölçüyü taşıran kullarım. Allah'ın rahmetinden umut kesmeyin. Şüphesiz Allah, bütün günahları bağışlar. Çünkü O, bağışlayandır, esirgeyendir." (Zümer Suresi, 53)

Duygusallığın Kuran'da yeri var mıdır?

Duygusallığın Kuran'da yeri yoktur. Çünkü Kuran'da asıl olan "akıl" sahibi bir mümin olmaktır. Allah, Kendisi'nden korkup sakınananları bir nimet olarak "akıl" sahibi kılar. Akıl sahibi olan müminler ise, olayları her zaman Allah'ın Kuran'da gösterdiği mutlak doğrular çerçevesinde değerlendirirler. Akıl ve vicdanlarının yönlendirmesiyle doğru kararlar verirler. Ve bu şekilde her konuyu kolaylıkla çözüme ulaştırabilirler. Oysa duygusallık aklı örten en önemli etkenlerden biridir. Olaylara akıl kullanarak değil de duygularıyla yaklaşan kişi doğruyu ve yanlışı ayırt edemez. Tarafsız karar veremez, dolayısıyla adaletli olamaz. Kişilerin ne düşündüklerine önem verdiği için süratli ve isabetli kararlar alamaz. Duygusal bir karaktere sahip olan kişinin değerlendirmeleri Kuran'ın ölçülerine göre değil, kendi değer yargılarına göre olur.

Kuran'da ihlas ve samimiyet anlayışı nasıldır?

"İhlas", kelime anlamı olarak katıksız, saf olma demektir. Kuran'da geçen ihlas kavramı, insanın katıksızca gönülden Allah'a iman etmesi, O'na içten bağlanması anlamına gelir. İhlaslı bir mümin, yaşamı boyunca herşeyi Allah'ın rızasını elde etmek için yapar ve karşılığını da yalnızca Allah'tan bekler. Yaptığı işlerde, insanların düşüncelerine göre hareketlerini yönlendirmek, insanların gözüne girmeye çalışmak gibi samimiyetsiz hesapları yoktur. Bu yüzden her tavrı samimi, içten ve Allah'ın hoşnut olacağı şekildedir.

Samimi olan insan öncelikle Allah'a, ardından da insanlara karşı dürüst olur. Çünkü Allah'ın herşeyi görüp, duyduğunu, O'nun karşısında bir gün tüm yaptıklarıyla hesap vereceğini ve tüm düşüncelerinden, her türlü konuşmalarından, her türlü

davranışlarından sorumlu olacağını bilir. İşte bu yüzden müminin yaşadığı dürüstlük ve samimiyet onun derin imanının en önemli göstergelerindendir.

Allah Kuran'da Peygamberlerin daima Allah'ın rızasını arayan ihlaslı tavırlarını inananlara örnek olarak göstermiştir:

Güç ve basiret sahibi olan kullarımız İbrahim'i, İshak'ı ve Yakub'u da hatırla. Gerçekten Biz onları, katıksızca (ahiretteki asıl) yurdu düşünüp-anan ihlas sahipleri kıldık. Ve gerçekten onlar, Bizim Katımızda seçkinlerden ve hayırlı olanlardandır. (Sad Suresi, 45-47)

Ayrıca Kuran'da, Allah'a karşı samimiyetle yönelen kişiler övülmüş ve bu kişilerin hayırlı bir sonuçla karşılaşacakları müjdelenmiştir:

... Allah'a içten yönelenler ise; onlar için bir müjde vardır, öyleyse kullarıma müjde ver. Ki onlar, sözü işitirler ve en güzeline uyarlar. İşte onlar, Allah'ın kendilerini hidayete erdirdiği kimselerdir ve onlar, temiz akıl sahipleridir. (Zümer Suresi, 17-18)

Müminler olaylar karşısında hüzne kapılırlar mı?

Müminler olaylar karşısında hüzne kapılmazlar. Çünkü Allah'ın yarattığı her olayla kendilerini denediğini bilirler. Yolunda gitmiyor gibi gözüken olaylar karşısında da tevekküllü davranırlar ve sabrederler. Allah'ın herşeyi bir hikmet üzerine yarattığını unutmazlar. Kuran'da bu konuyla ilgili şöyle bir örnek verilir:

Siz O'na (Peygambere) yardım etmezseniz, Allah O'na yardım etmiştir. Hani kafirler ikiden biri olarak O'nu (Mekke'den) çıkarmışlardı; ikisi mağarada olduklarında arkadaşına şöyle diyordu: "Hüzne kapılma, elbette Allah bizimle beraberdir."... (Tevbe Suresi, 40)

Ayette görüldüğü gibi Peygamberimiz (sav) en zorlu görünen bir ortamda bile arkadaşına hüzne kapılmamayı tavsiye etmiştir. Müminler için en güzel örnek Peygamber ahlakı olduğu için, onlar da zor ortamlarda bu güzel tavrı uygularlar.

Müminlerin hüzne kapılmamalarının en önemli nedenlerinden biri de Allah'ın yarattığı her olayın kendileri için hayra dönüşeceğini bilmeleridir. Allah inanan insanlara dünyada güzel bir yaşam vaat etmiştir. Bu güzel yaşam içinde ömürlerini sürdüren müminler, Allah'ın kendilerini ahirette de, sonsuza kadar, nimetlerin asla eksilmediği dünyadakinden çok daha güzel, olağanüstü mükemmellikte bir mekana yerleştireceğini umarlar. Kuşkusuz bu, bir insan için olabilecek en büyük müjdelerden

biridir, ayrıca en büyük neşe kaynağıdır. Bundan dolayı da müminler asla hüzne kapılmazlar. Allah müminleri şöyle müjdelemiştir:

Şüphesiz: "Bizim Rabbimiz Allah'tır" deyip sonra dosdoğru bir istikamet tutturanlar (yok mu); onların üzerine melekler iner (ve der ki:) "Korkmayın ve hüzne kapılmayın, size vadolunan cennetle sevinin." "Biz, dünya hayatında da, ahirette de sizin velilerinizi. Orda nefislerinizin arzuladığı herşey sizindir ve istediğiniz herşey de sizindir." (Fussilet Suresi, 30-31)

Müminler öfke duyar mı?

Müminler doğal olarak her insan gibi çeşitli olaylar karşısında öfkelenebilirler. Fakat müminlerin üstün ahlaklarının en önemli göstergelerinden biri, öfkelerini yenmeleridir. Kontrolsüz bir kızgınlığın kendilerine bir fayda getirmeyeceğini, aksine, öfkelendiklerinde akılcı davranamayacaklarını, adaleti koruyamayacaklarını bilirler. Böyle bir durumda hem kendilerine, hem de etraflarına zararı dokunabilecek yanlış kararlar vermekten çekinirler. İşte bu yüzden müminler sabırlı davranırlar, affedici bir tutum sergilerler. Allah Kuran'da müminlerin bu özelliğini şöyle övmüştür:

Onlar, bollukta da, darlıkta da infak edenler, öfkelerini yenenler ve insanlar (daki hakların)dan bağışlama ile (vaz) geçenlerdir. Allah, iyilik yapanları sever. (Al-i İmran Suresi, 134)

Ancak "öfkeyi tutup yenmek"ten; kastedilen pasif, ses çıkarmayan, herşeyi kabullenen bir tutum olarak anlaşılmamalıdır. Elbette müminler olaylar karşısında tepki gösterir, kötü bir davranış, inananlara zarar verebilecek bir ortam varsa buna hemen engel olurlar. Fakat bunu uygularken duygularına kapılmaz aksine akılcı tavırlar göstererek çözüm üretir, karşı tarafı içinde bulunduğu hatalı durumdan çıkarmak, ona doğruyu göstermek, zarar verecek ortamı değiştirmek için çalışırlar.

Müminler hata yapar mı?

Kuran'da belirtildiği gibi müminler hata yapabilirler. Ancak Allah'tan korkup sakındıkları ve O'na karşı samimi oldukları için hatalarında ısrarlı davranmayıp hemen bunu telafi yoluna giderler. Allah'tan bağışlanma dilerler ve kendilerini hatalı oldukları yönde ıslah ederek bir daha aynı hataya düşmemeye dikkat ederler. Dünyanın bir eğitim yeri olduğunu bilirler ve yaptıkları hatalardan ders çıkarıp, ibret alarak kendilerini yetiştirirler. Allah müminlerin bu güzel ahlakını birçok ayette övmüş, onları muhakkak bağışlayacağını da müjdelemiştir:

Ve 'çirkin bir hayasızlık' işledikleri ya da nefislerine zulmettikleri zaman, Allah'ı hatırlayıp hemen günahlarından dolayı bağışlanma isteyenlerdir.

Allah'tan başka günahları bağışlayan kimdir? Bir de onlar yaptıkları (kötü şeylerde) bile bile ısrar etmeyenlerdir. (Al-i İmran Suresi, 135)

Kuran'da müminlere emredilen adalet anlayışı ne şekildedir?

Allah müminlere olayları her zaman en adil şekilde, Kuran'da belirttiği sınırlara göre değerlendirmelerini emretmiştir. İnsanlar arasında hükmedecekleri zaman mutlaka en adaletli kararı vermelerini ve haklı olan kim ise ondan yana tavır koymalarını bildirmiştir.

Şahitlik yapmaları gerektiğinde yine en dürüst ve en adil şahitliği yaparlar. İnsanın kimi zaman verdiği bir karar ya da yapacağı şahitlik kendisinin aleyhine olabilir. Ya da yakınlarından birinin menfaatine dokunabilir. Ancak Allah'tan korkan bir insan için bunun hiçbir önemi yoktur. Çünkü müminlerin işlerinde ölçü Allah'ın rızasıdır. Allah'ın razı olmayacağı bir şahitlik yapmak veya bir karar almak belki zahiren o an için kişiye kar getirecekmiş gibi gözükebilir. Ancak Allah razı olmadıktan sonra elde edeceği dünyevi bir menfaat müminlere huzur ve mutluluk vermez.

Bu nedenle müminler kendileri veya yakınları aleyhine de olsa adaletli davranırlar. Allah müminleri aksine bir tavırdan şöyle sakındırmıştır:

Ey iman edenler, kendiniz, anne-babanız ve yakınlarınız aleyhine bile olsa, Allah için şahidler olarak adaleti ayakta tutun. (Onlar) ister zengin olsun, ister fakir olsun; çünkü Allah onlara daha yakındır. Öyleyse adaletten dönüp heva (tutkuları)nıza uymayın. Eğer dilinizi eğip büker (sözü geveler) ya da yüz çevirirseniz, şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır. (Nisa Suresi, 135)

İnsanların adaletle karar verememelerine neden olabilecek bir diğer tehlike, kişilere karşı duydukları kızgınlıktır. Eğer bir insan başka bir insana karşı kızgınlık veya kin duyuyorsa ona bir menfaat sağlamak, onun hayrına bir harekette bulunmak istemez. Ancak müminler böyle bir durumda da Allah'ın rızasını düşünür ve karşılarındaki kişi kim olursa olsun adaletli davranmaktan vazgeçmezler. Çünkü Allah iman edenlere **"... Bir topluluğa olan kininiz, sizi adaletten alıkoymasın. Adalet yapın. O, takvaya daha yakındır..."** (Maide Suresi, 8) şeklinde emretmiştir.

Allah'ı anmak ne şekilde olur?

Müminler, Allah'ın her an kendilerini gördüğünü ve işittiğini, karşılaştıkları her olayı Allah'ın yarattığını bilirler. Bu nedenle Allah'ı bir an olsun akıllarından çıkarmazlar. Yaşamlarının her anında hem kendileri içten Allah'ı düşünüp anarlar, hem de diğer müminlerle olan sohbetlerinde Rabbimiz'in yüceliğini, büyüklüğünü, kusursuz yaratışını, sanatını zikrederler. Müminlerin her an Allah'ı zikreden insanlar oldukları Kuran'da şöyle bildirilmektedir:

Onlar, ayakta iken, otururken, yan yatarken Allah'ı zikrederler ve göklerin ve yerin yaratılışı konusunda düşünürler. (Ve derler ki:) "Rabbimiz, Sen bunu boşuna yaratmadın. Sen pek yücesin, bizi ateşin azabından koru." (Al-i İmran Suresi, 191)

Allah'ı anmak, karşılaşılan herşeyi, meydana gelen her olayı Allah'ın yarattığını bilmek, Allah bana bununla ne göstermek istiyor diye düşünmek, Allah'ın yaratışındaki hikmetleri anlamaya çalışmak, her an Allah'ın yüceliğini kavrayabilmek için çaba göstermek ve tüm bunları diğer insanlara da anlatmakla olur. Örneğin dıştan bakıldığında zorluk gibi görünen bir olayla karşılaştığında tevekkül ederek sabreden insan, o an Allah'ı andığı için bu şekilde davranabilmektedir. Allah'ı anan insan Allah'ı ve O'nun gücünü hiçbir zaman unutmaz ve daima isabetli davranır.

Kıyamet günü Kuran'da nasıl tarif edilmektedir?

Kuran'da bildirildiği gibi **"...kıyamet-saati yaklaşarak gelmektedir..."** (Taha Suresi, 15) ve o gün geldiğinde dünya üzerinde var olan tüm canlılarla birlikte yıldızlar, gezegenler, galaksiler kısaca göklerde ve yerde bulunan herşey yok olacaktır. Kuran'da o gün gerçekleşeceği bildirilen bazı olaylar şöyledir:

Gök yarılıp çatlayacak, sarkıp zaafa uğrayacaktır. (Hakka Suresi, 16)

Yıldızlar bulanıklaşıp dökülecektir. (Tekvir Suresi, 2)

Güneş ve Ay birleşecektir. (Kıyamet Suresi, 9)

Denizler tutuşturulacaktır. (Tekvir Suresi, 6)

Dağlar göçüveren bir kum yığını haline gelecektir. (Müzzemmil Suresi, 14)

Dağlar renkli yünler gibi etrafa saçılacaktır. (Kaari'a Suresi, 5)

Yer parça parça yıkılıp darmadağın olacaktır. (Fecr Suresi, 21)

Yer ağırlıklarını dışarı atacaktır. (Zelzele Suresi, 2)

Bunlar kıyamet günü gerçekleşecek dehşet verici olaylardan yalnızca bir kısmıdır. Esas olarak o gün, insanın dünyada değer verdiği herşey yok olacak, herkes Allah'ın rızası için yapılan salih ameller dışında hiçbir şeyin kıymetinin olmadığını anlayacaktır.

Kıyamet günü inkar edenlerin durumu nasıl olacaktır?

Kıyamet günü, bir insanın yaşayabileceği en dehşetli, en korku verici gündür. O gün inkar edenler kendilerine vaat edildiği halde hiç düşünmedikleri bir gerçeği apaçık karşılarında bulacaklardır. Fakat artık insanların dünyada yaptıklarını telafi edebilmeleri için geriye dönüş imkanları yoktur. O gün inkar edenler korku içinde ölümün aslında bir yok oluş değil, aksine sonsuza kadar sürecek bir azabın başlangıcı olduğunu da anlayacaklardır. Allah Kuran'da o gün insanların yaşadıkları korkunun şiddetinden dolayı adeta sarhoşa döneceklerini bildirmiştir:

...İnsanları da sarhoş olmuş görürsün, oysa onlar sarhoş değillerdir. Ancak Allah'ın azabı pek şiddetlidir. (Hac Suresi, 2)

Kıyamet günü inkar edenlerin, yaşadıkları olayın dehşetinden dolayı bütün değer yargıları bir anda değişecektir. En değer verdikleri mallar, en kıymetli saydıkları evlatlar bir anda tüm önemini yitirecektir. Allah Kuran'da insanların o gün yalnızca kendilerini kurtarmaya çalışacaklarını ve birbirlerinden kaçacaklarını haber vermiştir:

Kişi o gün, kendi kardeşinden kaçar; Annesinden ve babasından eşinden ve çocuklarından. O gün, onlardan her birisinin kendine yetecek bir işi vardır. (Abese Suresi, 34-37)

O gün insanların içinde bulunacakları durumla ilgili ayetlerde bildirilen detaylardan birkaçı şöyledir:

...İşte o zaman, inkar edenlerin gözleri yuvalarından fırlayacak... (Enbiya Suresi, 97)

Onu gördüğünüz gün, her emzikli kendi emzirdiğini unutup geçecek ve her gebe kendi yükünü düşürecektir. İnsanları da sarhoş olmuş görürsün, oysa onlar sarhoş değillerdir. Ancak Allah'ın azabı pek şiddetlidir. (Hac Suresi, 2)

Eğer inkar edecek olursanız, çocukların saçlarını ağartan bir günde kendinizi nasıl koruyacaksınız? (Müzzemmil Suresi, 17)

Müminler sayıca çok fazla mıdırlar?

Allah birçok ayetinde gerçek anlamda iman eden kullarının sayısının çok az olacağını bildirmektedir. Bu nedenle tarih boyunca inanan kişilerin sayıları hep çok az

olmuştur ve inkarcılar sayı bakımından hep çoğunluğu oluşturmuşlardır. Bu durum müminlerin kalite, değer ve üstünlüklerinin de bir göstergesidir. Allah'ın insanların çoğunun inanmayacağı ile ilgili ayetlerinden biri şöyledir:

Sen şiddetle arzu etsen bile, insanların çoğu iman edecek değildir. (Yusuf Suresi, 103)

Bu nedenle bir insanın, insanların çoğunluğunu kendine örnek alması, çoğunluk nasıl inanıyorsa o şekilde inanması onun için büyük bir kayıp olur. Bu insanlar dünyada çoğunluk olsalar da, ahirette toplu olarak cehenneme girmekten kurtulamayacaklardır.

Ahirette müminlere nasıl bir karşılama vardır?

Müminler, ölümle birlikte başlayan ahiret hayatlarında inkarcıların aksine, hep güzel tavırlarla, güzel konuşmalarla, müjdelerle karşılanırlar. **"Ki melekler, güzellikle canlarını aldıklarında..."** (Nahl Suresi, 32) ayetiyle haber verildiği gibi, ölürken canları güzellikle alınır. Her türlü korkuya karşı büyük bir güven içindedirler. Rabbimiz'in kendilerine olan yardımı ve fazlı sayesinde kolayca hesaba çekilirler. Melekler tarafından cennetle müjdelenirler. Ve sonunda Allah'ın kendilerine vaat ettiği cennete sevk edilirler:

Rablerinden korkup-sakınanlar da, cennete bölük bölük sevkedildiler. Sonunda oraya geldikleri zaman, kapıları açıldı ve onlara (cennetin) bekçileri dedi ki: "Selam üzerinizde olsun, hoş ve temiz geldiniz. Ebedi kalıcılar olarak ona girin." (Onlar da) Dediler ki: "Bize olan va'dinde sadık kalan ve bizi bu yere mirasçı kılan Allah'a hamd olsun ki, cennetten dilediğimiz yerde konaklayabiliriz. (Salih) Amellerde bulunanların ecri ne güzeldir. (Zümer Suresi, 73-74)

Din günü kafirler ne şekilde tanınacaklardır?

(Çünkü o gün) Suçlu-günahkarlar, simalarından tanınır da alınlarından ve ayaklarından yakalanırlar. (Rahman Suresi, 41)

Allah yukarıdaki ayetiyle kafir olanların din gününde yüzlerinden tanınacaklarına dikkat çekmektedir. Bir insan dünya hayatında masum veya güzel görünümlü bir yüze sahip olabilir. Ancak hesap günü için yeniden diriltilen bu insanların o gün sahip olacakları yüzler için Kuran'da **"zillet içinde", "bir karartı sarıp kaplamıştır", "toz bürümüştür"** ifadeleri kullanılmaktadır. Ayrıca inkarcılar kör olarak haşredileceklerdir. Gözleri, kör olmanın yanısıra korkunç bir görünüm de alacak ve Kuran'da bildirildiğine göre **"gömgök"** olacaktır. Ve her inkarcı, din gününde bu korkunç görüntüsü ile tekrar diriltilecektir.

Hastalık ve zorluk anında müminin tavrı nasıl olur?

Müminler, dünyada Allah'ın insanları zorluklarla veya hastalıklarla denediğini bilirler. Bu nedenle en şiddetli hastalıkla veya zorlukla karşılaşsalar bile, daima tevekküllü ve sabırlı davranırlar, hiçbir zaman ümitsizliğe kapılmazlar. Hastalığı ve zorluğu verenin Allah olduğunu ve bunları yalnızca Allah'ın giderebileceğini bilerek hemen Allah'a yönelirler. Gösterdikleri bu güzel tavırların karşılığına dünyada ve

ahirette kavuşmayı Allah'tan umarlar. Allah, Bakara Suresi'nde müminlerin başlarına gelen zorluklara karşı gösterdikleri güzel tavrı şöyle bildirir:

Andolsun, Biz sizi biraz korku, açlık ve bir parça mallardan, canlardan ve ürünlerden eksiltmekle imtihan edeceğiz. Sabır gösterenleri müjdele. Onlara bir musibet isabet ettiğinde, derler ki: "Biz Allah'a ait (kullar)ız ve şüphesiz O'na dönücüleriz." Rablerinden bağışlanma (salat) ve rahmet bunların üzerinedir ve hidayete erenler de bunlardır. (Bakara Suresi, 155-157)

Müminlerin yaptıkları işlerde birbirlerine danışmalarının faydaları nelerdir?

Allah Kuran'da **"Rablerine icabet edenler, namazı dosdoğru kılanlar, işleri kendi aralarında şura ile olanlar..."** (Şura Suresi, 38) ayetiyle müminlerin işlerini birbirlerine danışarak yaptıklarını bildirmektedir. Böyle bir istişarenin maddi ve manevi çok faydalı sonuçları vardır. Herşeyden önce insanın bir işinde başkasına danışarak fikrini alması o kişinin tevazusunu gösterir, ki tevazu Allah'ın beğendiği bir ahlaktır. Diğer bir faydası ise şudur: Bir işte, bir kişi tek başına karar vereceğine birkaç kişi birleşerek daha yüksek bir akıl oluştururlar. Birinin düşünemediğini diğeri düşünür, herkes birbirinin eksiğini kapatır. Böylece alınan sonuç çok daha verimli olur. Yapılan işte elde edilen başarı ise bir değil birkaç kişiye ait olur. Bu da insanın nefsinin bu başarı ile övünmesine, bunu kendine ait bir başarı olarak görmesine engel olur.

Kuran'da geçen kıssaların anlatılış sebepleri nelerdir?

Andolsun, onların kıssalarında temiz akıl sahipleri için ibretler vardır. (Bu Kur'an) düzüp uydurulacak bir söz değildir, ancak kendinden öncekilerin doğrulayıcısı, herşeyin 'çeşitli biçimlerde açıklaması' ve iman edecek bir topluluk için bir hidayet ve rahmettir. (Yusuf Suresi, 111)

Allah, Yusuf Suresi'ndeki bu ayetle Kuran'da anlatılan kıssalarda ibretler olduğunu bildirmektedir. Bu kıssalarda anlatılan olaylar müminler için birçok açıdan örnek teşkil eder. Geçmişte yaşayanların hatalarını tekrarlamamak, geçmişte yaşamış olan Peygamberlerin ve müminlerin bazı durumlarda nasıl davrandıklarını ve nasıl başarı elde ettiklerini görerek örnek almak, onların üstün ahlakını görerek uygulamaya çalışmak, geçmişteki olayları ve sonuçlarını gözönünde bulundurarak günümüzdeki olayları değerlendirmek gibi pek çok açıdan bu kıssaların müminler için büyük önemi bulunmaktadır.

Geçmişteki kavimler nasıl helak

edilmişlerdir?

Allah geçmişte yaşamış kavimlere elçiler göndermiş, onları ahiretin ve hesap gününün varlığı ile uyarıp korkutmuştur. Ancak bu kavimlerin çoğu kendilerine gelen uyarıları dinlememişler, Allah'a ve elçilerine başkaldırmışlar ve dinlerini unutmuşlardır. Bunun üzerine Allah onlara ihtar mahiyetinde çeşitli belalar göndermiş, bunlardan ibret almayan bir kısmını da helak etmiştir. Bu kavimlerin başlarına gelen belalar görünüş olarak birbirlerinden farklıdır. Ancak temel özellikleri, insanların hiç ummadıkları bir yerden, beklemedikleri bir anda, hatta çoğu zaman uykuları sırasında gelmesidir. Söz konusu belalar kimi zaman bütün bir şehri veya kavmi yerle bir etmiş, o şehirden bir eser bırakmamış, insanlar için acı ve korku dolu bir azap olmuştur. Allah Kuran'da, pek çok ayette helak olan kavimleri tüm insanlara ibret olarak aktarmaktadır:

Görmüyorlar mı, kendilerinden önce nice nesilleri helak ettik? Onlar, bir daha kendilerine dönmemektedirler. (Yasin Suresi, 31)

Kuran'da bahsedilen pek çok helak çeşitinden bazıları şöyledir;

- Suda boğulma, (İsra Suresi, 103)

- Gökten inen azaplar, (Bakara Suresi, 59)

- Sarsıntı tutması-deprem, (Araf Suresi, 78)

- Sel afeti, (Kamer Suresi, 12)

- Dayanılmaz bir ses, (Hud Suresi, 67)

- Balçıktan taş yağması, (Hud Suresi, 82)

- Kulakları patlatan kasırga, (Kamer Suresi, 19)

- Yıldırım çarpması, (Zariyat Suresi, 44)

- Yerin dibine geçme… (Necm Suresi, 53)

Kimlere öğüt verilir?

Allah Kuran'da kimlerin öğüt alıp düşüneceklerini bildirmiş ve müminlere de, **"Şu halde, eğer 'öğüt ve hatırlatma' bir yarar sağlayacaksa, 'öğüt verip hatırlat'** " (A'la Suresi, 9) ayetiyle bu özelliklere sahip kimselere öğüt vermelerini emretmiştir. Allah'ın öğüt vermenin fayda sağlayacağını bildirdiği kimselerin bazı özellikleri şöyledir:

… İşte bununla, Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere öğüt verilir… (Talak Suresi, 2)

Allah'tan 'İçi titreyerek korkan' öğüt alır-düşünür. (A'la Suresi, 10)

… Ancak temiz akıl sahipleri öğüt alıp-düşünebilirler. (Rad Suresi, 19)

… İçten (Allah'a) yönelenden başkası öğüt alıp-düşünmez. (Mümin Suresi, 13)

… Benim kesin tehdidimden korkanlara Kur'an ile öğüt ver. (Kaf Suresi, 45)

Sen öğüt verip-hatırlat; çünkü gerçekten öğütle-hatırlatma, mü'minlere yarar sağlar. (Zariyat Suresi, 55)

Öğüte en güzel cevap nasıl verilir?

Allah Kuran'da, **"Aralarında hükmetmesi için, Allah'a ve elçisine çağrıldıkları zaman mü'min olanların sözü: "İşittik ve itaat ettik" demeleridir. İşte felaha kavuşanlar bunlardır."** (Nur Suresi, 51) ayetiyle, müminlerin öğüte nasıl bir karışılık vermeleri gerektiğine işaret etmektedir. Allah'tan ve Allah'ın elçilerinden gelen öğüdü işiterek, buna hemen uyanları Allah cennetle müjdelemektedir. Ayrıca Allah bir başka ayetinde müminler için **"Ki onlar, sözü işitirler ve en güzeline uyarlar. İşte onlar, Allah'ın kendilerini hidayete erdirdiği kimselerdir ve onlar, temiz akıl sahipleridir."** (Zümer Suresi, 18) şeklinde haber verir. Bu ayetin de işaretiyle müminler kendilerine Allah'a inanan kimselerden gelen tüm öğütlere açıktırlar. Onların kendilerine her zaman iyiliği emrettiğini, kötülükten sakındırdığını unutmazlar ve her söylediklerini eksiksizce, samimiyetle uygularlar.

İnfak ne demektir?

İnfak bir insanın sahip olduğu malını ve imkanlarını Allah yolunda kullanması demektir. Bir insanın hiçbir gelecek endişesi duymadan, **"ihtiyacından arta kalanı"**nı (Bakara Suresi, 219) Allah yolunda harcamasının karşılığında, Allah ahirette bu kişiye cenneti, dünyada ise harcadıklarının yerine bir başkasını vermeyi vaat eder:

De ki: "Şüphesiz benim Rabbim, kullarından rızkı dilediğine genişletip-yayar ve ona kısar da. Her neyi infak ederseniz, O (Allah), yerine bir başkasını verir; O, rızık verenlerin en hayırlısıdır." (Sebe Suresi, 39)

... kendilerine rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık infak edenler; kesin olarak zarara uğramayacak bir ticareti umabilirler. (Fatır Suresi, 29)

İnfak ederken en güzel tavır nasıl olur? Ne şekilde infak edilir?

Allah infakın **"gizli veya açık"** (Bakara Suresi, 274) olarak yapılabileceğini bildirmektedir. Ancak Allah infak edenlerin kesinlikle "gösteriş için" infak etmemelerini, infaklarının ardından karşıdaki kişiye sıkıntı verecek bir eziyette bulunmamalarını ve onları minnet altında bırakacak tavırlar göstermeleri gerektiğini bildirmektedir. Allah verdiği örneklerle gösteriş için infak edenlerin hiçbir karşılık bulamayacaklarını da hatırlatmaktadır:

Güzel bir söz ve bağışlama, peşinden eziyet gelen bir sadakadan daha hayırlıdır. Allah hiçbir şeye ihtiyacı olmayandır, yumuşak davranandır. Ey iman edenler, Allah'a ve ahiret gününe inanmayıp, insanlara karşı gösteriş olsun diye malını infak eden gibi minnet ve eziyet ederek sadakalarınızı geçersiz kılmayın.

Böylesinin durumu, üzerinde toprak bulunan bir kayanın durumuna benzer; üzerine sağnak bir yağmur düştü mü, onu çırılçıplak bırakıverir. Onlar kazandıklarından hiçbir şeye güç yetiremez (elde edemez)ler. Allah, kafirler topluluğuna hidayet vermez. Yalnızca Allah'ın rızasını istemek ve kendilerinde olanı kökleştirip- güçlendirmek için mallarını infak edenlerin örneği, yüksekçe bir tepede bulunan, sağanak yağmur aldığında ürünlerini iki kat veren bir bahçenin örneğine benzer ki ona sağanak yağmur isabet etmese de bir çisintisi (vardır). Allah, yaptıklarınızı görendir. (Bakara Suresi, 263-265)

Hırsla mal yığıp biriktirmenin ya da cimrilik etmenin Allah Katındaki karşılığı nedir?

İnsanlardan bazıları bütün ömürleri boyunca mal ve para yığıp biriktirirler ve bunları Kuran'da tarif edilen hayırlı işlerde kullanmazlar. Büyük bir hırsla, sürekli daha fazla mala-mülke sahip olmak için çalışırlar. Elde ettiklerini ise Allah yolunda harcamak, ihtiyaç içinde olanları doyurmak varken sırf kendi zevkleri uğrunda kullanırlar. İhtiyaçlarından kat kat fazlasını biriktirirler ve göstermelik bazı küçük harcamalar dışında, bunlarla faydalı işler yapmaya yanaşmazlar. İşte bu kişilerin ahirette görecekleri karşılık çok şiddetli olacaktır. Bu karşılık Tevbe Suresi'nde şöyle bildirilmektedir:

... Altını ve gümüşü biriktirip de Allah yolunda harcamayanlar... Onlara acı bir azabı müjdele. Bunların üzerlerinin cehennem ateşinde kızdırılacağı gün, onların alınları, böğürleri ve sırtları bunlarla dağlanacak (ve:) "İşte bu, kendiniz için yığıp-sakladıklarınızdır; yığıp-sakladıklarınızı tadın" (denilecek). (Tevbe Suresi, 34-35)

Sahip oldukları şeyleri yığarak biriktirenler ve cimrilik edenler, Allah'ın bu dünya hayatında onları denemek için kendilerine mal ve zenginlik verdiğini kavrayamayan, bunlarla dünya hayatına hırsla bağlanan insanlardır. Allah hiç kimsenin infakına ihtiyacı olmayan, tüm zenginliğin tek sahibi olandır. İnfak ederek Allah Katından bir sevaba muhtaç olan ise insandır. Allah bu gerçeği bir başka ayette şöyle açıklamaktadır:

İşte sizler böylesiniz; Allah yolunda infak etmeye çağrılıyorsunuz; buna rağmen bazılarınız cimrilik ediyor. Kim cimrilik ederse, artık o, ancak kendi nefsine cimrilik eder. Allah ise, Ganiy (hiçbir şeye ihtiyacı olmayan)dır; fakir olan sizlersiniz. Eğer siz yüz çevirecek olursanız, sizden başka bir kavmi getirip-değiştirir. Sonra onlar, sizin benzeriniz de olmazlar. (Muhammed Suresi, 38)

Zenginliğin ahirette herhangi bir yararı olacak mıdır?

Bir insanın ne zengin olması ne de dünyada iken bir güç veya iktidar sahibi olması ahirette ona hiçbir fayda sağlamayacaktır. Bir insanın dünyada istediği kadar çok parası, malı olsun ölü bedeni toprağa gömüldüğü andan itibaren bu serveti ona hiçbir fayda getirmeyecektir. Eğer inkar edenlerdense, tüm diğer inkarcılarla aynı muameleyi görerek cehennem azabına atılacaktır. Dünyada iken zenginlikleri nedeniyle ayrı muamele gören bu insanlar ahirette benzeri görülmemiş bir aşağılanma ile

aşağılanacaklardır. Bu onların dünyadaki zenginliklerinden kaynaklanan büyüklenmeleri ve Allah'ın ayetlerini tanımamalarından dolayıdır. Ahirette insanlar Allah'a iman etmelerine ve Allah'tan korkarak O'nun dilediği tavır ve davranışları göstermelerine göre muamele göreceklerdir. Dünyadaki zenginlik ya da statüleri kendilerine hiçbir ayrıcalık sağlamayacaktır. Zenginliğin Allah Katında hiçbir değeri olmadığını bildiren ayetlerden biri şöyledir:

Biz hangi ülkeye bir uyarıcı gönderdiysek, mutlaka oranın 'refah içinde şımaran önde gelenleri': "Gerçekten biz, sizin kendisiyle gönderildiğiniz şeyi tanımıyoruz" demişlerdir. Ve: "Biz mallar ve evlatlar bakımından daha çoğunluktayız ve bir azaba uğratılacak da değiliz" de demişlerdir. De ki: "Şüphesiz benim Rabbim rızkı dilediğine genişletir-yayar ve kısar da. Ancak insanların çoğu bilmiyorlar." Bizim Katımızda sizi (Bize) yaklaştıracak olan ne mallarınız, ne de evlatlarınızdır; ancak iman edip salih amellerde bulunanlar başka. İşte onlar; onlar için yaptıklarına karşılık olmak üzere kat kat mükafaat vardır ve onlar yüksek köşklerinde güven içindedirler. (Sebe Suresi, 34-37)

Nefsini savunmamak nasıl olur?

Nefsi insana kötülüğü emreder. Nefsin bu özelliği Şems Suresi'nde şöyle bildirilmektedir:

Nefse ve ona bir düzen içinde biçim verene; sonra ona fücurunu (sınır tanımaz günah ve kötülüğünü) ve ondan sakınmayı ilham edene (andolsun) onu arındırıp temizleyen gerçekten felah bulmuştur. (Şems Suresi, 7-9)

Nefsin kötülüğü emretme özelliğini açıklayan ayetlerden biri de Hz. Yusuf'la ilgilidir. Hz. Yusuf hiçbir suçu olmadığı bir konuda iftiraya uğradıktan sonra şöyle demiştir:

(Yine de) Ben nefsimi temize çıkaramam. Çünkü gerçekten nefis, -Rabbimin kendisini esirgediği dışında- var gücüyle kötülüğü emredendir. Şüphesiz, benim Rabbim, bağışlayandır, esirgeyendir. (Yusuf Suresi, 53)

Hz. Yusuf'un da bildirdiği gibi nefis her zaman kötülüğü emreder. Bu nedenle bir insanın herhangi bir olay karşısında hemen kendini savunmaya geçmesi, haklı olduğunu ispatlamaya çalışması doğru olmaz. Çünkü bir anlık boş bulunmayla nefsine uymuş olabilir. Böyle bir durumda yapılması gereken önce bir düşünmektir. Bir insan samimi ve dürüst olarak düşündüğünde, haklı olduğunu sandığı birçok konuda aslında hatalı davrandığını anlayabilir. Bunu fark etmek ise bir mümin için büyük bir kazançtır. Çünkü

hatası olduğunu görerek kabul eden bir insan, hatasını düzelterek, Allah'ın bağışlamasını ummak için ilk adımı atmış demektir. Aksi takdirde kendini sürekli haklı çıkarmaya, üzerine hiçbir hatayı kondurmamaya çalışan biri istediği kadar kendisini insanların gözünde haklı çıkarsın, Allah gerçeği bilmektedir. Ve bu gerçek ahirette karşısına çıkacaktır.

Bir insanın nefsini daima savunmasındansa, nefsini kınayarak sürekli onun eksikliklerini ve kusurlarını ortaya çıkarması ve bunları gidermek için Allah'a yönelmesi, Allah Katında güzel karşılığı olan bir davranıştır.

Dünya hayatına kapılmamak nasıl olur?

Dünya, insanların denenmeleri ve ahiret yurduna hazırlık yapmaları için Allah tarafından hazırlanmış özel bir mekandır. Ve bu denemenin bir gereği olarak insanlara çekici gelecek şekilde yaratılmıştır. Dünyanın insana çekici gelen süslerine bir ayette şöyle dikkat çekilir:

Kadınlara, oğullara, kantar kantar yığılmış altın ve gümüşe, salma güzel atlara, hayvanlara ve ekinlere duyulan tutkulu şehvet insanlara 'süslü ve çekici' kılındı. Bunlar, dünya hayatının metaıdır. Asıl varılacak güzel yer Allah Katında olandır. (Al-i İmran Suresi, 14)

Ayette de belirtildiği gibi birbirinden değerli ziynetler, mallar, kar getiren ticaret, güzel ve zengin eşler, sağlıklı çocuklar, güzel evler, her renkte ve modelde arabalar, çeşit çeşit yiyecekler insanı dünyaya bağlayan değerlerdir. İnsan, bunların Allah'tan birer nimet olarak verildiğini, tümünün geçici olduğunu ve ayette haber verildiği gibi "asıl varılacak güzel yer"in ahirette olduğunu unutmamalıdır. Kendisine sunulan nimetleri de dünyada sorumsuzca tüketerek değil, ahirete yönelik bir hazırlık yapmak için kullanmalıdır. İşte bu önemli gerçeğin bilincinde hareket eden insanlar, dünya hayatına kapılmamış olurlar.

Dünya hayatına razı olanların durumu ne olacaktır?

Kimi insanlar dünyanın geçici ve eksik bir yer olduğunu unutarak ona hırsla bağlanırlar. Allah bu insanlardan Kuran'da şöyle bahseder:

Bizimle karşılaşmayı ummayanlar, dünya hayatına razı olanlar ve bununla tatmin olanlar ve Bizim ayetlerimizden habersiz olanlar; İşte bunların, kazandıkları dolayısıyla barınma yerleri ateştir. (Yunus Suresi, 7-8)

Kendilerini Yaratan'ı unutup hırs içinde dünyaya bağlananlar, sonsuza kadar cehennem azabı içinde yaşayacaklarını bilmelidirler. Bu insanlar yaptıklarının karşılığı olarak çok kısa bir yaşamı tercih ederek sonsuz bir yaşamı kaybedeceklerdir. Üstelik

dünyada hırsla bağlandıkları bu değerlere ahirette sonsuza kadar tek bir an dahi sahip olamayacaklardır.

Allah rızası için yaşamak ne demektir?

Hayatın tamamını Allah için yaşamanın nasıl olacağını anlayabilmek için öncelikle hayatın gerçek anlamını bilmek gerekir. Allah, hayatın gerçek anlamını şöyle bildirmektedir:

O, amel (davranış ve eylem) bakımından hanginizin daha iyi (ve güzel) olacağını denemek için ölümü ve hayatı yarattı. O, üstün ve güçlü olandır, çok bağışlayandır. (Mülk Suresi, 2)

Ayette bildirildiği gibi tüm insanlar davranışlarının nasıl olduğu ile denenirler. Güzel davranışlarda bulunanlar, bunun sonucunda Allah'ın hoşnutluğunu kazanarak cennete girmeyi arzularlar. Bunun için de hayatlarının her anını böyle bir çaba içinde geçirmeleri gerektiğini bilirler.

Fakat kimi insanlar bu noktada önemli bir yanılgı içindedirler. Sadece ibadetleri yapmanın ve haramlardan sakınmanın Allah rızası için olduğunu ve bunların dışındaki zamanların dinle bir ilgisinin bulunmadığını zannederler. Oysa insan yaşadığı her anda, her konuşmasında, aklından geçirdiği her düşüncede, yaptığı her türlü işte Allah'ı en fazla hoşnut etmenin yolunu aramalıdır. Örneğin dünyada her insan çalışır ve para kazanır. Ancak hayatını Allah için yaşayan bir insan, Allah'ın dinine daha fazla hizmet edebilmek için çalışır ve kazancından kendine sadece ihtiyacı kadarını ayırarak, kalanını Allah'ın hoşnut olacağı yerlerde harcar. Bu insan her sohbetinde Allah'ı en hoşnut edecek konuşmaları yapar. İnsanlara Allah'ı hatırlatır, kötülükten menederek iyiliği emreder. Çevresini ve dostlarını Allah'ın hoşnut olacağı insanlardan seçer. Bu seçimi yaparken dünyevi çıkarlarını veya dini yaşamayan insanların kıstaslarını dikkate almaz. Her an, "şu an Allah'ı en fazla nasıl hoşnut edebilirim?" diye düşünür.

Dinin en temel şartlarından biri, hayatın tamamının Allah için geçirilmesidir. Bu nedenle Allah müminlere şöyle söylemelerini emreder:

De ki: "Şüphesiz benim namazım, ibadetlerim, dirimim ve ölümüm alemlerin Rabbi olan Allah'ındır." (En'am Suresi, 162)

İnsan kendini neden yeterli görmemelidir?

Allah'tan korkan bir insanın hayattaki en büyük amacı Allah'ı razı edecek bir ahlaki yapıya sahip olmaktır. Bunun için kendisini eğitmesi, sürekli olarak daha üstün bir

ahlakı yaşama çabası içinde olması gerektiğini bilir. Çünkü samimiyetin, dürüstlüğün, çalışkanlığın, fedakarlığın, tevazunun ya da diğer güzel özelliklerin "üst sınırı" yoktur.

Yani bir insanın "ben en güzel ahlaka ulaştım bundan daha iyisi olamaz" demesi mümkün değildir.

Kendisini her açıdan eksik gören, daha iyisini arayan bir insanın manevi yönden gelişmesi çok hızlı olur. Böyle bir kişi süratle hatalarından arınır, her gün daha üstün bir ahlaka doğru ilerler. Aksi takdirde eğer insan bir konuda kendisini yeterli görürse daha iyisini aramak ve uygulamak için bir çabası olmaz. Eksiklerini ve hatalarını bulamaz ve düzeltemez. Bu da onun ilerleyememesine neden olur. Allah Kuran'da insanın kendisini herhangi bir konuda müstağni görmesinin yani yeterli bulmasının büyük bir hata olacağını şöyle bildirmiştir:

Hayır; gerçekten insan, azar. Kendini müstağni gördüğünden. (Alak Suresi, 6-7)

İşte bu yüzden insan kendini gerek Allah'ı razı edecek hayırlı işler yapma, gerekse manevi yönden kendisini geliştirme konusunda kesinlikle yeterli görmemelidir. Allah'ın kendisine verdiği akıl ile, hep daha iyisini, daha güzelini, daha üstününü, daha mükemmelini talep etmeli ve bu konuda samimi bir çaba göstermelidir.

Dinde zorlama var mıdır?

Bu sorunun cevabı bir ayette açık olarak verilmiştir:

Dinde zorlama (ve baskı) yoktur. Şüphesiz, doğruluk (rüşd) sapıklıktan apaçık ayrılmıştır. Artık kim tağutu tanımayıp Allah'a inanırsa, o, sapasağlam bir kulpa yapışmıştır; bunun kopması yoktur. Allah, işitendir, bilendir. (Bakara Suresi, 256)

Ayette bildirildiği gibi dini yaşama konusunda bir insanın zorlanması söz konusu değildir. Diğer insanlara Allah'ın varlığını ve Kuran ahlakını anlatmak müminin sorumluluklarındandır. Bu sorumluluklarını yerine getirmek isteyen müminler diğer insanların hidayetine vesile olmak için dini anlatır; fakat Allah hidayet dilemedikten sonra hiçbir şey yapamayacaklarını bilerek bundan gerisini kişinin vicdanına bırakırlar. Çünkü Allah'ın ve ahiretin varlığı apaçık ortadadır. Allah'ın çağırdığı doğru yol ile şeytanın çağırdığı sapıklık arasındaki ayrımı görmek son derece kolaydır. Hangisinin daha güzel ve daha karlı olduğunu her insan kendi vicdanıyla rahatlıkla anlayabilir. Bu nedenle Allah'tan korkan insanlar zaten bir baskı ya da zorlamaya gerek kalmadan doğru yola tabi olurlar.

Allah Kuran'da inananlara düşen görevin yalnızca doğruyu anlatmak olduğunu pek çok ayetiyle bildirmiştir. Bir ayette şöyle denir:

Eğer seninle çekişip-tartışırlarsa, de ki: "Ben, bana uyanlarla birlikte, kendimi Allah'a teslim ettim." Ve kitap verilenlerle ümmilere de ki: "Siz de teslim oldunuz mu?" Eğer teslim oldularsa, gerçekten hidayete ermişlerdir. Fakat yüz çevirdilerse, artık sana düşen yalnızca tebliğ(etmek)dir. Allah, kulları hakkıyla görendir. (Al-i İmran Suresi, 20)

Hayırlarda yarışmak ne demektir?

İnsanlar iman derecelerine göre birbirlerinden ayrılırlar. Kimi insan Allah'a hiç iman etmez. Kimisi ise sahip olduğu şiddetli Allah korkusu nedeniyle sürekli olarak salih amel işlemeye ve dine hizmet etmeye çalışır. Hayatının her anında Allah'ı razı etmeye çalışan bu insanları Allah Kuran'da şöyle haber vermiştir:

İşte onlar, hayırlarda yarışmaktadırlar ve onlar bundan dolayı öne geçmektedirler. (Müminun Suresi, 61)

Bu insanlar sabahtan akşama kadar sürekli olarak dine hizmet etmeye, dinin ve müminlerin menfaatine olacak salih ameller işlemeye, kısaca her adımlarında Allah'ı razı edecek bir güzellik sunmaya çalışırlar. Bunun için sürekli düşünmek, dua etmek, Allah'ın en çok razı olacağı tavrı aramak ve bunu bularak uygulamak gerektiğini bilirler. Bu yüzden sürekli Allah'a yakınlaşabilecekleri, O'nun ululuğunu hakkıyla takdir edebilecekleri şekilde derin bir düşünme içindedirler. Düşünmedikleri, dünyanın geçici yararına dalıp ahireti unuttukları bir an dahi olmasına izin vermezler. Katıksız olarak iman ettikleri için, yaşamlarının her anını Allah için geçirirler ve bu konuda gaflete kapılmazlar. Durmaksızın Allah'ı ve onun büyüklüğünü düşünmek Allah korkularını şiddetlendirir. Allah'ın Kuran'da emrettiği gibi, bir işten boşaldıklarında, hemen başka bir işle yorulmaya devam ederler. İşte bu kişiler "yarışıp öne geçenler"dir ve Allah onları cennet ile müjdelemiştir:

Yarışıp öne geçenler de, öne geçmiş öncülerdir. İşte onlar, yakınlaştırılmış (mukarreb) olanlardır. Nimetlerle-donatılmış cennetler içinde; (Vakıa Suresi, 10-12)

Mümin nelere sabreder?

Müminin en önemli özelliklerinden birisi sabırdır. Ancak Kuran'dan öğrendiğimiz sabır, karşılaşılan sıkıntı anında tahammül göstermek demek değildir. Mümin ömrü boyunca karşılaştığı her durumda, her an Allah'ı en çok razı edeceği tavrı seçme konusunda sabır gösterir.

Allah müminleri, açlık, korku, canlarından ve mallarından eksiltme, bolluk gibi çeşitli durumlarla imtihan eder. Kuran'da tarif edilen mümin ise hangi durumda olursa

olsun, sabırla Allah'ın hoşnutluğunu arar. Bollukta Allah'a şükreder, darlık ve sıkıntı anlarında Allah'a tevekkül eder, dinin ve müminlerin menfaati her zaman kendi menfaatinden önce gelir. Ömrü boyunca güzel ahlakın her detayını sabırla uygular. Samimidir, dürüsttür, fedakardır, çalışkandır, şevklidir, her zaman sözün en güzelini söyler, sürekli olarak dine hizmet etmeye çalışır. Kısacası Allah'ın güzel gösterdiği herşeyi sabırla uygular. Bunun karşılığında Allah sabreden kullarını şöyle müjdelemiştir:

Andolsun, Biz sizi biraz korku, açlık ve bir parça mallardan, canlardan ve ürünlerden eksiltmekle imtihan edeceğiz. Sabır gösterenleri müjdele. Onlara bir musibet isabet ettiğinde, derler ki: "Biz Allah'a ait (kullar)ız ve şüphesiz O'na dönücüleriz." Rablerinden bağışlanma (salat) ve rahmet bunların üzerinedir ve hidayete erenler de bunlardır. (Bakara Suresi, 155-157)

İnkar edenlere de bu dünyada mal, mülk verilmesinin hikmeti nedir?

İnkarcıların sahip oldukları mal ve güç onların hep daha azgın insanlar olmasına neden olmuştur. Bu, Allah'ın Kuran'da açıkladığı bir sırdır. Allah onların sahip oldukları mülkün sadece dünyaya ait olduğunu, müminlerin hiçbir şekilde bunlara karşı bir imrenme duygusu yaşamamalarını emretmiş, bu mülkle onların küfrünü artıracağını, en sonunda hepsini topluca cehenneme süreceğini vaat etmiştir.

Bu önemli sırrı açıklayan ayetlerden biri şöyledir:

Şu halde onların malları ve çocukları seni imrendirmesin; Allah bunlarla ancak onları dünya hayatında azaplandırmak ve canlarının inkar içindeyken zorlukla çıkmasını ister. (Tevbe Suresi, 55)

İnkarcılar yaptıklarına karşılık neden hemen cezalandırılmazlar?

Bu dünya bir imtihan ortamı olduğu için Allah herkese öğüt alıp davranışlarını düzeltebileceği bir süre vermektedir. İnkarcıların da kendilerine tayin edilen bu süre dolana dek ahiretteki cezaları ertelenir. Öyle ki cehenneme girdiklerinde öne sürebilecekleri hiçbir mazeretleri kalmasın. İnkarlarında kararlı olanlara, kötülüklerini ellerinden geldiği kadar sergileyebilecekleri fırsatlar verilir. Böylelikle kendileri için, cehennemde tam layık oldukları karşılığa kavuşmalarına yetecek kadar delil toplanmış olur.

O küfre sapanlar, kendilerine tanıdığımız süreyi sakın kendileri için hayırlı sanmasınlar, Biz onlara, ancak günahları daha da artsın, diye süre vermekteyiz. Onlar için aşağılatıcı bir azap vardır. (Al-i İmran Suresi, 178)

İnkarcıların dünyada uğradıkları son nasıldır?

Allah, inkar edenler için ahirette sonsuza dek sürecek acı bir azap hazırlamıştır. Ancak inkarcılar için dünyada da hazırlanmış çeşitli azaplar bulunmaktadır. Bunlar her ne kadar yaptıklarının cehennemdeki karşılığı gibi olmasa da, sonsuz azaplarının bir nevi başlangıcı şeklindedir. Aynı zamanda, pişman olup ibret almaları ve doğru yola dönmeleri yönünde Allah'tan bir ihtar ve uyarı niteliği taşırlar. Allah dünyada vereceği azabı ve nedenini ayetinde şöyle bildirmektedir:

Andolsun, Biz onlara belki (inkarcılıktan) dönerler diye o büyük (uhrevi) azapdan önce, yakın (dünyevi) azaptan da taddıracağız. (Secde Suresi, 21)

İnkarcıların inkarlarının en önemli nedeni dünya hayatına tutkuyla bağlı olmaları ve anladıkları halde bu dünya tutkuları nedeniyle gerçeği kabullenememeleridir. Ve Allah'ın inkarcılar için dünyada hazırladığı azap, onların dünya ile ilgili tüm nimetlerini ellerinden alacak şekilde olur. Kuran'da bahsedilen dünyevi azaplardan bir kısmı şöyledir:

İnkarcı kavme çekirge, güve, kurbağa gibi hayvanların musallat edilmesi (Araf Suresi, 133)

İnkarcı kavimde kuraklık ve ürün kıtlığı olması, ekonomik sarsıntılar yaşanması (Araf Suresi, 130, Nahl Suresi, 112)

Karun veya zengin bağ sahibi gibi zenginlikleriyle övünüp şımaran kişilere verilen kişisel azaplar sonucunda bu kişilerin sahip oldukları tüm zenginliği kaybetmeleri (Kasas Suresi, 76-82, Kehf Suresi, 32-43)

İnkarcıların mutsuz ve bedbaht olmaları (A'la Suresi, 11-12)

Kuruntular içinde yaşamaları (Nisa Suresi, 120)

Kalplerinin dar ve sıkıntılı olması, üzerlerine pislik çökmesi (En'am Suresi, 125)

Kimler cehenneme girecektir?

Kuran'da birçok ayette cehenneme girecek olanların özellikleri anlatılmaktadır. Bu özelliklerden bir kısmını şöyle sıralayabiliriz: Allah'ı inkar eden, Allah'tan başkasını eş ve ortak tutan, O'nunla beraber başka ilahlar kılan, kendisi ilahlık iddiasında bulunan, O'nun dışında sahte ilahlar, kurtarıcılar, yol göstericiler edinen, Allah'ın yolundan alıkoyan, O'nun yolunda çarpıklık arayan, Allah'ın indirdiği kitaptan birşeyleri gözardı edip saklayan, Allah'ın isminin anılmasını engelleyen, yetimin malını zulmederek yiyen, insanların haklarına tecavüz eden, ayetleri yalanlayan, faiz yiyen, Peygamberleri haksız yere öldüren, insanlardan adaleti emredenleri öldüren, Allah'ın elçilerine muhalefet eden, kasıtlı olarak adam öldüren, insanların mallarını haksızlıkla yiyen, dinlerini bir

oyun ve eğlence konusu edinen, Allah'ın ayetleri ve elçileriyle alay eden, yeniden diriltilmeyeceğini düşünüp ahirete inanmayan, Allah'ın huzuruna çıkarılacağına inanmayan, dünya hayatına razı olup, yalnızca onunla tatmin olan, hiçbir meşru mazereti olmadığı halde Allah'ın farz kıldığı ibadetleri yerine getirmeye çalışmayan, Allah'tan gereği gibi korkup sakınmayan, namazı kılmayan, kötülüğü örgütleyip düzenleyen, bozgunculuk yapan, fitne çıkaran, Allah'ın ayetlerini yalanlayan, Allah'a ibadet etmekte büyüklenen, müminlere iftira atan, fuhşu yaygınlaştıran, gerçeği tersyüz edip saklayan, Allah'ın sınırlarını korumayan, haram yiyecekleri yiyen, ölçüde tartıda adaletsizlik yapan, kibirli, cimri, saygısız, bencil, nankör, hain, şımarık, zorba, inatçı...

Allah bu özelliklere sahip olup, ölene kadar da bu ahlaksızlıklarını muhafaza eden her inkarcının muhakkak cehenneme gireceğini ve yaptıklarının karşılığını büyük bir azap olarak geri alacağını bildirmiştir. Kaf Suresi'nde şöyle denir:

Siz ikiniz (ey melekler), her inatçı nankörü atın cehennemin içine, Hayra engel olan, saldırgan şüpheciyi, Ki o, Allah'la beraber başka bir ilah edinmişti. Artık ikiniz, onu en şiddetli olan azabın içine atın. (Kaf Suresi, 24-26)

Cehennemdeki pişmanlık fayda eder mi?

Allah tüm insanlara elçileri ve kitapları vasıtasıyla yapmaları gereken herşeyi bildirir. Hiçbir topluluğu uyarıp korkutmadan bir azap göndermez. (Şuara Suresi, 24) Her insan yeterli öğüdü alacak ve yapması gereken herşeyi öğrenecek kadar bir ömür yaşar. Yapmaları gereken herşeyi bildikleri ve düşünüp öğüt alabilecek kadar vakitleri olduğu halde inkarlarında ısrar eden insanlar, cehennemde sonsuza kadar yaşamayı hak ederler. Ama bu insanlar oraya girdikleri anda dünyada yaptıklarından dolayı müthiş bir pişmanlık duymaya başlarlar. İşte bu pişmanlığın telafisi yoktur. Yaptıklarını telafi etmek için dünyaya dönmek isteyen inkarcıların yalvarmaları hiçbir şekilde fayda etmez. Çünkü onlar kendilerine verilen fırsatı değerlendirmemişler ve sonsuza kadar haklarını kaybetmişlerdir. Allah ayetinde bu inkarcıların çaresiz durumunu şöyle bildirmiştir:

İçinde onlar (şöyle) çığlık atarlar: "Rabbimiz, bizi çıkar, yaptığımızdan başka salih bir amelde bulunalım." Size orda (dünyada), öğüt alabilecek olanın öğüt alabileceği kadar ömür vermedik mi? Size uyaran da gelmişti. Öyleyse (azabı) tadın; artık zalimler için bir yardımcı yoktur. (Fatır Suresi, 37)

Cehennemde ateşten başka azaplar var mı?

Allah Kuran'da, inkarcıların cehennemdeyken ateşe atılacaklarını, ateşten elbiseler ve katrandan giysiler giyeceklerini bildirmiştir. (Hac Suresi, 19) Ancak insanın cehennemde göreceği azap ateşle sınırlı değildir.

Cehennemde;

- demirden kamçılar vardır (Hac Suresi, 21),

- insanlar bukağılara vurulacaklardır (İbrahim Suresi, 49),

- zincirlerle sürüklenecekler ve boyunlarına demirden halkalar geçirilecektir (Mümin Suresi, 71),

- başlarından aşağı kaynar su dökülecektir (Duhan Suresi, 48),

- katrandan giysiler giyeceklerdir (İbrahim Suresi, 50),

- elleri boyunlarına bağlı bir şekilde cehennemin sıkışık yerlerine atılacaklardır (Furkan Suresi, 13),

- cehennemin odunu ve yakıtı olarak kullanılacaklardır (Cin Suresi, 15, Al-i İmran Suresi, 10)

Burada sayılanlar cehennemdeki azabın çok az bir kısmıdır. Orada, dünyada bir insanın zihninde canlandıramayacağı kadar ağır azaplar mevcuttur. Yaşanan pişmanlıkla birlikte, Allah'ın insanın içine verdiği manevi azap ise sonsuza kadar oradaki insanların yüreklerini yakacaktır. Bu manevi azaba Kuran'da şöyle dikkat çekilir:

"Hutame"nin ne olduğunu sana bildiren nedir? Allah'ın tutuşturulmuş ateşidir. Ki o, yüreklerin üstüne tırmanıp çıkar. (Hümeze Suresi, 5-7)

Cehennemde inkarcılara yiyecek ve içecek olarak ne verilecektir?

Dünyadayken yaptıkları aşırılıklardan dolayı, Allah'ın rahmetinden uzaklaştırılan bu insanlara ahirette hiçbir nimet verilmeyecektir. Cehennemde sadece azap görecek olan inkarcılar, cennette müminlere sonsuza kadar sunulan nimetlerden, kendilerine biraz olsun vermeleri için yalvaracaklardır. (Araf Suresi, 50) Fakat inkarcılara haram kılınan bu nimetlerin yerine onlara, kendilerini hiçbir zaman doyurmayan, boğazlarını tıkayan, acı veren, hatta dayanılmaz açlıklarını hiçbir şekilde gidermeyen yiyeceklerle, susuzluklarını sürekli artıran içecekler verilecektir. Ve kendilerine hiçbir fayda sağlamamasına hatta azap vermesine rağmen sonsuza kadar bu yiyecek ve içeceklere muhtaç kalacaklardır.

Cehennemde inkarcılar için hazırlanan, kendilerine tarifsiz acılar ve iğrenme duygusu verecek olan yiyecek ve içecekler Kuran'da şu şekilde bildirilmiştir:

Zakkum ağacı (Duhan Suresi, 43-46), darı dikeni (Gaşiye Suresi, 6-7) cehennem yiyeceklerindendir. Kaynar su (Vakıa Suresi, 54-55), irinli su (İbrahim Suresi, 16-17) ve kan (Hakka Suresi, 36) cehennemdeki içeceklerdendir.

Cehennem derece derece midir?

Cehennemde, herkes yaptıklarının karşılığını eksiksiz olarak alacaktır. Elbette, inkarlarının şiddetine, Allah'ın dinine ve müminlere karşı verdikleri mücadeleye, dünyada yaptıkları zulmün şiddetine göre kişiler arasında derece farklılıkları olacaktır.

Örneğin müminlerin en büyük düşmanlarından olan ve aleyhte gizli faaliyetler yapan münafıkların cehennemin en alt tabakasında olacakları (Nisa Suresi, 145) Kuran'da bildirilmiştir. İşte bunun gibi, her inkarcının muhakkak cehenneme gireceği ve Allah'ın adaleti ile tam olarak yaptıklarının karşılığını göreceği Kuran'da şu ayetlerde geçmektedir:

İşte bunlar, cinlerden ve insanlardan kendilerinden evvel gelip-geçmiş ümmetler içinde (azab) sözü üzerlerine hak olmuş kimselerdir. Gerçekten onlar, ziyana uğrayanlardır. Her biri için yaptıklarınızdan dolayı dereceler vardır; öyle ki amelleri kendilerine eksiksizce ödensin ve onlar zulme de uğratılmazlar. (Ahkaf Suresi, 18-19)

Bunun yanı sıra, bazı kişilerin zannettiğinin aksine, insanlar günahlarının cezasını bir süre çektikten sonra bağışlanarak cehennemden çıkamayacaklardır. Oraya giren her inkarcı sonsuza kadar cehennemde kalacaktır. (Bakara Suresi, 80-81)

Cennettekiler ve cehennemdekiler birbirlerini görürler mi?

Allah ayetlerde cennet halkı ile cehennem halkının birbirlerini gördüklerinden ve aralarında geçen diyaloglardan bahseder. Cennet ve cehennem halkının birbirlerini görmeleri, cennettekiler için büyük bir şükür vesilesi, cehennemdekiler içinse hasret ve pişmanlıklarının artması için bir vesile olur. Cennetteki insanların cehennemdekileri görmeleri ve aralarında geçen konuşmalardan bazısı Kuran'da şöyle haber verilir:

Bir sözcü der ki: "Benim bir yakınım vardı." "Derdi ki: Sen de gerçekten (dirilişi) doğrulayanlardan mısın? Bizler öldüğümüz, toprak ve kemikler olduğumuzda mı, gerçekten biz mi (yeniden diriltilip sonra da) sorguya çekilecekmişiz?" (Konuşan yanındakilere) Der ki: "Sizler (onun şimdi ne durumda olduğunu) biliyor musunuz?" Derken, bakıverdi, onu 'çılgınca yanan ateşin' tam ortasında gördü. Dedi ki: "Andolsun Allah'a, neredeyse beni de (şu bulunduğun yere) düşürecektin. Eğer Rabbimin nimeti olmasaydı, muhakkak ben de (azab yerine getirilip) hazır bulundurulanlardan olacaktım." (Saffat Suresi, 51-57)

Ateşin halkı cennet halkına seslenir: "Bize biraz sudan ya da Allah'ın size verdiği rızıktan aktarın." Derler ki: "Doğrusu Allah, bunları inkar edenlere haram (yasak) kılmıştır." (Araf Suresi, 50)

Cennette nasıl bir yaşam olacak?

Kuran'daki tasvirlerden, cennette de yaşadığımız dünyadakine benzer bir yaşam olduğu anlaşılmaktadır. Ayetlerde cennetteki mekanlar anlatılır, bu mekanlardaki ihtişamlı mobilyalardan, göz alıcı güzellikteki eşyalardan bahsedilir. Bunlardan başka kullanılan takılardan, cennetteki giyim-kuşamdan, yiyecek ve içeceklerden de örnekler verilir. Dünyadakilerle benzer olarak tarif edilen bu güzelliklerin her birinde cennette var olan ihtişam ve çarpıcılık vurgulanmıştır. Bu tariflerin yanında cennette insanın aklına gelebilecek herşeyin ve ayrıca aklına gelmeyecek güzelliklerin de nimet olarak verileceğinden bahsedilir. Dünyadaki yaşam ve cennetteki yaşam arasındaki en büyük fark hiç kuşkusuz ki dünyadaki eksikliklerin hiçbirinin cennette olmamasıdır. Ayetlerde cennette var olduğu haber verilen inceliklerden ve güzelliklerden bazıları şöyledir:

- **Büyük bir mülk ve ihtişam,**
- **Yüksek konaklar ve köşkler,**
- **Yükseklere kurulmuş tahtlar,**
- **Atlastan, ipekten en güzel giysiler**
- **Altından, gümüşten bilezikler, mücevherler, inciler,**
- **Altından ırmaklar akan mekanlar,**
- **Ne sıcak ne de soğuk, tam kararında bir gölgelik,**
- **Altın tepsiler, kadehler,**
- **Astarları ağır işlenmiş atlastan yataklar,**
- **Yeşil yastıklar ve çarpıcı güzellikte döşekler,**
- **Tadı değişmeyen sütten ırmaklar, süzme baldan ırmaklar,**
- **Gümüşten billur kaplar ve daha birçokları...**

Görüldüğü gibi cennet bir insanın en büyük zevkleri alabileceği, olağanüstü kusursuzlukta bir mekandır. Allah cennetteki ihtişamı bir ayetinde şöyle bildirir:

Her nereye baksan, bir nimet ve büyük bir mülk görürsün. (İnsan Suresi, 20)

Cennetteki manevi ortam nasıl olacak?

Cennet, müminlere dünyada yaptıkları salih amellerin, gösterdikleri güzel ahlakın karşılığında Allah'ın verdiği bir nimettir. Ayetlerde, maddi yönden her türlü güzelliğin sunulduğu cennette, insanlara sıkıntı veren hiçbir şeyin olmadığından da bahsedilir. Cennette;

- **her yönden güvenlik vardır,**
- **kin ve nefret yoktur,**
- **boş konuşma ve yalan yoktur,**
- **yorgunluk ve bıkkınlık yoktur,**
- **korku ve hüzün yoktur,**

- güzel yüzlü, güzel huylu insanlar vardır,
- cennette yaşlanma yoktur, herkes yaşıttır,
- cennet, insanın her yönüyle hoşnut olacağı bir yerdir.

Elbette burada sayılanlar cennetteki güven ve huzur ortamını tarif eden birkaç örnektir. Allah bir ayetinde, inanmayanlar cehennemde tarif edilmez bir azap çekerken, müminlerin cennette son derece büyük bir maddi manevi rahatlık ve huzur içinde olacaklarını şöyle bildirmektedir:

(O gün) Zalimleri kazandıkları dolayısıyla korkuyla titrerlerken görürsün; o (yaptıkları) da üstlerine çöküvermiştir. İman edip salih amellerde bulunanlar ise, cennet bahçelerindedirler. Rableri Katında her diledikleri onlarındır. İşte büyük fazl (nimet ve üstünlük) budur. (Şura Suresi, 22)

Nefsini ilah edinmek nasıl olur?

Nefsini ilah edinen insan kendi çıkarlarını ve rahatını dinin çıkarlarının üzerinde tutan insandır. Oysa gerçek ve samimi bir dindar sadece Allah'ı ilah edinir ve sadece Allah'ı hoşnut edecek şekilde davranır. Bu, her koşul için geçerlidir. Böyle bir kişi hastalandığında da, zorluk anlarında da, çıkarları tamamen zedelenecek olsa da asla dinin çıkarlarından, Allah'ın sınırlarından taviz vermez.

Ama bir insan küçük gibi gördüğü bir konuda bile Kuran ahlakını yaşamada fedakarlıkta bulunamıyorsa, zor gelen herşeyde din ahlakını terk ederek nefsine süslü geleni seçiyorsa, bu insan nefsini hoşnut etmeye çalıyordur ve dolayısıyla onu ilah edinmiştir. Allah Kuran'da nefislerini ilah edinenler için şöyle demektedir:

Şimdi sen, kendi hevasını ilah edinen ve Allah'ın bir ilim üzere kendisini saptırdığı, kulağını ve kalbini mühürlediği ve gözü üstüne bir perde çektiği kimseyi gördün mü? Artık Allah'tan sonra ona kim hidayet verecektir? Siz yine de öğüt alıp-düşünmüyor musunuz? (Casiye Suresi, 23)

Şeytan insanı saptırmak için her an faaliyette midir?

Şeytan insanı Allah'ın yolundan saptırmak için durmaksızın bir faaliyet içindedir. Bir an olsun bundan vazgeçmez, her türlü yolu dener. İnsana zayıf noktalarından yaklaşarak ona kendi isteklerini yaptırmaya çalışır. Bir ayette şeytanın insanları saptırmaya yönelik faaliyetler göstereceğine şöyle dikkat çekilmiştir:

... Şeytan da onları uzak bir sapıklıkla sapıtmak ister. (Nisa Suresi, 60)

Dedi ki: "Madem öyle, beni azdırdığından dolayı onlar(ı insanları saptırmak) için mutlaka senin dosdoğru yolunda (pusu kurup) oturacağım.

Sonra muhakkak önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım. Onların çoğunu şükredici bulmayacaksın." (Allah) Dedi: "Kınanıp alçaltılmış ve kovulmuş olarak ordan çık. Andolsun, onlardan kim seni izlerse, cehennemi sizlerle dolduracağım." (Araf Suresi, 16-18)

Şeytan insanın en büyük düşmanıdır ve insanlara vesvese vererek, doğruyu yanlış, yanlışı doğru gibi göstererek onları dinden uzak tutmaya çalışır. Ayette bildirildiği gibi insanların Allah'a şükretmesini engellemeye çalışır. Ancak Kuran'da bildirildiği gibi şeytana uyan insanlar mutlaka hüsrana uğrayacaklardır. Bu yüzden insanlar şeytanın sinsi tuzaklarına karşı uyanık olmalı ve ona uymaktan şiddetle kaçınmalıdırlar.

Şunu da unutmamak gerekir ki, şeytan yalnızca samimi olarak iman etmeyen insanlar üzerinde etkili olabilir. Allah'a kesin bilgiyle inanan, ahireti, hesap gününü bilen insanlar şeytanın faaliyetinden etkilenmezler. Eğer bu yönde bir etkiyle karşılaşacak olurlarsa hemen Allah'a sığınırlar. Allah şeytanın inananlara karşı son derece güçsüz olduğunu şöyle haber vermiştir:

(Allah'tan) Sakınanlara şeytandan bir vesvese eriştiğinde (önce) iyice düşünürler (Allah'ı zikredip-anarlar), sonra hemen bakarsın ki görüp bilmişlerdir. (Araf Suresi, 201)

Şeytanın kendisi de, Allah'a içtenlikle bağlı olan samimi ihlas sahiplerine karşı saptırıcı bir gücü olmadığını itiraf eder. Bu Kuran'da şöyle bildirilir:

Dedi ki: "Rabbim, beni kışkırttığın şeye karşılık, andolsun, ben de yeryüzünde onlara, (sana başkaldırmayı ve dünya tutkularını) süsleyip-çekici göstereceğim ve onların tümünü mutlaka kışkırtıp-saptıracağım. Ancak onlardan muhlis olan kulların müstesna." (Hicr Suresi, 39-40)

İçimden geçirdiğim herşey Allah Katında biliniyor mu?

Allah, insanın içinden geçirdiği, hiç kimsenin bilmediğini zannettiği tüm düşünceleri de dahil olmak üzere her türlü şeyi bilir. Çünkü Allah'ın sıfatlarından biri "Habir"dir. Yani Allah herşeyin iç yüzünden, gizli taraflarından haberdar olandır. İnsan karşısındaki kişilerden, aklından geçen düşünceleri gizleyebilir ama Allah'tan gizleyemez. Ayette bildirildiği gibi, **"Şüphesiz, yerde ve gökte Allah'a hiçbir şey gizli kalmaz."** (Al-i İmran Suresi, 5) Bir başka ayette ise şöyle denir:

Göklerde ve yerde Allah O'dur. Gizlinizi ve açığınızı bilir; kazandıklarınızı da bilir. (Enam Suresi, 3)

İnsan zamana ve mekana bağımlı bir varlıktır. Oysa Allah tüm bu eksikliklerden uzaktır. Zamanı, mekanı, tüm insanları, o insanların başlarına gelecek olayları yaratan ve herşeyin kaderini tayin eden Allah'tır. Bu yüzden Allah insanın içini, dışını, tüm düşüncelerini bilir. Kuran'da bildirdiği gibi, **"...Şüphesiz O, sinelerin özünde saklı duranı bilendir." (Mülk Suresi, 13)**

İnsanın kalbinin temiz olması ve insanlara karşı yardımsever olması cennete girmesi için yeterli olur mu?

Her insanın veya her toplumun kendine göre bir "iyilik" ve "yardımseverlik" anlayışı vardır. Kimi için iyi eğitim görmüş çocuklar yetiştirmek, kimi için bir yardım kulübüne üye olmak, kimi için de hayvanseverler derneğinde çalışmak "iyilik"tir.

İnsanlar bu şekilde kendilerini kandırarak sorumluluktan kaçmak isterler. Çünkü her insan aslında hesap gününde Kuran'a uyup uymamaktan sorguya çekileceğini çok iyi bilir. Ancak Allah'ın emirlerini uygulamaya yanaşmadığı için bunu görmezlikten gelir. Bu sorumluluktan kaçmayan ve Kuran'dan sorumlu olduğu gerçeğini görebilen insan ise "iyiliğin" gerçek karşılığının da sadece Kuran'da bulunacağını bilir. Çünkü Kuran kendisini Yaratan'ın hükümlerini içerir.

Bir insanın cenneti kazanabilmesi için ise "kalbinin temiz olması" değil, esas olarak Allah'ın hükümlerinin bulunduğu Kitab'a taviz vermeden uyması gerekir. Yani bir insanın kendi halinde yaşaması, kimsenin kötülüğünü istememesi, kimsenin malında, mülkünde, namusunda gözünün olmaması onun cennet için uygun bir insan olduğunu göstermez. Çünkü bunlarla birlikte Allah'ın Kuran'da bildirdiği diğer ahlak ve özelliklerini de üzerinde taşıması gerekir.

Allah gerçek iyiliğin ne olduğunu, kimlerin gerçek Müslümanlar olduklarını bir ayetinde şöyle bildirmektedir:

Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildir. Ama iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, Kitaba ve Peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen, onu yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip-dilenene ve kölelere (özgürlükleri için) veren; namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenler(in tutum ve davranışlarıdır). İşte bunlar, doğru olanlardır ve müttaki olanlar da bunlardır. (Bakara Suresi, 177)

Bir başka ayette de yine Allah Katındaki iyilik ölçüsü şöyle bir örnekle açıklanmaktadır:

Hacılara su dağıtmayı ve Mescid-i Haram'ı onarmayı, Allah'a ve ahiret gününe iman eden ve Allah yolunda cehd edenin (çaba harcayanın) (yaptıkları)

gibi mi saydınız? Bunlar Allah Katında bir olmazlar. Allah zulmeden bir topluluğa hidayet vermez. (Tevbe Suresi, 19)

İman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cehd edenlerin (çaba harcayanların) Allah Katında büyük dereceleri vardır. İşte 'kurtuluşa ve mutluluğa' erenler bunlardır. (Tevbe Suresi, 20)

Allah'a hicret etmek nasıl olur?

Hicret etmek, bir insanın bir yerden bir yere gitmesi, daha doğrusu göç etmesi demektir. Allah'a hicret etmek ise, insanın Allah'ı tanıdıktan, Kuran'ı okuyup anladıktan sonra geçmişteki her türlü yanlış tavrını, düşüncesini, alışkanlıklarını kısacası herşeyini bırakarak sadece Allah'a yönelmesi ve yalnızca O'nun istediği şekilde yaşamasıdır.

Hz. İbrahim, doğruyu gördüğü anda çevresindeki insanların yaşantı tarzından tamamen sıyrılarak, hemen Allah'a hicret etmiş bir Müslümandır. Hz. Lut da, Hz. İbrahim gibi üstün bir ahlak göstererek Rabbimiz'e yönelen bir Peygamberdir. Kuran'da Hz. Lut'un bu davranışı şöyle haber verilir:

Bunun üzerine Lut ona iman etti ve dedi ki: "Gerçekten ben, Rabbime hicret edeceğim. Çünkü şüphesiz O, güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir." (Ankebut Suresi, 26)

Kuran'da "ataların dini" ifadesiyle ne kastediliyor?

Kuran'da İslam dininin hükümleri ve bir müminin nasıl bir yaşam sürmesi gerektiği detaylı olarak tarif edilmiştir. Ataların dini ifadesiyle de, Kuran'daki hükümlerin dışında birtakım kurallara bağlı hareket edilerek geçmişten getirilen alışkanlıklara, geleneklere ya da kulaktan dolma bilgilere dayalı uydurma bir din kastedilmektedir. İslam adına ortaya atılıp, ancak Kuran'da hiçbir şekilde yeri olmayan batıl inanç ve uygulamaların kaynağı işte bu "ataların dini"dir.

Cahiliye toplumlarında "ataların batıl dini"ne uyarak yaşayan insanlara sıkça rastlanır. Bu toplumlarda yaşayan insanlar çeşitli ibadetleri ve davranışları niçin yaptıklarını düşünmeden, babalarından, dedelerinden öğrendikleri şekliyle uygular ve dinen makbul bir şeyler yaptıklarını sanırlar. Temelde, Allah'ın hoşnutluğunu kazanmayı değil, geçmişten kendilerine kötü bir miras olarak bırakılan çarpık sistemi uygulamaya çalışırlar. Bu konuda Kuran'da Hz. İbrahim'in kavminden bir örnek verilmiştir:

Onlara İbrahim'in haberini de aktar-oku: Hani, babasına ve kavmine: "Siz neye kulluk ediyorsunuz?" demişti. Demişlerdi ki: "Putlara tapıyoruz, bunun için sürekli onların önünde bel büküp eğiliyoruz." Dedi ki: "Peki, dua ettiğiniz zaman onlar sizi işitiyorlar mı?", "Ya da size bir yararları veya zararları dokunuyor mu?", "Hayır" dediler. "Biz atalarımızı böyle yaparlarken bulduk." (İbrahim) Dedi ki: "Şimdi, neye tapmakta olduğunuzu gördünüz mü?", "Hem siz, hem de eski atalarınız?", "İşte bunlar, gerçekten benim düşmanımdır; yalnızca alemlerin Rabbi hariç", "Ki beni yaratan ve bana hidayet veren O'dur;" "Bana yediren ve içiren O'dur;", "Hastalandığım zaman bana şifa veren O'dur;", "Beni öldürecek, sonra diriltecek olan da O'dur, "Din (ceza) günü hatalarımı bağışlayacağını umduğum da O'dur;" (Şuara Suresi, 69-82)

Ayetlerde görüldüğü gibi Hz. İbrahim, kavminin batıl dininden uzaklaşmış, yalnızca Allah'a yönelmiş ve kavmine de Allah'ın tek ilah olduğunu, uyulması gereken tek dinin de Allah'ın dini olduğunu tebliğ etmiştir.

Elçilerin çoğu, gönderildikleri kavimler tarafından atalarının dinlerine karşı çıkmakla, bu dini yıkmaya çalışmakla itham edilmiş ve dönemlerinde yürürlükte olan çarpıtılmış, tahrif edilmiş dinin mensupları tarafından tepki ve tehditler almışlardır. Bununla ilgili ayetlerden bazıları şöyledir:

Onlar: "Siz ikiniz, bizi atalarımızı üzerinde bulduğumuz (yol)dan çevirmek ve yeryüzünde büyüklük sizin olsun diye mi bize geldiniz? Biz, sizin ikinize inanacak değiliz" dediler. (Yunus Suresi, 78)

Onlara; "Allah'ın indirdiklerine uyun" denildiğinde, derler ki; "Hayır, biz atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye uyarız." Şayet şeytan, onları çılgınca yanan ateşin azabına çağırmışsa da mı (buna uyacaklar)? (Lokman Suresi, 21)

Hayır; dediler ki: "Gerçekten atalarımızı bir ümmet üzerinde bulduk ve doğrusu biz onların izleri (eserleri) üstünde doğru olana (hidayete) yönelmiş (kimse)leriz." (Zuhruf Suresi, 22)

İslam'da kadın ile erkek eşit midir?

Allah, Kuran'da iman eden ve salih amellerde bulunan müminlerden bahseder. Allah Katında, değer ve üstünlük ölçüsü, bir insanın kadın ya da erkek olması değil, iman etmiş olması ve salih amellerde bulunmasıdır. İslam'ın hükümlerinden ve Allah'ın emirlerinin eksiksiz olarak yerine getirilmesinden hiçbir ayrım yapılmaksızın herkes sorumludur. Kuran'da kadın olsun, erkek olsun her insanın yaptığı işin karşılığını aynı şekilde alacağı haber verilir:

Erkek olsun, kadın olsun inanmış olarak kim salih bir amelde bulunursa, onlar cennete girecek ve onlar, bir 'çekirdeğin sırtındaki tomurcuk kadar' bile haksızlığa uğramayacaklardır. (Nisa Suresi, 124)

Ayrıca Allah başka ayetlerinde de önemli olanın insanın cinsiyeti değil, takvası yani Allah'tan korkarak nefsini Allah'ın hoşnut olmayacağı her türlü günah ve isyandan, bozulma ve sapmadan koruması, ahirette kendisine yıkım getirecek her türlü kötülükten kaçınması olduğunu bildirmiştir:

Ey insanlar, gerçekten, biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler (şeklinde) kıldık. Şüphesiz, Allah Katında sizin en üstün (kerim) olanınız, (ırk ya da soyca değil) takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir, haber alandır. (Hucurat Suresi, 13)

Kulağı ve gözü mühürlü kişi nasıl olur?

Allah'ın Kuran'da uyulmasını emrettiği hükümler çok açıktır ve bunlardan haberdar olan herkesin bu hükümleri eksiksiz uygulaması gerekir. Ayetlerden haberdar olan ama gereğini yerine getirmeyen kişi vicdanının sesini dinlemediği için kalbi katılaşır, aklı ve şuuru körelir; bir süre sonra gerçekleri göremez hale gelir. Ayetlerde tarif edilenleri anlamaz, doğruları göremez. Yaptıklarının karşılığı olarak kendisini nasıl bir sonun beklediğini dahi fark edemez.

Allah ayetlerinde, dünya hayatını ahirete tercih edenlerin, ayetleri geçersiz kılmak için mücadele edenlerin, Allah'a karşı yalan düzüp uyduranların, sadece nefsinin emrettiklerini uygulayanların, iman ettikten sonra inkara sapanların, mücadelede geri kalmayı seçenlerin ve zengin olduğu halde Allah yolunda infak etmek istemeyen kişilerin kalplerinin, kulaklarının ve gözlerinin mühürleneceğinden ve üzerlerinde bir ağırlık olacağından bahsetmektedir. Ayrıca ayetlerde bu insanların cehennem ehli olduğu da haber verilmektedir:

Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde de perdeler vardır. Ve büyük azab onlaradır. (Bakara Suresi, 7)

Onlar, Allah'ın, kalplerini, kulaklarını ve gözlerini mühürlediği kimselerdir. Gafil olanlar da onların ta kendileridir. Şüphesiz, onlar ahirette ziyana uğrayanlardır. (Nahl Suresi, 108-109)

Kuran'da bozgunculuktan kastedilen nedir?

Kuran'da bozguncu karakterine birçok örnek verilmektedir. Ancak bozguncuların temel özelliği Allah'a, Allah'ın elçilerine ve kitaplarına karşı çıkmaları, dinin ve Müslümanların karşısına engeller çıkarmaları, Allah'ın sınırlarını tanımamalarıdır. Onların bu genel özelliği bir ayette şöyle bildirilmektedir:

İnkar edip de Allah'ın yolundan alıkoyanlar, Biz, işledikleri bozgunculuğa karşılık, onlara azap üstüne azap ilave ettik. (Nahl Suresi, 88)

Ayetlerde Allah'ın yolundan alıkoymaya çalışan bu insanların yeryüzünde dirlik ve düzeni bozdukları, karışıklık çıkardıkları, Allah'ın emir ve yasaklarını kaldırmaya çalıştıkları, ölçüyü ve tartıyı eksik tutarak sahtekarlık yaptıkları gibi özelliklerinden söz edilmektedir. Buna karşılık Allah hem dünyada hem ahirette bu kişilere karşılık verir ve onları yukarıdaki ayette de bildirdiği gibi çeşitli şekillerde azaplandırır, sonsuz adaletiyle bozgunculuk yapmaya kalkışan herkese hak ettiği karşılığı eksiksiz olarak verir.

Münafık kimdir?

Münafıklar, Kuran'da iman etmedikleri halde, iman etmiş gibi gözüken, dolayısıyla içinde yaşadıkları mümin topluluğundan kendilerince bir çıkar elde edeceklerini düşünen iki yüzlü insanlar olarak tarif edilmişlerdir. Allah münafıkların, bozguncu olduklarını ve müminlerin arasında fitne çıkarmaya çalıştıklarını, yani mümin topluluğunun içindeki birlik ve beraberliği bozmaya yönelik gizli faaliyetlerde bulunduklarını bildirmiştir. Bu özelliklerinden dolayı kendilerine "nifak (ayrılık, bozgunculuk, fitne) çıkaran" anlamında "münafık" ismi verilmiştir.

Münafıkların diğer bir önemli özellikleri, mümin topluluğunun birtakım zorluklarla karşılaştığı dönemlerde gerçek yüzlerini göstermeleri, bunun dışında kendilerini belli etmemeleridir. Kendilerince müminleri aldattıklarını zanneden bu insanların aslında kendileri büyük bir aldanışın içindedirler. Allah aşağıdaki ayetlerde münafıkların içine düştüğü aldanmayı şöyle bildirmiştir:

İnsanlardan öyleleri vardır ki: "Biz Allah'a ve ahiret gününe iman ettik" derler; oysa inanmış değillerdir. (Sözde) Allah'ı ve iman edenleri aldatırlar. Oysa onlar, yalnızca kendilerini aldatıyorlar ve şuurunda değiller. Kalplerinde hastalık vardır. Allah da hastalıklarını arttırmıştır. Yalan söylemekte olduklarından dolayı, onlar için acı bir azab vardır. (Bakara Suresi, 8-10)

Kendilerine din ve ahiret konusunda her türlü bilgi geldiği, elçiyi görüp tanıdıkları ve müminlerle içiçe yaşadıkları halde çok büyük bir alçaklık örneği sergileyerek kibir ve

dünyevi çıkarlar uğruna imandan dönmeleri, fitne çıkarmaya çalışmaları, elçiye ve müminlere düşmanlık yapmaları, inkarcılara gidip onları müminlere karşı kışkırtmaları nedeniyle Allah onlara en büyük azabı vaat etmiştir:

Gerçekten münafıklar, ateşin en alçak tabakasındadırlar. Onlara bir yardımcı bulamazsın. (Nisa Suresi, 145)

Münafıkları tanıyabileceğimiz alametler var mıdır?

Allah Kuran'da münafıkların birçok özelliğini tarif ederek müminleri bu inkarcı grubuna karşı uyarmıştır. Bu yüzden gizli kapaklı faaliyet yapan bu azgın grubun tüm alametleri Kuran'ı iyi bilen birisi için ortadadır. Kalplerinde hastalık bulunan münafıklar Allah'ın ayetlerinden haberdar olan dikkatli bir müminin gözünden kaçmaz. Bu kişilerin içlerinde taşıdıkları inkarın alametleri ne kadar gizlemeye çalışsalar da hareketlerinde, konuşmalarında ve olaylar karşısında gösterdikleri tepkilerde ortaya çıkar. Müminler bu alametleri gösteren kişiler için "bu kesin münafıktır" diyemezler, ama bu kişilere karşı son derece temkinli davranırlar. Münafıkların tanınmasına yardımcı olan çok belirgin bazı alametler aşağıdaki ayette bildirilmiştir:

Gerçek şu ki, münafıklar (sözde), Allah'ı aldatmaktadırlar. Oysa O, onları aldatandır. Namaza kalktıkları zaman, isteksizce kalkarlar. İnsanlara gösteriş yaparlar ve Allah'ı ancak çok az anarlar. (Nisa Suresi, 142)

Ayette görüldüğü gibi münafıkların yaptıkları işlerde insanların rızasını gözetmeleri, gösterişe yönelik tavırlarda bulunmaları müminler tarafından hissedilebilecek alametlerdir. Bu kişilerin eninde sonunda gerçek yüzlerinin ortaya çıkacağı ve Allah dilerse, yüzlerinden ve konuşma tarzlarında da kendilerini belli edecekleri ayette haber verilmiştir:

Yoksa kalplerinde hastalık bulunanlar, Allah'ın kinlerini hiç (ortaya) çıkarmayacağını mı sandılar? Eğer Biz dilersek, sana onları elbette gösteririz, böylelikle onları simalarından tanırsın. Andolsun, sen onları, sözlerin söyleniş tarzından da tanırsın. Allah, amellerinizi bilir. (Muhammed Suresi, 29-30)

Kuran'a göre "cahil insan" kimdir?

Kuran'da kullanılan "cahil" sıfatı, halk arasında bilinenden farklı bir anlam içerir. Kuran'da ifade edilen cahillik, kişinin yaratılış amacından, Yaratıcımız olan Allah'ın üstün özelliklerinden, kendisine gönderilen kitaptaki bilgi ve hikmetten, sonsuz yaşamını ilgilendiren konulardan habersiz olması ve bu cehaletin doğurduğu şuursuz bir yaşam biçimini benimsemesidir.

Allah'ı tek ilah olarak tanımayan, O'nun elçileriyle gönderdiği doğru yola itaat etmeyen insanların "cahillik" etmekte olduklarına Kuran'da şöyle dikkat çekilmiştir:

Dediler ki: "Sen, bizi ilahlarımızdan çevirmek için mi bize geldin? Şu halde eğer doğru söylüyorsan, tehdit ettiğin şeyi, bize getir. Dedi ki: "İlim ancak Allah Katındadır. Ben size gönderildiğim şeyi tebliğ ediyorum; ancak sizi cahillik eden bir kavim olarak görüyorum." (Ahkaf Suresi, 22-23)

Kuran'da insanın yaratılışı nasıl anlatılır?

Allah Kuran'da insanın yaratılışındaki safhalarla ilgili pek çok bilgi verir. Bu bilgilerin çoğu o dönemde yaşayan kişilerin hiçbir şekilde bilemeyecekleri , ancak günümüz bilimi sayesinde keşfedilmiş gerçeklerdir. Bu da Kuran'ın sayısız bilimsel mucizelerinden bir tanesidir. Kuran'da insanın yaratılışı ile ilgili verilen bilgiler özetle şöyledir:

‰Meni olarak adlandırılan ve spermleri taşıyan besleyici sıvı, sadece spermlerden oluşmaz. Aksine meni, birbirinden farklı sıvıların karışımından oluşur. Kuran'da da meniden söz edilirken, "karmaşık" bir sıvı olduğuna dikkat çekilir. Bu, ancak günümüzde bilimin yardımıyla keşfedilmiş bir gerçektir.

Şüphesiz Biz insanı, karmaşık bir sudan yarattık. Onu deniyoruz, bu yüzden onu işiten ve gören yaptık. (İnsan Suresi, 2)

‰ Karmaşık bir sıvı olan meninin içindeki milyonlarca spermden yalnızca bir tanesi yumurtayı döller. Yani insanın özü, meninin tamamı değil onun küçük bir parçasıdır. Kuran'da da insanın meni sıvısının tamamından değil, sadece bir parçasından yaratıldığı belirtilir:

Kendisi akıtılan meniden bir damla su değil miydi? (Kıyamet Suresi, 37)

‰ Spermle yumurtanın birleşmesinden oluşan ve "zigot" olarak tanımlanan tek hücre, hiç zaman yitirmeden bölünerek çoğalır ve giderek bir "et parçası" haline gelir. Ancak zigot bu büyüme esnasında bir boşlukta durmaz, rahim duvarına tutunarak sahip olduğu uzantılar sayesinde toprağa yerleşen kökler gibi oraya yapışır. İşte bu da ancak çok yakın bir zamanda keşfedilmiş gerçek olmasına rağmen Kuran'da yüzlerce yıl öncesinden bildirilmiştir:

Yaratan Rabbin adıyla oku. O, insanı bir alak'tan (asılıp tutunan şeyden) yarattı. (Alak Suresi, 1-2)

‰ Anne rahmi, gelişmeye başlayan zigotu saran ve "amnion sıvısı" denen bir sıvı ile doludur. Bebeğin içinde büyüdüğü bu sıvının önemi, dışarıdan gelecek darbelere karşı bebeğin güvenliğini sağlamasıdır. İşte Kuran'da bebeğin korumalı bir yerde geliştiği de haber verilmiştir:

Sizi basbayağı bir sudan yarattık. Sonra onu savunması sağlam bir karar yerine yerleştirdik. (Mürselat Suresi, 20-21)

‰ Allah insanın yaratılış aşamalarının bir kısmını Müminun Suresi'nde bildirmiştir. Çocuğun gelişim aşamalarının aynen ayetlerde tarif edildiği gibi meydana geldiği bugün biyolojik olarak da kanıtlanmış bir gerçektir:

Andolsun, Biz insanı, süzme bir çamurdan yarattık. Sonra onu bir su damlası olarak, savunması sağlam bir karar yerine yerleştirdik. Sonra o su damlasını bir alak (embriyo) olarak yarattık; ardından o alak'ı (hücre topluluğu) bir çiğnem et parçası olarak yarattık; daha sonra o çiğnem et parçasını kemik olarak yarattık; böylece kemiklere de et giydirdik; sonra bir başka yaratışla onu inşa ettik. Yaratıcıların en güzeli olan Allah, ne yücedir. (Müminun Suresi, 12-14)

Allah'ın dinine davet ne şekilde olur?

İnsanlara dinin ve güzel ahlakın tebliğ edilmesi Allah'ın bir emridir:

Sizden; hayra çağıran, iyiliği (marufu) emreden ve kötülükten (münkerden) sakındıran bir topluluk bulunsun. Kurtuluşa erenler işte bunlardır. (Al-i İmran Suresi, 104)

Allah bir ayetinde, **"Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel öğütle çağır..."** (Nahl Suresi, 125) şeklinde emretmiştir. Allah'ın dinine davet, Kuran'ın hükümlerinin "hikmetle ve güzel öğütle" anlatılması ile olur. Bu tebliğ sırasında, Allah'ın varlığı, birliği ve yaratmadaki benzersiz sanatı gibi konular anlatılarak dine davet edilen kişinin Allah'a karşı olan saygısı, sevgisi ve korkusu artırılır. Güzel ahlaklı bir insanın olaylar karşısında nasıl davranacağı detaylı olarak tarif edilir. İnsanın dünyada bulunuş amacı, burada denemeden geçirildiği, ölümün yakınlığı, ölümün ardından hesaba çekileceği, bu hesaba göre cennete veya cehenneme gideceği de anlatılır. Allah'ın sonsuz adaletiyle cenneti ve cehennemi nasıl hazırladığı da hatırlatılarak kişinin kötü bir sonuçtan korkup sakınması sağlanır. Allah'ı, Kuran'ı ve ahireti bu tariflerle tanıyan kişiler, bu aşamadan sonra vicdanlarını kullanarak hareket ettikleri takdirde Allah'ın emirlerini eksiksiz olarak yerine getirmeye çalışırlar.

Günlük hayatta insan nasıl derin düşünebilir?

İnsan günlük yaşamın akışı içinde çok fazla şey düşünür. Örneğin o gün yapacağı işleri, gideceği yerleri, kendisine söylenen iyi ya da kötü bir şeyi, işiyle ya da okuluyla ilgili olarak yaptıklarını, uzun vadeli planlarını düşünür. Bunlara benzer pek çok düşünce gün içinde kafasını meşgul edebilir. Bunların hepsi gerekli düşüncelerdir ama bu gibi düşünceler kişinin zihninde gerektiği kadar yer tutmalıdır. Çünkü acil olarak düşünülmesi gereken ve kişinin sonsuz yaşamını ilgilendiren çok daha önemli konular vardır.

İnsan öncelikle kendisinin ve çevresindeki tüm canlıların nasıl var olduklarını, bunların varlıklarını nasıl sürdürdüklerini detaylı olarak düşünmelidir. Buna bağlı olarak tüm bu varlıkları yoktan var eden ve varlıklarını sürdüren Allah'ı ve O'nun sıfatlarını tefekkür etmelidir. Ardından bu sonsuz kudret ve ilim sahibi yaratıcısının kendisini yaratma amacını ve kendisinden neler istediğini düşünmelidir. Allah'ın ayetlerini ve emirlerini en iyi biçimde yerine getirme kararlılığını taşımalıdır. Bu arada kendisini bekleyen kaçınılmaz sonu, yani ölümü ve ahiret hayatını da hiç aklından çıkarmamalı, daima bunun bilincinde davranmalıdır. Kendisini bu aciliyetli konulardan uzaklaştırarak, gaflete sürükleyecek, geçici ve sonsuz hayatına bir katkısı olmayacak, hatta zararı dokunacak iş, düşünce, hareket ve konuşmalardan da sürekli kaçınmalıdır.

İnsanın zihinsel kapasitesi aslında çok geniştir. Önemli olan kişinin bunu kullanmayı bilmesi, zihnini gereksiz düşüncelerle meşgul etmemesidir.

Günlük hayatına devam ederken insan, bir yandan da bu önemli konuları düşünebilir. Üstelik de bu konuları çok detaylı düşünerek, konu konu ele alarak, ayetlerle yorumlayarak düşünebilir. Örneğin gününün 9-10 saatini işyerinde ya da okulunda geçiren bir kişi, gün içinde çok fazla düşüneceği şeyle karşılaşır. Bunlar Kuran'da tarif edilen insan karakterleri olabilir, içinde bulunduğu, yaşadığı ortamlar olabilir. Vicdan kullanma, nefse uyma, haset, tevazu, tevekkül, sabır gibi yüzlerce konuyu, birebir yaşayarak düşünebilir, üstelik bu konuları her yönüyle düşünerek derinleşebilir. Önemli olan kişinin bu fırsatları görmesi ve iyi değerlendirmesidir.

Bir de etrafında olan bitenlere; çiçeklerin açmasından, gökyüzünde kuşların uçmasına, soluduğu oksijenin oranından ve canlılara verdiği faydadan, kalbinin atmasına kadar pek çok konuyu detaylı olarak düşünebilir. Sorular sorarak, cevaplarını merak ederek, alışılmış açıklamaların dışına çıkarak düşünen insan derin düşünmeye başlar. Allah Kuran'da müminlerin düşünen insanlar olduklarından şöyle bahseder:

Şüphesiz göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün ardı ardına gelişinde temiz akıl sahipleri için gerçekten ayetler vardır. Onlar, ayakta iken, otururken, yan yatarken Allah'ı zikrederler ve göklerin ve yerin yaratılışı konusunda düşünürler. (Ve derler ki:) "Rabbimiz, Sen bunu boşuna yaratmadın. Sen pek yücesin, bizi ateşin azabından koru." (Al-i İmran Suresi, 190-191)

Derin düşünmeyi neler engeller?

Bir konuyu düşünürken insanın dikkati başka şeylere kayabilir. Önemli bir konuyu düşünürken insan birdenbire kendini ertesi gün yapacağı gereksiz bir işi ya da elinde tuttuğu kalemi düşünürken bulabilir. Düşüncenin dağılması ise derinleşmeyi engeller.

Ayrıca, bir konu hakkında yeterli bilgisi olmadığında da insanın düşünme kapasitesi belli bir yere kadar ilerleyebilir. Ama bu, yine de derin düşünmeyi engelleyecek bir sebep değildir. İnsan nasıl ve ne yönde düşüneceğini bilirse, o konuda kendini geliştirebilir ve gerekiyorsa bilgisini de artırabilir.

Ancak düşünmeyi engelleyen en önemli etkenlerden biri hiç kuşkusuz ki ülfet yani olaylara bir alışkanlık gözlüğünün ardından bakmaktır. Çevresinde gerçekleşen olayları dünyaya geldiği andan itibaren sürekli gören insan, eğer detaylı düşünmezse bunların tümünü doğal karşılayabilir. Örneğin canlılardaki olağanüstü tasarımı göremez. Her zaman görmeye alışık olduğu için karıncanın kendi ağırlığının 200-300 katı kadar bir cismi kolaylıkla metrelerce uzağa taşıdığını, bunun çok önemli bir detay olduğunu, bu karıncaya böyle zor birşeyi gerçekleştirebilecek bir fiziksel mekanizmayı kimin verdiğini hiç düşünmez. Kendisinin böyle birşeyi hiçbir şekilde yapamayacağını ise aklına bile getirmez. Veya bir kuşun kanadının tüm yapısındaki detayları, bu kuşun kanat

mekanizmasının son derece özel bir tasarımı gerektirdiğinin farkına varamaz. Oysa derin düşünebilen bir insan tek bir tüyü bile eline alıp, onu detaylı inceleyerek çok önemli sonuçlara varabilir. Tüydeki dizilişten, tüyü oluşturan maddenin yapısının sağlamlığına kadar pek çok önemli ama üzerinde düşünülmeyen detayı kendisi görerek bulabilir. Tek bir tüye bakarak bunun üzerindeki yaratılış delillerini tespit edebilir.

Ancak şunu da belirtmek gerekir ki, ülfetsiz bir şekilde düşünebilmek için kişinin mutlaka çok fazla şey bilmesine gerek yoktur. Sadece çevresindeki canlılara, gökyüzüne ve hatta kendi vücuduna dikkatlice bakması yeterli olacaktır. Allah bu konuya Kaf Suresi'nde şöyle bir örnekle dikkat çekmektedir:

Üzerlerindeki göğe bakmıyorlar mı? Biz, onu nasıl bina ettik ve onu nasıl süsledik? Onun hiçbir çatlağı yok. Yeri de (nasıl) döşeyip-yaydık? Onda sarsılmaz dağlar bıraktık ve onda 'göz alıcı ve iç açıcı' her çiftten (nice bitkiler) bitirdik. (Bunlar,) 'İçten Allah'a yönelen' her kul için 'hikmetle bakan bir iç göz' ve bir zikirdir. Ve gökten mübarek (bereket ve rahmet yüklü) su indirdik; böylece onunla bahçeler ve biçilecek taneler bitirdik. Ve birbiri üstüne dizilmiş tomurcuk yüklü yüksek hurma ağaçları da. Kullara rızık olmak üzere. Ve onunla (o suyla) ölü bir şehri dirilttik. İşte (ölümden sonra) diriliş de böyledir. (Kaf Suresi, 6-11)

Düşünmekten kaçan insanlar nasıl bir kayba uğrarlar?

Allah Kuran'da insana düşünmesini tavsiye eder. Pek çok ayetinde örnekler vererek "öğüt alıp düşünmez misiniz?" diye sorar.

Aslında insan gün içinde, öğüt alıp düşünebileceği, Allah'ın sanatını görebileceği, O'nun yaratışının delillerini kavrayabileceği ve O'nun yüceliğini, büyüklüğünü anlayarak, Allah'ın şanını yüceltebileceği çok fazla fırsatla karşılaşır. Düşünmeyen insan önüne çıkan bu fırsatları günlük yaşamın akışı içinde gelişen olaylar olarak değerlendirir ve bunların önemini kavrayamaz.

Örneğin bir kaza ya da bir hastalıkla karşılaştığında, genelde bunun kendisine Allah'a yönelmesi için verilmiş özel bir durum olabileceğini düşünmez. Oysa Allah ayetlerinde insanlara düşünmeleri için özel olarak verilen sıkıntılardan bahseder:

Görmüyorlar mı ki, gerçekten onlar her yıl, bir veya iki defa belaya çarptırılıyorlar da sonra tevbe etmiyorlar ve öğüt alıp (ders çıkarıp) düşünmüyorlar. (Tevbe Suresi, 126)

Kendisine yapılan bu yöndeki hatırlatmaları görmezlikten gelmek ise sadece kişinin kendisine zarar verir. Üstelik bu, kişinin düşünmemekten dolayı uğradığı sayısız kayıptan yalnızca bir tanesidir.

Düşünmeyen insan etrafındaki güzelliklerin de farkına varamaz. Allah'ın yarattığı inceliklerden zevk alamaz. Herşeyin Yaratıcısı olan Allah'ın varlığının delillerini, O'nun yüceliğini kavrayamaz. İşte bu da insan için çok büyük bir nimet kaybıdır. Çünkü dünyadaki tüm güzellikleri yaratanın Allah olduğunu fark edemeyen bir insanın ahirete yönelik bir beklentisi olmaz. Dünyadaki herşeyin ölümle son bulacağını zannettiği için, bu geçici şeylerden gerçek anlamda zevk alması da mümkün değildir. Aksine gördüğü güzelliklere sadece eninde sonunda bir gün kaybedeceği şeyler olarak bakar. Bu da bu nimetlerden zevk almak yerine, onlara bakıp sıkıntı duymasına neden olur.

Yaratılanlar üzerinde düşünmek insana nasıl yararlar sağlar?

Düşünmekten kaçan insanın aksine, herşeyi Allah'ın yarattığını düşünen insan, baktığı her detayda Allah'ın sanatını görür, herşeyin insan için özel olarak yaratıldığını anlar.

Örneğin insan da dahil olmak üzere tüm canlılardaki mükemmel sistemleri, yaşadığı gezegenin ve içinde bulunduğu evrenin olağanüstü bir güçle inşa edildiğini düşünmek, insanın öncelikle Allah'ı daha iyi tanımasını sağlar. Bu da o kişinin kalbine yumuşaklık verir ve Allah'a olan saygısını, sevgisini ve korkusunu artırır. Bu insan etrafındaki ağaçlardan, kuşlara, karıncalardan, kelebeklere kadar her türlü canlıda, bu canlıların sahip oldukları her mekanizmada sürekli olarak Allah'ın sanatını, yüceliğini göreceği için imanı güçlenir. Allah ancak düşünen insanların çevrelerindeki iman delillerini görüp değerlendirebileceklerine şöyle dikkat çeker:

Şüphesiz, göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün art arda gelişinde, insanlara yararlı şeyler ile denizde yüzen gemilerde, Allah'ın yağdırdığı ve kendisiyle yeryüzünü ölümünden sonra diriltiği suda, her canlıyı orada üretip-yaymasında, rüzgarları estirmesinde, gökle yer arasında boyun eğdirilmiş bulutları evirip çevirmesinde düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (Bakara Suresi, 164)

Allah'a kesin bir bilgiyle iman eden insan, dünyanın amaçsız bir yer olmadığını, düşünmesi ve uygulaması gereken çok önemli şeylerin olduğunu da kavrar. Ona verilen herşeyin bir nimet olduğunu bilir ve şükreder. Ahireti sürekli düşünür ve o günün korkusundan uzak olmak için bağışlanma diler.

Düşünmenin en önemli özelliği de hiç kuşkusuz herkesin kendi çabasıyla elde ettiği bir kazanç olmasıdır. Kimse kimseyi hiçbir şey için düşünmeye zorlayamaz. Bu yüzden detaylı düşünen insan kendine fayda vermiş olur. Allah Kuran'da ancak düşünen insanın karşılaştığı olaylardan öğüt alabileceğine ve öğüt almaya açık insanların sonsuz yaşamlarını kurtarabileceklerine dikkat çeker. Diğer kişilerin ise öğütten kaçtıklarını, bundan dolayı sonsuz bir pişmanlıkla karşılaşacaklarını haber verir:

Şu halde, eğer 'öğüt ve hatırlatma' bir yarar sağlayacaksa, 'öğüt verip hatırlat.' Allah'tan 'İçi titreyerek korkan' öğüt alır-düşünür. 'Mutsuz-bedbaht' olan ondan kaçınır. Ki o, en büyük ateşe yollanacaktır. Sonra onun içinde o, ne ölür, ne yaşar. (A'la Suresi, 9-13)

Allah'ın kadrini hakkıyla takdir etmek nasıl olur?

İnsan her gün, uyandığı andan itibaren Allah'ın kendisine verdiği nimetlerle karşılaşır. Nefes alabilir, görebilir, duyabilir, düşünebilir, kalbi atar, hücreleri yenilenir. Acıkır yemek yer ve lezzet alır, güç bulur. Susar, susuzluğunu giderebilir. Konuşabilir.

Bunlar Allah'ın insan için yarattığı nimetlerden sadece bir kaç tanesidir. Nimetlerin farkında olan insan için asıl önemli olan Allah'ın kadrini hakkıyla takdir edebilmektir. Çünkü Allah şanı çok yüce olandır, herşeyin sahibidir, yaratıcısıdır. Allah'ı üstün sıfatlarıyla düşünerek, tanımaya çalışmak gerekir. Allah ayetlerde şanının yüceliğini bize şöyle bildirmektedir:

Onlar, Allah'ın kadrini hakkıyla takdir edemediler. Oysa kıyamet günü yer, bütünüyle O'nun avucundadır; gökler de sağ eliyle dürülüp-bükülmüştür... (Zümer Suresi, 67)

Kainatta; insanın kendi yaratılışından kıyametin meydana geliş aşamalarına, göklerin yaratılmasından denizlerin ve dağların varlığına kadar her olayda bir ihtişam ve sınırsız bir güç vardır. Ve bu güç yalnızca üstün akıl sahibi olan Allah'a aittir.

Allah insanlara kitaplar indirmiştir ve Peygamberler göndermiştir. Kendisini, hem yarattığı canlılarda sergilediği benzersiz sanatıyla ve ilmiyle, hem de kitapları ve Peygamberleri vasıtasıyla bize tanıtmaktadır. İnsana düşen ise Allah'ın yüceliğini, büyüklüğünü gereği gibi takdir edebilmek için olabildiğince derin düşünmektir.

İnsan yanıldığında veya unuttuğunda ne yapmalıdır?

İnsan, aciz olarak yaratılmıştır, bu nedenle bazı şeyleri unutabilir veya herhangi bir konuda yanılabilir. Unutmamak ve yanılmamak sadece Allah'a ait özelliklerdir. Önemli olan bir insanın doğruyu hatırladığında hemen uygulamasıdır. Allah bu konudaki uygulamanın bir örneğini En'am Suresi'nde şöyle bildirmektedir:

... Şeytan sana unutturacak olursa, bu durumda hatırlamadan sonra, artık zulmeden toplulukla beraber oturma. (Enam Suresi, 68)

Ayette görüldüğü gibi, insan güzel olmayan bir davranışı unutarak veya fark etmeyerek yapabilir. Bu yüzden insanın unuttuğu veya yanıldığı şeylerden dolayı üzüntüye kapılması veya endişelenmesi son derece yersiz olur. Böyle durumlarda müminlerin yapması gereken Allah'ın sonsuz merhametine ve bağışlayıcılığına sığınmak ve **"...Rabbimiz, unuttuklarımızdan veya yanıldıklarımızdan dolayı bizi sorumlu tutma..."** (Bakara Suresi, 286) diyerek dua etmektir.

Tarihte yaşayan tüm toplumlara elçi gönderildi mi?

Allah Kuran'da, gelmiş geçmiş tüm toplumlara bir uyarıcı gönderdiğini bildirmiştir. Allah'ın elçileri gönderildikleri toplumlara doğru yolu gösteren kişiler olmuşlar, insanlara Allah'ın yasaklarını bildirmişler, ölümün yakınlığını, cennetin ve cehennemin varlığını, dünyada var oluş amaçlarını anlatmışlar ve onları Allah'ın dinine davet etmişlerdir. Allah'ın adaleti sonucunda, bütün insanlar, O'nun elçileri vasıtasıyla uyarılıp korkutulmuşlar ve müjdelenmişlerdir. Bu, ahirette insanların "benim bir şeyden haberim yoktu" diyemeyeceklerini, her insanın Allah'ın çağrısını duyduğunu gösteren çok önemli bir konudur. Allah bir ayetinde insanlara şöyle bildirmiştir:

Şüphesiz Biz seni, hak ile bir müjde verici ve bir uyarıcı olarak gönderdik. Hiçbir ümmet yoktur ki, içinde bir uyarıcı gelip-geçmiş olmasın. (Fatır Suresi, 24)

İnkarcılar tarih boyunca neden bütün Peygamberlere iftira atmışlardır?

Peygamberlerin daima Allah'ın dinini tebliğ etmeleri inkarcıları hiçbir zaman memnun etmez. Çünkü anlatılanları anlayan ve uygulamaya başlayan insanlar tamamen değişmeye, inkarcıların batıl sistemlerinden uzaklaşmaya başlarlar. Örneğin iman ettikten sonra yalnızca Allah'tan korkmaları gerektiğini bildikleri için onları başka herhangi bir şeyle korkutmak mümkün olmaz. Daima dinin menfaatlerini gözeterek hareket edecekleri için inanan insanları hiçbir şey yıldırmaz ya da doğru olandan ayıramaz. Bu kişiler şartlar ne olursa olsun, karşılığında ne verilirse verilsin, adaletten ve hakkı söylemekten çekinmezler, doğru bildiklerinden dönmezler.

Bu durum ise inkarcıları rahatsız eder, çünkü kendi dünyevi çıkarları tehlikeye girer. Örneğin inkarcılar kendi zihniyetlerini yaşamaya ve çevrelerinde yaşatmaya çalışırlarken, Peygamber tarafından yetiştirilmiş olan müminler sadece Allah'ın emirlerine uyarlar. İnkarcıların yaşadıkları cahiliye sisteminin yanlışlığını, dünyada ve ahirette insanlara huzur ve mutluluk verecek olan dinin güzelliğini insanlara öğretirler.

İşte bu sebeplerden dolayı, inkarcılar her dönemde çeşitli yöntemler kullanarak gönderilen elçileri engellemeye çalışırlar. Bunun çeşitli örnekleri Kuran'da inananlara haber verilir. İnkarcılar ilk önce son derece tutarsız ve akıl dışı konuşmalarla, Allah'ın

elçilerinin anlattığı konuları yalanlamaya yeltenirler. Sözlü tehditlerle onları durdurmak için uğraşırlar. Sözlü olarak başarı sağlayamadıklarında ise fiili yöntemler kullanarak inananları hak olan yoldan çevirmeye çalışırlar. Ne var ki, bu yöntemlerden hiçbiri fayda vermez; elçilerin ve salih müminlerin anlattıkları doğruların aksine bir delil getiremezler; onların fikirlerine karşı gelecek fikirler öne süremezler.

Allah pek çok ayetinde inkarcıların sözlü saldırılarına, Peygamberler için öne sürdükleri asılsız iddialara örnekler vermiştir:

Bunun üzerine, kavminden inkara sapmış önde gelenler dediler ki: "Bu, sizin benzeriniz olan bir beşerden başkası değildir. Size karşı üstünlük elde etmek istiyor. Eğer Allah (öne sürdüklerini) dilemiş olsaydı, muhakkak melekler indirirdi. Hem biz geçmiş atalarımızdan da bunu işitmiş değiliz. O, kendisinde delilik bulunan bir adamdan başkası değildir, onu belli bir süre gözetleyin." (Müminun Suresi, 24-25)

O ise, yalnızca bir adam (insan)dır, Allah'a karşı yalan uydurmaktadır, bizler de ona inanacak değiliz." (Müminun Suresi, 38)

... Ama onlar: "(Bu,) Yalan söyleyen bir büyücüdür" dediler. (Mümin Suresi, 24)

Kuran'da Allah bu tip iftiraların inkarcılar arasında adeta gelenekselleşmiş olduğunu ise bir ayetinde şöyle bildirmektedir:

İşte böyle; onlardan öncekiler de bir elçi gelmeyiversin, mutlaka: "Büyücü ve cinlenmiş" demişlerdir. Onlar bunu (tarih boyunca) birbirlerine vasiyet mi ettiler? Hayır; onlar 'azgın ve taşkın (tağiy)' bir kavimdirler. (Zariyat Suresi, 52-53)

İnkarcıların bu çabaları bir sonuç verir mi?

İnkarcıların Allah'ın elçilerine ve müminlere karşı yaptıkları sözlü ve**ya fiili mücadele hiçbir zaman sonuca ulaşamaz. Çünkü Allah "... eğer (gerçekten) iman etmişseniz en üstün olan sizlersiniz."** (Al-i İmran Suresi, 139) ayetiyle dünyada ve ahirette her zaman üstün olanın Kendi taraftarları olduğunu müjdelemiştir.

Görüyoruz ki, dünya tarihi boyunca inkar edenler, müminlere karşı hep bir mücadele içinde olmuşlardır. Ancak bu mücadeleler her zaman müminlerin lehine sonuçlanmıştır. Bu Allah'ın vaadidir. Allah Kuran'da süregelen bu kanununu şu şekilde bildirmiştir:

Allah, yazmıştır: "Andolsun, Ben galip geleceğim ve elçilerim de." Gerçekten Allah, en büyük kuvvet sahibidir, güçlü ve üstün olandır. (Mücadele Suresi, 21)

Müminlerin dünyadaki gerçek dostları kimdir?

Allah müminlerin dostudur. Allah Kendisini dost edinen, sadece Kendi rızasını gözeten müminlerin koruyucusu ve gözeticisidir. Müminlerin dünyadaki her türlü işlerinde Allah'ın yardımı ve desteği vardır, Allah'ın rızasını gözeterek yaptıkları her iş mutlaka hayırla sonuçlanır. Bir ayette **"Şüphesiz Allah korkup-sakınanlarla ve iyilik edenlerle beraberdir."** (Nahl Suresi, 128) diye haber verilir. Allah bir başka ayetinde ise, iman edenlere desteğini şöyle müjdelemiştir:

Allah, iman edenlerin velisi (dostu ve destekçisi)dir. Onları karanlıklardan nura çıkarır... (Bakara Suresi, 257)

Ayrıca Allah'a gönülden iman eden müminler de birbirlerinin velileridirler. İnanan insanlar daima birbirlerini güzel olana davet eder, kötü olan şeylerden sakındırırlar. Birbirlerini cennete layık insanlar haline getirmek, ahiretteki derecelerini artırmak için çaba harcarlar. Allah Kuran'da inananların kimleri dost edinmesi gerektiğini şöyle bildirmiştir:

Sizin dostunuz (veliniz), ancak Allah, O'nun elçisi, rüku' ediciler olarak namaz kılan ve zekatı veren mü'minlerdir. Kim Allah'ı, Resûlü'nü ve iman edenleri dost (veli) edinirse, hiç şüphe yok, galip gelecek olanlar, Allah'ın taraftarlarıdır. (Maide Suresi, 55-56)

Müminlerden başkası niçin dost edinilmez?

Müminler için Allah'a gönülden iman etmeyen, Allah'ın sınırlarını tanımayan, Allah'tan korkup sakınmayan insanlar dost olamaz. Herşeyden önce bu insanlar Allah'ın sevmediği kimselerdir. Allah'ın dostluğunu, sevgisini ve rızasını kazanmak isteyen bir mümin elbette ki O'nun sevmediği, hatta O'nun düşmanı olan kimseleri dost edinmez. Böyle bir tavrın Allah'ın dostluğunu ve hoşnutluğunu kaybetmesine sebep olabileceğini bilir. Allah müminleri böyle bir tavıra karşı şöyle uyarmıştır:

Ey iman edenler, mü'minleri bırakıp kafirleri veliler (dostlar) edinmeyin. Kendi aleyhinizde Allah'a apaçık olan kesin bir delil vermek ister misiniz? (Nisa Suresi, 144)

Bununla birlikte iman etmemiş kimseler zaten dost edinilmeye layık değillerdir. En başta güvenilir olamazlar. Şahsi çıkarlarıyla, nefsi ve kibiriyle çatıştığı için Allah'ın ayetlerine yüz çeviren, Allah'ın dostluğunu kaybetmeyi kabullenen bir kimsenin herhangi biriyle olan dostluğunda sadık ve vefalı olması beklenemez. Elbette ki kendi çıkarlarıyla çatıştığı bir durumda dostu olduğunu söylediği kimseyi de tereddüt etmeden terkedecektir. Hatta işine geldiğinde ona ihanet bile etmekten çekinmeyecektir.

İnkarcılar hiçbir zaman gerçek anlamda fedakarlık yapamazlar, çünkü bütün yaşamları ve zihniyetleri bencillik üzerine kuruludur. Dostum dedikleri kişinin ahiretteki durumunu düşünmezler, onu cehennemden uzak tutacak şekilde iyiliği emredip, kötülükten men etmezler. Kısacası bir dostun sahip olması gereken özelliklere sahip değildirler. Allah böyle kişilerin Müslümanlara düşman olduklarını bildirmiş ve onları dost edinmemeyi emretmiştir:

Ey iman edenler, sizden olmayanları sırdaş edinmeyin. Onlar size kötülük ve zarar vermeye çalışıyor, size zorlu bir sıkıntı verecek şeyden hoşlanırlar. Buğz (ve düşmanlıkları) ağızlarından dışa vurmuştur, sinelerinin gizli tuttukları ise, daha büyüktür. Size ayetlerimizi açıkladık; belki akıl erdirirsiniz. (Al-i İmran Suresi, 118)

Şeytanı dost edinenler kimlerdir?

Şeytanın en önemli özelliği, insanları Allah'ın yolundan döndürmek için yemin etmiş olmasıdır. Dolayısıyla inkar eden, insanları Allah'ın yolundan alıkoymaya çalışan, Allah'a ve dine karşı olan, insanlara Allah'ı, ahireti ve dini unutturan her kişi şeytanın destekçisi ve dostudur. Ancak bu insanlar yaptıklarından dolayı dünyada ve ahirette hüsranla karşılaşacaklardır. Allah, şeytanın insanları saptırma çabasını ve onu dost edinenlerin uğrayacakları sonu şöyle haber vermiştir:

Allah, onu lanetlemiştir. O da (şöyle) dedi: "Andolsun, kullarından 'miktarları tesbit edilmiş bir grubu' (kendime uşak) edineceğim. Onları -ne olursa olsun- şaşırtıp-saptıracağım, en olmadık kuruntulara düşüreceğim ve onlara kesin olarak davarların kulaklarını kesmelerini emredeceğim ve Allah'ın yarattıklarını değiştirmelerini emredeceğim." Kim Allah'ı bırakıp da şeytanı dost (veli) edinirse, kuşkusuz o, apaçık bir hüsrana uğramıştır. (Nisa Suresi, 118-119)

İnsan dünyadayken kesin olarak cennete gideceğinden emin olabilir mi?

Hiç kimse dünyadayken cennete gideceğinden emin olamaz. Allah **"... korkarak ve umut taşıyarak dua edin..."** (Araf Suresi, 56) ayetiyle insanın "hem korku hem de umut" dolu olması gerektiğini bildirmektedir. Her insan gücünün yettiği en yüksek çabayı göstererek, Kuran'ın hükümlerini eksiksizce uygulayarak, Allah'ın makbul gördüğü güzel ahlakı hayatının her anında yaşama geçirerek Allah'ın rızasını kazanmaya çalışmalıdır. Bu çabalarının karşılığı olarak cenneti umabilir, ancak hiçbir zaman emin olamaz.

Kuran'da bahsedilen "önde gelenler" kimlerdir?

Elçiler, kavimlerini Allah'ın dinine davet ettiklerinde, her kavimde onlara karşı çıkan, çalışmalarını engellemek isteyen, iman edenlere zorluk çıkaran bir kesim olmuştur. Kuran'da bu insanların genellikle o topluluğun önde gelenlerinden oldukları bildirilmektedir. Çünkü bu insanlar yaşadıkları toplum içinde zenginlik, güç ve makam sahibi olan kişilerdir. Bu kişilerin Allah'ın elçilerine karşı gelmelerinin ve azgınlık göstermelerinin nedeni sahip oldukları bu dünyevi imkanlarını, nüfuz ve itibarlarını kaybetme korkusundan kaynaklanır. Kuran'da bu insanların her dönemde var oldukları şöyle haber verilmiştir:

Böylece Biz, her ülkenin önde gelenlerini -orada hileli- düzenler kursunlar diye- oranın suçlu-günahkarları kıldık. Oysa onlar, hileli-düzeni ancak kendilerine kurarlar da bunun şuuruna varmazlar. (En'am Suresi, 123)

Gerçekte bu insanlar da bütünüyle Allah'ın yarattığı kadere tabi olan ve müminlerin üstünlüklerinin ortaya çıkması için Allah'ın özel olarak yarattığı kimselerdir. Kuran'da bildirildiği gibi Allah bu kişilerin kurdukları düzenlerin kötü sonucunu kendilerine çevirmiş ve sahip olduklarını daha dünyada iken ellerinden almış ve bunlara müminleri mirasçı kılmıştır. Allah, Mısır'da büyük bir güç ve mevki sahibi olan Firavun ve onun önde gelen çevresiyle, Hz. Musa ve beraberindeki müminlerin mücadelesinin sonucunu şöyle haber verir:

Kendisine bereketler kıldığımız yerin doğusuna da, batısına da o hor kılınıp-zayıf bırakılanları mirasçılar kıldık. Rabbinin İsrailoğullarına olan o güzel vaadi, sabretmeleri dolayısıyla tamamlandı. Firavun ve kavminin yapmakta oldukları ve yükselttiklerini (köşklerini, saraylarını) da yerle bir ettik. (Araf Suresi, 137)

Böylelikle Biz onları (Firavun ve kavmini) bahçelerden ve pınarlardan sürüp çıkardık; hazinelerden ve soylu makam(lar)dan da. İşte böyle; bunlara İsrailoğullarını mirasçı kıldık. (Şuara Suresi, 57-59)

Allah'ın tüm müminleri içine alan bu genel kanunu bir başka ayette şöyle açıklanır:

Andolsun, Biz Zikir'den sonra Zebur'da da: "Şüphesiz Arz'a salih kullarım varisçi olacaktır" diye yazdık. (Enbiya Suresi, 105)

Kavimlerin önde gelen inkarcılarının ahiretteki sonları ise kaçınılmaz ve acı bir azaptır.

"Salih amel" ne demektir?

Salih amel, katıksız olarak Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak için yapılan işlerdir. Bir insan görünüşte çok büyük hayır veya fedakarlık gibi görünen bazı işler yapabilir. Örneğin, muhtaç durumdaki insanlara yüklü miktarlarda yardımda bulunabilir. Ancak yaptığı yardımın miktarı o işin salih bir amel olduğunun göstergesi değildir. Çünkü insanlar bu tür yardımları toplumda iyi bilinmek, insanlara gösteriş yapmak veya iş hayatında güven kazanmak için de gerçekleştirebilirler. Bir işin "salih amel" olması için yalnızca Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak amacıyla yapılmış olması gerekir.

Salih bir amelde bulunurken insan, o işte yapabileceğinin en iyisini, en güzelini yapmak için gayret eder. Çünkü amacı gösteriş yapmak değil, o işte Allah'ı en fazla hoşnut kılacak sonucu elde etmektir. İşte bu samimi çabalarından ötürü salih amellerde bulunan müminler birçok ayette cennetle ve güzel bir yaşamla müjdelenmektedirler:

İman edip salih amellerde bulunanlar ve 'Rablerine kalpleri tatmin bulmuş olarak bağlananlar', işte bunlar da cennetin halkıdırlar. Onda süresiz kalacaklardır. (Hud Suresi, 23)

Erkek olsun, kadın olsun, bir mü'min olarak kim salih bir amelde bulunursa, hiç şüphesiz Biz onu güzel bir hayatla yaşatırız ve onların karşılığını, yaptıklarının en güzeliyle muhakkak veririz. (Nahl Suresi, 97)

Malca zenginleştiğinde müminin tavrı nasıl olur?

Mümin tüm mülkün asıl sahibinin Allah olduğunu ve Allah'ın mülkü kime dilerse ona vereceğini bilir. Bu nedenle malca zenginleştiğinde elindekilerden dolayı şımarıp azgınlaşmaz, Allah'a kendisine verdiği nimetlerden dolayı şükreder ve sahip olduklarını Allah'ın en çok hoşnut olacağı şekilde kullanır.

Allah, Kuran'da mülk sahibi bir adamın örneğini verir. Bu adamın oldukça verimli bağları vardır. Ancak, bu nimetleri kendisine Allah'ın verdiğini anlamazlıktan gelerek nankörce davranır ve sahip oldukları ile övünür. Mümin olan arkadaşı ise onu bu tavrından dolayı uyarır ve şöyle der:

Kendisiyle konuşmakta olan arkadaşı ona dedi ki: "Seni topraktan, sonra bir damla sudan yaratan, sonra da seni düzgün (eli ayağı tutan, gücü kuvveti yerinde) bir adam kılan (Allah)ı inkar mı ettin? Fakat, O Allah benim Rabbimdir ve ben Rabbime hiç kimseyi ortak koşmam. Bağına girdiğin zaman, 'MaşaAllah, Allah'tan başka kuvvet yoktur' demen gerekmez miydi?.. (Kehf Suresi, 37-39)

İşte müminin tavrı da ayette belirtildiği gibi bir nimet karşısında hemen Allah'ı anmak ve O'na hamd etmektir.

Hikmet sahibi olmak ne demektir?

Hikmet sahibi olmak her zaman akılcı, özlü, isabetli konuşmak ve davranmaktır. Hikmet sahibi kişi olayların içyüzünü ve gerçek yönlerini görme yeteneğine ve derin bir kavrayışa sahiptir. Bu nedenle her kararı, her hareketi isabetli olur. Konuşması çarpıcı ve etkileyicidir. Anlattığı herşey insanların kalbinde samimi bir etki oluşturur.

Hikmet, her an Allah'a yönelen, Kuran'a göre yaşayan, daima Kuran'a göre düşünen samimi ve ihlaslı insanlara Allah Katından verilen bir özel**liktir. Allah "Kime dilerse hikmeti ona verir; şüphesiz kendisine hikmet verilene büyük bir hayır da verilmiştir…"** (Bakara Suresi, 269) ayetiyle hikmetin büyük bir nimet olduğunu bildirmiştir.

İsraf Kuran'da nasıl geçmektedir?

Allah israfı kullarına haram kılmıştır. Ve harcama yaparken nasıl bir ölçü ile yapmaları gerektiğini şöyle bildirmiştir:

Onlar, harcadıkları zaman, ne israf ederler, ne kısarlar; (harcamaları,) ikisi arasında orta bir yoldur. (Furkan Suresi, 67)

Müslümanlar sahip oldukları herşeyi Allah yolunda, Allah'ı en çok razı edecekleri şekilde kullanırlar. Ellerindeki herşeyin kendilerine Allah’ın verdiği birer nimet olduğunu, bunların hiçbirinin asıl sahipleri olmadıklarını unutmazlar. Fedakarlık yapmaları gerektiği zaman da sahip oldukları herşeyi Kuran'ın emrettiği şekilde harcar, ancak gereksiz bir harcama olacağı zaman tek bir kuruşu bile israf etmekten sakınırlar. Allah Kuran'da müminlere, ihtiyacı olan kimselere mallarından vermelerini ancak saçıp savurmamalarını emretmiştir:

Akrabaya hakkını ver, yoksula ve yolda kalmışa da. İsraf ederek saçıp-savurma. Çünkü saçıp-savuranlar, şeytanın kardeşleri olmuşlardır; şeytan ise Rabbine karşı nankördür." (İsra Suresi, 26-27)

Bir de israfın nimetlerden uzak durmak olarak anlaşılmaması gerekir. Allah Kuran'da **"... yiyin, için ve israf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri sevmez."** (Araf Suresi, 31) ayetiyle bildirdiği gibi, inananların nimetlerden faydalanmasını bildirmiş ve sadece bunların israf edilmesini yasaklamıştır. Fakat bugün dinden uzak olan toplumlarda israf konusuna gereken önem verilmez. Lokantalarda, evlerde tabak tabak yiyecekler, kilolarca ekmek, meyve, sebze kolayca çöpe atılabilmektedir. Oysa Allah israfın küçük büyük demeden her türlüsünü haram kılmıştır. Bu yüzden insanların düşüncesizce "bu bozuldu", "bunları kullanamayız" gibi sözlerle ellerindekileri atmaları değil, tüm nimetleri bozulma aşamasına getirmeden değerlendirmenin yollarını aramaları gerekir. Ancak bu şekilde nimetin hakkını vermiş olurlar, aksi takdirde büyük bir bereketsizlik ve Allah'a karşı nankörlük söz konusu olur.

Meleklerin insanların canını alması nasıl olur? İnsan canı alınırken meleği görür mü?

Ölüm bir nevi boyut değiştirmedir. Ölen insanın ruhu ile dünya boyutundaki bedeni arasında bağlantı kesilir. İnsan ölüm anından itibaren ölüm meleklerini görebilecek bir boyuta geçiş yapar. Ve bu geçiş, insanın sonsuz hayatının da başlangıcıdır. İşte farklı bir boyuta geçiş ile birlikte insanlar canlarını almaya gelen melekleri görürler, hatta gelen melekler kendileri ile konuşurlar. Ancak herkesin canı aynı şekilde alınmaz. Müminlerin canını almaya gelen melekler ile küfrün canını almaya gelen meleklerin yaptıkları ve konuştukları birbirinden tamamen farklı olur.

Müminlerin canlarını almaya gelen melekler onlara "selam" diyerek canlarını güzellikle çekip alırlar. Bu sırada onları gidecekleri cennet ile müjdelerler. (Nahl Suresi, 32)

İnkar edenlerin canlarını almaya gelen melekler ise hiç beklemedikleri bir anda onların yüzlerine ve sırtlarına vurmaya başlarlar. (Muhammed Suresi, 27) Canını en derinden acıyla çekerler ve bu sırada inkarcının ayakları birbirine dolanır. (Kıyamet Suresi, 29) Melekler ellerini ona doğru uzatırken ona sonsuza kadar devam edecek, alçaltıcı ve yakıcı bir azabı müjdelerler. (En'am Suresi, 93)

Vesvese nedir?

Şeytan insana her yönden yanaşarak onu Allah'ın yolundan alıkoymaya çalışır. Bunun için çok çeşitli oyunlar oynar. Vesvese de şeytanın bu oyunlarından biridir. Vesvese, şeytanın insanı boş şeylerle uğraştırmak, asıl düşünmesi gereken önemli konulardan uzaklaştırmak için fısıldadığı sözler, yanıltmalar, kalbe verdiği kuşkular, boş kuruntular ve huzursuzluk verici düşüncelerdir. Şeytanın bu yönü Kuran'da şöyle bildirilir:

De ki: İnsanların Rabbine sığınırım. İnsanların malikine, İnsanların (gerçek) ilahına; 'Sinsice, kalplere vesvese ve şüphe düşürüp duran' vesvesecinin şerrinden. Ki o, insanların göğüslerine vesvese verir (içlerine kuşku, kuruntu fısıldar). (Nas Suresi, 1-5)

Şeytan, insanın aklına getirdiği Kuran dışı düşüncelerle onun sağlıklı düşünmesini engellemek, onu, başta dini konular olmak üzere dünya ve ahiret hayatına zararı dokunacak kuruntulara kaptırmak ister. Pek çok saçma ve tutarsız düşünceyi, kendi düşünceleriymiş gibi telkin edip insanın kendisine olan güvenini kaybettirmeye çalışır. Kuran ile hareket etmeyen kimse şeytanın bu hilesini fark etmez ve onun vesveselerine kendisini kaptırıp sürekli kuruntular içinde bocalar. Şeytanın bu fısıltıları kişinin dini yanlış tanımasına, Allah'ın gücünü gereği gibi takdir edememesine, sürekli şüphe içinde olmasına da neden olur. Bunun sonucunda Allah'ın büyüklüğünü, dünyada var oluş amacını düşünmek yerine ne kendisine ne de beraber olduğu insanlara fayda vermeyecek konulara kendini kaptırarak, hayatını geçirir. Sonuçta şeytan Kuran'dan habersiz, din ahlakından uzak bu kişi üzerinde amacını gerçekleştirmiş, onun sonsuz azabına vesile olmuş olur. İnkarcıların ve günahkarların her zaman şeytanın telkinlerine açık oldukları, şeytanın vesveseleri doğrultusunda hareket ettikleri Kuran'da haber verilir:

Şeytanların kimlere inmekte olduklarını size haber vereyim mi? Onlar, 'gerçeği ters yüz eden,' günaha düşkün olan her yalancıya inerler. Bunlar (şeytanlara) kulak verirler ve çoğu yalan söylemektedirler. (Şuara Suresi, 221-223)

İnsan vesveseden nasıl kurtulur?

Allah'ın Kuran'da bildirdiği gibi şeytanın hileli düzeni çok zayıftır. (Nisa Suresi, 76) İman edenler ve Rabbimiz'e tevekkül edenler üzerinde bir etkisi yoktur. Allah müminlere kendilerine bir vesvese geldiği zaman ne yapmaları ve bu vesveseden nasıl kurtulmaları gerektiğini Kuran'da bildirmiştir. Kuran'a tabi olan müminler kendilerine bir vesvese geldiği zaman hemen şeytandan Allah'a sığınırlar. Kısa süre içinde akıllarından geçen düşüncenin şeytana ait bir vesvese olduğunu anlarlar. Hiçbir kuruntuya, ya da sıkıntıya kapılmadan, Allah'ı zikreder ve şeytanın bu pisliğinden kurtulurlar.

Allah Kuran'da kendilerine vesvese geldiğinde müminlerin bunu hemen düşünüp tanıyacaklarını şöyle bildirmiştir:

Eğer sana şeytandan yana bir kışkırtma (vesvese veya iğva) gelirse, hemen Allah'a sığın. Çünkü O, işitendir, bilendir. (Allah'tan) Sakınanlara şeytandan bir vesvese eriştiğinde (önce) iyice düşünürler (Allah'ı zikredip-anarlar), sonra hemen bakarsın ki görüp bilmişlerdir. (Araf Suresi, 200-201)

Kuran okunurken ne yapmak gerekir?

Allah Kuran okunurken insanların susup dinlemelerini emretmiştir:

Kur'an okunduğu zaman, hemen onu dinleyin ve susun. Umulur ki esirgenmiş olursunuz. (Araf Suresi, 204)

Toplumda birçok insan Allah'ın bu emrini bilmez. Televizyonda, radyoda Kuran okunurken insanlar günlük hayatlarına devam eder, bir yandan da sohbet ederler. Oysa böyle bir durumda yapılması gereken susup dinlemektir. Eğer şartlardan dolayı bir sessizlik sağlanamıyorsa o zaman televizyon veya radyo kapatılabilir. Çünkü aksini yapmak Allah'ın farz kıldığı bir hükmü yerine getirmemek olur.

Kuran'ı okumak yeterli midir?

Bugün kendisini Müslüman olarak nitelendiren birçok insan, Allah'ın kendisinden ne istediğini ne yaparsa gerçek Müslüman olacağını bilmez. Çünkü hayatında bir kere bile Allah'ın kendisine gönderdiği kutsal kitabı okumamıştır. Oysa Allah Kuran'ı, insanları neden yarattığını ve onlardan ne istediğini bildirmek için yollamıştır. Allah'ı tanımak, O'nu razı ederek, cennetine gitmek isteyen insanların Kuran'ı çok iyi bilmeleri gerekir.

Ancak cahiliye toplumlarında Kuran'a bakış açısı son derece yanlıştır. Bu insanlardan bazıları Kuran'ı sadece okur, ama Allah'ın kendisine verdiği öğütleri hiç düşünmez, üzerine almaz, hayatına geçirmez. Kuran okumak bir ibadettir ama Kuran, Allah'ı tanımak, Allah'ın istediklerini öğrenmek ve hayata geçirmek için okunur. Yine bu

insanlardan bazıları Kuran'ın sadece bir dua kitabı olduğunu sanır. Dua ederken Kuran'dan ezberlediği ayetleri anlamadan okur. Elbette Kuran'da Allah Peygamberlerin dualarından örnekler vermiştir ve müminlerin bu duaları örnek almaları gerekir. Ancak Kuran'ı sadece bir dua kitabı olarak düşünmek yanlış ve eksik bir bakış açısı olur.

Alllah müminler için bir rehber olarak Kuran'ı indirmiştir ve Kuran, apaçık ayetleri ile müminleri karanlıklardan nura çıkarır. Kuran'ın bu özelliğini Allah şöyle bildirir:

... Size Allah'tan bir nur ve apaçık bir Kitap geldi. Allah, rızasına uyanları bununla kurtuluş yollarına ulaştırır ve onları kendi izniyle karanlıklardan nura çıkarır. Onları dosdoğru yola yöneltip-iletir. (Maide Suresi, 15-16)

... Bu bir Kitap'tır ki, Rabbinin izniyle insanları karanlıklardan nura, O güçlü ve övgüye layık olanın yoluna çıkarman için sana indirdik. (İbrahim Suresi, 1)

Söz konusu insanların Kuran hakkındaki yanlış bir inançları da, Kuran'ın geçmiş ümmetlere indirildiği şeklindedir. Oysa zamanın geçmesi, teknolojinin gelişmesi, uzay veya bilgisayar çağında olmamız bir şeyi değiştirmez. 1400 sene önceki insanlar ile bugün yaşayan ya da gelecekte yaşayacak olan insanların hırsları, tutkuları, dünyaya bakış açıları, cahillikleri hep aynıdır. Ve bunların yerine koymaları gereken doğru bilginin kaynağı da her zaman için Kuran'dır. Allah Kuran'a tabi olmamak için onun "geçmişlerin masalı" olduğunu iddia eden insanları cehennem ile uyarıp korkutmuştur:

Ona ayetlerimiz okunduğu zaman: "Geçmişlerin masallarıdır" dedi. Asla, hayır; onların kazandıkları, kalpleri üzerinde pas tutmuştur. Hayır; gerçekten onlar, Rablerinden perdelenerek-yoksun tutulmuşlardır. Sonra onlar, kuşkusuz cehenneme yollanacaklardır. (Mutaffifin Suresi, 13-16)

Din ahlakını yaşamak hangi yönleriyle barış ve huzuru sağlar?

Din herşeyden önce insanların vicdanlarına göre yaşamalarını emreder. Herkesin vicdanlı davrandığı bir ortamda ise çekişme, kavga veya huzuru bozacak herhangi bir davranışa rastlanmaz.

Dine uyan insanlar akıl ve sağduyu sahibi kişilerdir ve olaylara yaklaşımları da bu şekilde olur. Dolayısıyla daima çözümcü ve rahatlatıcı bir tutum sergilerler. Bu da bulundukları ortamın refah içinde olmasını sağlar.

Din adaleti emreder. Herkese hakkı tam olarak verilir, dolayısıyla kimsenin kendi hakkı için mücadele vermesine, bunun için türlü türlü yollara başvurmasına gerek kalmaz. Hakkı zaten diğer dindar ve vicdanlı kişiler tarafından en güzel şekliyle korunur.

Dindar insanlar Allah'tan korktukları için cinayet, intihar, hırsızlık gibi Allah'ın haram kıldığı eylemlere girişmezler. Ahirette hesabını veremeyecekleri bir şeyi asla yapmazlar.

Dinde kişisel çıkarlar için hırs yapmak yoktur. Herkes dinin ortak menfaati için gücünün yettiğinin en fazlasını yapmakla sorumludur. Dolayısıyla çıkarların çatışması sonucu oluşabilecek bir huzursuzluk söz konusu olmaz.

Dinde baskı ve zorlama yoktur. Müminler sadece dinin gösterdiği gerçekleri anlatmakla sorumlu tutulmuşlardır.

Ayrıca Kuran'da Allah'ın iman edenlerin üzerine özel olarak güven duygusu ve huzur indirdiği bildirilmektedir. Bu, salih müminlere Allah Katından verilen büyük bir nimettir. Bu gerçek Kuran'da şöyle bildirilir:

Mü'minlerin kalplerine, imanlarına iman katıp-arttırsınlar diye, 'güven duygusu ve huzur' indiren O'dur. Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır: Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (Fetih Suresi, 4)

Burada anlatılanlar dinin insanlara sunduğu güzel ortamın çok genel bir tarifidir. Din gerek insanlar, gerek toplumlar açısından dünyada yaşanabilecek en huzur dolu, en ideal, en kusursuz ortamı sağlar.

Kuran'da öğütlenen ticaret ahlakı nasıldır?

Mümin hayatı boyunca yaptığı her işi Allah'ın rızası ve hoşnutluğu için yapar. Yaptığı iş ne olursa olsun ona asıl amacını unutturmaz. Allah Kuran'da müminlerden bahsederken ticaretin veya alışverişin onlara asıl amaçlarını unutturmadığını şöyle bildirmiştir:

(Öyle) Adamlar ki, ne ticaret, ne alış-veriş onları Allah'ı zikretmekten, dosdoğru namazı kılmaktan ve zekatı vermekten 'tutkuya kaptırıp alıkoymaz'; onlar, kalplerin ve gözlerin inkılaba uğrayacağı (dehşetten allak bullak olacağı) günden korkarlar. (Nur Suresi, 37)

Allah'ın müminlerden istediği üstün bir ahlak vardır ve müminler hangi iş üzerinde olurlarsa olsunlar bu ahlakın gereklerini yerine getirirler. Ticaret yaparken de yine dürüst, yine samimi, yine fedakar, yine çalışkan, yine adaletli, yine tevazuludurlar. Yine bütün dikkatleri Allah'ın rızasında ve O'nun helal-haram sınırlarındadır. Bunlarla birlikte Allah müminlere ticaret yaparken başkalarının haklarına tecavüz etmemelerini, ölçüyü ve tartıyı tam tutmalarını, insanların eşyasını değerden düşürmemelerini emretmiştir. (Hud Suresi, 85)

Ayrıca ticaret yaparken dürüst olmanın, insanlara haksızlık yapmamanın ve böyle güzel bir ahlak göstererek Allah'ı razı etmenin daha hayırlı olacağı İsra Suresi'nde şu şekilde bildirilmiştir:

Ölçtüğünüz zaman ölçüyü tam tutun ve dosdoğru bir tartıyla tartın; bu, daha hayırlıdır ve sonuç bakımından daha güzeldir. (İsra Suresi, 35)

Tevekkülsüzlüğün insan ruhunda yol açtığı tahribatlar nelerdir?

Tevekkül bir insanın her işinde Allah'a güvenip dayanması, tek koruyucusunun Allah olduğunu bilerek O'na teslim olması anlamına gelir. Olayların her zaman Allah'ın kontrolü altında gerçekleştiğini bilen müminler O'nun, Kendisi'ne iman edenleri, her zaman desteklediğini, onlara yardım ettiğini de bilirler. Elbette bu ruh halini yaşayan insanın kalbi her zaman huzur ve güven içindedir. Tevekkülü yaşamayan, kendini Allah'a teslim etmemiş kişiler ise hayatlarını büyük bir korku, endişe, sıkıntı, panik, güvensizlik, tatminsizlik, hırs, öfke, bunalım, pişmanlık, kıskançlık gibi duygular içinde geçirirler. Allah inkarları dolayısıyla bu insanların kalplerine büyük bir sıkıntı yerleştirir. Tevekkülün rahatlığını, konforunu, huzurunu onlara yaşatmaz. Allah'a güvenip dayanmayanların kalbinde oluşan bu sıkıntı Kuran'da şöyle tarif edilmiştir:

Allah, kimi hidayete erdirmek isterse, onun göğsünü İslam'a açar; kimi saptırmak isterse, onun göğsünü, sanki göğe yükseliyormuş gibi dar ve sıkıntılı kılar. Allah, iman etmeyenlerin üstüne işte böyle pislik çökertir. (En'am Suresi, 125)

Allah'ı birleyen (Hanif)ler olarak, O'na (hiçbir) ortak koşmaksızın. Kim Allah'a ortak koşarsa, sanki o gökten düşmüş de onu bir kuş kapıvermiş veya rüzgar onu ıssız bir yere sürükleyip atmış gibidir. (Hac Suresi, 31)

Fiili dua nasıl yapılır?

Fiili dua bir insanın sözlü dua ederek istediği şeyi, elinden gelen tüm gayreti gösterip, o işin gerçekleşmesi için gereken herşeyi yerine getirerek istemeye devam etmesidir. Örneğin bir insan su ister, ama suyun önüne gelmesini beklemez, gider suyu bardağına koyar ve sonra suyu içer. Yani Allah'tan istediği şeyin gerçekleşmesi için Allah'ın kendisine öğrettiği sebepleri ve kanunları elinden geldiği kadar yerine getirip sonucunu Allah'tan bekler. Bunun gibi, bir insan bir sınavı kazanmayı çok ister, Allah'a bunun için dua eder, elbette bunun için gerekli çalışmaları da yapar, öğrenmesi gerekenleri öğrenir, çalışmasını engelleyecek, dikkatini dağıtacak ortamlardan kaçınır ve bu gayretinin sonucunda da Allah ona bir başarı verir.

İnsanların bir kısmı, dua hakkında yanlış bir inanca sahiptirler. Bu kişilere göre Allah'a dua edildikten sonra bir köşeye çekilmek ve duanın sonucunu beklemek gerekir. Oysa bu samimi bir tavır değildir. Çünkü bir şeyi gerçekten isteyen kişi onun için hem sözlü, hem de fiili duayı yerine getirmelidir. Ancak her türlü fiili çabayı yerine getirip "ben herşeyi yaptım" diyen ve Allah'a sözlü olarak dua etmeyi unutan bir insanın da hatasına düşmemek gerekir. Her iki duanın da birarada yapılması gerekir.

Toplumdaki dejenerasyonla dinsizlik arasındaki bağlantı nedir?

Allah'ın insanlara indirdiği dine teslim olmayı kabul etmeyen insanlar Kuran'da anlatılan güzel ahlakı yaşayamazlar ve yine Kuran'da insanlara bildirilmiş olan sınırları korumazlar. Allah'tan korkup sakınmadıkları ve ahirete de inanmadıkları için yaptıklarının hesabını verme korkusu içinde olmazlar. Bu yüzden dinin yaşanmadığı toplumlar her türlü ahlaksızlığı ve kötülüğü korkusuzca, sonucunu düşünmeden yaşayan insanlardan oluşur. Böyle toplumların hızlı ve büyük çaplı bir dejenerasyon sürecine girmesi de kaçınılmazdır. Çünkü bu insanlar yasaklandığı halde, rahatlıkla hırsızlık yapar, insanlara zarar verir, öfkelenir, adam öldürür, başkalarının haklarına tecavüz eder, yalan söyler, kendilerinden başka kimseye asla değer vermez, herşeyi bir çıkar karşılığında yapar, kendilerinden daha güçsüz birini mutlaka ezerler. "Ben dindar değilim ama öfkeli de değilim" diyen kişi bir gün tahammül edemeyeceği bir olayla karşılaşır ve kendinde her türlü kötülüğü yapma hakkını görür. Öyle öfkelenir ki yeri geldiğinde adam öldürmeye bile kalkışabilir.

İşte dinsizlik, herhangi bir sınır tanımadığı için, toplumların tüm insani duygularını öldürür. Ve müthiş bir dejenerasyonun yaşanmasına sebebiyet verir. Dinsiz toplumlarda, dinin insanlara getirdiği adalet, yumuşak başlılık, terbiye, merhamet ve sevgi asla olmaz. Bu yüzden dinsizlik bir toplumdaki dejenerasyonun ana kaynağıdır.

Cinler nasıl varlıklardır? Cinlerin de iman edeni ve etmeyeni var mıdır? Ahirette onların da yaşayacağı cennet ve cehennem olacak mı?

Cinler tıpkı insanlar gibi Allah'a ibadet etmeleri için, fakat insan gibi topraktan değil ateşten yaratılmış, insanlardan farklı bir boyutta yaşayan varlıklardır. (Zariyat Suresi, 56), (Hicr Suresi, 27) Allah cinlere de iman etmeleri için elçilerini göndermektedir. (En'am Suresi, 130) Onların içlerinde de iman edenler ve iman etmeyenler vardır. Allah cinlerin bu durumunu bir ayetinde şöyle haber vermektedir:

"Ve elbette bizden Müslüman olanlar da var, zulmedenler de. İşte (Allah'a) teslim olanlar, artık onlar 'gerçeği ve doğruyu' araştırıp-bulanlardır." (Cin Suresi, 14)

Aynı zamanda aralarında insanlarda olduğu gibi Peygamberlere düşmanlık yapanlar da vardır:

Böylece her Peygambere, insan ve cin şeytanlarından bir düşman kıldık... (En'am Suresi, 112)

Ve cinler de tıpkı insanlar gibi ahirette yaptıklarının karşılığını göreceklerdir. Allah'a iman edip, Peygamberlerin uyarılarını dinleyenler asla haksızlığa uğratılmayıp, ecirlerinin karşılığını alacaklardır. İnkarcı olan cinler ise, inkarcı insanlarla birlikte cehenneme atılacaklardır. Allah bu kesin gerçeği Kuran'da bildirmiştir:

Andolsun, cehennem için cinlerden ve insanlardan çok sayıda kişi yarattık (hazırladık). Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)

Cinler gelecekten haber verebilir mi?

Allah Kuran'da, gaybı Kendisi'nden başka kimsenin kesinlikle bilmediğini ve bilmeye de asla güç yetiremeyeceğini birçok ayette bildirmiştir. Bu ayetlerden biri şöyledir:

De ki: "Göklerde ve yerde gaybı Allah'tan başka kimse bilmez. Onlar ne zaman dirileceklerinin şuuruna varmıyorlar." (Neml Suresi, 65)

Cinler de Allah'ın dilemesi dışında hiçbir şekilde gelecekle ilgili bir bilgi elde edemezler. Kuran'da cinlerin gaybtan bilgi almaya çalıştıklarını ama bunu

başaramadıklarını, kendilerinin de bunu itiraf ettiğini anlatan ayetler vardır. Cin Suresi'nde geçen bu ayetler insanların cinler hakkındaki yanlış inançlarını da ortadan kaldıracak şekildedir. Ayrıca Kuran'da Hz. Süleyman'a hizmet eden cinlerden de söz edilmektedir. Ve bu cinlerin Hz. Süleyman'ın ölümünü çok sonra haber aldıkları bildirilmektedir. Dolayısıyla cinlerden bir fayda görmek ümidiyle onlara sığınan insanlar çok büyük bir yanılgıya düştüklerini bilmelidirler. Çünkü cinlerin geleceğe yönelik bir bilgi edinmeleri -Allah'ın dilemesi dışında- mümkün değildir. Kuran'da Hz. Süleyman kıssasıyla da cinlerin gayba yönelik bir bilgi taşımadıklarına dikkat çekilmiştir:

Böylece onun (Süleyman'ın) ölümüne karar verdiğimiz zaman, ölümünü, onlara, asasını yemekte olan bir ağaç kurdundan başkası haber vermedi. Artık o, yere yıkılıp-düşünce, açıkca ortaya çıktı ki, şayet cinler gaybı bilmiş olsalardı böylesine aşağılanıcı bir azab içinde kalıp-yaşamazlardı. (Sebe Suresi, 14)

Cin Suresi'nde cinlerin gaybtan haber öğrenemedikleri ile ilgili bildirilen diğer ayetler ise şöyledir:

Doğrusu biz göğü yokladık; fakat onu güçlü koruyucular ve şihablarla kaplı (doldurulmuş) bulduk. Oysa gerçekte biz, dinlemek için onun oturma yerlerinde otururduk. Ama şimdi kim dinleyecek olsa, (hemen) kendisini izleyen bir şihab bulur. Doğrusu bilmiyoruz; yeryüzünde olanlara bir kötülük mü istendi, yoksa Rableri kendileri için (doğruya iletici) bir hayır mı diledi? (Cin Suresi, 8-10)

İkinci Bölüm
Kuran Mucizeleri

BU BÖLÜMDE...

GİRİŞ
Evrenin Varoluşu
Evrenin Genişlemesi
Evrenin Sonu ve Big Crunch
Sıcak Dumandan Yaratılış
Göklerle Yerin Birbirinden Ayrılması
Göklerle Yer Arasındakilerin Yaratılışı
Evrendeki Mükemmel Denge
Evrendeki İnce Ayar
Güneş, Ay Ve Yıldızların Yapılarındaki Farklılık
Yörüngeler Ve Dönen Evren
Güneşin Gidiş İstikameti
Ay'ın Yörüngesi
Ay Yılının Hesaplanması
Çekim Gücü Ve Yörüngesel Hareketler
Dünyanın Yuvarlaklığı
Dünyanın Dönüş Yönü
Dünyanın Geoit Şekli
Dünya'nın Ve Uzayın Çapları
Atmosferin Katmanları
Korunmuş Tavan
Gökyüzünün Bina Kılınması
Geri Döndüren Gök
Yeryüzünün Katmanları
Yeryüzünün Ağırlıklarını Dışa Atması
Dağların Görevi
Dağların Hareket Etmesi
Güneşin Doğuşu Ve Batışındaki Farklı Noktalar
Karaların Çevresinden Eksilmesi
Yarılan Gökyüzü
Demirdeki Sır
Petrolün Oluşumu
Zamanın Göreceliği
Altı Günde Yaratılış
Kader Gerçeği

Yaratılıştaki Çiftler
Atom Altı Parçacıklar
Karadelikler
Vuruşlu Yıldızlar : Pulsarlar
Sirius Yıldızı
Işık ve Karanlıklar
Sonuç

GİRİŞ

Allah, bundan 14 asır önce, insanlara yol gösterici bir kitap olan Kuran-ı Kerim'i indirmiş ve tüm insanlığı Kuran'a uyarak kurtuluşa ermeye **davet etmiştir. Ayette de bildirildiği gibi Kuran "alemlere bir zikr (öğüt, hatırlatma, hüküm ve üstün bir şeref)den başka bir şey değildir."** (Kalem Suresi, 52) Kuran indirildiği günden kıyamet gününe kadar da, insanlığın yegane yol göstericisi olan son İlahi kitap olacaktır.

Kuran indirildiği günden bu yana her çağda yaşayan her insan grubunun anlayabileceği, kolay ve anlaşılır bir dile sahiptir. Allah, Kuran"ın bu üslubunu **"Andolsun Biz Kuran'ı zikr (öğüt alıp düşünmek) için kolaylaştırdık..."** (Kamer Suresi, 22) ayetiyle haber verir. Kuran'ın, aynı zamanda edebi dilinin mükemmelliği, benzersiz üslup özellikleri ve içerdiği üstün hikmet de, onun Allah'ın sözü olduğunun kesin delillerindendir.

Kuran'ın bu özelliklerinin yanı sıra, Allah'ın sözü olduğunu ispatlayan pek çok mucizevi özelliği vardır. Bu özelliklerden biri, ancak 20. ve 21. yüzyıl teknolojisiyle eriştiğimiz bazı bilimsel gerçeklerin 1400 yıl önce Kuran'da bildirilmiş olmasıdır.

Elbette ki Kuran bir bilim kitabı değildir. Fakat çeşitli ayetlerinde, son derece özlü ve hikmetli bir anlatım içinde aktarılan bazı bilimsel gerçekler, ancak 20. yüzyıl teknolojisi ile keşfedilmiştir. Kuran'ın indirildiği dönemde bilimsel olarak saptanması mümkün olmayan bu bilgiler, insanlara Kuran'ın Allah'ın sözü olduğunu bir kez daha ispatlamaktadır.

Kuran'ın bilimsel mucizelerini anlamak için, öncelikle bu İlahi kitabın indirildiği dönemdeki bilim düzeyine bir göz atmak gerekir.

Kuran'ın indirildiği 7. yüzyılda, Arap toplumu bilimsel konular hakkında sayısız hurafeye ve batıl inanca sahipti. Evreni ve doğayı inceleyecek teknolojiye sahip olmayan Araplar, nesilden nesle aktarılan efsanelere inanıyorlardı. Örneğin, gökyüzünün dağlar sayesinde tepede durduğu sanılıyordu. Bu inanışa göre Dünya düzdü ve iki uçtaki yüksek dağlar birer direk gibi gök kubbeyi ayakta tutmaktaydı.

Ancak Arap toplumunun tüm bu batıl inanışları Kuran'la birlikte ortadan kaldırıldı. Örneğin **"Allah O'dur ki, gökleri dayanak olmaksızın yükseltti..."** (Ra'd Suresi, 2) ayeti göğün dağlar sayesinde tepede durduğu inancını geçersiz kıldı. Bunun gibi daha pek çok konuda, o dönemde hiçbir insanın bilmediği önemli bilgiler Kuran'da verildi. İnsanların astronomi, fizik ya da biyoloji hakkında çok az şey bildikleri bir dönemde indirilen Kuran, evrenin yaratılışından insanın oluşumuna, atmosferin yapısından, yeryüzündeki dengelere kadar pek çok konuda kilit bilgiler içermekteydi.

Bu bölümde, Kuran'da yer alan bilimsel gerçeklerden bir bölümüne yer verilmiştir.

Evrenin Varoluşu

20. yüzyılın ortalarına dek hakim olan görüş, evrenin sonsuz boyutlara sahip olduğu, sonsuzdan beri var olduğu ve sonsuza kadar da var olacağı şeklindeydi. "Statik (durağan) evren modeli" adı verilen bu anlayışa göre, evren için herhangi bir başlangıç veya son söz konusu değildi.

Materyalist felsefenin de temelini oluşturan bu görüş, evreni sabit, durağan ve değişmez bir maddeler bütünü olarak kabul ederken, bir Yaratıcının varlığını da reddediyordu. Oysa 20. yüzyılda gelişen bilim ve teknoloji, materyalistlere zemin sağlayan durağan evren modeli gibi ilkel anlayışları kökünden yıkmıştır.

21. yüzyılın başlarında olduğumuz şu dönemde, evrenin bir başlangıcı olduğu, yok iken bir anda büyük bir patlamayla var olduğu modern fizik tarafından pek çok deney, gözlem ve hesapla ispatlanmış durumdadır. Ayrıca, evrenin, materyalistlerin iddia ettikleri gibi sabit ve durağan olmadığı, tam tersine sürekli bir hareket ve değişim içinde olduğu, genişlediği de saptanmıştır. Bugün bu gerçekler bütün bilim dünyası tarafından kabul edilmektedir.

Kuran-ı Kerim'de evrenin ortaya çıkışı şöyle açıklanır:

O gökleri ve yeri yoktan var edendir... (Enam Suresi, 101)

Kuran'da verilen bu bilgi, çağdaş bilimin bulgularıyla tam bir uyum içindedir. Başta da belirttiğimiz gibi astrofiziğin ulaştığı kesin sonuç, tüm evrenin madde ve zaman boyutlarıyla birlikte, bir sıfır anında, büyük bir patlamayla var olduğudur. "Büyük Patlama", orijinal adıyla "Big Bang" teorisi, tüm evrenin yaklaşık 15 milyar yıl önce tek bir noktanın patlamasıyla yokluktan meydana geldiğini kanıtlamıştır.

Big Bang'den önce madde diye bir şey yoktur. Maddenin, enerjinin, hatta zamanın dahi bulunmadığı, tamamen metafizik olarak tanımlanabilecek bir yokluk ortamında, madde, enerji ve zaman bir anda yaratılmıştır. Modern fiziğin ortaya koyduğu bu büyük gerçek, Kuran'da bize 1400 yıl önceden haber verilmektedir.

Evrenin Genişlemesi

Astronomi biliminin henüz gelişmemiş olduğu bir dönemde, 14 asır önce indirilen Kuran-ı Kerim'de evrenin genişlediğinden şöyle bahsedilir:

Biz göğü 'büyük bir kudretle' bina ettik ve şüphesiz Biz (onu) genişleticiyiz. (Zariyat Suresi, 47)

Yukarıdaki ayette geçen "sema (gök)" kelimesi Kuran'ın pek çok yerinde uzay ve evren anlamında kullanılır. Nitekim burada da bu anlamda kullanılmıştır ve evrenin genişleyici olduğu bildirilmiştir. Türkçeye "Şüphesiz Biz genişleticiyiz (genişleteniz/genişletmekte olanız)" olarak çevrilen Arapça "inna le musiune"

ifadesindeki "musi'une" kelimesi, "genişletmek" anlamına gelen "evsea" fiilinden türemiştir. "Le" ön-eki de takip ettiği isim ya da sıfata vurgu ekleyerek "çok fazla" anlamı katmaktadır. Dolayısıyla bu ifade "Biz göğü veya evreni çok fazla genişletiyoruz" anlamı taşımaktadır. Bilimin bugün varmış olduğu sonuç da Kuran'da bize bildirilenle aynıdır.[1]

20. yüzyılın başlarına dek bilim dünyasında hakim olan tek görüş, "evrenin durağan bir yapıya sahip olduğu ve sonsuzdan beri süregeldiği" şeklindeydi. Ancak, günümüz teknolojisi sayesinde gerçekleştirilen araştırma, gözlem ve hesaplamalar evrenin bir başlangıcı olduğunu ve sürekli olarak "genişlediğini" ortaya koydu.

Rus fizikçi Alexander Friedmann ve Belçikalı evren bilimci Georges Lemaitre, 20. yüzyılın başlarında evrenin sürekli hareket halinde olduğunu ve genişlediğini teorik olarak hesapladılar.

Bu gerçek, 1929 yılında gözlemsel olarak da ispatlandı. Amerikalı astronom Edwin Hubble kullandığı dev teleskopla gökyüzünü incelerken, yıldızların ve galaksilerin sürekli olarak birbirlerinden uzaklaştıklarını keşfetti. Bu buluş astronomi tarihinin en büyük keşiflerinden biri sayılmaktadır. Hubble bu incelemeler sırasında yıldızların, uzaklıklarına bağlı olarak kızıl renge doğru yaklaşan bir ışık yaydıklarını saptadı. Çünkü bilinen fizik kurallarına göre, gözlemin yapıldığı noktaya doğru hareket eden ışıkların tayfı mor yöne doğru, gözlemin yapıldığı noktadan uzaklaşan ışıkların tayfı da kızıl yöne doğru kayar. Hubble'ın gözlemleri sırasında ise yıldızların ışıklarında kızıla doğru bir kayma fark edilmişti. Kısacası yıldızlar sürekli olarak uzaklaşmaktaydılar.

Yıldızlar ve galaksiler sadece bizden değil, birbirlerinden de uzaklaşıyorlardı. Herşeyin sürekli olarak birbirinden uzaklaştığı bir evren ise, sürekli "genişleyen" bir evren anlamına gelmekteydi. Evrenin genişlemekte olduğu, ilerleyen yıllardaki gözlemlerle de kesinlik kazandı.

Konuyu daha iyi anlamak için, evreni şişirilen bir balonun yüzeyi gibi düşünmek mümkündür. Balonun yüzeyindeki noktaların balon şiştikçe birbirlerinden uzaklaşmaları gibi, evrendeki cisimler de evren genişledikçe birbirlerinden uzaklaşmaktadırlar. Aslında bu gerçek 20. yüzyılın en büyük bilim adamlarından biri sayılan Albert Einstein tarafından da teorik olarak keşfedilmişti. Fakat Einstein, o devrin genel kabul gören "durağan evren modeli" ile ters düşmemek için, bu buluşunu bir kenara bırakmıştı. Einstein bu davranışını daha sonra, "hayatının en büyük hatası" olarak adlandıracaktı.[2]

Bu bilimsel gerçek, henüz hiçbir insan tarafından bilinmezken, Kuran'da asırlar önce açıklanmıştır. Çünkü Kuran, tüm evrenin yaratıcısı ve hakimi olan Allah'ın sözüdür.

Evrenin Sonu ve Big Crunch

Evrenin yaratılışı, önceki konuda da belirttiğimiz gibi Big Bang denilen büyük bir patlama ile başlamıştır ve o zamandan beri evren genişlemektedir. Bilim adamları evrenin kütlesi yeterli miktara ulaştığında, çekim kuvvetleri nedeni ile bu genişlemenin

duracağını ve bunun evrenin kendi içine çökmeye, büzülmeye başlamasına sebep olacağını bildirmektedirler.[3]

Büzülen evrenin de, sonunda "Big Crunch" (Büyük Çöküş) denilen çok yüksek bir ısı ve sıkışma ile sonuçlanacağını ifade etmektedirler. Bu ise, bildiğimiz tüm yaşam şekillerinin yok olması anlamına gelmektedir. Stanford Üniversitesi'nde fizik profesörü olan Renata Kallosh ve Andrei Linde'nin bu konu ile ilgili yaptığı açıklamalar ise şöyledir:

Evrenin akıbeti küçülmeye ve yok olmaya doğru gidiyor. Gördüğümüz ve daha uzaklardaki göremediğimiz herşey bir protondan bile küçük bir nokta şeklinde küçülecek. Sanki kara delik içindeymişsiniz gibi.... Kara enerjinin en iyi tarifinin şu açıklama olduğunu bulduk: Aşama aşama negatif hale gelen bu kara enerji, evrenin dengesinin değişmesine sebep olacak ve büzülüp çökecek... Fizikçiler kara enerjinin, negatif enerjiye dönüşeceğini ve evrenin yakın bir gelecekte büzüleceğini biliyorlar... Fakat bugün görüyoruz ki, biz bu olayın başlangıcında değiliz, ama evrenimizin hayat sirkülasyonunun ortasında olabiliriz.[4]

Big Crunch olarak ifade edilen bu bilimsel varsayıma, Kuran'da şöyle işaret edilmektedir:

Bizim, göğü kitabın sahifelerini katlar gibi katlayacağımız gün, ilk yaratmaya başladığımız gibi, yine onu (eski durumuna) iade edeceğiz. Bu, Bizim üzerimizde bir vaiddir. Elbette, Biz yapıcılarız. (Enbiya Suresi, 104)

Bir başka ayette ise göklerin bu durumu şöyle tarif edilmektedir:

Onlar, Allah'ın kadrini hakkıyla takdir edemediler. Oysa kıyamet günü yer, bütünüyle O'nun avucu (kabzası)ndadır; gökler de sağ eliyle dürülüp-bükülmüştür. O, şirk koştuklarından münezzeh ve Yücedir. (Zümer Suresi, 67)

Big Crunch teorisine göre başlangıçta olduğu gibi önce yavaşça, fakat gittikçe hız kazanarak evren çökmeye başlayacaktır. Tüm bunların devamında ise, evren sonsuz yoğunluk ve sonsuz ısıda, sonsuz küçüklükte bir nokta haline gelecektir. Tarif edilen bu bilimsel teori, Kuran ayetleri ile paralellik içindedir. (En doğrusunu Allah bilir.)

Sıcak Dumandan Yaratılış

Bugün bilim adamları yıldızların dumandan -sıcak bir gaz bulutundan- oluşumunu gözlemleyebilmektedirler. Sıcak gaz kütlesinden oluşum, aynı zamanda evrenin yaratılışı için de geçerlidir. Kuran'da da evrenin yaratılışı, bu bilimsel bulguları tasdik edecek şekilde tarif edilmiştir:

Orda (yerde) onun üstünde sarsılmaz dağlar var etti, onda bereketler yarattı ve isteyip-arayanlar için eşit olmak üzere ordaki rızıkları dört günde takdir etti. Sonra, duman halinde olan göğe yöneldi; böylece ona ve yere dedi ki: "İsteyerek veya istemeyerek gelin." İkisi de: "İsteyerek (İtaat ederek) geldik" dediler. (Fussilet Suresi, 10-11)

Yukarıdaki ayette "gök" olarak çevrilen "sema" kelimesi ile tüm evren kastedilmektedir. Ayette "duman" olarak çevrilen "duhanun" kelimesi de, bugün bilim adamlarının kabul ettiği, evrenin şekillenmesinden önceki maddeyi, evrenin yaratılışındaki söz konusu kozmik ve sıcak bir dumanı tarif etmektedir. Katı maddelere bağlı uçan parçacıklar içeren, sıcak gaz halinde bir kütle olan bu duman şekli, ayette geçen kelimeyle tam olarak tarif edilmektedir. Görüldüğü gibi Kuran'da evrenin bu aşamadaki görünümünü tarif eden en uygun kelime kullanılmıştır. Bilim adamları ise evrenin, duman halindeki sıcak bir gaz kütlesinden oluştuğunu 20. yüzyılda keşfetmişlerdir.[5]

Ayrıca "Sonra duman halinde bulunan göğe yöneldi." ifadesindeki "sonra" olarak çevrilen "sümme" kelimesinin "bunun üzerine, bundan başka, ayrıca, üstelik, yine, bir daha" gibi diğer anlamları bulunmaktadır. Burada da "sümme" kelimesi" bir zaman ifadesi olarak değil, ek açıklama olarak kullanılmaktadır.[6] Evrenin yaratılışı ile ilgili böyle bir bilginin Kuran'da bildirilmiş olması, kuşkusuz Kuran'ın bilimsel alandaki bir mucizesidir.

Göklerle Yerin Birbirinden Ayrılması

Kuran'da göklerin yaratılışı hakkında bilgi verilen bir başka ayet ise şöyledir:

O inkar edenler görmüyorlar mı ki, (başlangıçta) göklerle yer, birbiriyle bitişik iken, Biz onları ayırdık ve her canlı şeyi sudan yarattık. Yine de onlar inanmayacaklar mı? (Enbiya Suresi, 30)

Ayetin "birbiriyle bitişik" olarak tercüme edilen "ratk" kelimesi, Arapça sözlüklerde "birbiriyle iç içe, ayrılmaz durumda, kaynaşmış" anlamlarına gelir. Yani tam bir bütün oluşturan iki maddeyi tanımlamak için bu kelime kullanılır. Ayette geçen "ayırdık" ifadesi ise Arapça "fatk" fiilidir ki, bu fiil bitişik durumdaki bir nesneyi yarıp, parçalayıp dışarı çıkması anlamına gelir. Örneğin tohumun filizlenerek topraktan dışarı çıkması Arapçada bu fiille ifade edilir.

Şimdi ayete tekrar bakalım. Ayette göklerle yerin birbiriyle bitişik, yani "ratk" durumunda olduğu bir durumdan bahsediliyor. Ardından bu ikisi "fatk" fiili ile ayrılıyorlar. Yani biri diğerini yararak dışarı çıkıyor. Gerçekten de Big Bang'in ilk anını düşündüğümüzde, evrenin tüm maddesinin tek bir noktada toplandığını görürüz. Diğer bir deyişle herşey, hatta henüz yaratılmamış olan "gökler ve yer" bile bu noktanın

içinde, birbiriyle iç içe, ayrılmaz durumdadırlar. Ardından bu nokta şiddetli bir patlamayla yarılıp ayrılmaktadır.

Göklerle Yer Arasındakilerin Yaratılışı

Kuran'da, göklerin, yerin ve ikisinin arasında bulunanların yaratılışı ile ilgili pek çok ayet bulunmaktadır:

Biz, gökleri, yeri ve her ikisinin arasındakilerini hakkın dışında (herhangi bir amaçla) yaratmadık. Hiç şüphesiz o saat de yaklaşarak-gelmektedir; öyleyse (onlara karşı)güzel davranışlarla davran. (Hicr Suresi, 85)

Göklerde, yerde, bu ikisinin arasında ve nemli toprağın altında olanların tümü O'nundur. (Taha Suresi, 6)

Biz, bir 'oyun ve oyalanma konusu' olsun diye göğü, yeri ve ikisi arasında bulunanları yaratmadık.
(Enbiya Suresi, 16)

Bilim adamları başlangıçta sıcak bir gaz kütlesinin yoğunlaştığını, daha sonra bu kütlenin parçalara ayrılarak galaktik maddeleri, daha sonra yıldızları ve gezegenleri oluşturduklarını ifade etmektedirler. Diğer bir deyişle Dünya ve aynı zamanda bütün yıldızlar, birleşik bir gaz kütlesinden ayrılan parçalardır. Bu parçalardan bir kısmı güneşleri, gezegenleri meydana getirmiş, böylece pek çok Güneş Sistemleri ve galaksiler ortaya çıkmıştır. Daha önceki bölümlerde de açıkladığımız gibi evren "ratk" (Füzyon: Birbirine yapışık, birleşik) halindeyken, "fatk" (parçalara ayrılmıştır) olmuştur. Kuran'da evrenin oluşumu, bilimsel açıklamaları tasdikleyen, en uygun kelimelerle anlatılmaktadır.[7]

Her bölünme, ayrılma olduğunda ise, uzayda yeni oluşan temel cisimlerin dışında birkaç parça dışarıda kalmıştır. Bu fazla parçaların bilimsel adı, "yıldızlar arası galaktik madde"dir. Yıldızlararası madde %60 Hidrojen, %38 Helyum ve %2 de diğer elementlerden oluşmaktadır. Yıldızlararası maddenin %99'u gaz, %1'i de ağır elementlerin 0,0001-0,001 çaplı toz zerrelerinden oluşmaktadır.[8]

Bilim adamları bu maddeleri, astrofizikteki ölçümler açısından çok önemli görmektedirler. Bu maddeler toz, duman ya da gaz olarak değerlendirilebilecek kadar incedirler. Ancak bu maddelerin tamamı düşünüldüğünde, uzaydaki galaksilerin toplamından daha fazla bir kütle söz konusu olmaktadır. Yıldızlar arası bu galaktik maddelerin varlığı ilk kez 1920'de keşfedilmesine rağmen, yukarıdaki ayetlerde "ikisinin arasındakiler, ikisinin arasındaki şeyler" olarak çevrilen "ma beynehuma" ifadesi ile, Kuran'da bu parçaların varlığına yüzyıllar öncesinden dikkat çekilmiştir.

Evrendeki Mükemmel Denge

O, biri diğeriyle 'tam bir uyum' içinde yedi gök yaratmış olandır. Rahman'ın yaratmasında hiçbir 'çelişki ve uygunsuzluk' göremezsin. İşte gözü(nü) çevirip-gezdir; herhangi bir çatlaklık (bozukluk ve çarpıklık) görüyor musun? Sonra gözünü iki kere daha çevirip-gezdir; o göz umudunu kesmiş bir halde bitkin olarak sana dönecektir. (Mülk Suresi, 3-4)

Evrendeki milyarlarca yıldız ve galaksi mükemmel bir uyum içinde kendileri için tespit edilmiş yörüngelerinde hareket ederler. Yıldızlar, gezegenler ve uydular hem kendi etraflarında, hem de bağlı oldukları sistemlerle birlikte dönerler. Hatta bazen içinde 200-300 milyar yıldız bulunan galaksiler birbirlerinin içinden geçip giderler. Bu geçişte, evrendeki büyük düzeni bozacak herhangi bir çarpışma olmaz.

Evrende hız kavramı, Dünya ölçüleriyle karşılaştırıldığında kavranması güç boyutlardadır. Milyarlarca, trilyonlarca ton ağırlığındaki yıldızlar, gezegenler ve sayısal değerleri ancak matematikçilerin anlayabileceği büyüklükteki galaksiler ve galaksi kümeleri uzay içinde olağanüstü bir süratle hareket ederler.

Örneğin, Dünya saatte 1.670 km hızla kendi ekseni çevresinde döner. Bugün en hızlı merminin saatte ortalama 1.800 km'lik bir sürate sahip olduğu düşünülürse, Dünya'nın dev boyutlarına rağmen süratinin ne denli büyük olduğu anlaşılır.

Dünya'nın Güneş etrafındaki hızı ise merminin yaklaşık 60 katıdır: Saatte 108.000 km. (Böylesine büyük bir süratle yol alabilen bir araç yapılabilseydi, Dünya'nın çevresini 22 dakikada dolaşacaktı.) Verdiğimiz bu sayılar sadece Dünya içindir. Güneş Sistemi ise daha da ilginçtir. Bu sistemin sürati mantık sınırlarını zorlayacak derecede yüksektir. Evrende sistemler büyüdükçe sürat artar. Güneş Sistemi'nin galaksi merkezi etrafındaki dönüş sürati, saatte tam 720.000 km'dir. Yaklaşık 200 milyar yıldızı bünyesinde bulunduran "Samanyolu Galaksisi"nin uzay içindeki hızı ise saatte 950.000 km'dir.

Kuşkusuz ki böylesine karmaşık ve hızlı bir sistem içinde dev kazaların oluşma ihtimali son derece yüksektir. Ancak böyle bir durum olmaz ve biz yaşamımızı güven içinde sürdürürüz. Çünkü evrendeki herşey Allah'ın koyduğu kusursuz dengeye göre işlemektedir. İşte bu sebeple ayette bildirildiği gibi tüm bu sistem içinde hiçbir "çelişki ve uygunsuzluk" yoktur.

Evrendeki İnce Ayar

O, biri diğeriyle 'tam bir uyum' (mutabakat) içinde yedi gök yaratmış olandır. Rahman (olan Allah)ın yaratmasında hiçbir 'çelişki ve uygunsuzluk' (tefavüt) göremezsin. İşte gözü(nü) çevirip-gezdir; herhangi bir çatlaklık (bozukluk ve çarpıklık) görüyor musun? Sonra gözünü iki kere daha çevirip-

gezdir; o göz (uyumsuzluk bulmaktan) umudunu kesmiş bir halde bitkin olarak sana dönecektir. (Mülk Suresi, 3-4)

"Görmüyor musunuz; Allah, yedi göğü birbirleriyle bir uyum (mutabakat) içinde yaratmıştır?" (Nuh Suresi, 15)

Göklerin ve yerin mülkü O'nundur; çocuk edinmemiştir. O'na mülkünde ortak yoktur, herşeyi yaratmış, ona bir düzen vermiş, belli bir ölçüyle takdir etmiştir. (Furkan Suresi, 2)

Materyalist felsefe, evrendeki ve doğadaki tüm sistemlerin kendi kendine işleyen birer makine gibi olduğu ve bunlardaki kusursuz düzen ve dengenin yaratıcısının rastlantılar olduğu iddiasıyla ortaya çıktı. Ancak günümüzde, materyalizmin ve onun sözde bilimsel dayanağı olan Darwinizm'in geçersizliği, bilimsel olarak ortaya konmuş durumdadır. (Bkz. Harun Yahya, *Evrim Aldatmacası*, Araştırma Yayıncılık; Harun Yahya, *Hayatın Gerçek Kökeni*, Araştırma Yayıncılık)

20. yüzyılda birbiri ardına gelen bilimsel bulgular, hem astrofizik hem de biyoloji alanlarında, evrenin ve canlıların yaratıldığını ispatladı. Bir yandan Darwinizm'in tezleri bir bir çökerken, diğer yandan da evrenin yoktan yaratıldığını gösteren Big Bang teorisi ve maddesel dünyada büyük bir tasarım ve "hassas ayar" (fine tuning) bulunduğunu gösteren bulgular, materyalizm iddialarının asılsızlığını bir kez daha gösterdi.

Canlılığın oluşması için gerekli olan koşullara baktığımızda, bir tek Dünya'nın böylesine özel bir ortama sahip olduğunu görürüz. Yaşam için elverişli olan bu ortamı sağlamak içinse saymakla bitiremeyeceğimiz kadar koşul aynı anda, kesintisiz olarak gerçekleşmektedir. Evrende yaklaşık olarak 100 milyar galaksi ve her birinde ortalama 100 milyar yıldız ve bir o kadar da gezegen olduğu düşünülürse, Dünya'da böylesine istisnai bir ortamın oluşmasındaki önem daha iyi anlaşılacaktır.[9]

Big Bang'in patlama hızından atomların fiziksel dengelerine, dört temel kuvvetin oranlarından yıldızların simya işlemlerine, Güneş'in yaydığı ışığın cinsinden suyun akışkanlık değerine, Ay'ın Dünya'ya olan uzaklığından atmosferdeki gazların oranına, Dünya'nın Güneş'e olan uzaklığından ekseninin yörüngesine olan eğimine, Dünya'nın kendi etrafındaki dönüş hızından Dünya üzerindeki okyanusların, dağların fonksiyonlarına kadar her detay bizim yaşamımız için olağanüstü derecede uygundur. Bugün bilim dünyası evrenin bu özelliklerini, "İnsani İlke" (Anthropic Principle) ve "İnce Ayar" (Fine Tuning) kavramlarıyla ifade etmektedir. Bu kavramlar, evrenin, amaçsız, başıboş, tesadüfi bir madde yığını olmadığını, aksine insan yaşamını gözeten bir amaca göre, hassas bir biçimde tasarlandığını özetlemektedir.

Yukarıdaki ayetlerde Allah'ın yaratmasındaki ölçü ve uyuma dikkat çekilmektedir. Furkan Suresi'nin 2. ayetinde "ölçüp biçmek, ayarlamak, ölçüyle yapmak" anlamlarına gelen "takdiyr" kelimesi, Mülk Suresi'nin 3. ayeti ile Nuh Suresi'nin 15. ayetinde ise "uyum içinde olan" anlamına gelen "tibaka" kelimesi kullanılmaktadır. Ayrıca Allah Mülk

Suresi'nde "ihtilaf, aykırılık, uygunsuzluk, düzensizlik, zıtlık" anlamlarına gelen "tefavutin" kelimesi ile uyumsuzluk arayanın bunda başarılı olamayacağını bildirmektedir.

20. yüzyılın sonlarına doğru kullanılmaya başlanan "hassas ayar" (fine tuning) ifadesi de, bu ayetlerde bildirilen gerçeği tasdik etmektedir. Son 20-30 yıl içinde pek çok bilim adamı veya bilim yazarı, evrenin bir rastlantılar yığını olmadığını, aksine her detayda insan yaşamını gözeten olağanüstü bir tasarım ve ayar bulunduğunu gösterdiler. (Bkz. Harun Yahya, *Evrenin Yaratılışı*, Araştırma Yayıncılık; Harun Yahya, *Mucizeler Zinciri*, Araştırma Yayıncılık) Evrendeki birçok özellik, evrenin yaşam için özel olarak tasarlandığını açıkça göstermektedir. Fizikçi Dr. Karl Giberson, bu gerçeği şöyle ifade etmektedir:

Son 40 yıldır, fizik ve kozmolojideki gelişmeler bilim sözlüğüne "tasarım" kelimesini geri getirdi. 1960'ların başında fizikçiler, insan hayatı için açıkça **"ince ayar" yapılmış** bir evrenin örtüsünü açtılar. Evrende hayatın var olmasının, kesinlikle olanaksız ve kusursuz bir dengedeki fiziksel faktörlere bağlı olduğunu keşfettiler.[10]

İngiliz astrofizikçi Prof. George F. Ellis, bu ince ayardan şöyle söz etmektedir:

(Evrendeki) bu kompleksliği mümkün kılan kanunlarda **hayret verici bir ince ayar** görünüyor. Evrende var olan bu kompleksliğin gerçekleşmesi, "mucize" kelimesini kullanmamayı çok güçleştiriyor.[11]

Big Bang'in patlama hızı:

Evrenin oluşum anı olan Big Bang'de kurulan dengeler, evrenin tesadüfen oluşamayacağının göstergelerinden biridir. Avustralya'daki Adelaide Üniversitesi'nden ünlü, matematiksel fizik profesörü Paul Davies'e göre, Big Bang'in ardından gerçekleşen genişleme hızı eğer milyar kere milyarda bir oranda (1/1018) bile farklı olsaydı, evren ortaya çıkamazdı.[12] Stephen Hawking de, *Zamanın Kısa Tarihi* isimli eserinde evrenin genişleme hızındaki bu olağanüstü dengeyi şöyle kabul eder:

Evrenin genişleme hızı o kadar kritik bir noktadadır ki, Big Bang'ten sonraki birinci saniyede bu oran eğer yüz bin milyon kere milyonda bir daha küçük olsaydı evren şimdiki durumuna gelmeden içine çökerdi.[13]

Dört kuvvet:

Bugün modern fiziğin kabul ettiği "dört temel kuvvet"in -yerçekimi kuvveti, elektromanyetik kuvvet, güçlü nükleer kuvvet ve zayıf nükleer kuvvet- iletişimi ve dengesi sayesinde, evrendeki tüm fiziksel hareketler ve yapılar meydana gelir. Bu kuvvetler, birbirlerinden olağanüstü derecede farklı değerlere sahiptirler. Ünlü moleküler biyolog Michael Denton, bu kuvvetler arasındaki hassas dengeyi şöyle açıklamaktadır:

Eğer yerçekimi kuvveti bir trilyon kat daha güçlü olsaydı, o zaman evren çok daha küçük bir yer olurdu ve ömrü de çok daha kısa sürerdi. Ortalama bir yıldızın kütlesi, şu

anki Güneşimiz'den bir trilyon kat daha küçük olurdu ve yaşama süresi de bir yıl kadar olabilirdi. Öte yandan, eğer yerçekimi kuvveti birazcık bile daha güçsüz olsaydı, hiçbir yıldız ya da galaksi asla oluşamazdı. Diğer kuvvetler arasındaki dengeler de son derece hassastır. Eğer güçlü nükleer kuvvet birazcık bile daha zayıf olsaydı, o zaman evrendeki tek kararlı element hidrojen olurdu. Başka hiçbir atom olamazdı. Eğer güçlü nükleer kuvvet, elektromanyetik kuvvete göre birazcık bile daha güçlü olsaydı, o zaman da evrendeki tek kararlı element, çekirdeğinde iki proton bulunduran bir atom olurdu. Bu durumda evrende hiç hidrojen olmayacak ve yıldızlar ve galaksiler, eğer oluşsalar bile, şu anki yapılarından çok farklı olacaklardı. Açıkçası, eğer bu temel güçler ve değişkenler şu anda sahip oldukları değerlere tam tamına sahip olmasalar, hiçbir yıldız, süpernova, gezegen ve atom olmayacaktı. Hayat da olmayacaktı.[14]

Gök cisimleri arasındaki mesafeler:

Gök cisimlerinin uzaydaki dağılımı ve aralarındaki devasa boşluklar Dünya'da canlı hayatının var olabilmesi için zorunludur. Gök cisimleri arasındaki mesafeler Dünya'daki yaşamı destekleyecek biçimde pek çok evrensel güçle uyumlu bir hesap içinde düzenlenmiştir. Michael Denton, *Nature's Destiny* (Doğanın Kaderi) isimli kitabında süpernovalar ve yıldızlar arasındaki mesafedeki dengeleri şöyle açıklamaktadır:

Süpernovalar ve aslında bütün yıldızlar arasındaki mesafeler çok kritik bir konudur. Galaksimizde yıldızların birbirlerine ortalama uzaklıkları 30 milyon mildir. Eğer bu mesafe biraz daha az olsaydı, gezegenlerin yörüngeleri istikrarsız hale gelirdi. Eğer biraz daha fazla olsaydı, bir süpernova tarafından dağıtılan madde o kadar dağınık hale gelecekti ki, bizimkine benzer gezegen sistemleri büyük olasılıkla asla oluşamayacaktı. Eğer evren yaşam için uygun bir mekan olacaksa, süpernova patlamaları çok belirli bir oranda gerçekleşmeli ve bu patlamalar ile diğer tüm yıldızlar arasındaki uzaklık, çok belirli bir uzaklık olmalıdır. Bu uzaklık, şu an zaten var olan uzaklıktır.[15]

Yerçekimi:

- Eğer daha güçlü olsaydı: Dünya atmosferi çok fazla amonyak ve metan biriktirir, bu da yaşam için çok olumsuz olurdu.
- Eğer daha zayıf olsaydı: Dünya atmosferi çok fazla su kaybeder, canlılık mümkün olmazdı.

Güneş'e uzaklık:

- Eğer daha fazla olsaydı: Gezegen çok soğur, atmosferdeki su döngüsü olumsuz etkilenir, gezegen buzul çağına girerdi.
- Eğer daha yakın olsaydı: Gezegen kavrulur, atmosferdeki su döngüsü olumsuz etkilenir, yaşam imkansızlaşırdı.

Yerkabuğunun kalınlığı:

- Eğer daha kalın olsaydı: Atmosferden yerkabuğuna çok fazla miktarda oksijen transfer edilirdi.

- Eğer daha ince olsaydı: Hayatı imkansız kılacak kadar fazla sayıda volkanik hareket olurdu.

Dünya'nın kendi çevresindeki dönme hızı:

- Eğer daha yavaş olsaydı: Gece gündüz arası ısı farkları çok yüksek olurdu.

- Eğer daha hızlı olsaydı: Atmosfer rüzgarları çok çok büyük hızlara ulaşır, kasırgalar ve tufanlar hayatı imkansızlaştırırdı.

Dünya'nın manyetik alanı:

- Eğer daha güçlü olsaydı: Çok sert elektromanyetik fırtınalar olurdu.

- Eğer daha zayıf olsaydı: Güneş rüzgarı denilen ve Güneş'ten fırlatılan zararlı partiküllere karşı Dünya'nın koruması kalkardı. Her iki durumda da yaşam imkansız olurdu.

Albedo etkisi: (Yeryüzü tarafından emilemeden geri yansıyan güneş ışığı)

- Eğer daha fazla olsaydı: Hızla buzul çağına girilirdi.

- Eğer daha az olsaydı: Sera etkisi aşırı ısınmaya neden olur, Dünya önce buzdağlarının erimesiyle sular altında kalır daha sonra kavrulurdu.

Atmosferdeki oksijen ve azot oranı:

- Eğer daha fazla olsaydı: Yaşamsal fonksiyonlar olumsuz şekilde hızlanırdı.

- Eğer daha az olsaydı: Yaşamsal fonksiyonlar olumsuz şekilde yavaşlardı.

Atmosferdeki karbondioksit ve su oranı:

- Eğer daha fazla olsaydı: Atmosfer çok fazla ısınırdı.

- Eğer daha az olsaydı: Atmosfer ısısı düşerdi.

Ozon tabakasının kalınlığı:

- Eğer daha fazla olsaydı: Yeryüzü ısısı çok düşerdi.

- Eğer daha az olsaydı: Yeryüzü aşırı ısınır, Güneş'ten gelen zararlı ultraviole ışınlarına karşı bir koruma kalmazdı.

Sismik (deprem) hareketleri:

- Eğer daha fazla olsaydı: Canlılar için sürekli bir yıkım olurdu.

- Eğer daha az olsaydı: Okyanus zeminindeki besinler suya karışmaz, okyanus ve deniz yaşamı dolayısıyla bütün Dünya canlıları olumsuz etkilenirdi.

Dünya'nın ekseninin eğikliği:

Dünyanın ekseni yörüngesine 23 derecelik bir açıyla eğim yapar. Mevsimler bu eğim sayesinde oluşur. Bu eğim şimdiki değerinden daha fazla ya da daha az olsaydı, mevsimler arasındaki sıcaklık farkı aşırı boyutlara ulaşacağından yeryüzü üzerinde dayanılmaz sıcaklıkta yazlar ve aşırı soğuk kışlar yaşanırdı.

Güneş'in büyüklüğü:

Güneş'in yerinde daha küçük bir yıldızın var olması, Dünya'nın aşırı derecede soğumasına, büyük bir yıldızın var olması ise Dünya'nın sıcaktan kavrulmasına neden olurdu.

Ay ile Dünya arasındaki çekim etkisi:

- Eğer daha fazla olsaydı: Ay'ın şiddetli çekiminin, atmosfer şartları, Dünya'nın kendi eksenindeki dönüş hızı ve okyanuslardaki gelgitler üzerinde çok sert etkileri olurdu.

- Eğer daha az olsaydı: Şiddetli iklim değişikliklerine neden olurdu.

Ay ile Dünya arasındaki mesafe:

- Eğer biraz daha yakın olsaydı, Ay Dünya'ya çarpardı.

- Eğer biraz daha uzak olsaydı Ay uzayda kaybolur giderdi.

- Eğer biraz daha az yakın olsaydı, Ay'ın Dünya üzerinde meydana getirdiği gelgitler tehlikeli boyutlarda büyürdü. Okyanus dalgaları, kıtaların alçak yerlerini kaplardı. Bunun sonucunda ortaya çıkan sürtünme okyanusların ısısını artırır ve Dünya'da yaşam için gerekli olan hassas ısı dengesi yok olurdu.

- Eğer biraz daha az uzakta olsaydı, gelgit olayları azalırdı ve bu da okyanusların daha hareketsiz olmasına neden olurdu. Durgun su denizdeki hayatı tehlikeye sokar, bununla birlikte soluduğumuz havadaki oksijen oranı tehlikeye girerdi.[16]

Dünya'nın ısısı ve karbon temelli yaşam:

Yaşamın temeli olan karbon elementinin varlığı belli sınırlarda kalan sıcaklığa bağlıdır. Karbon, aminoasit, nükleik asit ve proteinler gibi yaşamı oluşturan temel organik moleküller için gereken bir maddedir. Dolayısıyla hayat, ancak karbon temelli olarak var olabilir ve bunun için de mevcut sıcaklığın en az -20 ^{0}C en çok +120 ^{0}C olması gerekmektedir. Nitekim Dünya'nın ısısı tam bu aralıktadır.

Burada sayılanlar Dünya'da yaşamın oluşabilmesi ve canlılığın devam edebilmesi için gereken, son derece hassas dengelerden sadece birkaçıdır. Yalnızca burada sayılanlar bile evrenin ve Dünya'nın tesadüfler sonucunda, rastgele olayların ardı ardına gelmesiyle oluşamayacağını kesin olarak ortaya koymak için yeterlidir. 20. yüzyılda

kullanılmaya başlayan "ince ayar", "insani ilke" kavramları, Kuran'da yüzyıllar evvelinden bildirilen "uyum ve ölçü ile yaratılış"ı tasdik etmektedir.

Güneş, Ay Ve Yıldızların Yapılarındaki Farklılık

Sizin üstünüze sapasağlam yedi-gök bina ettik. Parıldadıkça parıldayan bir kandil (Güneş) kıldık. (Nebe Suresi, 12-13)

Bilindiği gibi Güneş, Güneş Sistemi'ndeki tek ışık kaynağıdır. Teknolojik imkanların gelişmesiyle birlikte, astronomlar Ay'ın bir ışık kaynağı olmadığını, sadece Güneş'ten gelen ışığı yansıttığını keşfetmişlerdir. Yukarıdaki ayette geçen "kandil" ifadesi de, Arapçada ısı ve ışık kaynağı olan Güneş'i en mükemmel şekilde tarif eden "sirac" kelimesidir.

Allah Kuran'da Ay, Güneş ve yıldızlar gibi gök cisimlerinden bahsederken farklı kelimeler kullanmaktadır. Bunlardan Güneş ve Ay'ın yapıları arasındaki farklılık Kuran'da şöyle ifade edilmiştir:

Ve Ay'ı bunlar içinde bir nur kılmış, Güneş'i de (aydınlatıcı ve yakıcı) bir kandil yapmıştır. (Nuh Suresi, 16)

Yukarıdaki ayette Ay için ışık (Arapça "nur"), Güneş için kandil (Arapça "sirac") kelimeleri kullanılmıştır. Bu kelimelerden Ay için kullanılan, ışığı yansıtan, parlak, hareketsiz bir kitleyi ifade eder. Güneş için kullanılan kelime ise, sürekli yanma halinde olan, ısı ve ışık kaynağı, gökteki bir oluşum anlamına gelmektedir.

Diğer taraftan "yıldız" kelimesi Arapçada "beliren, ortaya çıkan, görünen" anlamlarına gelen "neceme" kökünden türemiştir. Ayrıca yıldız aşağıdaki ayetteki gibi, ışığıyla karanlıkları delen, parıldayan, kendi kendini tüketen ve yanan anlamlarına işaret eden "sakib" kelimesiyle de nitelendirilmiştir:

(Karanlığı) Delen yıldızdır. (Tarık Suresi, 3)

Günümüzde Ay'ın kendi ışığını yaymadığı, Güneş'ten gelen ışığı yansıttığı bilinmektedir. Güneş ve yıldızların ise kendi ışıklarını yaydıklarını biliyoruz. Kuran'da bu gerçekler insanların gök cisimleri ile ilgili bilgilerin çok kısıtlı olduğu bir dönemde yani bundan 14 asır evvel bildirilmiştir.

Yörüngeler Ve Dönen Evren

Evrendeki büyük dengenin en önemli nedenlerinden biri, kuşkusuz gök cisimlerinin belirli yörüngeler izliyor olmasıdır. Yıldızlar, gezegenler ve uydular hem kendi

etraflarında, hem de bağlı bulundukları sistemle birlikte dönmekte, evren tıpkı bir fabrikanın dişlileri gibi ince bir düzen içinde çalışmaktadır.

Evrenin görebildiğimiz kısmında 100 milyardan fazla galaksi mevcuttur ve küçük galaksilerde yaklaşık bir milyar, büyük galaksilerde ise bir trilyondan fazla yıldız bulunur.[17] Bu yıldızların pek çoğunun gezegenleri, bu gezegenlerin de uyduları vardır. Tüm bu gök cisimleri çok ince hesaplarla saptanmış yörüngelere sahiptir. Ve milyonlarca yıldır her biri kendi yörüngesinde diğerleriyle kusursuz bir uyum ve düzen içinde akıp gitmektedir. Bunların dışında pek çok kuyruklu yıldız da kendisi için tespit edilmiş olan yörüngede yüzüp gider.

Evrendeki yörüngeler sadece bazı gök cisimlerine ait değildir. Güneş Sistemimiz hatta diğer galaksiler, başka merkezler etrafında büyük bir hareketlilik gösterirler. Dünya ve onunla birlikte Güneş Sistemi her yıl, bir önceki yerinden 500 milyon km uzakta bulunur. Gök cisimlerinin yörüngelerinden en ufak bir sapmanın bile sistemi altüst edecek kadar önemli sonuçlar doğurabileceği hesaplanmıştır. Örneğin Dünya yörüngesinde, normalden fazla veya eksik 3 mm'lik bir sapmanın yol açabilecekleri, bir kaynakta şöyle tarif edilmektedir:

Dünya, Güneş çevresinde dönerken öyle bir yörünge çizer ki, her 18 milde doğru bir çizgiden ancak 2,8 mm ayrılır. Dünya'nın çizdiği bu yörünge kıl payı şaşmaz; çünkü yörüngeden 3 mm'lik bir sapma bile büyük felaketler doğururdu: Sapma 2,8 yerine 2,5 mm olsaydı, yörünge çok geniş olurdu ve hepimiz donardık; sapma 3,1 mm olsaydı, hepimiz kavrularak ölürdük.[18]

Gök cisimlerinin bir başka özelliği de, yörüngelerinin dışında bir de kendi etraflarında dönmeleridir. Kuran'da **"Dönüşlü olan göğe andolsun."** (Tarık Suresi, 11) ayeti ise tam da bu gerçeğe işaret eder. Elbette, Kuran'ın indirildiği dönemde insanlık, günümüzdeki gibi uzayı milyonlarca kilometre uzaklara dek gözlemleyecek teleskoplara, gelişmiş gözlem teknolojilerine, modern fizik ve astronomi bilgilerine sahip değildi. Dolayısıyla uzayın, ayette bildirildiği gibi, **"özen içinde yollar ve yörüngelerle donatılmış"** (Zariyat Suresi, 7) olduğunu, o dönemde bilimsel olarak tespit edebilmek imkansızdı. Ancak o çağda indirilmiş olan Kuran-ı Kerim'de bu gerçek bizlere açıkça haber verilmiştir; çünkü Kuran, Allah'ın sözüdür.

Güneşin Gidiş İstikameti

Kuran'da Güneş ve Ay'dan bahsedilirken her birinin belli bir yörüngesinin olduğu vurgulanır:

Geceyi, gündüzü, Güneş'i ve Ay'ı yaratan O'dur; her biri bir yörüngede yüzüp gidiyor. (Enbiya Suresi, 33)

Yukarıdaki ayette geçen "yüzme" kelimesi Arapçada "sabaha" olarak ifade edilir ve Güneş'in uzaydaki hareketini anlatmak üzere kullanılmaktadır. Bu kelime Güneş'in

uzayda hareket ederken kontrolsüz olmadığı, ekseni üzerinde döndüğü ve dönerken bir rota izlediği manasındadır. Güneş'in sabit olmadığı belli bir yörüngede yol almakta olduğu, bir başka ayette de şöyle bildirilmektedir:

Güneş de, kendisi için (tespit edilmiş) olan bir karar yerine doğru akıp gitmektedir. Bu üstün ve güçlü olan, bilenin takdiridir. (Yasin Suresi, 38)

Kuran'da bildirilen bu gerçekler, ancak çağımızdaki astronomik gözlemlerle anlaşılmıştır. Astronomi uzmanlarının hesaplarına göre Güneş, Solar Apex adı verilen bir yörünge boyunca Vega Yıldızı doğrultusunda saatte 720.000 km'lik muazzam bir hızla hareket etmektedir. Bu, kabaca bir hesapla, Güneş'in günde 17 milyon 280 bin km yol katettiğini gösterir. Güneş'le birlikte onun çekim sistemi içindeki tüm gezegenler ve uyduları da aynı mesafeyi katederler.

Ay’ın Yörüngesi

Ay'a gelince, Biz onun için de birtakım uğrak yerleri takdir ettik; sonunda o, eski bir hurma dalı gibi döndü (döner). Ne Güneş'in Ay'a erişip-yetişmesi gerekir, ne de gecenin gündüzün önüne geçmesi. Her biri bir yörüngede yüzüp gitmektedir (Yasin Suresi, 39-40)

Ay'ın yörüngesi diğer gezegenlerin uyduları gibi düzgün bir yörüngede ilerlemez. Ay, yörüngesinde seyrederken Dünya'nın bazen önüne bazen arkasına geçer. Aynı zamanda Dünya'yla birlikte Güneş'in etrafında da döndüğünden, uzayda sürekli "S" harfi benzeri bir yörünge çizer. Ay'ın uzaydaki bu yörüngesinin şekli, Kuran'da **"eski bir hurma dalı gibi döndü (döner)"** ifadesiyle tarif edildiği gibi, kurumuş hurma ağacı dalının eğriliğine oldukça benzemektedir. Nitekim ayette geçen "urcun" kelimesinin anlamı, kuruyup incelmiş, bükülmüş hurma dalıdır ve hurma ağacının meyveleri toplandıktan sonra, salkımdan geriye kalan kısmı ifade etmek için kullanılır. Ayrıca bu salkım dalının "eski" ifadesiyle tasvir edilmesi de son derece hikmetlidir, çünkü hurma dalının eskisi daha ince ve daha eğridir.

Kuşkusuz ki 1400 sene evvel Ay'ın yörüngesi hakkında bilgi sahibi olmak mümkün değildi. Günümüz teknolojisi ve bilgi birikimi ile tespit edilebilen bu şeklin, Kuran'da böylesine kusursuz bir benzetme ile bildirilmesi, Kuran'ın bir başka bilimsel mucizesidir.

Ay Yılının Hesaplanması

Güneş'i bir aydınlık, Ay'ı bir nur kılan <u>ve yılların sayısını ve hesabı bilmeniz için ona duraklar tespit eden</u> O'dur. Allah, bunları ancak hak ile yaratmıştır. O, bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıklamaktadır. (Yunus Suresi, 5)

Ay'a gelince, Biz onun için de birtakım uğrak yerleri takdir ettik; sonunda o, <u>eski bir hurma dalı gibi</u> döndü (döner). (Yasin Suresi, 39)

Yukarıdaki ilk ayette Allah, Ay'ın insanlar için yıl hesabının yapılmasında bir ölçü olacağını açıkça bildirmiştir. Ayrıca bu hesapların, Ay'ın yörüngesinde dönüşü sırasında alacağı konumlara göre yapılacağına da dikkat çekilmiştir. Dünya-Ay ve Dünya-Güneş doğrultuları arasındaki açı sürekli olarak değiştiğinden, biz Ay'ı çeşitli zamanlarda değişik şekillerde görürüz. Ayrıca Ay'ı görebilmemiz, Ay'ın Güneş'ten aldığı ışığı yansıtması ile mümkün olduğundan, Ay'ın Güneş tarafından aydınlatılan yüzü, Dünya'daki gözlemciye göre sürekli şekil değiştirir. İşte bu değişimler göz önünde bulundurularak birtakım hesaplamalar yapılır ki, bu da insanlar için yıl hesabını mümkün kılar.

Eskiden 1 ay, insanlar tarafından iki dolunay arasındaki zaman veya Ay'ın Dünya etrafında döndüğü zaman olarak hesaplanırdı. Buna göre 1 ay, 29 gün 12 saat ve 44 dakikaya eşitti. Buna "Kameri ay" denir. 12 Kameri ay ise Rumi takvime göre 1 yıl eder. Ancak Dünya'nın Güneş etrafındaki dönüşünü tamamlamasını 1 yıl olarak kabul ettiğimiz Miladi takvim ile Rumi takvim arasında her yıl 11 günlük bir fark oluşur. Nitekim Kehf Suresi'nin 25. ayetinde de bu farka şöyle dikkat çekilmiştir:

Onlar mağaralarında üç yüz yıl kaldılar ve dokuz (yıl) daha kattılar. (Kehf Suresi, 25)

Ayette geçen zamanı şöyle açıklamak mümkündür: 300 yıl x 11 gün (her yıl için oluşan fark) = 3.300 gündür. 1 Güneş yılının 365 gün 5 saat 48 dakika ve 45.5 saniyeden oluştuğu dikkate alınırsa, 3.300 gün/365.24 gün = 9 yıl'dır. Diğer bir deyişle Miladi takvime göre 300 yıl, Rumi takvime göre 300+9 yıldır. Görüldüğü gibi ayette ince hesaplara dayanan bu 9 yıllık farka dikkat çekilmiştir. (En doğrusunu Allah bilir) Kuşkusuz Kuran'da böyle bir bilgiye dikkat çekilmesi Kuran'ın bilimsel mucizelerinden biridir.

Çekim Gücü Ve Yörüngesel Hareketler

Artık hayır; yemin ederim sinip dönen (gezegen)lere, bir akış içinde yerini alanlara; (Tekvir Suresi, 15-16)

Tekvir Suresi'nin 15. ayetinde geçen "hunnes" kelimesi, büzülüp sinen, gerileyen, geri dönen gibi anlamlara gelmektedir. 16. ayette "yerini alanlara" olarak çevrilmiş Arapça deyim ise "kunnes"tir. "Kanis" kelimesinin çoğulu olan "kunnes" ifadesi, belli güzergah, yuvaya girme, hareket halindeki cismin yuvası, yuvasına girip saklananlar

anlamlarına gelir. Yine 16. ayette geçen "akış" kelimesi ise cereyan kökünden türeyen ve akıp giden anlamına gelen "cariye" kelimesinin çoğulu "cevar"dır. Bu kelimelerin anlamları dikkate alındığında, gezegenlerin çekim güçleri ve yörünge etrafındaki hareketlerine işaret edildiği düşünülebilir.

Yukarıdaki ayetlerde geçen bu kelimeler, çekim kuvvetlerinden kaynaklanan yörüngesel hareketleri tam olarak tarif etmektedir. Bunlardan "hunnes" kelimesi ile, gezegenlerin gerek kendi çekirdeklerine doğru, gerekse Güneş Sistemi'nin merkezi olan Güneş'e doğru çekimlerine dikkat çekilmektedir. (En doğrusunu Allah bilir.) Çekim gücü evrende zaten var olan bir kuvvettir, ancak bu çekim gücünün matematiksel formüllerle ortaya konması, 17-18. yüzyıllarda yaşamış olan Isaac Newton tarafından mümkün olmuştur. Bir sonraki ayette geçen "elcevari" kelimesi de bu çekime karşı koyan merkezkaç kuvvetinden kaynaklanan yörüngesel hareketleri vurgulamaktadır. Kuşkusuz akıp gidenler anlamına gelen "elcevari" kelimesinin "hunnes" (merkeze doğru çekilme, büzülme, sinme) ve "kunnes" (güzergah, yuvaya girme, hareket halindeki cismin yuvası) kelimeleri ile kullanılması, 1400 sene evvel bilinmesi mümkün olmayan önemli bir bilimsel gerçeğe dikkat çekmektedir. (En doğrusunu Allah bilir.) Ayrıca Kuran'da yemin edilen konulardan biri olan bu ayetler, konunun önemine dikkat çeken bir başka işarettir.

Dünyanın Yuvarlaklığı

Gökleri ve yeri hak olarak yarattı. Geceyi gündüzün üstüne sarıp-örtüyor, gündüzü de gecenin üstüne sarıp örtüyor... (Zümer Suresi, 5)

Kuran'ın evreni tanıtan ayetlerinde kullanılan ifadeler oldukça dikkat çekicidir. Üstteki ayette "sarıp örter" olarak tercüme edilen Arapça kelime "yukevviru"dur. Bu kelimenin Türkçe karşılığı, "yuvarlak bir şeyin üzerine bir cisim sarmak"tır. (Örneğin Arapça sözlüklerde "başa sarık sarma" gibi yuvarlak cisimleri içeren fiiller için bu kelime kullanılır.) Ayette, gecenin ve gündüzün birbirlerinin üzerlerini sarıp-örtmeleri (tekvir etmeleri) konusunda verilen bilgi, aynı zamanda Dünya'nın biçimi konusunda kesin bir bilgi içermektedir. Ancak ve ancak Dünya'nın yuvarlak olması durumunda bu ayette ifade edilen fiil gerçekleşebilir. Yani 7. yüzyılda indirilen Kuran'da Dünya'nın yuvarlak olduğuna işaret edilmiştir.

Unutmamak gerekir ki, o dönemdeki astronomi anlayışında Dünya daha farklı algılanıyordu. O dönemde Dünya'nın düz bir satıh olduğu düşünülüyordu ve tüm bilimsel hesap ve açıklamalar da buna göre yapılıyordu. Ancak Kuran Allah'ın sözü olduğu için, evreni tarif ederken olabilecek en tanımlayıcı kelimeler kullanılmıştır. Kuran ayetlerinde ise bize henüz yakın yüzyılda öğrendiğimiz bu bilgileri 1400 sene öncesinden haber verilmektedir.

Dünyanın Dönüş Yönü

Dağları görürsün de, donmuş sanırsın; oysa onlar bulutların sürüklenmesi gibi sürüklenirler. Herşeyi 'sapasağlam ve yerli yerinde yapan' Allah'ın sanatı (yapısı)dır (bu). Şüphesiz O, işlediklerinizden haberdardır. (Neml Suresi, 88)

Neml Suresi'ndeki ayette Dünya'nın sadece döndüğü değil, dönüş yönü de vurgulanmaktadır. 3.500-4.000 metre yükseklikteki ana bulut kümelerinin hareket yönü daima batıdan doğuya doğrudur. Hava durumu tahminleri için çoğunlukla batıdaki duruma bakılmasının sebebi de budur.[19]

Bulut kümelerinin batıdan doğuya doğru sürüklenmesinin asıl sebebi Dünya'nın dönüş yönüdür. Günümüzde bilindiği gibi, Dünyamız da batıdan doğuya doğru dönmektedir. Bilimin yakın tarihlerde tespit ettiği bu bilimsel gerçek, Kuran'da yüzyıllar öncesinden -Dünya'nın bir düzlem olduğu, bir öküzün başının üstünde sabit durduğu sanılan 14. yüzyılda- haber verilmiştir.

Dünyanın Geoit Şekli

Bundan sonra yeryüzünü serip döşedi. (Naziat Suresi, 30)

Yukarıdaki ayette "serip döşedi" olarak çevrilen "deha" kelimesi, yaymak anlamına gelen "dahv" kelime kökündendir. Dahv kelimesi, döşemek, düzeltmek anlamlarına gelse de, taşıdığı anlam bakımından basit bir döşeme fiili değildir. Çünkü bu kelimede, yuvarlak olarak düzeltmek, döşemek fiillerini tarif etmek için kullanılmaktadır.

Dahv kelimesinden türeyen diğer kelimelerde de yuvarlaklık anlamı mevcuttur. Örneğin çocukların topu yerdeki bir çukura düşürmeleri, taş atıp çukura düşürme yarışları, cevizle oynanan oyun hepsi dahv kelimesiyle ifade edilmektedir. Devekuşunun yuva yapmasına, yatacağı yerdeki taşları temizlemesine, yumurtladığı yere ve yumurtasına da bu köklerden türemiş kelimeler kullanılır.

Nitekim Dünya'nın şekli de bir yumurtayı andırır şekilde yuvarlaktır. Dünya'nın kutuplardan basık küresel şekli, geoit olarak ifade edilmektedir. Bu bakımdan ayette "deha" kelimesinin kullanılması, Allah'ın Dünya hakkında verdiği önemli bir bilgiyi içermektedir. İnsanların yüzlerce sene Dünya'nın şeklinin düz olduğunu düşünmeleri ve gerçek şeklinin ancak teknolojik imkanlar neticesinde anlaşılması, Kuran'ın Allah'ın vahyi olduğunun önemli delillerinden biridir.

Dünya’nın Ve Uzayın Çapları

Ey cin ve ins toplulukları, eğer göklerin ve yerin bucaklarından aşıp-geçmeye güç yetirebilirseniz, hemen aşın; ancak 'üstün bir güç (sultan)' olmaksızın aşamazsınız. (Rahman Suresi, 33)

Yukarıdaki ayette bucakları olarak çevrilen kelimenin Arapçası "aktar"dır. "Aktar", Arapçada çap anlamına gelen "kutur" kelimesinin çoğuludur ve göklerin ve yeryüzünün birçok çapı olduğunu ifade etmektedir. Arapçada kelimenin kullanım şeklinden tekil mi, çoğul mu (ikiden fazla mı) ya da ikili formda mı kullanıldığını anlamak mümkündür. Dolayısıyla kelimenin buradaki kullanım şekliyle -ikiden fazla olduğunu ifade eden çoğul kullanımıyla- bir başka mucizevi bilgi haber verilmektedir.

Bilindiği üzere, üç boyutlu bir cisim ancak düzgün bir küresel şekle sahipse tek bir çaptan bahsedilir. Çaplar ifadesi ise ancak düzgün olmayan bir küresel şekle ait olabilir. Nitekim ayette seçilen bu kelime -çaplar- Dünya'nın geoit yapısına işaret etmesi bakımından önemlidir. Ayette ikinci olarak dikkat edilecek konu ise, çaplardan bahsedilirken yeryüzü ve göklerden ayrı ayrı söz edilmesidir.

Albert Einstein'ın Genel Görecelik Teorisi'ne göre, evren genişlemektedir; fakat bu, galaksilerin ve diğer kozmik cisimlerin uzayda etrafa dağıldığı anlamına gelmez. Bu, uzayın genişlediği ve bu sırada galaksiler arasındaki mesafenin açıldığı anlamına gelir.

Rahman Suresi'nin 33. ayetinde geçen, "göklerin çapları" tanımlaması da uzayın küremsi yapısına işaret etmektedir. (En doğrusunu Allah bilir.) Uzayın değişik yerlerinden uzayın çapları farklı çıkacağı gibi, sürekli genişleyen uzayın çapları da sürekli değişim gösterecektir. Bu bakımdan ayette çap kelimesinin çoğul biçimiyle kullanılması son derece hikmetlidir ve Kuran'ın herşeyin ilmine sahip Rabbimiz'in vahyi olduğunun göstergelerinden biridir.

Atmosferin Katmanları

Kuran ayetlerinde evren hakkında verilen bilgilerden biri, gökyüzünün yedi kat olarak düzenlendiğidir:

Sizin için yerde olanların tümünü yaratan O'dur. Sonra göğe istiva edip de onları yedi gök olarak düzenleyen O'dur. Ve O, herşeyi bilendir. (Bakara Suresi, 29)

Sonra, duman halinde olan göğe yöneldi; böylece ona ve yere dedi ki: "İsteyerek veya istemeyerek gelin." İkisi de: "İsteyerek (İtaat ederek) geldik" dediler. Böylece onları iki gün içinde yedi gök olarak tamamladı ve her bir göğe emrini vahyetti... (Fussilet Suresi, 11-12)

Kuran'da pek çok ayette kullanılan gök kelimesi tüm evreni ifade etmek için kullanıldığı gibi, Dünya göğünü ifade etmek için de kullanılır. Kelimenin bu anlamı

düşünüldüğünde, Dünya göğünün, bir başka deyişle atmosferin, 7 katmandan oluştuğu sonucu ortaya çıkmaktadır.

Nitekim bugün Dünya atmosferinin üst üste dizilmiş farklı katmanlardan meydana geldiği bilinmektedir.[20] Kimyasal içerik veya hava sıcaklığı ölçü alınarak yapılan tanımlamalarda, Dünya'nın atmosferi 7 katman olarak belirlenmiştir.[21] Bugün halen 48 saatlik hava durumu tahminlerinde kullanılan ve "Limited Fine Mesh Model" (LFMII) olarak adlandırılan atmosfer modeline göre de atmosfer 7 katmandır. Modern jeolojik tanımlamalara göre atmosferin 7 katmanı şu şekilde sıralanmaktadır:

1- Troposfer
2- Stratosfer
3- Mezosfer
4- Termosfer
5- Ekzosfer
6- İyonosfer
7- Manyetosfer

Bu konuyla ilgili bir diğer mucizevi yön ise Fussilet Suresi'nin 12. ayetinde geçen **"Her bir göğe emrini vahyetti"** ifadesinde yer almaktadır. Yani ayette Allah'ın her tabakayı belli bir görevle görevlendirdiği belirtilmektedir. İleriki bölümlerde daha detaylı inceleyeceğimiz gibi, yukarıda saydığımız tabakaların her birinin insanların ve yeryüzündeki tüm canlıların yararı açısından çok hayati görevleri vardır. Yağmurların oluşmasından zararlı ışınların engellenmesine, radyo dalgalarının yansıtılmasından göktaşlarının zararsız hale getirilmesine kadar her tabakanın kendine özgü bir işlevi bulunmaktadır.

Aşağıdaki ayetler ise bize atmosferin 7 katmanının görünümü ile ilgili bilgi vermektedir:

"Görmüyor musunuz; Allah, yedi göğü birbirleriyle bir uyum (mutabakat) içinde yaratmıştır?" (Nuh Suresi, 15)

O, biri diğeriyle 'tam bir uyum' (mutabakat) içinde yedi gök yaratmış olandır... (Mülk Suresi, 3)

Bu ayetlerde Türkçeye "uyum" olarak çevrilen Arapça "tibakan" kelimesi, aynı zamanda "tabaka, bir şeyin uygun olan kapağı ve örtüsü" anlamlarına da gelir ki, üst katın alt kata uygunluğunu vurgular. Kelimenin çoğul kullanımında ise "tabaka tabaka" anlamı kazanmaktadır. Ayette tarif edilen tabaka tabaka halindeki gök, kuşkusuz atmosferi en mükemmel şekilde ifade eden açıklamalardır.

20. yüzyıl teknolojisi olmadan tespit edilmesi hiçbir şekilde mümkün olmayan bu bilgilerin, 1400 yıl önce indirilmiş olan Kuran-ı Kerim'de açıkça bildirilmesi ise elbette ki çok büyük bir mucizedir.

Korunmuş Tavan

Kuran'da Allah, gökyüzünün son derece önemli bir özelliğine şöyle dikkat çeker:

Gökyüzünü korunmuş bir tavan kıldık; onlar ise bunun ayetlerinden yüz çeviriyorlar. (Enbiya Suresi, 32)

Ayette belirtilen gökyüzünün bu özelliği, 20. yüzyıldaki bilimsel araştırmalarla kanıtlanmıştır.

Dünya'yı çepeçevre kuşatan atmosfer, canlılığın devamı için son derece hayati işlevleri yerine getirir. Dünya'ya yaklaşan irili ufaklı pek çok göktaşını parçalayarak yok eder ve bunların yeryüzüne düşerek canlılara büyük zararlar vermesini engeller.

Atmosfer, bunun yanı sıra, uzaydan gelen ve canlılar için zararlı olan ışınları da filtre eder. Atmosferin bu özelliğinin en çarpıcı yönü, atmosferin sadece zararsız orandaki ışınları, yani görünür ışık, kızıl ötesi ışınlar ve radyo dalgalarını geçirmesidir. Bunların tümü yaşam için gerekli ışınlardır. Örneğin atmosfer tarafından belirli oranda geçmesine izin verilen ultraviyole ışınları, bitkilerin fotosentez yapmaları ve dolayısıyla tüm canlıların hayatta kalmaları açısından büyük önem taşır. Güneş tarafından yayılan şiddetli ultraviyole ışınlarının büyük bölümü, atmosferin ozon tabakasında süzülür ve Dünya yüzeyine yaşam için gerekli olan az bir kısmı ulaşır.

Atmosferin koruyucu özelliği bunlarla da kalmaz. Dünya, uzayın ortalama eksi 270 derecelik dondurucu soğuğundan yine atmosfer sayesinde korunur.

Dünya'yı zararlı etkilerden koruyan, yalnızca atmosfer değildir. Atmosferin yanı sıra "Van Allen Kuşakları" denilen ve Dünya'nın manyetik alanından kaynaklanan bir tabaka da, gezegenimize gelen zararlı ışınlara karşı bir kalkan görevi görür. Güneş'ten ve diğer yıldızlardan sürekli olarak yayılan bu ışınlar, insanlar için öldürücü etkiye sahiptir. Özellikle Güneş'te sık sık meydana gelen ve "parlama" adı verilen enerji patlamaları, Van Allen Kuşakları olmasa, Dünya'daki tüm yaşamı yok edebilecek güçtedir.

Van Allen Kuşakları'nın yaşamımız açısından önemini Dr. Hugh Ross şöyle anlatmaktadır:

Dünya, Güneş Sistemi'ndeki gezegenler arasında en yüksek yoğunluğa sahiptir. Bu geniş nikel-demir çekirdeği büyük bir manyetik alandan sorumludur. Bu manyetik alan Van Allen radyasyon koruyucu tabakasını meydana getirir. Bu tabaka yeryüzünü radyasyon bombardımanından korur. Eğer bu koruyucu tabaka olmasaydı, Dünya'da hayat mümkün olmazdı. Manyetik alanı olan ve kayalık bölgelerden oluşan diğer tek gezegen Merkür'dür. Fakat bu manyetik alanın gücü Dünya'nınkinden 100 kat daha azdır. Van-Allen radyasyon koruyucu tabakası Dünya'ya özeldir.[22]

Geçtiğimiz yıllarda tespit edilen bir parlamada açığa çıkan enerjinin, Hiroşima'ya atılanın benzeri 100 milyar atom bombasına eş değer olduğu hesaplanmıştır.

Parlamadan 58 saat sonra pusulaların ibrelerinde aşırı hareketler gözlenmiş, Dünya atmosferinin 250 km üstünde sıcaklık sıçrama yapıp 2.500 ^{0}C'ye yükselmiştir.

Kısacası, Dünya'nın üzerinde, kendisini sarıp kuşatan ve dış tehlikelere karşı koruyan mükemmel bir sistem işler. İşte Dünya'yı çevreleyen gökyüzünün bu koruyucu kalkan özelliğini, Allah bizlere yüzyıllar öncesinden Kuran'da bildirmiştir.

Gökyüzünün Bina Kılınması

O, sizin için yeryüzünü bir döşek, gökyüzünü bir bina kıldı. Ve gökten yağmur indirerek bununla sizin için (çeşitli) ürünlerden rızık çıkardı. Öyleyse (bütün bunları) bile bile Allah'a eşler koşmayın. (Bakara Suresi, 22)

Yukarıdaki ayette gökyüzü tarif edilirken Arapça "essemae binaen" ifadesi kullanılmaktadır. Bu kelime kubbe, tavan anlamlarıyla beraber, Arap Bedevileri tarafından kullanılan çadır benzeri bir kaplamayı da tarif eder.[23] Ve söz konusu çadırımsı yapı ile vurgulanan; dış öğelere karşı bir çeşit koruma sağlanmasıdır.

Biz çoğunlukla farkında olmasak da, diğer gezegenlerde olduğu gibi Dünya'ya da çok sayıda gök taşı düşmektedir. Diğer gezegenlere düştüklerinde dev kraterler açan bu gök taşlarının Dünya'ya zarar vermemelerinin nedeni, Dünya'yı saran atmosferin düşmekte olan gök taşlarına karşı büyük bir direnç göstermesidir. Gök taşı bu dirence fazla dayanamaz ve sürtünmeden dolayı yanarak büyük bir kütle kaybına uğrar. Böylece, büyük felaketlere yol açabilecek bu tehlike, atmosfer sayesinde engellenmiş olur. Allah yukarıda bahsettiğimiz atmosferin koruyucu özelliği ile ilgili ayetlerin yanı sıra, aşağıdaki ayette de bu özel yaratılışa dikkat çekmektedir:

Görmedin mi, Allah, yerdekileri ve denizde O'nun emriyle akıp giden gemileri, sizin yararınıza verdi. Ve izni olmadıkça, göğü yerin üstüne düşmekten alıkoyar. Şüphesiz Allah, insanlara karşı şefkatlidir, çok merhametlidir. (Hac Suresi, 65)

Nitekim bir önceki bölümde de bahsettiğimiz atmosferin koruyucu özelliği, Dünya'yı uzaydan yani dış öğelerden korumaktadır. Yukarıda yer verilen ayetlerde gökyüzü için kullanılan bina kelimesi ile de tam olarak gökyüzünün, Peygamberimiz (sav) döneminde bilinmesi mümkün olmayan bu yönüne dikkat çekilmektedir. Bu bilgilerin, ileri teknolojiyle donatılmış uzay araçlarının, dev teleskopların olmadığı 1400 yıl öncesinde Kuran-ı Kerim'de haber verilmiş olması, Kuran'ın sonsuz ilim sahibi Rabbimiz'in vahyi olduğunu göstermektedir.

Geri Döndüren Gök

Kuran-ı Kerim'de, Tarık Suresi'nin 11. ayetinde gökyüzünün **"geri döndürücü"** özelliğinden şöyle bahsedilir:

Dönüşlü olan göğe andolsun. (Tarık Suresi, 11)

Kuran meallerinde "dönüşlü" olarak tercüme edilen "rec'i" kelimesi, "geri çeviren" ya da "geri döndüren" anlamlarına gelmektedir.

Bilindiği gibi Dünya'yı çevreleyen atmosfer pek çok katmandan oluşur. Her katmanın, canlılığın yararına yönelik önemli bir görevi vardır. İncelendiği zaman her tabakanın kendisine ulaşan madde ya da ışınları uzaya ya da yeryüzüne geri döndürme özelliklerinin olduğu anlaşılmıştır. Burada atmosfer katmanlarının geri döndürme özelliğini birkaç örnekle inceleyelim.

Örneğin 13 ile 15 km yükseklikteki Troposfer tabakası, yeryüzünden yükselen su buharının yoğunlaşıp yağış olarak yere geri dönmesini sağlar. 25 km yükseklikteki Stratosferin alt tabakası olan Ozonosfer, uzaydan gelen radyasyon ve zararlı ultraviyole ışınlarını yansıtarak, yeryüzüne ulaşamadan uzaya geri dönmelerini sağlar. İyonosfer tabakası da yeryüzünden yayınlanan radyo dalgalarını bir uydu gibi yeryüzünün farklı bölgelerine geri yansıtarak, telsiz konuşmalarının, radyo ve televizyon yayınlarının uzak mesafelerden izlenebilmesini sağlar. Manyetosfer tabakası ise, Güneş'ten ve diğer yıldızlardan yayılan zararlı radyoaktif parçacıkları, yeryüzüne ulaşmadan uzaya geri döndürür.

Gökyüzü tabakalarının henüz yakın bir geçmişte keşfedilen bu özelliğinin yüzyıllar öncesinden Kuran'da belirtilmesi, Kuran'ın Allah'ın sözü olduğunu bir kez daha tasdik etmektedir.

Yeryüzünün Katmanları

Kuran'da yeryüzü ile ilgili verilen bilgilerden biri, yeryüzünün, yedi kat olan gökyüzüne benzerliğidir:

Allah, yedi göğü ve yerden de onların benzerini yarattı. Emir, bunların arasında durmadan iner; sizin gerçekten Allah'ın herşeye güç yetirdiğini ve gerçekten Allah'ın ilmiyle herşeyi kuşattığını bilmeniz, öğrenmeniz için. (Talak Suresi, 12)

Yukarıdaki ayette dikkat çekilen bu bilgiye bilimsel kaynaklarda da yer verilmekte ve yeryüzünün yedi katmandan oluştuğu açıklanmaktadır. Bilim adamlarının sıraladığı bu katmanlar şöyledir:

1. Kat: Litosfer (su)
2. Kat: Litosfer (kara)
3. Kat: Astenosfer
4. Kat: Üst manto
5. Kat: Alt manto

6. Kat: Dış çekirdek
7. Kat: İç çekirdek

Litosfer, Yunanca kaya anlamına gelen *lithos* kelimesinden gelmektedir ve Dünya'nın en üst katmanını oluşturan katı kaya tabakadır. Diğer katmanlarla kıyaslandığında oldukça incedir. Litosfer, okyanusların altında ve volkanik açıdan aktif olan bölgelerde daha da incedir. Yeryüzünde bu katmanın ortalama kalınlığı 80 km'dir. Diğer katmanlara göre daha soğuk ve daha katıdır; bu bakımdan yeryüzünde kabuk görevi görür.

Litosferin altında Yunanca zayıf kelimesi *Asthenes*'ten gelen Astenosfer katmanı bulunur. Bu katman Litosferle kıyaslandığında daha incedir ve hareketli bir tabakadır. Bu katman jeolojik zamanla yüksek ısı ve basınca maruz kaldığında yumuşayıp eriyebilen, sıcak, yarı-katı maddelerden oluşmuştur. Katı Litosfer tabakasının, yavaşça hareket eden Astenosfer tabakası üzerinde yüzdüğü ya da hareket ettiği düşünülmektedir.[24] Bu katmanların altında yüksek sıcaklıkta, yarı-katı kayalardan oluşan yaklaşık 2.900 km kalınlığında manto denilen bir tabaka vardır. Kabuktan daha fazla demir, magnezyum ve kalsiyum içeren manto daha sıcak ve yoğundur; çünkü Dünya'nın içindeki ısı ve basınç derinlikle birlikte artar.

Dünya'nın merkezinde de neredeyse mantonun iki katı yoğunlukta olan çekirdek yer alır. Bu yoğunluğun sebebi içeriğinde kayalardan çok metaller (demir-nikel alaşımı) bulunmasıdır. Dünya'nın çekirdeği ise iki ayrı parçadan oluşur: Biri 2.200 km kalınlığında olan sıvı dış çekirdek, diğeri de 1.250 km kalınlığındaki katı bir iç çekirdek. Dünya döndükçe sıvı dış çekirdek Dünya'nın manyetik alanını oluşturur.

Ancak 20. yüzyıldaki teknoloji ile tespit edilebilen yeryüzü katmanlarının gökyüzü ile olan bu benzerliğinin Kuran'da bildirilmiş olması, kuşkusuz Kuran'ın pek çok bilimsel mucizesinden biridir.

Yeryüzünün Ağırlıklarını Dışa Atması

Yer, o şiddetli sarsıntısıyla sarsıldığı, yer, ağırlıklarını dışa atıp-çıkardığı ve insan: "Buna ne oluyor?" dediği zaman; o gün (yer), haberlerini anlatacaktır. (Zilzal Suresi, 1-4)

Arapçada "zilzal" kelimesi deprem, sarsıntı; "eskaleha" kelimesi ise "ağırlıklarını, ağır yüklerini" anlamlarına gelmektedir. Yukarıdaki ayetler ilk anlamlarıyla düşünüldüğünde, depremle ilgili önemli bir bilimsel gerçeğe dikkat çekildiği görülmektedir.

Zilzal Suresi'nin 2. ayetinde, depremle ilgili olarak yerin ağırlıklarını atmasından bahsedilmektedir. Nitekim son yüzyıllarda yapılan araştırmalar sonucunda yerin merkezinde ağır metaller olduğu ve bunların yeryüzündeki hareketlenmeler sonucunda ortaya çıktığı anlaşılmıştır. Jeologların tespitlerine göre, Dünya soğudukça, ağır ve yoğun olan maddeler Dünya'nın merkezine doğru çökerken, daha hafif olanlar dış yüzeye doğru yükseldi. Bu

nedenle, yer kabuğu en hafif maddelerden (bazalt ve granit kayalardan) oluşurken, çekirdekte ağır metaller (nikel ve demir) bulunur. Sonuç olarak erimiş metallerden oluşan yer altı, yer üstünden çok daha ağır ve yoğun bir malzemeden oluşmuştur.

Deprem zamanlarında ise yer altındaki ağır maddeler yer üstüne çıkma imkanı bulur; böylece ayetlerde tarif edildiği gibi yeryüzü ağırlıklarını dışa atmış olur. Ayrıca metal rezervlerinin yoğun olarak bulunduğu yerler, deprem ve volkan hareketlerinin daha çok gerçekleştiği bölgelerdir. Yapılan kapsamlı araştırmalar sonucunda, yakın geçmişte ortaya çıkan bu bilimsel bulgular, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bilimsel gerçeklerden sadece biridir.

Dağların Görevi

Kuran'da dağların önemli bir jeolojik işlevine dikkat çekilmektedir:

Yeryüzünde, onları sarsmasın diye, sabit dağlar yarattık... (Enbiya Suresi, 31)

Dikkat edilirse ayette, dağların yeryüzündeki sarsıntıları önleyici özelliğinin olduğu haber verilmektedir. Kuran'ın indirildiği dönemde hiçbir insan tarafından bilinmeyen bu gerçek, günümüzde modern jeolojinin bulguları sonucunda ortaya çıkarılmıştır.

Eskiden dağların sadece yeryüzünün yüzeyinde kalan yükseltiler olduğu düşünülmekteydi. Ancak bilim adamları dağların sadece yüzey yükseltileri olmadıklarını, dağ kökü adı verilen kısımları ile kimi zaman kendi boylarının 10-15 katı kadar yerin altına doğru uzandıklarını fark ettiler. Bu özellikleriyle dağlar, tıpkı bir çivinin ya da kazığın çadırı sıkıca yere bağlamasına benzer bir role sahiptir. Örneğin zirvesi yeryüzünden yaklaşık 9 km yukarıda olan Everest Dağının 125 km'den fazla kökü vardır.[25]

Ayrıca dağlar, yeryüzü kabuğunu oluşturan çok büyük tabakaların hareketleri ve çarpışmaları sonucunda meydana gelir. İki tabaka çarpıştığı zaman daha dayanıklı olanı ötekinin altına girer. Üstte kalan tabaka kıvrılarak yükselir ve dağları meydana getirir. Altta kalan tabaka ise yer altında ilerleyerek aşağıya doğru derin bir uzantı meydana getirir. Dolayısıyla daha evvel de belirttiğimiz gibi dağların yeryüzünde gördüğümüz kütleleri kadar, yer altına doğru ilerleyen derin bir uzantıları daha vardır. Bilimsel bir kaynakta dağların bu yapısı şöyle tarif edilir:

Kıtaların daha kalın olduğu dağlık bölgelerde yer kabuğu mantoya derinlemesine saplanır.[29]

Dünyaca ünlü deniz altı jeologlarından biri olan Profesör Siaveda ise, dağların yeryüzüne kökler şeklinde saplı olduklarından bahsederken, şöyle bir yorumda bulunmuştur:

Kıtalardaki dağlar ve okyanuslardaki dağlar arasındaki temel fark materyalindedir... Fakat her ikisinde de dağları destekleyen kökler vardır. Kıtalardaki

dağlarda, hafif ve yoğunluğu az madde yerin içine doğru kök olarak uzanır. Okyanuslardaki dağlarda da, dağı kök gibi destekleyen hafif madde vardır… Köklerin fonksiyonu, Arşimed kanununa göre dağları desteklemek içindir.[30]

Ayrıca Amerikan Bilim Akademisi eski Başkanı Frank Press'in, dünya çapında pek çok üniversitede ders kitabı olarak okutulan *Earth* (Dünya) adlı kitabında, dağların kazık şeklinde oldukları ve yeryüzüne derinlemesine gömülü oldukları ifade edilmektedir.[31]

Kuran ayetlerinde ise, dağların bu işlevine, "kazık" benzetmesi yapılarak şöyle işaret edilir:

Biz, yeryüzünü bir döşek kılmadık mı? Dağları da birer kazık? (Nebe Suresi, 6-7)

Yine bir başka ayette Allah, **"Dağlarını dikip-oturttu"** (Naziat Suresi, 32) şeklinde bildirmektedir. Bu ayette geçen "ersayha" kelimesi "köklü kıldı, sabit yaptı, demirledi, yere çaktı" anlamlarına gelmektedir. Bu özellikleri sayesinde dağlar, yeryüzü tabakalarının birleşim noktalarında yer üstüne ve yer altına doğru uzanarak bu tabakaları birbirine perçinler. Bu şekilde, yerkabuğunu sabitleyerek magma tabakası üzerinde ya da kendi tabakaları arasında kaymasını engeller. Kısacası dağları, tahtaları birarada tutan çivilere benzetebiliriz. Dağların sabitlenme etkisi, bilimsel literatürde izostasi olarak adlandırılmaktadır. İzostasi, manto tabakasının yukarı doğru uyguladığı kuvvetle, yerkabuğunun aşağı doğru uyguladığı kuvvet arasındaki dengedir. Dağlar erozyon, toprak kayması veya buzulların erimesi gibi nedenlerle ağırlık kaybederken, buzulların oluşumu, volkanik patlamalar veya toprak oluşumu nedeniyle ağırlık kazanabilirler. Bu nedenle, dağlar hafiflediklerinde sıvıların uyguladığı kaldırma kuvvetiyle aşağıdan yukarı itilir; ya da ağırlaştıklarında yerçekimi nedeniyle manto içine gömülürler. Yerkabuğu üzerinde bu iki kuvvet arasındaki denge, izostasi sayesinde sağlanır. Dağların bu dengeleyici özelliği bilimsel bir kaynakta şöyle aktarılmaktadır:

G. B. Airy, 1855'te yerkabuğunun su üstünde yüzen, keresteden yapılmış sallara benzetilebileceğini söylemiştir. Kalın kereste parçaları ince parçalara kıyasla su yüzeyinin daha üstünde yüzerler. Benzer olarak yerkabuğunun kalın kısımları da bir sıvı veya daha yoğun olan alt tabakalar üzerinde yüzecektir. Airy, dağların, düzlüklerde olmayan daha az yoğun kayalardan derin köklere sahip olduğunu savunuyordu. Airy, çalışmalarını yayınladıktan dört yıl sonra, J. H. Pratt alternatif bir hipotez sundu... Bu hipotezle dağlar altındaki kaya kolonlarının, düzlükler altındaki kaya kolonlarına göre daha uzun olmalarından ötürü, daha az yoğun olmaları gerekiyordu. Airy ve Pratt'in hipotezlerinin her ikisi de yüzeydeki düzensizliklerin, yerkabuğunun belirgin kısımlarındaki (dağlar ve düzlükler) kayaların yoğunluklarındaki farklarla dengelendiğini belirtmişlerdir. Bu denge durumu, "izostasi" olarak tarif edilmektedir.[32]

Bugün biliyoruz ki, yeryüzünün kayalık olan dış katmanı, derin faylarla kırılmıştır ve erimiş magma üzerinde yüzen plakalar halinde parçalanmıştır. Dünya'nın kendi ekseni çevresindeki dönüş hızının çok yüksek olmasından ötürü, yüzen plakalar eğer dağların sabitleştirici etkisi olmasaydı, hareket halinde olacaklardı. Böyle bir durumda yeryüzü üzerinde toprak birikmeyebilir, toprakta hiç su depolanmayabilir, hiçbir bitki filizlenmeyebilir, hiçbir yol, ev inşa edilemeyebilirdi; kısacası Dünya üzerinde hayat mümkün olmayabilirdi. Ancak Allah'ın rahmetiyle dağlar tıpkı çiviler gibi görev yaparak, yeryüzündeki hareketliliği büyük ölçüde engellerler.

Görüldüğü gibi, modern jeolojik ve sismik araştırmalar sonucunda keşfedilen dağların çok hayati bir işlevi, yüzyıllar önce indirilmiş olan Kuran-ı Kerim'de Allah'ın yaratmasındaki üstün hikmete bir örnek olarak verilmiştir. Bir ayette şöyle buyrulur:

... Arzda da, sizi sarsıntıya uğratır diye sarsılmaz dağlar bıraktı... (Lokman Suresi, 10)

Dağların Hareket Etmesi

Bir ayette dağların göründükleri gibi sabit olmadıkları, sürekli hareket halinde bulundukları şöyle bildirilmektedir:

Dağları görürsün de, donmuş sanırsın; oysa onlar bulutların sürüklenmesi gibi sürüklenirler... (Neml Suresi, 88)

Dağların bu hareketi, üzerinde bulundukları yer kabuğunun hareketinden kaynaklanır. Yer kabuğu kendisinden daha yoğun olan manto tabakası üzerinde adeta yüzer gibi hareket etmektedir. İlk olarak 20. yüzyılın başlarında Alfred Wegener isimli Alman bir bilim adamı, yeryüzündeki kıtaların Dünya'nın ilk dönemlerinde birarada bulunduklarını, daha sonra farklı yönlerde sürüklenerek birbirlerinden ayrılıp uzaklaştıklarını öne sürmüştü.

Ancak jeologlar, Wegener'in haklı olduğunu onun ölümünden 50 yıl sonra yani 1980'li yıllarda anlayabildiler. Wegener'in, 1915 yılında yayınlanan bir makalesinde belirtmiş olduğu gibi; yeryüzündeki kara parçaları yaklaşık 500 milyon yıl önce birbirlerine bağlılardı ve Pangaea ismi verilen bu büyük kara parçası Güney Kutbu'nda bulunuyordu. Yaklaşık 180 milyon yıl önce Pangaea ikiye ayrıldı. Farklı yönlere sürüklenen bu iki dev kıtadan birincisi Afrika, Avustralya, Antartika ve Hindistan'ı kapsayan Gondwana idi. İkincisi ise, Avrupa, Kuzey Amerika ve Hindistansız Asya'dan oluşan Laurasia idi. Bu bölünmeyi izleyen yaklaşık 150 milyon yıl içindeki çeşitli zamanlarda Gondwana ve Laurasia daha küçük parçalara ayrıldılar.

İşte Pangaea'nın parçalanmasıyla ortaya çıkan bu kıtalar sürekli olarak kara ve deniz arasındaki dağılımı değiştirerek, yılda birkaç santimetrelik hızlarla Dünya yüzeyinde sürüklenmektedirler.

20. yüzyılın başlarında yapılan jeolojik araştırmalar sonucunda keşfedilen yer kabuğunun bu hareketi bilimsel kaynaklarda şöyle açıklanmaktadır:

Yer kabuğu ve üst mantodan oluşan 100 km kalınlığındaki Dünya yüzeyi "tabaka" adı verilen parçalardan oluşmuştur. Dünya yüzeyini oluşturan altı büyük tabaka ve sayısız küçük tabaka vardır. "Tabaka tektoniği" adı verilen teoriye göre bu tabakalar kıtaları ve okyanus tabanını da beraberinde taşıyarak Dünya üzerinde hareket ederler... Kıtasal hareketin yılda 1 ile 5 cm civarında olduğu hesaplanmıştır. Tabakalar bu şekilde hareket ettikçe Dünya coğrafyasında değişiklikler meydana gelir. Örneğin, Atlantik Okyanusu her sene biraz daha genişlemektedir.[33]

Burada belirtilmesi gereken önemli bir nokta da şudur: Allah dağların hareketini ayette "sürüklenme" olarak bildirmiştir. Nitekim bilim adamlarının bugün bu hareket için kullandıkları İngilizce terim de "continental drift" yani "kıtasal sürüklenme"dir.[34]

Kıtaların kayması Kuran'ın indirildiği dönemde gözlemlenemeyecek bir bilgidir ve Allah ayette geçen **"dağları görürsün de, donmuş sanırsın"** ifadesiyle insanların bu konuyu ne şekilde değerlendireceklerini önceden bildirmiştir. Ancak bunun ardından bir gerçeği açıklamış ve dağların bulutların sürüklendikleri gibi sürüklendiklerini haber vermiştir. Görüldüğü gibi ayette dağların bulunduğu tabakanın hareketliliğine açıkça dikkat çekilmiştir.

Bilimin çok yeni keşfettiği bu bilimsel gerçeğin, evren ve doğa hakkındaki görüşlerin, hurafe, batıl inanç ve efsanelere dayandığı 7. yüzyılda, Kuran'da haber veriliyor olması şüphesiz büyük bir mucizedir. Ve Kuran'ın Allah'ın sözü olduğunun çok önemli bir delilidir.

Güneşin Doğuşu Ve Batışındaki Farklı Noktalar

Artık, doğuların ve batıların Rabbine yemin ederim; Biz gerçekten güç yetireniz; (Mearic Suresi, 40)

Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbidir, doğuların da Rabbidir. (Saffat Suresi, 5)

O, iki doğunun da Rabbidir, iki batının da Rabbidir. (Rahman Suresi, 17)

Yukarıdaki ayetlerde görüldüğü gibi doğu ve batı kelimeleri çoğul olarak kullanılmışlardır. Örneğin ilk ayette kullanılan "meşarik" kelimesi doğu için, "megarib" kelimesi de batı için ikiden fazla olduklarını ifade eden çoğul kullanım şekilleridir. En son ayette ise "meşrikeyn" iki doğu, "mağribeyn" iki batı şeklinde kullanılmıştır. Ayetlerde kullanılan "meşarik" ve "meğarib" kelimeleri "Güneş'in doğduğu ve battığı yer" anlamlarına da gelmektedir. Dolayısıyla yukarıdaki ayetlerde gün doğumunun ve

gün batımının çeşitli noktalarından bahsedilir. Ayrıca ilk ayette doğuların ve batıların Rabbi olarak yemin edilmesi de dikkat çekicidir.

Bilindiği gibi Dünya'nın kendi etrafında dönüş ekseni (ekliptik ekseni) 230 27'lık bir eğikliğe sahiptir. Bu eğiklik ve Dünya'nın küresel şekli sebebiyle, güneş ışınları yeryüzüne her zaman aynı açıyla düşmez. Bu nedenle Güneş doğuda farklı noktalarda doğar, batıda da farklı noktalarda batar.

Yukarıdaki ayetlerde geçen doğu ve batı ile ilgili ifadeler de, Güneş'in farklı noktalardan doğup, farklı noktalardan battığına işaret etmesi bakımından son derece hikmetlidir. (En doğrusunu Allah bilir.)

Karaların Çevresinden Eksilmesi

Onlar görmüyorlar mı ki, gerçekten Biz arza geliyor ve onu çevresinden eksiltiyoruz... (Rad Suresi, 41)

... Fakat şimdi, Bizim gerçekten yere gelip onu etrafından eksiltmekte olduğumuzu görmüyorlar mı?... (Enbiya Suresi, 44)

Dünya Güneş'ten gelen proton, elektron ve alfa parçacıklarının akınıyla bombardımana uğrar. Bu solar rüzgarlar (Güneş rüzgarları) atmosferi Dünya'dan ayıracak kadar güçlüdür. Fakat atmosferin tükenmesi, Dünya'nın şu anki madde kaybına uğrama oranı ile (saniyede en fazla 3 kg), Güneş'in toplam ömrünün 5 katı kadar bir süre alacaktır.[35] Çünkü Dünya, atmosferindeki manyetosfer tabakasının oluşturduğu güçlü manyetik alan sayesinde, bu kuvvetli erozyonlardan bir ölçüde korunmuş olur. Dünya'nın İyonosfer tabakasının üstünden uzayın derinliklerine doğru dağılan iyon kaybı -oksijen, helyum ve hidrojen-, Dünya'yı çevreleyen uçsuz bucaksız hava tabakasıyla kıyaslandığında çok küçük boyutlardadır. Fakat uzaya sürüklenen miktar yine de önemli ölçülerdedir.[36]

Araştırmacılar Güneş'teki enerji patlamalarının, Dünya atmosferinin dış tabakasından oksijen ve diğer gazların uzaya yayılmasına sebep olduğuna dair ilk somut delilleri, NASA'nın uzay araçları sayesinde elde ettiler. Böylece bilim adamları Dünya'nın dış katmanlarından madde kaybına uğradığını, ilk defa 24-25 Eylül 1998 tarihlerinde görmüş oldular.[37]

Yukarıdaki ayetler, bir başka yönden de yeryüzündeki karaların azalmasına bakabilir. Günümüzde kutuplardaki buz tabakaları erimekte ve okyanuslardaki deniz suyu seviyesi yükselmektedir. Artan su miktarı da daha fazla karayı kaplamaktadır. Deniz kıyıları sular altında kaldıkça, yeryüzünün toplam yüzölçümü veya kara miktarı da azalmaktadır.[38] Yukarıdaki ayetlerde geçen **"onu çevresinden eksiltiyoruz"** ve **"etrafından eksiltmekte olduğumuz"** ifadelerinin de, deniz kıyılarının sularla kaplanmasına işaret ediyor olması muhtemeldir.

New York Times gazetesinde bu konu ile ilgili yer alan bir haber şöyledir:

Geçen yüzyıl boyunca, yeryüzünün ortalama yüzey ısısı 1 Fahrenheit kadar yükseldi, ısınma oranı da son çeyrek yüzyılda artış gösterdi. Bu önemli bir miktardır... Önceki uydu incelemeleri ve deniz altı gözlemlerinde, Kuzey Kutup Bölgesi'nin ısınma eğilimi gösterdiği, buz kütlelerinin erime olasılığının da arttığı tespit edilmişti... Manhattan'da bir NASA araştırma merkezi olan Goddard Uzay Bilimleri Enstitüsü'ndeki bilim adamları, 1950 ve 1960'ların deniz altı verilerini 1990'ların gözlemleri ile karşılaştırdılar ve Kuzey Kutbu havzasındaki buz tabakasının %45 oranında inceldiğini ispatladılar. Uydu görüntüleri, bölgeyi kaplayan buzların boyutlarının geçtiğimiz yıllarda önemli ölçüde azaldığını göstermektedir.[39]

20. yüzyıl sonlarında elde edilen bulgular, Enbiya Suresi'nin 44. ve Rad Suresi'nin 41. ayetlerindeki hikmetleri anlamamıza yardımcı olmuştur.

Allah'ın ayette bildirdiği yeryüzünün çevresinden eksilmesi, Kuran'da bildirilen bir başka bilimsel gerçeğe daha işaret olarak yorumlanabilir. Kendi ekseni etrafında dönen Dünya'nın, dönmesinden kaynaklanan geoit bir şekle sahip olduğu son asırlarda kabul görmüş bir gerçektir.

Yapılan araştırmalarda, dönmeden kaynaklanan kuvvetle Dünya'nın ekvator çevresi genişlerken, uç noktalardan yani kutuplardan basıklaştığı ortaya çıkmıştır. Ayrıca Dünya'nın dönme hareketi devam eden bir süreç olduğu için, bu değişim de halen devam etmektedir. Nitekim Rad Suresi'nin 41. ayetinde **"eksiltiyoruz"** olarak çevrilen "nenkusu" ifadesi, eksiltme eyleminin halen devam etmekte olduğunu da göstermektedir.

Yerçekimi kuvveti, Dünya gibi gök cisimlerini küresel şekillerde biçimlendirmiştir. Ancak bu şekil tam bir küre değildir, kutuplardan hafifçe düzleşmiş ve ekvatordan daha şişkinleşmiş bir şekildir. NASA'nın verilerine göre, Dünya'nın ekvator yarıçapı 6.378.1 km iken, kutuplardan yarıçapı 6.356.8 km'dir.[40] Bu fark yaklaşık 0.3%'lük bir fark oluşturmaktadır.

Dünya'nın şekli ile ilgili bu model ilk olarak 1687'de Isaac Newton tarafından öne sürülmüştür. Ayetlerde yaklaşık 1400 sene evvel işaret edilen bu durum, Kuran'ın bir başka bilimsel mucizesidir.

Yarılan Gökyüzü

Dönüşlü olan göğe andolsun. Yarılan yere de. (Tarık Suresi, 11-12)

Yukarıdaki ayette geçen Arapça "sad'a" kelimesi Türkçede "çatlama, yarılma, ayrılma" anlamlarına gelmektedir. Allah'ın yerin yarılması üzerine yemin etmesi, Kuran'ın diğer bilimsel mucizelerinde olduğu gibi burada da dikkat çekici bir duruma işaret etmektedir.

1945-46 yıllarında, bilim adamları mineral kaynaklarını araştırmak için ilk kez deniz ve okyanusların diplerine indiler. Araştırmalarında dikkati çeken en önemli noktalardan biri Dünya'nın kırıklı yapısı oldu. Dünya'nın dış yüzeyindeki kayalık tabaka; kuzey-güney ve doğu-batı doğrultulu olup, on binlerce kilometre uzunluğunda çok sayıda geniş çatlak (fay) ile yarılmıştı. Ayrıca bilim adamları 100-150 km derinde, denizlerin ve okyanusların altında erimiş magmanın bulunduğunu fark ettiler.

İşte bu kırık ve çatlaklar nedeniyle, denizlerin ortasında yer alan dağlardan dışarı lavlar akar. Yeryüzünün bu kırıklı yapısı sayesinde, önemli miktarda ısı dışarı atılır ve erimiş kayaların büyük bir kısmı okyanuslardaki tepeleri oluşturur. Eğer yeryüzünün, kabuğundan yüksek miktarda ısının dışarı çıkmasına olanak veren bu yapısı olmasaydı, Dünya üzerinde hayat imkansız olurdu.[41]

Kuşkusuz tespit edilmesi böylesine teknoloji gerektiren bir bilginin, 1400 sene evvel haber verilmiş olması Kuran'ın Allah'ın sözü olduğunun delillerinden biridir.

Demirdeki Sır

Demir, Kuran'da dikkat çekilen elementlerden biridir. Kuran'ın "Hadid", yani "Demir" adlı suresinde şöyle buyrulur:

... Ve kendisinde çetin bir sertlik ve insanlar için (çeşitli) yararlar bulunan demiri de indirdik... (Hadid Suresi, 25)

Demir dünya üzerinde üçüncü en yaygın elementtir ve yerkabuğunun yüzde beşini oluşturur. Demir elementi, Dünya'da bu kadar fazla miktarda bulunmasına karşın, demirin oluşumu Dünya dışında gerçekleşmiştir. Modern astronomik bulgular, Dünya'daki demir madeninin dış uzaydaki dev yıldızlardan geldiğini ortaya koymuştur.[42]

Hadid Suresi'nin 25. ayetinde demir için kullanılan "enzelna" yani "indirme" kelimesi, mecazi olarak insanların hizmetine verilme anlamında düşünülebilir. Fakat kelimenin, yağmur ve güneş ışınları için kullanılan "gökten fiziksel olarak indirme" şeklindeki gerçek anlamı dikkate alındığında, ayetin yukarıda ifade ettiğimiz bu önemli bilimsel gerçeğe işaret ettiği görülmektedir.

Sadece Dünya'daki değil, tüm Güneş Sistemi'ndeki demir, dış uzaydan elde edilmiştir. Çünkü Güneş'in sıcaklığı demir elementinin meydana gelmesi için yeterli değildir. Güneş'in 6000 ^{0}C'lık bir yüzey ısısı ve 20 milyon 0C'lik bir çekirdek ısısı vardır. Demir ancak Güneş'ten çok daha büyük yıldızlarda, birkaç yüz milyon dereceye varan sıcaklıklarda oluşabilmektedir. Nova veya Süpernova olarak adlandırılan bu yıldızlardaki demir miktarı belli bir oranı geçince, artık yıldız bunu taşıyamaz ve patlar. Demirin uzaya dağılması işte bu patlamalar sonucunda mümkün olur.[43]

Bilimsel bir kaynakta bu konu ile ilgili olarak şu bilgiler yer almaktadır:

Daha yaşlı Süpernova olaylarını gösteren deliller de vardır: Deniz tabanında biriken demir-60 yaklaşık 5 milyon yıl önce Güneş'ten 90 ışık yılı uzaklıkta meydana

gelen bir Süpernova patlamasının delili olarak yorumlanmıştır. Süpernova patlamasında oluşan demir-60, 1.5 milyon yıl yarılanma ömrü olan radyoaktif bir izotoptur. Dünya'nın yer altı katmanlarında bulunan demir-60 izotopu, yakın uzayda bulunan elementlerin nükleosentez geçirip, önce Dünya atmosferine oradan da yer altı katmanlarına saplanması sonucu oluşmuştur.[44]

Tüm bunlardan anlaşılacağı gibi demir madeni Dünya'da oluşmamış, Süpernovalardan taşınarak, aynı ayette bildirildiği şekilde "indirilmiştir". Bu bilginin Kuran'ın indirilmiş olduğu 7. yüzyılda bilimsel olarak tespit edilemeyeceği ise açıktır. Ancak bu gerçek, herşeyi sonsuz bilgisiyle kuşatan Allah'ın sözü olan Kuran'da yer almaktadır.

Günümüz astronomi bilgileri bize diğer elementlerin de Dünya'nın dışında oluştuğunu göstermektedir. Ayetteki "demiri de indirdik" ifadesinde geçen "de" vurgusu bu gerçeğe dikkat çekiyor olabilir. Ancak ayette, demire özellikle dikkat çekilmesi ise, 20. yüzyılın sonlarında elde edilen bilgiler dikkate alındığında son derece düşündürücüdür. Ünlü mikrobiyolog Micheal Denton, *Nature's Destiny* (Doğa'nın Kaderi) adlı kitabında demirin önemini şu sözleriyle vurgulamıştır:

Tüm metaller içinde demirden daha çok hayati önem taşıyanı yoktur. Bir yıldızın çekirdeğinde demirin birikmesi süpernova patlamasını tetikler ve böylece hayat için gerekli olan atomların tüm evrene yayılmasına imkan verir. Demir atomlarının Dünya'nın ilk aşamalarında çekirdekte oluşturduğu yerçekimiyle üretilen ısı, Dünya'nın başlangıçtaki kimyasal farklılıklarına neden olmuş ve atmosferin oluşumu ile sonuçta hidrosferin meydana gelmesini sağlamıştır. Dünya'nın merkezinde bulunan erimiş demir, dev bir mıknatıs görevi yapar ve dünyanın manyetik alanını oluşturur. Bu alan sayesinde Dünya'nın yüzeyini yüksek enerjili yıkıcı kozmik radyasyondan koruyan Van Allen radyasyon kuşakları oluşur ve hayati önem taşıyan ozon tabakasını kozmik ışın yıkımından korur..

Demir atomu olmaksızın evrende karbona bağlı yaşam olması mümkün olmazdı; süpernovalar olmaz, Dünya'nın ilk dönemlerinde ısınması gerçekleşmez, atmosfer ya da hidrosfer olmazdı. Koruyucu manyetik alan olmaz, Van Allen radyasyon kuşakları oluşmaz, ozon tabakası olmaz, (insan kanında) hemoglobini meydana getirecek hiçbir metal bulunmaz, oksijenin reaktifliğini yatıştıracak metal oluşmaz ve oksidasyona dayanan bir metabolizma meydana gelmezdi.

Hayat ve demir ile kanın kırmızı rengiyle uzaktaki bir yıldızın ölümü arasındaki bu gizemli ve yakın ilişki sadece metallerin biyoloji açısından önemli olduğunu göstermekle kalmaz, aynı zamanda evrenin biyolojik yönden önemini vurgular.[45]

Demir atomunun önemi, bu açıklamalarla rahatlıkla anlaşılmaktadır. Kuran'da özellikle demire dikkat çekilmesi de bu madenin önemini vurgulamaktadır. Peygamberimiz (sav) döneminde demir kullanılıyor ve çeşitli aletler imal ediliyordu; ancak demirin insan hayatındaki önemi hakkındaki bilgiler çok yetersizdi. Dünyanın

çekirdeğinde demir bulunduğu, insanın kanında demir olduğu ve demirin canlılık için hayati önemi, 20. yüzyıla kadar henüz bilinmeyen gerçeklerdi.

Kuran'da demirin önemine dikkat çeken bir sır daha vardır. İçinde demirden bahsedilen Hadid Suresi'nin 25. ayeti iki matematiksel şifre içermektedir: "El-Hadid", Kuran'ın 57. suresidir. "El-hadid" kelimesinin Arapçadaki sayısal değeri, yani ebcedi hesaplandığında karşımıza çıkan rakam da aynıdır: "57".

Sadece "hadid" kelimesinin sayısal değeri 26'dır. 26 sayısı ise demirin atom numarasıdır.

Öte yandan 2004 yılında gerçekleştirilen bir kanser tedavisinde demir oksit tanecikleri kullanıldı ve olumlu gelişmeler kaydedildi. Almanya'daki dünyaca ünlü Charite Hastanesi'nde doktor Andreas Jordan başkanlığındaki ekip, kanser hastalığının tedavisi için geliştirdiği yeni bir yöntemle -manyetik likid hipertermia (yüksek ısılı manyetik sıvı)- kanser hücrelerini yok etmeyi başardı. Hastanede ilk kez 26 yaşındaki Nikolaus H. adlı bir öğrenciye uygulanan bu yöntem sonucunda, bu kişide üç aydır yeni kanser hücrelerine rastlanılmadı. Kullanılan bu tedavi şekli özetle şu şekildedir:

1- İçinde demir oksit tanecikleri bulunan sıvı, özel bir şırıngayla tümörün içine gönderiliyor. Bu tanecikler, tümör hücrelerine dağılıyor. Bu sıvının $1cm^3$'ünde demir oksitten oluşan ve alyuvarlardan 1000 kat daha küçük milyonlarca parçacık bulunmakta ve bunlar kolaylıkla kan damarlarında dolaşabilmektedir.[46]

2- Hasta, daha sonra güçlü manyetik etkisi olan bir aletin altına yatırılıyor.

3- Dışarıdan uygulanan bu manyetik akım, tümörün içindeki demir taneciklerini hareketlendirmeye başlıyor. Bu esnada demir oksit tanecikleri içeren tümördeki ısı artı 45 0C'ye kadar çıkıyor.

4- Sıcağa karşı kendini koruyamayan kanser hücreleri birkaç dakika içinde zayıflatılıyor ya da yok ediliyor. Daha sonra yapılan kemoterapiyle tümör tamamen kaybolabiliyor.[47]

Bu tedavide sadece kanserli hücreler, demir oksit parçacıkları içerdikleri için, sağlıklı hücreler manyetik akımdan olumsuz etkilenmemektedir. Bu yöntemin yaygınlaştırılması, ölümcül olabilen bu hastalığın tedavisi açısından çok büyük bir gelişmedir. Kanser gibi yaygın bir hastalığın tedavisinde, Kuran'daki ifadeyle **"insanlar için (çeşitli) yararlar bulunan demir"**in kullanılması son derece dikkat çekicidir. (Hadid Suresi, 25) Nitekim Kuran'da bu ayetle demirin insan sağlığı açısından bu yöndeki faydalarına da işaret ediliyor olabilir. (En doğrusunu Allah bilir.)

Petrolün Oluşumu

Rabbinin Yüce ismini tesbih et, ki O, yarattı, 'bir düzen içinde biçim verdi', takdir etti, böylece yol gösterdi, 'yemyeşil-otlağı' çıkardı. Ardından onu kuru, kara bir duruma soktu. (A'la Suresi, 1-5)

Bilindiği gibi petrol, denizlerdeki bitki ve hayvanların çürüdükten sonraki kalıntılarından oluşur. Bu kalıntılar deniz yatağında milyonlarca yıl boyunca çürüdükten sonra, geriye yalnızca yağlı maddeler kalır. Çamur ve büyük kaya katmanları altında kalan yağlı maddeler de petrol ve gaza dönüşür. Yerkabuğundaki hareketlenmeler bazen denizlerin kara parçaları haline gelmesine ve petrol içeren kayaların binlerce metre derine gömülmesine yol açar. Oluşan petrol de bazen kaya tabakalarındaki gözeneklerden sızarak kilometrelerce derinden yüzeye çıkar ve burada buharlaşarak (gaz haline dönüşerek) geriye zift birikintisi bırakır.

Ala Suresi'nin ilk dört ayetinde dikkat çeken üç husus petrolün oluşum aşamalarıyla son derece parelellik içindedir. Öncelikle otlak, kır, çayır anlamlarına gelen "elmer'a" ifadesi ile petrolün oluşumundaki organik kökenli maddelere işaret olması son derece muhtemeldir. Ayette ikinci dikkat çekici kelime ise siyaha çalan yeşil, yeşile çalan siyah, karamsı, esmer, isli renkleri tarif etmek için kullanılan "ahva" kelimesidir. Bu kelime de yer altında biriken bitki atıklarının zaman içinde siyaha dönüşmesi olarak düşünülebilir. Çünkü bu kelimeler üçüncü bir kelime ile -"gusaen"le- desteklenmektedir. Kimi meallerde çer-çöp, süprüntü olarak çevrilen "gusaen" kelimesi, sel suyunun otları, çöpleri birbirine katarak sürükleyip getirdiği ve derelerin etrafına fırlattığı ot, çöp, yaprak ve köpük gibi karışım anlamına da gelmektedir. Bu kelime, içerdiği "kusma, istifrağ etme" anlamından ötürü kimi kaynaklarda "sel kusuğu" olarak tercüme edilmekte ve toprağın petrolü kusması olarak tarif edilmektedir. Nitekim petrolün oluşumu, ortaya çıkış şekli, köpüklü görünümü, rengi göz önünde bulundurulduğunda, ayetlerde kullanılan kelimelerin ne kadar hikmetli olduğu daha iyi anlaşılmaktadır.

Görüldüğü gibi ayetteki bitkinin kara ve akışkan bir sıvıya dönüşmesi petrolün oluşumu ile son derece benzerdir. Petrolün oluşumu hakkında bilgi sahibi olunmadığı bir dönemde, böylesine uzun yılları kapsayan bir oluşumun tarif edilmesi, kuşkusuz Kuran'ın Allah'ın vahyi olduğunun bir başka delilidir.

Zamanın Göreceliği

Zamanın göreceliği konusu bugün ispatlanmış bilimsel bir gerçektir. Ancak bu gerçek, yüzyılın başlarında Einstein'ın görecelik kuramı ile ortaya çıkmıştır. O döneme dek insanlar zamanın göreceli bir kavram olduğunu, ortama göre değişkenlik gösterebileceğini bilmiyorlardı. Ama ünlü bilim adamı Albert Einstein, görecelik kuramı ile bu gerçeği açık olarak ispatladı. Zamanın, kütleye ve hıza bağımlı bir kavram olduğunu ortaya koydu. Daha evvel hiç kimse bu konuyu açıkça dile getirmemişti.

Tek bir istisnayla; Kuran'da, zamanın izafi olduğunu gösteren bilgiler veriliyordu. Bu konuyla ilgili bazı ayetleri şöyle sıralayabiliriz:

... Gerçekten, senin Rabbinin Katında bir gün, sizin saymakta olduklarınızdan bin yıl gibidir. (Hac Suresi, 47)

Gökten yere her işi O evirip düzene koyar. Sonra (işler,) sizin saymakta olduğunuz bin yıl süreli bir günde yine O'na yükselir. (Secde Suresi, 5)

Melekler ve Ruh (Cebrail), O'na, süresi elli bin yıl olan bir günde çıkabilmektedir. (Mearic Suresi, 4)

610 yılında indirilmeye başlanan Kuran'da böylesine açık bir şekilde zamanın göreceliğinden bahsediliyor olması, onun İlahi bir kitap olduğunun bir başka delilidir.

Altı Günde Yaratılış

Gerçekten sizin Rabbiniz, altı günde gökleri ve yeri yaratan, sonra arşa istiva eden Allah'tır... (Araf Suresi, 54)

Kuran ile modern bilim arasındaki uyumun bir örneği, evrenin yaşı konusudur: Kozmologlar evrenin yaşını 16-17 milyar yıl olarak hesaplamışlardır. Kuran'da ise tüm evrenin 6 günde yaratıldığı açıklanmaktadır. İlk bakışta farklı gibi görünen bu zaman dilimleri arasında aslında çok şaşırtıcı bir uyum vardır. Gerçekte, evrenin yaşı ile ilgili elimizde bulunan bu iki rakamın her ikisi de doğrudur. Yani evren, Kuran'da bildirildiği gibi 6 günde yaratılmıştır ve bu süre bizim zamanı algıladığımız şekliyle 16-17 milyar yıla karşılık gelmektedir.

1915 yılında Einstein, zamanın göreceli olduğunu, mekana, seyahat eden kişinin süratine ve o andaki yerçekimi kuvvetine bağlı olarak zamanın akış katsayısının da değiştiğini öne sürmüştür. Kuran'da 7 farklı ayette bildirilen evrenin yaratılış süresinin, zamanın akış katsayısındaki bu farklılıklar göz önünde bulundurulduğunda bilim adamlarının tahminleri ile büyük bir paralellik içinde olduğu görülür. Kuran'da bildirilen 6 günlük süreyi, 6 devre olarak da düşünebiliriz. Çünkü zamanın göreceliği dikkate alındığında, "gün" sadece bugünkü koşullarıyla, Dünya üzerinde algılanan 24 saatlik bir zaman dilimini ifade etmektedir. Ancak evrenin bir başka yerinde, bir başka zamanda ve koşulda, "gün" çok daha uzun sürelik bir zaman dilimidir. Nitekim bu ayetlerde (Secde Suresi, 4; Yunus Suresi, 3; Hud Suresi, 7; Furkan Suresi, 59; Hadid Suresi, 4; Kaf Suresi, 38; Araf Suresi, 54) geçen 6 gün (sitteti eyyamin) ifadesindeki "eyyamin" kelimesi, "günler" anlamının yanı sıra "çağ, devir, an, müddet" anlamlarına da gelmektedir.

Evrenin ilk dönemlerinde, zaman bugün alışık olduğumuz akış hızından çok çok daha hızlı akmıştır. Bunun nedeni şudur: Big Bang anında evren çok küçük bir noktaya sıkıştırılmıştı. Bu büyük patlama anından bu yana evrenin genişlemesi ve evrenin hacminin gerilmesi, evrenin sınırlarını milyarlarca ışık yılı uzağa taşıdı. Nitekim Big Bang'den bu yana uzayın geriliyor olmasının evren saatinin üzerinde çok önemli sonuçları oldu.

Big Bang anındaki enerji, evrensel saatin zaman akış hızını milyon kere milyon (10^{12}) defa yavaşlatmıştır. Evren yaratıldığında, evrensel zamanın akış katsayısı -bugün algılandığı şekliyle- milyon kere milyon kat kadar daha büyüktü, yani zaman daha hızlı akmaktaydı. Dolayısıyla biz **Dünya'da milyon kere milyon dakikayı yaşadığımız esnada, evrensel saat için yalnızca bir dakika geçmiş olur**.

6 günlük zaman dilimi, zamanın göreceliği dikkate alınarak hesaplandığında, 6 milyon kere milyon (trilyon) güne denk gelmektedir. Çünkü evrensel saat, Dünya'daki saatin akış hızından milyon kere milyon daha hızlı akmaktadır. 6 trilyon günün karşılık geldiği yıl sayısı, yaklaşık olarak 16,427 milyardır. Bu rakam günümüzde evrenin tahmin edilen yaş aralığındadır.

6.000.000.000.000 gün / 365,25 = 16.427.104.723 yıl

Diğer yandan yaratılışın 6 gününün her biri -bizim zaman algımızla- birbirlerinden farklı zamanlara karşılık gelmektedir. Bunun sebebi zamanın akış katsayısının evrenin genişlemesiyle ters orantılı olarak azalmasıdır. Big Bang'den itibaren evrenin büyüklüğü her ikiye katlandığında, zamanın akış katsayısı yarıya düşmüştür. Evren büyüdükçe, evrenin ikiye katlanma hızı da gittikçe artan bir şekilde yavaşladı. Bu genişleme oranı, *Fiziksel Kozmolojinin Temelleri* adlı ders kitaplarında anlatılan, dünyanın her yerinde yaygın olarak bilinen bilimsel bir gerçektir. Yaratılışın her gününü, Dünya zamanıyla hesapladığımızda karşımıza aşağıdaki durum çıkar:

* Zamanın başladığı andan itibaren bakıldığında, yaratılışın 1. günü (1. devre) 24 saat sürmüştür. Ancak bu süre, bizim zamanı Dünya'da algıladığımız şekliyle 8 milyar yıla eşittir.

* Yaratılışın 2. günü (2. devre) 24 saat sürmüştür. Ancak bu, bizim algılarımızla bir önceki günün yarısı kadar sürmüştür. Yani 4 milyar yıl.

* 3. gün (3. devre) ise yine bir önceki gün olan 2. günün yarısı kadar sürmüştür. Yani 2 milyar yıl.

* 4. gün (4. devre) 1 milyar yıl,

* 5. gün (5. devre) 500 milyon yıl,

* ve 6. gün (6. devre) 250 milyon yıl sürmüştür.

* Sonuç: **Yaratılışın 6 günü, yani 6 devresi, Dünya zamanı türünden toplandığı zaman, 15 milyar 750 milyon yıl bulunur. Bu rakam günümüzdeki tahminlerle büyük bir paralellik içindedir.**

Bu sonuç 21. yüzyıl biliminin ortaya koyduğu gerçeklerdir. Bilim, 1400 yıl önce Kuran'da haber verilmiş bir gerçeği bir kere daha tasdik etmektedir. Kuran ve bilim

arasındaki bu uyum, Kuran'ın, herşeyi bilen ve yaratan Allah'ın vahyi olduğunun mucizevi kanıtlarından biridir.

Kader Gerçeği

Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz. Gerçekten Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (İnsan Suresi, 30)

California Üniversitesi nörofizyologlarından Prof. Benjamin Libet, 1973 yılında yaptığı deneyler sonucunda tüm kararlarımızın, seçimlerimizin önceden belirlendiğini, bilincin ise herşey olup bittikten yarım saniye sonra devreye girdiğini ortaya koymuştur. Bu durum diğer nörofizyologlarca da, hep geçmişte yaşadığımız ve bilincimizin tüm yaşananları yarım saniye sonra gösteren bir "monitör" gibi olduğu şeklinde yorumlanmaktadır.[48]

Dolayısıyla algıladığımız deneyimlerin hiçbiri gerçek zamanda değildir, fakat gerçek olaylardan yarım saniye kadar gecikmelidir. Benjamin Libet, çalışmalarını beyin ameliyatlarının narkoz verilmeden, yani hastanın bilinci tamamen yerindeyken yapılabilmesinden yararlanarak gerçekleştirmiştir. Libet, deneklerin beyinlerini düşük elektrik akımlarıyla uyararak, ellerine dokunulduğu algısı oluştururken, denekler bu "dokunuşu" neredeyse yarım saniye önce hissettiklerini söylüyorlar. Benjamin Libet yaptığı ölçümler sonucunda şöyle bir sonuca varmıştır: Normalde tüm algılar beyne iletiliyor. Burada bilinçaltında değerlendirilip yorumlanırken, ben(lik) hiçbir şeyin farkında değil. Zihnimizde canlanan, yani farkına varabildiğimiz bilgilerse epeyce uzun bir gecikmeden sonra, kortekse -bilincin bulunduğu bölgeye- gönderiliyor.[49]

Ortaya çıkan sonucu şöyle özetlemek mümkündür: **Bir kas hareketini gerçekleştirme kararı, bu kararın şuuruna varmadan önce gerçekleşir.** Her zaman nörolojik ya da algısal bir süreç ile, bizim onu temsil eden düşüncenin, hissin, algının ya da hareketin şuurunda olmamız arasında bir gecikme vardır. Diğer bir deyişle, biz ancak bir karar zaten alındıktan sonra o kararın şuurunda olabiliriz.

Prof. Benjamin Libet'in deneylerinde bu gecikme 350 milisaniye ile 500 milisaniye arasında değişmektedir, fakat ortaya çıkan sonuç bu rakamlardaki kesinliğe bağlı değildir. Çünkü Libet'e göre bu gecikme olduğu sürece -ne kadar büyük ya da küçük olursa olsun, bir saat ya da bir mikro saniye olması fark etmeksizin- bizim maddesel olan şu anı yaşamamız, her zaman geçmiştedir. Bu her düşüncenin, duygunun, algının ya da hareketin, biz şuuruna varmadan önce gerçekleştiğini gösterir ki, bu da geleceğin tamamıyla bizim kontrolümüz dışında olduğunu ispatlamaktadır.[50]

Prof. Benjamin Libet, diğer bazı deneylerinde parmaklarını ne zaman hareket ettireceklerinin seçimini deneklere bırakmıştır. Parmaklarını hareket ettirme anı beyinlerinden izlenen deneklerin bu kararı almadan evvel, ilgili beyin hücrelerinin faaliyete geçtiği görülmüştür. Diğer bir deyişle kişiye "yap" emri gelmekte, hareketi

yapmak üzere beyin hazırlanmaktadır; kişi ise ancak 0,5 saniye sonra bunun bilincine varmaktadır. Bir hareketi yapmaya karar verip de sonra yapmakta değildir, kendisi için önceden belirlenen hareketleri yapmaktadır. Fakat beyin, bir zaman ayarlaması yaparak insanın aslında geçmişte yaşadığı hissini ortadan kaldırmaktadır. Dolayısıyla şu an dediğimizde, geçmişte belirlenmiş bir olayı yaşıyoruz. Görüldüğü gibi bu çalışmalar, İnsan Suresi'nin 30. ayetinde bildirildiği gibi, herşeyin Allah'ın dilemesiyle gerçekleştiğini tasdik etmektedir. (Detaylı bilgi için bkz. Harun Yahya, *Zamansızlık ve Kader Gerçeği*, Araştırma Yayıncılık)

Yaratılıştaki Çiftler

Yerin bitirmekte olduklarından, kendi nefislerinden ve daha bilmedikleri nice şeylerden bütün çiftleri yaratan (Allah çok) Yücedir. (Yasin Suresi, 36)

Erkeklik–dişilik, "çift" kavramının bir karşılığı olmakla birlikte, ayette bahsedilen "bilmedikleri nice şeylerden" ifadesi daha geniş bir anlam içermektedir. Nitekim günümüzde ayetin işaret ettiği anlamlardan biri ile karşılaşmaktayız. Maddenin çiftler halinde yaratıldığını ortaya koyan İngiliz bilim adamı Paul Dirac, 1933 yılında Nobel Fizik Ödülü'nü kazanmıştır. "Parité" adı verilen bu buluş, maddenin anti-madde denilen bir çifti olduğunu ortaya koymuştur. Antimadde, maddenin tersi özellikler taşır. Örneğin maddenin tersine antimaddenin elektronları artı, protonları da eksi yüklüdür. Bu gerçek bilimsel bir kaynakta şöyle ifade edilmektedir:

... Her parçacığın zıt yükte bir antiparçacığı vardır. Kararsızlık ilişkisi bize bu çiftlerin varoluşu ve yokoluşunun her yerde ve her zaman aynı anda oluştuğunu göstermektedir.[51]

Yaratılıştaki çiftlere bir diğer örnek de bitkilerdir. Botanikçiler bitkilerde cinsiyet ayrımı olduğunu ancak 100 sene evvel keşfedebilmişlerdir.[52] Halbuki bitkilerin çiftler halinde yaratıldığı Kuran'da 1400 sene önce aşağıdaki ayetlerle açıkça bildirilmiştir:

O, gökleri dayanak olmaksızın yaratmıştır, bunu görmektesiniz. Arzda da, sizi sarsıntıya uğratır diye sarsılmaz dağlar bıraktı ve orada her canlıdan türetip yayıverdi. Biz gökten su indirdik, böylelikle orada her güzel olan çiftten bir bitki bitirdik. (Lokman Suresi, 10)

"Ki (Rabbim), yeryüzünü sizin için bir beşik kıldı, onda sizin için yollar döşedi ve gökten su indirdi; böylelikle bununla her tür bitkiden çiftler çıkardık." (Taha Suresi, 53)

Aynı şekilde meyveler de dişi ve erkek olarak farklı yapılara sahiptirler. Kuran'da bu bilgi Rad Suresi'nin 3. ayetinde ifade edilmektedir:

O'dur ki arzı uzattı, orada sabit dağlar ve ırmaklar var etti, orada her meyveden iki çift (erkek-dişi) yarattı. Geceyi gündüzün üzerine örter. Şüphesiz bunda düşünen bir toplum için ayetler vardır. (Rad Suresi, 3)

Ayette "çift" olarak çevrilen "zevceyni" kelimesi, Arapçada "eş" manasında kullanılan "zevc" kelimesinden gelmektedir. Bilindiği gibi olgunlaşan bitkilerin ürünlerinin son şekli meyveleridir. Meyveden önceki aşama ise çiçektir. Çiçeklerin de erkeklik ve dişilik organları bulunmaktadır. Çiçeğe polen taşınarak döllenme gerçekleştiğinde -erkek ve dişi üreme hücreleri birleştiğinde- meyve vermeye başlar. Zaman içerisinde meyve olgunlaşır ve tohum dökmeye başlar. Bu gerçek -meyvelerde farklı cinsiyetlere ait özellikler olduğu- Kuran'da işaret edilen bir başka bilimsel bilgidir.

Atom Altı Parçacıklar

Yunan filozofu Demokritos'un ünlü atom teorisini geliştirmesinin ardından, insanlar maddenin atom adı verilen çok küçük, parçalanamayan ve yok edilemeyen parçacıklardan oluştuğuna inanıyorlardı. Ancak bilim ve teknoloji alanlarındaki gelişmeler atomlarla ilgili bu bilgileri çürüttü. Günümüzde ise modern bilim, maddenin en küçük birimi olarak bilinen atomun da parçalara ayrılabileceğini ortaya koymuştur. Henüz geçtiğimiz yüzyılda ortaya çıkan bu gerçek, Kuran'da bundan 1400 yıl öncesinde insanlara haber verilmiştir:

... Göklerde ve yerde zerre ağırlığınca hiçbir şey O'ndan uzak (saklı) kalmaz. Bundan daha küçük olanı da, daha büyük olanı da, istisnasız, mutlaka apaçık bir kitapta (yazılı)dır." (Sebe' Suresi, 3)

... Yerde ve gökte zerre ağırlığınca hiçbir şey Rabbinden uzakta (saklı) kalmaz. Bunun daha küçüğü de, daha büyüğü de yoktur ki, apaçık bir kitapta (kayıtlı) olmasın. (Yunus Suresi, 61)

Dikkat edilirse yukarıdaki ayetlerde "zerre"den ve bundan daha da küçük parçalardan söz edilmektedir. Arap dilinde kullanılan "zerre" kelimesi, "insanların bildiği en küçük parçacık, toz, atom" anlamlarını taşımaktadır.

Günümüzden 20 yıl öncesine kadar, atomları oluşturan en küçük parçacıkların protonlar ve nötronlar oldukları sanılıyordu. Ancak çok yakın bir tarihte, atomun içinde bu parçacıkları oluşturan çok daha küçük parçacıkların var olduğu keşfedildi. Atomun içindeki "alt parçacıkları" ve onların kendilerine has hareketlerini incelemek üzere "Parçacık Fiziği" isimli bir fizik dalı ortaya çıktı. Parçacık fiziğinin yaptığı araştırmalar şu gerçeği açığa çıkardı: Atomu oluşturan proton ve nötronlar da aslında "kuark" adı verilen daha alt

parçacıklardan oluşmaktadırlar. İnsan aklının kavrama sınırlarını aşan küçüklükteki protonu oluşturan kuarkların boyutu ise hayret vericidir: 10^{-18} (0,000000000000000001) metre.[53]

Bu konu ile ilgili dikkat çekilmesi gereken bir diğer nokta ise, zerre ile ilgili bu ayetlerde özellikle ağırlığa dikkat çekilmesidir. Ayette geçen "miskale zerretin" (zerre ağırlığınca) ifadesindeki, "miskal" kelimesi ağırlık anlamındadır. Nitekim atomu bölünebilir hale getiren proton, nötron ve elektron gibi parçaların, aynı zamanda atoma ağırlığını veren bileşikler olduğu keşfedilmiştir. Bu bakımdan "zerre"nin boyutlarına ya da başka bir özelliğine değil de, ağırlığına dikkat çekilmesi Kuran'ın ayrı bir bilimsel mucizesidir. (Detaylı bilgi için bkz. Harun Yahya, *Atom Mucizesi*, Araştırma Yayıncılık)

Karadelikler

20. yüzyılda evrendeki gök cisimleri ile ilgili pek çok yeni keşif yapılmıştır. Günümüzde henüz yeni tanınan bu cisimlerden biri de karadeliklerdir. Karadelikler, yakıtı tükenen bir yıldızın kendi içine doğru büzülmesi ve en sonunda, yıldız yerine sınırsız yoğunlukta ve sıfır hacimde çok büyük bir çekim alanının ortaya çıkmasıyla oluşmaktadır. Karadeliği, yüzey yerçekimi oldukça güçlü olduğu ve ışık içinden kaçamadığı için, en büyük teleskoplarla bile göremeyiz. Ancak içine çöken yıldız bulunduğu yerin çevresine olan etkisiyle algılanabilir. Allah Vakıa Suresi'nde yıldızların yerleri üzerine yemin ederek bu konuya şöyle dikkat çekmiştir:

Hayır, yıldızların yer (mevki)lerine yemin ederim. Şüphesiz bu, eğer bilirseniz gerçekten büyük bir yemindir. (Vakıa Suresi, 75-76)

"Karadelik" kavramı ilk kez 1767 yılında İngiliz bilim adamı John Michell tarafından ortaya atılmış ve "karadelik" ifadesi ise ilk kez, Amerikalı fizikçi John Archibald Wheeler tarafından 1969 yılında kullanılmıştır. Önceleri tüm yıldızları görebildiğimizi varsayarken, sonraki yıllarda uzayda ışıklarını göremediğimiz yıldızların da var oldukları anlaşılmıştır. Çünkü enerjisi tükenen bu yıldızların ışıkları da yok olmaktadır.

Karadelik, bir kütlenin, ışığın artık sızamayacağı kadar küçük bir alanda toplanmasıdır. Şiddetli çekim alanı, fotonları ve en hızlı parçacıkları dahi bu bölgede hapseder. Güneş'in 3 katı büyüklüğündeki kütleye sahip tipik bir yıldızın yanması ve patlaması sonucunda oluşan karadeliğin çapı sadece 20 km kadardır. Kara delikler "kara"dır, yani doğrudan gözlemlemek mümkün değildir. Kendilerini dolaylı olarak, diğer gök cisimlerine uyguladıkları yüksek çekim güçleriyle belli ederler. Aşağıdaki ayette de kıyamet günü tasvirlerinin yanı sıra, bir yönüyle de karadeliklerle ilgili bu bilimsel bulguya işaret ediliyor olabilir:

Yıldızlar 'örtülüp (ışıkları) silindiği' zaman, (Mürselat Suresi, 8)

Ayrıca büyük kütleye sahip yıldızlar uzayda bükülmeye sebep olurlar. Fakat karadelikler sadece uzayda bükülmeye sebep olmaz, aynı zamanda uzayı delip geçerler. Bu sönmüş yıldızların, karadelikler olarak adlandırılmalarının nedeni de budur. Tarık Suresi'nin üçüncü ayetinde ise "delen yıldız"dan söz edilmektedir:

Göğe ve Tarık'a andolsun, Tarık'ın ne olduğunu sana bildiren nedir? (Karanlığı) Delen yıldızdır. (Tarık Suresi, 1-3)

Ayetin Arapçasında "delik" anlamına gelen "sakb" kelime kökünden, "delik açan, delen ve delip geçen" anlamlarına gelen "essakibu" ifadesi kullanılmaktadır. Karadelikleri tarif eden bilimsel yayınlarda ise "delik açmak, delmek" anlamlarına gelen İngilizce "puncture" kelimesi kullanılmaktadır. Karadeliklerin özelliğini ifade etmek için Kuran'da kullanılan bu kelime son derece hikmetlidir. Ayette yıldızlarla ilgili bu bilgiye de dikkat çekilmiş olması, Kuran'ın Allah'ın sözü olduğunu ispatlayan bir diğer önemli bilgidir.

Vuruşlu Yıldızlar: Pulsarlar

Göğe ve Tarık'a andolsun, Tarık'ın ne olduğunu sana bildiren nedir? (Karanlığı) Delen yıldızdır. (Tarık Suresi, 1-3)

Kuran'ın 86. suresi olan "Tarık", "tark" kökünden türeyen bir kelimedir. Kelimenin asıl manası, bir ses işitilecek şekilde şiddetle vurmak, çarpmak anlamlarına gelir. Kelimenin en temel anlamı olan, "vuruş", "şiddetle vuran" anlamları dikkate alındığında, bu surede çok önemli bir bilimsel gerçeğe dikkat çekildiği görülecektir. Bu bilgiye değinmeden evvel ayette bu yıldızları tarif eden diğer kelimeler şöyledir:

Yukarıdaki ayette geçen "ettariki" ifadesi, geceyi delen, karanlığı delen yıldız, gece doğan, delip geçen, vuran, döven, çalan, keskin yıldız anlamlarına gelir. Ayrıca ayette geçen "vav" ifadesi ile yemin edilerek, yemin edilen şeylerin -göğün ve Tarık'ın- önemine dikkat çekilmektedir.

Jocelyn Bell Burnell, 1967 yılında İngiltere Cambridge Üniversitesi'nde yaptığı araştırmalar esnasında, düzenli bir radyo sinyali yakalamıştı. Ancak o döneme kadar kalp çarpmasındaki gibi düzenli vuruşların kaynağı olabilecek bir gök cismi bilinmiyordu. Fakat 1967 yılında astronomlar, kendi ekseni etrafında dönen çekirdekteki madde yoğunlaştıkça yıldızın manyetik alanının da yoğunlaştığını ve böylece yıldızın kutuplarında Dünya'nın manyetik alanından 1 trilyon kat daha fazla kuvvet oluştuğunu belirlediler. Bu derece hızla dönen ve bu kadar güçlü bir manyetik alana sahip bir nesnenin, yıldızın her dönüşünde, koni şeklinde seyreden çok güçlü radyo dalgalarının oluşturduğu bir ışın yaydığını fark ettiler. Bir süre sonra söz konusu sinyallerin kaynağının, nötron yıldızlarının çok büyük bir hızda dönmeleri olduğu anlaşılmıştır.

Keşfedilen bu nötron yıldızlarına "pulsar" adı verilir. Süpernova patlamalarıyla ölerek "pulsar" haline gelen bu yıldızlar, evrenin en ağır kütleli, en parlak ve en hareketli cisimleridir. Bazı yaşlı pulsarlar kendi çevrelerinde saniyede 600 kez dönerler.[54]

Pulsar kelimesi, İngilizcede "pulse" fiilinden türetilmiştir. *American Heritage Sözlüğü*'ne göre söz konusu fiil "düzenli ve ritmik vurma" anlamına gelir. *Webster Sözlüğü* ise aynı kelime için "hızla vurmak, kalp gibi atmak" anlamlarını verir. Yine *American Heritage Sözlüğü'*ne göre benzer köke ait bir başka fiil olan "pulsate" ise "ritmik olarak genişlemek ve büzülmek, vurmak" anlamlarını taşır.

İşte bu keşiften sonra Kuran'da "tarık" yani "vuruş" kelimesi ile ifade edilenin, pulsar ismi verilen nötron yıldızları ile büyük bir benzerlik gösterdiği anlaşılmıştır.

Süper dev yıldızların çekirdekleri çökerek nötron yıldızlarını oluşturur, bu küçük ve aşırı yoğunlukta, hızla dönen küre şeklindeki madde, yıldızın ağırlığının ve manyetik alanının çoğunu hapseder ve sıkıştırır. Hızla dönen bu nötron yıldızının oluşturduğu kuvvetli manyetik alanın, Dünya'dan tespit edilebilen güçlü radyo dalgalarının yayılmasına neden olduğu anlaşılmıştır.

Tarık Suresi'nin üçüncü ayetinde ise, delen, delip geçen, delik açan, aydınlatan anlamlarına gelen "ennecmu essakibu" ifadesi ile Tarık'ın karanlığı delip geçen parlak yıldız olduğu belirtilmiştir. Tarık Suresi'nin ikinci ayetinde de, **"Tarık'ın ne olduğunu sana bildiren nedir?"** sorusundaki "edrake" ifadesi kavramayı, anlamayı ifade eder. Güneş'in birkaç misli olan yıldızların sıkışmasıyla oluşan pulsarlar, kavranması güç gök cisimleri arasındadır. Ayetteki soru ifadesiyle bu vuruşlu yıldızın kavranmasının zor olduğu vurgulanmaktadır. (En doğrusunu Allah bilir.)

Görüldüğü gibi Kuran'da Tarık olarak tarif edilen yıldızlar, 20. yüzyılın sonlarında keşfedilen pulsarlarla büyük bir benzerlik içindedir ve bizlere Kuran'ın bir başka bilimsel mucizesini göstermektedir.

Sirius Yıldızı

Kuran'da geçen bazı kavramlar, 21. yüzyılın bilimsel verileriyle araştırıldığında karşımıza bir Kuran mucizesi olarak çıkmaktadırlar. Bunlardan biri, Necm Suresi'nin 49. ayetinde geçen Sirius yıldızıdır:

Doğrusu, 'Şi'ra (yıldızı)nın' Rabbi O'dur. (Necm Suresi, 49)

Arapça karşılığı "Şi'ra" olan Sirius yıldızının, sadece "yıldız" anlamına gelen Necm Suresi'nin 49. ayetinde geçmesi son derece dikkat çekici bir durumdur. Çünkü bilim adamları geceleri gökyüzünün en parlak yıldızı olan, Sirius yıldızının hareketlerindeki düzensizliklerden yola çıkarak, onun bir çift yıldız olduğunu keşfettiler. Dolayısıyla Sirius, Sirius A ve Sirius B olarak ifade edilen iki yıldızdan oluşan bir takım yıldızdır. Bunlardan daha büyük olan Sirius A, Sirius B'den Dünya'ya daha yakındır ve özelliği çıplak gözle görülebilen en parlak yıldız olmasıdır. Sirius B yıldızının özelliği ise teleskopsuz görülememesidir.

Sirius takım yıldızları, birbirlerine doğru yay şeklinde bir eksen çizerler ve her 49,9 yılda bir birbirlerine yaklaşarak gökyüzünde sarkarlar. Bu bilimsel veri, günümüzde Harvard, Ottawa ve Leicester Üniversiteleri'nin astronomi bölümlerinin fikir birliğiyle kabul ettikleri bilimsel bir gerçektir.[55] Bazı kaynaklarda bu bilgiler şöyle aktarılır:

En parlak yıldız Sirius gerçekte bir çift yıldızdır... Dolanım periyodu 49.9 yıldır. [56]

Bilindiği gibi, Sirius-A ve Sirius-B yıldızları birbirleri çevresinde her 49,9 yılda bir çift yay çizerek dolanırlar.[57]

Burada, dikkat edilmesi gereken nokta, iki yıldızın birbirleri etrafında dolanırken yay şeklinde iki adet yörünge çizdikleridir.

Ancak 20. yüzyılın sonlarına doğru anlaşılabilmiş bu bilimsel gerçeğe, mucizevi bir şekilde bundan 14 asır önce Kuran'da işaret edilmiştir. Necm Suresi'nin 49. ve 9. ayetleri beraber olarak okunduğunda bu mucize karşımıza çıkmaktadır:

Doğrusu, 'Şi'ra (yıldızı)nın' Rabbi O'dur. (Necm Suresi, 49)

Nitekim (ikisi arasındaki uzaklık) iki yay kadar (oldu) veya daha yakınlaştı. (Necm Suresi, 9)

Necm Suresi'nin 9. ayetinden anlaşılan "ikisi arasındaki uzaklık" anlatımı bizlere bu iki yıldızın çizdiği yörüngede birbirlerine yaklaştığını ifade etmektedir. (En doğrusunu Allah bilir.) Kuran'ın vahyedildiği dönemde bilinmesi mümkün olmayan bu bilimsel gerçek, bize, Kuran'ın Yüce Rabbimiz'in bir sözü olduğu gerçeğini bir kez daha kanıtlamaktadır.

Işık ve Karanlıklar

Hamd, gökleri ve yeri yaratan, karanlıkları ve aydınlığı (nuru) kılan Allah'adır... (Enam Suresi, 1)

Bilindiği gibi etrafta ışık kaynağı olmadığında, bir insanın çevresindekileri çıplak gözle görmesi mümkün değildir. Ancak bizim görebildiğimiz ışık, ışık yayan enerjinin çok küçük bir bölümüdür. İnsanın göremediği, fakat ışık yayan başka enerji çeşitleri de mevcuttur: Kızıl ötesi, ultraviyole, X ışınları ve radyo dalgaları gibi. Ve insan ışığın bu dalga boyları karşısında kör konumundadır.

Kuran'da "karanlık" kelimesinin her defasında "karanlıklar" olarak ifade edilmesi de bu bakımdan dikkat çekicidir. Arapçada "zulumat" olarak ifade edilen "karanlıklar" kelimesi, Kuran'da 23 ayette çoğul biçimde kullanılmıştır. Tekil olarak ise hiç kullanılmamıştır. Kuran'da karanlık kelimesinin bu kullanımı bizim görebildiğimiz ışık aralığının dışında da, farklı ışık çeşitleri olabileceğine dikkat çekmektedir.

Buradaki çoğul ifadenin sebebini bilim adamları yakın tarihlerde keşfetmişlerdir. Dalga boyları, elektromanyetik ışınım olarak bilinen enerjinin farklı şekilleridir. Elektromanyetik ışınımın tüm farklı şekilleri, uzayda enerji dalgaları şeklinde hareket ederler. Bu, bir gölün üzerine atılan taşların oluşturduğu dalgalara benzetilebilir. Ve nasıl, bir göldeki dalgaların farklı boyları olabiliyorsa, elektromanyetik ışınımın da farklı dalga boyları olur.

Evrendeki yıldızların ve diğer ışık kaynaklarının hepsi aynı türde ışın yaymazlar. Bu farklı ışınlar, dalga boyuna göre sınıflandırılır. Farklı dalga boylarının oluşturduğu yelpaze ise çok geniştir. En küçük dalga boyuna sahip olan gama ışınları ile, en büyük dalga boyuna sahip olan radyo dalgaları arasında 10^{25}'lik (milyar kere milyar kere milyarlık) bir fark vardır. Güneş'in yaydığı ışınların tamamına yakını, bu 10^{25}'lik yelpazenin tek bir birimine sıkıştırılmıştır.

Bu sayının büyüklüğünü daha iyi kavramak için şöyle bir karşılaştırma yapmak yerinde olur. Eğer 10^{25} sayısını saymak istersek, gece gündüz hiç durmadan saymamız ve bu işi Dünya'nın yaşından 100 milyon kez daha uzun bir zaman boyunca sürdürmemiz gerekirdi. Evrendeki farklı dalga boyları, işte bu kadar geniş bir yelpaze içine dağılmıştır. Güneş'ten yayılan farklı dalga boyları ise, %70'i 0.3 mikronla 1.50 mikron arasındaki daracık bir sınırın içindedir. Bu aralıkta üç tür ışık vardır: Görülebilir ışık, yakın kızılötesi ışınlar ve yakın morötesi ışınlar. "Görülebilir ışık" olarak adlandırılan bu ışınlar, elektromanyetik yelpazenin 10^{25}'te 1'inden bile daha az bir aralıkta olmalarına rağmen, güneş ışınlarının toplam %41'ini oluşturur.

Görüldüğü gibi gözlerimizin görebildiği elektromanyetik dalgalar, ışık tayfının çok küçük bir bölümünü meydana getirir. Diğer kısımlar ise insan için geniş karanlıkları ifade eder ve bu sınırın dışındaki dalga boyları insanın kör olduğu alanlarıdır.[58]

SONUÇ

Buraya kadar incelediğimiz tüm bilgiler, bizlere açık bir gerçeği göstermektedir: Kuran öyle bir kitaptır ki, içinde verilen haberlerin hepsi doğru çıkmıştır ve çıkmaktadır. Bilimsel konularda, geçmişten ve gelecekten verilen haberlerde ya da matematiksel şifrelemelerde o dönemde hiçbir insan tarafından bilinemeyecek gerçekler ayetlerde haber verilmiştir. Bu bilgilerin o dönemin bilgi düzeyiyle ve teknolojisiyle edinilmesi mümkün değildir. Elbette ki bu durum, Kuran'ın insan sözü olamayacağının apaçık bir ispatıdır.

Kuran, herşeyi yoktan var eden ve ilmiyle tüm varlıkları kuşatan Yüce Allah'ın sözüdür. Allah bir ayetinde, Kuran'la ilgili olarak, **"... Eğer o, Allah'tan başkasının katından olsaydı, kuşkusuz içinde birçok çelişkiler bulacaklardı"** (Nisa Suresi, 82) buyurmaktadır. Kuran'ın içinde yer alan her bilgi, bu İlahi kitabın bilinmeyen gizli mucizelerini ortaya koymaktadır. İnsana düşen ise, Allah'ın indirdiği bu İlahi kitaba sımsıkı sarılmak ve onu kendisine yol gösterici olarak kabul etmektir. Allah, Kuran'da bizlere şöyle bildirir:

Bu Kur'an, Allah'tan başkası tarafından yalan olarak uydurulmuş değildir. Ancak bu, önündekileri doğrulayan ve Kitabı ayrıntılı olarak açıklayandır. Bunda hiç şüphe yoktur, alemlerin Rabbindendir. Yoksa: "Bunu kendisi yalan olarak uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Bunun benzeri olan bir sure getirin ve eğer gerçekten doğru sözlüyseniz Allah'tan başka çağırabildiklerinizi çağırın." (Yunus Suresi, 37-38)

Bu indirdiğimiz mübarek bir Kitap'tır. Şu halde O'na uyun ve korkup-sakının. Umulur ki esirgenirsiniz. (Enam Suresi, 155)

BÖLÜM NOTLARI

1. S. Waqar Ahmed Husaini, The Quran for Astronomy and Earth Exploration from Space, Goodword Press, 3. baskı, New Delhi, 1999, ss. 103-108.
2. http://www.time.com/time/time100/scientist/profile/hubble.html
3. Philip Ball, "Black Crunch Jams Universal Cycle", Nature, 23 Aralık 2002; Dr. David Whitehouse, "Universe is 'doomed to collapse'", BBC News Online, 22 Ekim 2002, http://news.bbc.co.uk/1/hi/sci/tech/2346907.stm; Mark Schwartz, "Cosmic 'big crunch' could trigger an early demise of our universe", Stanford Report, 25 Eylül 2002.
4. Mark Schwartz, "Cosmic 'big crunch' could trigger an early demise of our universe", Stanford Report, 25 Eylül 2002.
5- Mahdi La'li, A Comprehensive Exploration of the Scientific Mireacles in Holy Qur'an, Trafford, Kanada, 2003, ss. 35-38.
6- Ebu'l-A'lâ Mevdûdî, Tefhimu'l Kur'an; http://www.enfal.de/tefhim/)
7. Dr. Mazhar U. Kazi, 130 Evident Miracles in the Qur'an, Crescent Publishing House, New York, ABD, 1998, s. 53.
8. Meyers Lexikon in drei Bänden Bibliographisches Institut & F.A. Brockhaus AG, Mannheim 1995, Digitale Ausgabe LexiRom.
9. Carl Sagan, Cosmos, Wings Books, ABD, 1980, ss. 5-7.
10. K. Giberson, "The Anthropic Principle", Journal of Interdisciplinary Studies, c. 9, 1997, ss. 63-90, Steven Yates'den cevap, ss. 91-104.
11. F. Bertola, U. Curi, The Anthropic Principle: Laws and Environments, Cambridge University Press, 1993, s. 30.
12. Paul Davies, Superforce: The Search for a Grand Unified Theory of Nature, 1984, s. 184.
13. Stephen Hawking, A Brief History Of Time, Bantam Press, London, 1988, ss. 121-125.
14. Michael Denton, Nature's Destiny, The Free Press, New York, 1998, ss. 12-13.
15. Michael J. Denton, Nature's Destiny, The Free Press, New York, 1998, s. 11.
16. http://www.pathlights.com/ce_encyclopedia/01-ma10.htm#Elemental Forces
17. World Book Encyclopedia, 2003; Boston Üniversitesi'nde Astronomi ve Fizik Professörü Kenneth Brecher'in katkılarıyla.
18. Bilim ve Teknik, Temmuz 1983.
19. http://www.woodrow.org/teachers/esi/1998/p/weather/Corriolis.HTM
20. http://royal.okanagan.bc.ca/mpidwirn/atmosphereandclimate/atmslayers.html; Michael Pidwirny, Atmospheric Layers, 1996.
21. http://www.tpub.com/weather3/4-27.htm
22. http://www.godandscience.org/apologetics/designss.html
23. http://webhome.idirect.com/~alila/Writings/Physics.htm

24. http://pubs.usgs.gov/publications/text/inside.html
25. http://www.wamy.co.uk/announcements3.html; Prof. Zighloul Raghib El-Naggar'ın konuşmasından.
26. Frank Press, Raymond Siever, Earth, 3. baskı, W. H. Freeman & Company, San Francisco, 1982, s. 413.
27. André Cailleux, Anatomy of the Earth, World University Library, London, s. 220.
28. Edward J. Tarbuck, Frederick K. Lutgens, Earth Science, 3. baskı, Charles E. Merrill Publishing Company, Columbus, 1982, s. 158.
29. Carolyn Sheets, Robert Gardner, Samuel F. Howe, General Science, Allyn & Bacon Inc. Newton, Massachusetts, 1985, s. 305.
30. http://www.beconvinced.com/science/QURANMOUNTAIN.htm
31. Frank Press, Raymond Siever, Earth, 3. baskı, W. H. Freeman & Company, San Francisco, 1982.
32. M. J. Selby, Earth's Changing Surface, Clarendon Press, Oxford, 1985, s. 32.
33. Carolyn Sheets, Robert Gardner, Samuel F. Howe, General Science, Allyn & Bacon Inc. Newton, Massachusetts, 1985, s. 305.
34. Powers of Nature, National Geographic Society, Washington D. C., 1978, ss. 12-13.
35. http://www.irf.se/press/press_010309eng. html
36. http://science.nasa.gov/newhome/headlines/ast08dec98_1.htm
37. http://science.nasa.gov/newhome/headlines/ast08dec98_1.htm
38. Dr. Mazhar U. Kazi, 130 Evident Miracles in the Qur'an, Crescent Publishing House, New York, ABD, 1998, s. 115.
39. http://www.planetwaves.net/polar_NYT.html; New York Times, 19 Ağustos 2000.
40. http://nssdc.gsfc.nasa.gov/planetary/factsheet/earthfact.html
41. http://tea.rice.edu/schauer/6.23.2000.html; http://www.eri.utokyo.ac.jp/seno/sealevel_abst.html; http://theory.uwinnipeg.ca/mod_tech/node195.html; http://www.nekkah.com/Main/EngPage/Scientific_Signs_in_the_Quran.htm
42. Dr. Mazhar, U. Kazi, 130 Evident Miracles in the Qur'an, Crescent Publishing House, New York, 1997, ss. 110-111; http://www.wamy.co.uk/announcements3.html; Prof. Zighloul Raghib El-Naggar'ın konuşmasından.
43. Dr. Mazhar, U. Kazi, 130 Evident Miracles in the Qur'an, Crescent Publishing House, New York, 1997, ss. 110-111; http://www.wamy.co.uk/announcements3.html
44. http://www.istanbul.edu.tr/fen/astronomy/populer/cevre/cevresi.htm; Yard. Doç. Dr. Yüksel Karataş, İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi Astronomi ve Uzay Bilimleri Bölümü, Popüler Bilim (Popular Science Magazine), no. 92, 2001, ss. 38-43, [American Scientist, c. 88, s. 1].
45. Michael J. Denton, Nature's Destiny, The Free Press, 1998, s. 198.
46. http://www.inmgmbh.de/cgibin/frame/frameloader.pl?sprache=en&url http://www.inmgmbh.de/htdocs/technologien/highlights/highlights_en.htm

47. "Nanotechnology successfully helps cancer therapies", IIC Fast Track, Nanotech News from Eastern Germany, Industrial Investment Council, Ekim 2003;www.iic.de/uploads
/media/NANO_FT_Nov2003_01.pdf
48. Benjamin Libet, "Unconscious cerebral initiative and the role of conscious will in voluntary action", The Behavioral and Brain Sciences, 1985, ss. 529-566.
49. http://www.genetikbilimi.com/genbilim/bilincbeyninkuklasi.htm
50. http://faculty.virginia.edu/consciousness/new_page_8.htm#5.10.%20Free%20will %20as%20 the%20possibility%20of%20alternative%20action
51. http://www.2think.org/nothingness. shtml; Nothingness: The Science of Empty Space, Henning Genz, s. 205.
52. http://www.therevival.co.uk/Revival_issue/vol5_iss2_quran_miracle.htm
53. http://i115srv.vuwien.ac.at/physik/ws95/w9560dir/w9561d10.htm
54. www.atnf.csiro.au/news/press/double_pulsar/
55. http://www.star.le.ac.uk/astrosoc/
whatsup/stars.html (Leicester edu dept of Physics & astronomy); http://www.site.uottawa.ca:4321/astronomy/index.html#Sirius (University of Ottowa); http://cfa-www.harvard.edu/~hrs/ay45/Fall2002/ChapterIVPart2.pdf (Harvard-Smithsonian Center for Astrophysics)
56. Exposes Astronomiques, La troisième loi de KEPLER, http://www.astrosurf.com/eratosthene/HTML/exposetheoastro.htm
57. http://www.dharma.com.tr/dkm/article.php?sid=87
58. S. Waqar Ahmed Husaini, Qur'an for Astronomy and Earth Exploration from Space, 3. baskı, Goodword Books, New Delhi, 1999, ss. 175-182.

Üçüncü Bölüm

İnsanın Yaratılışı

Eğer insan, aklını kullanıp "ben nasıl var oldum?" sorusuna samimi bir cevap bulmaya çalışmazsa, genellikle "nasıl oldumsa oldum!..." gibi bir mantığa kapılacaktır. Bu mantığa kapılınca da zaten, ona bu tür konular üzerinde bir daha düşünmeye pek zaman bırakmayacak bir hayat tarzını benimseyecektir.

Oysa akıl sahibi insana düşen, nasıl var olduğu üzerinde düşünmek ve hayatın anlamını buna göre belirlemektir. Bunu yaparken de, kimilerinin yaptığı gibi, varacağı sonucun "ben yaratılmışım" şeklinde çıkmasından korkmamalıdır. Çünkü sözünü ettiğimiz insanlar, kendilerini bir Yaratıcıya karşı sorumlu hissetmek istemezler. Yaratılmış olduklarını kabul ettiklerinde, hayat tarzlarını, kurulu düzenlerini veya bağlı oldukları ideolojilerini terk etmek zorunda kalmaktan çekinirler. Ya da kendilerini Yaratana boyun eğmekten kaçarlar. Bu psikolojiyi taşıyanlar, Kuran'da Allah'ın bildirdiği gibi **"vicdanları kabul ettiği halde, zulüm ve büyüklenme dolayısıyla"** (Neml Suresi, 14) Allah'ı inkar edenlerdir.

Varlığını "zulüm ve büyüklenme"ye kapılmadan, akıl ve vicdan ölçüsünde değerlendiren insan ise, kendinde Allah'ın yaratışından başka birşey görmeyecektir. Varlığının, kendisinin yaratmadığı ve kontrol edemediği binlerce karmaşık sistemin uyumuna bağlanmış olduğunu fark edecektir. "Yaratılmış" olduğunu kavrayacak ve Yaratıcımız olan Allah'ı tanıyıp O'nun kendisini hangi amaca yönelik olarak yarattığını anlamaya yönelecektir.

İnsan "yaratılmış" olduğunu izlerken, ona rehberlik eden bir kaynak vardır: Kuran. Bu kitabı, Yaratıcımız olan Allah ona ve diğer insanlara indirmiştir. Kuran tüm insanlar için bir "yol göstericidir". Yaratılış olayının aynen Kuran'da tarif edildiği gibi gerçekleşmiş olması da, akıl sahibi insanlara önemli mesajlar vermektedir. İleriki sayfalarda, akıl ve vicdan sahiplerine nasıl "yaratıldıklarını" ve bu yaratılışın içindeki muhteşemliği gösteren bilgilere yer verilmiştir.

İnsanın yaratılışının öyküsü, birbirinden çok uzak iki ayrı yerde başlar. İnsan, kadın ve erkek bedeninde birbirinden tümüyle bağımsız olarak oluşan, ama birbiriyle tümüyle uyumlu olan iki ayrı özün birleşmesiyle hayata adım atar. Erkek bedeninde oluşan spermin erkeğin isteği ya da kontrolü ile oluşmadığı ortadadır, aynı kadın bedeninde oluşan yumurtanın kadının isteği ya da kontrolü ile oluşmadığı gibi. Onların bu olaylardan haberi bile yoktur.

Sizleri Biz yarattık, yine de tasdik etmeyecek misiniz? Şimdi (rahimlere) dökmekte olduğunuz meniyi gördünüz mü? Onu sizler mi yaratıyorsunuz, yoksa yaratıcı Biz miyiz? (Vakıa Suresi, 57-59)

Aslında, çok açıktır ki, erkekten gelen öz de, kadından gelen öz de, birbirlerine uyumlu olarak yaratılmışlardır. Bu iki özün yaratılışı da, birleşmeleri de, gelişip insan haline dönüşmeleri de gerçekte büyük birer mucizedir.

TESTİS VE SPERMLER

Yeni bir insan yaratılmasının ilk basamağı olacak spermler erkek vücudunun "dışında" üretilir. Bunun sebebi üretimin ancak vücut ısısının yaklaşık 2 0C altında gerçekleşebilmesidir. Bu ısının sabitlenmesi için bir de testis üstüne yerleştirilmiş özel deri çalışır. Bunun fonksiyonu soğukta büzüşerek, sıcakta ise genleşip terleyerek gerekli olan ısıyı sabit tutmaktır. Acaba bu hassas dengeyi erkeğin kendisi mi "ayarlayıp" düzenlemektedir? Elbette ki hayır. Erkeğin bundan haberi bile yoktur. Yaratılışı reddetmekte direnenler, bunun ancak "insan vücudunun keşfedilmemiş bir fonksiyonu" olduğunu söyleyebilirler. Bu "keşfedilmemiş fonksiyon" sözü ise "kuru bir isimlendirme"den başka bir şey değildir.

Testislerde dakikada ortalama 1000 adet üretilen spermler erkekten kadının yumurtalarına doğru yapacağı yolculuk için sanki oradaki ortamı "biliyormuşcasına" özel bir dizayna sahiptirler. Sperm, baş, boyun ve kuyruktan oluşur. Kuyruğu, spermin bir balık gibi ana rahminde ilerlemesini sağlayacaktır.

Bebeğin genetik şifresinin bir bölümünü barındıracak olan baş kısmı ise özel bir koruyucu zırhla kaplanmıştır. Bu zırhın faydası anne rahminin girişinde fark edilir: Buradaki ortam son derece asidiktir. Spermin, bu asidin varlığını bilen "birisi" tarafından koruyucu zırhla kaplandığı ise son derece açıktır. (Bu asidik ortamın da nedeni annenin mikroplardan korunmasıdır.)

Erkekten rahme atılan sadece milyonlarca sperm değildir. Meni birbirinden farklı sıvıların karışımından oluşur. Allah Kuran'da, bu gerçeği şöyle vurgular:

"Gerçek şu ki, insanın üzerinden, daha kendisi anılmaya değer bir şey değilken, uzun zamanlardan bir süre gelip-geçti. Şüphesiz Biz insanı, karmaşık olan bir damla sudan yarattık..." (İnsan Suresi, 1-2)

Meni içindeki bu sıvılar spermlerin gerek duyduğu enerjiyi karşılayacak olan şekeri içerir. Ayrıca baz özelliğiyle ana rahminin girişindeki asitleri nötralize etmek, spermin hareket edeceği kaygan ortamı sağlamak gibi görevleri de vardır. Burada da yine iki ayrı ve bağımsız varlığın birbiriyle kusursuz bir uyum içinde yaratıldığını görüyoruz.

Spermler yumurtaya varana kadar annenin vücudunda zorlu bir yolculuk geçirirler. Kendilerini ne kadar savunurlarsa savunsunlar, 200-300 milyon spermden yumurtaya ulaşanların sayısı bini pek aşamaz.

YUMURTA

Sperm yumurtaya uygun olarak düzenlenirken, çok ayrı ve farklı bir ortamda da yumurta hayata tohum olmaya hazır hale getirilmektedir... Kadının haberi bile yokken, yumurtalıklarda oluşan bir yumurta önce karın boşluğuna bırakılır ve hemen sonra ana rahminin fallop tüpü denen uzantılarının ucunda yer alan kollar sayesinde yakalanır. Ardından yumurta fallop tüpünün iç yüzeyindeki tüylerin hareketiyle ilerlemeye başlar. Büyüklüğü ise bir tuz tanesinin ancak yarısı kadardır. (sağda)

Yumurta-sperm buluşmasının yeri fallop tüpüdür. Burada yumurta özel bir sıvı salgılamaya başlar. İşte bu sıvı sayesinde spermler yumurtanın yerini bulurlar. Dikkat edelim: Yumurta "salgılamaya başlar" derken bir insandan ya da şuurlu bir varlıktan söz etmiyoruz. Bu ufacık protein yığınının, "kendi kendine" böyle bir şeye "karar vermesi", daha da ötesi spermi kendine çekecek bir kimyasal bileşim "hazırlayıp" salgılaması tesadüfle açüklanamaz. Ortada açık bir yaratılış vardır.

Allah vücudun üreme sistemini özellikle yumurtayla spermi buluşturacak şekilde var etmiştir. Ve kadın üreme sistemini spermlere, spermleri de kadın vücudundaki ortama uygun olarak yaratmıştır.

SPERM VE YUMURTA BULUŞMASI

Yumurtayı dölleyecek sperm yumurtaya yaklaştığında, yine yumurtanın salgılamaya "karar verdiği" (!) ve sperm için özel olarak hazırlanmış bir sıvı, spermin koruyucu zırhını eritir. Bunun sonucunda da bu kez spermin ucunda olan ve yine özel olarak yumurta için hazırlanmış bulunan eritici enzim kesecikleri açığa çıkar. Sperm yumurtaya ulaştığında bu enzimler yumurtanın zarını delerek spermin içeri girmesini sağlarlar. Yumurtanın etrafını kuşatan spermler içeri girmek için büyük bir yarışa başlarlar. Ancak yumurtayı genelde tek bir sperm döller.

Allah'ın Kuran'da bu aşama ile ilgili olarak verdiği bilgiler son derece dikkat çekicidir. Allah Kuran'da, insanın sıvının yani meninin özünden meydana getirildiğini şöyle bildirmektedir:

"(Allah) sonra insanın neslini bir özden, değersiz bir sıvının özünden meydana getirdi." (Secde Suresi, 8)

Allah'ın ayette bildirdiği gibi, yumurtayı spermleri taşıyan sıvının kendisi değil, içinde taşıdığı tek bir sperm, hatta onun da "özü" olan kromozomlar döllemektedir. Tek bir spermi içeri alan yumurtaya artık bir başka spermin girmesi mümkün değildir. Bunun sebebi yumurtanın etrafında bir elektriksel alan bulunmasıdır. Yumurta çevresi (-) elektrik yüklüdür ve ilk sperm yumurtaya girer girmez bu potansiyel (+) olur. Böylece dışarıdaki spermlerle aynı elektrik yükünü taşıyan yumurta, bu kez onları itmeye başlar.

Yani birbirinden ayrı ve bağımsız olarak oluşan iki özün elektriksel yükleri de birbirleriyle uyum içindedir.

Sonunda spermdeki erkeğin DNA'sıyla kadının DNA'sı birleşir. Artık annenin karnında yabancı, yeni bir hücre (zigot), yeni bir insanın ilk tohumu vardır.

RAHİME YAPIŞAN ALAK...

Erkekten gelen sperm ve kadındaki yumurta üstte değindiğimiz şekilde birleştiğinde, doğacak bebeğin ilk özü de oluşmuş olur. Biyolojide "zigot" olarak tanımlanan bu tek hücre, hiç zaman yitirmeden bölünerek çoğalacak ve giderek bir "et parçası" haline gelecektir.

Ancak zigot bu büyümesini boşlukta gerçekleştirmez. Rahim duvarına tutunur, sahip olduğu uzantılar sayesinde toprağa yerleşen kökler gibi oraya yapışır. Bu bağ sayesinde de, gelişimi için ihtiyaç duyduğu maddeleri annenin vücudundan alabilir.

Kuşkusuz böyle bir detay, çok iyi bir tıp bilgisi olmadan bilinemez. Bundan 14 yüzyıl önce insanların böyle bir bilgiye sahip olamayacağı da açıktır. Ama ne ilginçtir ki, Allah Kuran'da anne karnında büyümeye başlayan zigottan söz ederken, onu hep "alak" olarak tanımlamaktadır:

Yaratan Rabbin adıyla oku. O, insanı bir alak'tan (asılıp tutunan şeyden) yarattı. Oku, Rabbin en büyük kerem sahibidir. (Alak Suresi, 1-3)

İnsan, "kendi başına ve sorumsuz" bırakılacağını mı sanıyor? Kendisi, akıtılan meniden bir damla su değil miydi? Sonra bir alak oldu, derken (Allah, onu) yarattı ve bir "düzen içinde biçim verdi." Böylece ondan, erkek ve dişi olmak üzere çift kıldı." (Kıyamet Suresi, 36-39)

Bu "alak" kelimesinin Arapçadaki anlamı ise, "bir yere asılıp tutunan şey"dir. Hatta kelime asıl olarak bir bedene yapışıp oradan kan emen sülükler için kullanılır. Bu kelimenin, rahim duvarına yapışıp oradan yaşamı için gerekli şeyleri emen zigotu tanımlamak için kullanılabilecek en uygun kelime olduğu ise açıktır.

Allah'ın Kuran'da zigot hakkında verdiği bilgiler bununla da bitmez. Döl yatağına tam anlamıyla tutunmuş olan zigot gelişmeye başlar. Anne rahmi ise, zigotu saran ve "amnion sıvısı" denen bir sıvı ile doludur. Bebeğin içinde büyüdüğü amnion sıvısının dikkati çeken en önemli özelliği, dışarıdan gelecek darbelere karşı bebeğin güvenliğini sağlamasıdır. Kuran'da bu gerçeği de Allah şöyle bildirmektedir:

"Sizi basbayağı bir sudan yarattık. Sonra onu savunması sağlam bir karar yerine yerleştirdik." (Mürselat Suresi, 20-21)

İnsanın oluşumu ile ilgili olarak verilen bilgiler, Kuran'ın bu oluşumu en ince ayrıntısına kadar bilen bir kaynaktan geldiğini göstermektedir bize. Bu durum, bizlere Kuran'ın Allah'ın sözleri olduğunu bir kez daha ispatlar.

Bu arada, zaman geçtikçe, başlangıçta jelatini andıran ceninde büyük bir değişim görülür. İlk baştaki o yumuşak yapının içinde vücudun dik durmasını sağlayacak sert kemikler oluşmaya başlar. Öyle ki başlangıçta aynı yapıya sahip olan hücreler farklılaşarak, kimi ışığa karşı hassas göz hücrelerini, kimi sıcağı, soğuğu ya da acıyı algılayan sinir hücrelerini veya ses titreşimlerini algılayan hücreleri oluşturur. Bu farklılaşmaya hücreler mi karar vermektedir? Kendi kendilerine, insan gözünü ya da kalbini oluşturmaya karar verip, bu akılalmaz işi onlar mı başarmaktadır? Yoksa onlar bu işe uygun olarak mı yaratılmışlardır? Akıl ve vicdan kuşkusuz ikinci seçeneği kabul edecektir.

Bütün bu anlatılan işlemlerin sonunda, bebek annesinin karnındaki gelişimini tamamlamış ve dünyaya gelmiştir. Bu haliyle anne karnındaki halinden 100 milyon kat büyük, 6 milyar kat da ağırdır... Burada anlatılanlar, başka herhangi bir canlının değil, bizim hayata başlangıç hikayemizdir. İnsan için, böylesine karmaşık, olağanüstü bir olayın kaynağını bulmaktan daha önemli ne olabilir?

Bütün bu karmaşık işlemlerin "kendi kendine" oluştuğunu düşünmek akıl dışıdır. Hiç kimse kendi kendini ya da başka bir insanı veya herhangi bir maddeyi yaratma

gücüne sahip değildir. Anlatılan mükemmel sistemlerin hepsini Allah yaratmaktadır. Hem de her anını, her saniyesini ve her aşamasını...

"O'nun bilgisi olmaksızın, hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz da. Ömür sürene, ömür verilmesi ve onun ömründen kısaltılması da mutlaka bir kitaptadır. Gerçekten bu, Allah'a göre kolaydır." (Fatır Suresi, 11)

"Akıtılan bir meniden" insana dönüşen vücudumuz milyonlarca hassas denge içerir. Biz farkında olmasak da, vücudumuzda yaşamamızı sağlayan son derece karmaşık ve hassas sistemler vardır. Tüm bu sistemleri, insanın, kendisinin "yaratıldığını" anlaması için, herşeyin tek sahibi, Yaratıcımız ve Rabbimiz olan Allah var etmektedir.

İnsan Allah'ın yarattığı bir varlıktır. Yaratıldığına göre, "kendi başına ve sorumsuz" bırakılacak değildir.

ANNE SÜTÜ...

Spermden bebeğe dönüşen yeni insanın beslenmesi de başlıbaşına bir mucizedir. Bebek için özel olarak hazırlanan ve ne annenin ne de başkasının yapımına katkıda bulunmadığı anne sütü, olabilecek en iyi besindir.

Anne sütü bileşimindeki maddeler sayesinde hem yeni doğan yavru için mükemmel bir besin kaynağı, hem de bebeğin ve annenin hastalıklara karşı direncini artıran bir maddedir. Doktorlar suni olarak üretilen mamaların ancak sütün yetersiz gelmesi halinde kullanılması, çocuğun özellikle ilk aylarda kesinlikle anne sütüyle beslenmesi gerektiği konusunda birleşmektedirler. Anne sütünü biraz tanıyalım:

l Anne sütünün en ilginç özelliği, bebeğin gelişme dönemlerine göre karışımının değişmesidir. Sütün kalori miktarı ve besin dengesi, bebeğin erken veya zamanında doğmuş olmasına göre de değişiklikler gösterir. Bebek erken doğumla dünyaya gelmişse, anne sütünün içerdiği yağ ve protein miktarı normal olgunluktaki bebeğinkine göre daha fazladır. Çünkü erken doğan bebeğin yüksek kaloriye ihtiyacı vardır.

l Bebeğin ihtiyacı olan savunma sistemi elemanları, yani antikorlar ve savunma hücreleri, anne sütünün içinde bebeğe hazır olarak verilir, adeta paralı askerler gibi ait olmadıkları bir vücut için savunma yapar ve bebeği düşmanlarından korurlar.

l Antibakteriyeldir. Oda sıcaklığında altı saat tutulan sütlerde bakteriler gelişerek sütü bozduğu halde, bu süre zarfında anne sütünde bakteri oluşmaz.

l Bebeği damar sertliğinden korur.

l Bebek tarafından kısa sürede sindirilir.

Modern laboratuvarlarda beslenme uzmanlarınca yapılan mamaların hiçbirinin anne sütü kadar yararlı olmadığını biliyoruz. Bu bebek mamalarından daha üstün olan bebek sütünün, bir laboratuvarda değil, insan vücudunda ve annenin haberi bile yokken kimin tarafından üretildiği sorusu nasıl açıklanabilir? Açıktır ki, anne sütünü, o süte ihtiyacı olan bebeği de yaratan Allah var etmiştir.

VÜCUDUMUZDAKİ MAKİNELER

Allah, Kuran'ın pek çok ayetinde insanın yaratılışına dikkat çekmiş ve insanları bu yaratılış üzerinde düşünmeye davet etmiştir:

"Ey insan, 'üstün kerem sahibi' olan Rabbine karşı seni aldatıp-yanıltan nedir? Ki O, seni yarattı, 'sana bir düzen içinde biçim verdi' ve seni bir itidal üzere kıldı. Dilediği bir surette seni tertib etti." (İnfitar Suresi, 6-8)

İnsanı, Allah belli bir düzen içinde yaratmıştır. İnsan doğadaki en mükemmel, en karmaşık ve en olağanüstü sistemlere sahip canlılardan biridir.

İnsan vücudu, ortalama 60-70 kiloluk bir et ve kemik yığınıdır. Bilindiği gibi et doğadaki en dayanıksız malzemelerden biridir. Açıkta kaldığında birkaç saatte bozulur, bir-iki gün içinde kurtlanır ve dayanılmaz bir koku yaymaya başlar. Bu çürük malzeme,

insanın vücudunun büyük bölümünü oluşturur. Ama onu besleyen kan dolaşımı ve dışarıdaki bakterilerden koruyan deri sayesinde, 70-80 yıl boyunca, bozulmadan, çürümeden saklanır.

Vücudun yetenekleri ise hayranlık vericidir. Örneğin beş duyu, ayrı ayrı birer mucizedir. İnsan dış dünyayı bu duyular sayesinde tanır, bu duyulardaki bütünlük sayesinde rahatça yaşamını sürdürebilir. Görme, koklama, dokunma, işitme, tad alma duyuları incelendiğinde karşılaşılan detaylar, ortaya çıkan kusursuz yapılar bir Yaratıcının varlığını kanıtlayan deliller olarak karşımıza çıkar.

İnsan vücudundaki mucizevi yapılar sadece beş duyu ile sınırlı değildir.Hayatı bize kolaylaştıran bütün organların tümü ayrı birer mucizedir. Hepsi tam ihtiyacı karşılayacak fonksiyonlara sahiptir. Elsiz olarak yaratılmış olsak, ne kadar zor yaşardık bir düşünelim. Bacaklarımız olmasa, vücudumuz deriyle değil de dikenlerle, pullarla veya kabukla kaplı olsaydı neler olurdu?

Bu sayılanların yanı sıra, insan vücudunun içindeki solunum, beslenme, üreme, savunma gibi karmaşık sistemlerin varlığı ve insan vücudunun estetiği de ayrı ayrı mucizelerdir.

Görüldüğü gibi insan vücudu içinde çok sayıda hassas denge vardır. Birbirine tamamen bağlı çalışan sistemlerin, vücuttaki diğer sistemlerle olan kusursuz bağlantısı sayesinde insan hayati fonksiyonlarını hiçbir aksama olmadan gerçekleştirebilmektedir.

Üstelik bunları, özel bir çaba göstermeden, hiçbir zorlukla da karşılaşmadan yapmaktadır. Hatta tüm bunlar olup biterken çoğu zaman kişinin bunlardan haberi bile olmaz. Midesindeki sindirimin ne zaman başlayıp ne zaman bittiğinden, kalbinin ritminden, kanın vücuttaki gerekli yerlere tam da en gereken maddeleri taşımasından, görmesinden, duymasına kadar çoğu şeyden insanın haberi dahi olmaz.

İnsan vücudunda kusursuz bir sistem kurulmuştur ve mükemmel bir şekilde işlemektedir. Bu gökten yere her işi evirip düzene koyan Allah'ın yaratmasıdır. Allah evrendeki herşeyi, her detayı tüm canlıları gereken özelliklere sahip olarak yaratmıştır. İnsan vücudu da detaylı incelendiğinde fark edilen kusursuzluk Allah'ın yaratma sanatındaki örneksizliğin ve eksiksizliğin bir delili olarak karşımıza çıkar.

Allah evrendeki kusursuzluğa Mülk Suresi'nde şöyle dikkat çeker:

...Rahman (olan Allah)ın yaratmasında hiçbir 'çelişki ve uygunsuzluk' (tefavüt) göremezsin. İşte gözü(nü) çevirip-gezdir; herhangi bir çatlaklık (bozukluk ve çarpıklık) görüyor musun? Sonra gözünü iki kere daha çevirip-gezdir; o göz (uyumsuzluk bulmaktan) umudunu kesmiş bir halde bitkin olarak sana dönecektir. (Mülk Suresi, 3-4)

İnsan vücudu içindeki bu sayısız hassas dengeden bir kaç tanesi şöyledir:

Beş duyu, tam insanın ihtiyacına yönelik olarak düzenlenmiştir. Sözgelimi kulak ancak belirli sınırlar arasında gelen ses titreşimlerini algılar. Çok daha geniş sınırlar

içinde duymak ilk başta avantajlı gibi gözükebilir. Ancak, "duyum eşiği" olarak adlandırılan bu algı sınırları, belirli bir amaca yönelik olarak ayarlanmıştır. Eğer çok hassas bir kulağa sahip olsaydık, kalbimizin atarken çıkardığı sesten, yerdeki mikroskobik böceklerin çıkardığı hışırtılara kadar birçok sesle her an muhatap olmak durumunda kalacaktık. Bu da bizim için oldukça rahatsızlık verecek bir durum meydana getirecekti.

Aynı "hassas ayar" dokunma duyusu için de geçerlidir. İnsan derisinin altında yer alan dokunmaya hassas sinirler, olabilecek en iyi biçimde duyarlılaştırılmış ve vücuda dağıtılmışlardır. En çok sinir ucu, parmak uçlarında, dudaklarda ve cinsel organda yer alır. Buna karşın daha "önemsiz" bölgelerde, örneğin sırt bölgesinde oldukça az sayıda sinir ucu vardır. Bu insana büyük avantajlar sağlar. Bunun aksinin olduğunu düşünelim: Parmak uçlarının son derece duyarsız olduğunu, tüm sinir uçlarının sırtta toplandığını varsayalım. Bu kuşkusuz oldukça zorluk verici olurdu; elimizi doğru düzgün kullanamazken, sırtımıza temas eden en ufak maddeyi bile -mesela elbisemizin kıvrımlarını- hissederdik.

Vücudumuzdaki diğer yapıların gelişimi de birer "hassas denge" örneğidir, sözgelimi saç ve kirpikler: Her ikisi de sonuçta birer "kıl" olmasına karşın, geçen zamanda eşit olarak uzamazlar. Kirpiklerin saç kadar uzayıp gözlerimizin önüne düştüğünü bir düşünün. Hem görüşümüzü engelleyecek, hem de göze girerek bizim için hayati önem taşıyan bu organımıza zarar vereceklerdi. Kirpiklerin belirli bir uzunluğu vardır ve bu uzunluk sabit kalır. Yanma ve benzeri bir kaza sonucu kirpiklerimiz kısalırsa, yeniden eski "ideal" boya gelinceye kadar uzar ve yine dururlar.

Dahası kirpiklerin şekilleri de çok önemlidir. Hafif yukarı doğru kıvrık olmaları nedeniyle hem gözün görüş alanını daraltmaz, hem de son derece estetik bir görünüm kazandırırlar. Kirpikler göz kapağının ucundan çıkarken burada bulunan özel bezler tarafından yağlanarak kaplanırlar. İşte kirpiklerin fırça gibi sert ve düz olmaması bu özel kaplama sayesindedir. İnsan bedeninin her noktasında, çok ince detaylarla donatılmış bir yaratılış mucizesi görülmektedir...

Bu ölçülü yaratılış, yeni doğan bir bebekte de, gelişme çağındaki insanlarda da kendini çarpıcı bir şekilde ortaya koyar. Mesela yeni doğan bir bebeğin kafatası kemikleri çok yumuşaktır. Ve bu kemikler, birbirlerinin üzerinde az da olsa hareket edebilirler. Bu esneklik sayesinde bebeğin başı doğumda bir hasar görmez. Eğer kafatası kemikleri doğum sırasında sert bir yapıda olsalardı, anne karnından çıkarken çatlayabilir hatta kırılarak bebeğin beyninde büyük hasarlara yol açarlardı.

Aynı kusursuzlukla, gelişme çağındaki bir insanda tüm organlar, birbirine uyumlu olarak büyür. Örneğin, gelişen kafa yapısında, beyinle birlikte onu çevreleyen kafatası da büyümektedir. Beyne oranla daha yavaş genişleyen bir kafatası olsaydı, beyni sıkıştıracak ve kısa sürede insanın ölümüne neden olacaktı.

Aynı denge kalp ve akciğerlerle göğüs kafesi, göz ile göz çukuru gibi başka organlar için de geçerlidir.

Bu nedenle, yaratılıştaki sanatı ve kudreti görebilmek için kendi bedenimizdeki olağanüstü yapıları incelemekte fayda vardır. Üstün bir teknoloji ile donatılmış ve en gelişmiş fabrikalardan daha kusursuz bir yapıya sahip olan bu bedenin her parçası, Allah'ın benzersiz yaratışını göstererek, O'nun tüm bedenimiz üzerindeki egemenliğini ispatlamaktadır.

İnsan vücudundaki sistemler ve organlar incelendiğinde kusursuz ve ölçülü bir yaratılışın delilleri daha yakından görülecektir.

SİNDİRİM

Sindirimin hemen başında devreye giren tükürük salgısı, besinleri ıslatarak dişler tarafından öğütülmelerini ve yemek borusundan aşağı kaymalarını kolaylaştırır. Bir diğer özelliği kimyasal yapısı sayesinde nişastayı şekere çevirmesidir. Peki ağızda böylesine önemli bir madde olan tükürüğün salgılanmadığını düşünün. Böyle bir durumda ne yediklerimizi yutabilir, ne de ağız kuruluğundan dolayı doğru dürüst konuşabilirdik. Katı hiçbir besin alamaz, sadece sıvı ve sıvıya yakın maddelerle beslenebilirdik.

Midedeki sistemde de mükemmel bir denge söz konusudur. Besinlerin midedeki sindirimi, bu organın içindeki hidroklorik asit tarafından gerçekleştirilir. Ancak bu asit o denli güçlüdür ki, yalnız besinleri değil, mide duvarını bile eritebilecek güçtedir. Fakat bunun çözümü yaratılmıştır elbette: Sindirim sırasında salgılanan mukus adlı bir madde midenin tüm duvarlarını kaplar ve asidin parçalayıcı etkisine karşı mükemmel bir koruma sağlar. Böylece midenin kendi kendini yok etmesi engellenmiş olur. Mukusun bileşimindeki bir hata onun koruyucu özelliğini bozabilir. Oysa, gerek midenin sindirim için kullandığı asitte, gerekse o salgıdan mideyi korumak için ortaya çıkan mukusta kusursuz bir uyum vardır.

Mide boşken, proteinleri yani et gibi hayvansal gıdaları parçalamakla sorumlu salgı midede bulunmaz. Daha doğrusu mide boşken bu salgı tamamen farklı, parçalayıcı özelliği olmayan bir madde olarak midede mevcuttur. Protein içeren bir besin mideye geldiğinde, mideye salgılanan HCL, bu etkisiz maddeyi çok güçlü bir protein parçalayıcısı haline getirir. Böylece mide boş kaldığında bu güçlü protein parçalayıcı, proteinlerden yapılmış olan mideye zarar vermez.

Burada dikkat edilmesi gereken, söz konusu sistemi evrimin hiçbir şekilde açıklayamadığıdır. Çünkü evrim, küçük yapısal değişikliklerin, basamak basamak üst üste eklenmesiyle, ilkel canlılardan bugünkü karmaşık organizmaların oluştuğunu savunur. Oysa açıkça görüldüğü gibi, midedeki sistemin basamak basamak oluşmasına imkan yoktur. Tek bir faktörün bulunmaması canlının sonunu getirir. Evrimin tutarsızlığını daha iyi anlamak için bir örnek yeterli olur. Midesinde ürettiği asitle, kendi midesini eriten bir canlı düşünün; acılar içinde önce midesi parçalanır, daha sonra diğer iç organları bu asit tarafından tahrip edilir. Kendi kendini, canlı canlı yiyerek ölür.

Midedeki sıvının, besin geldiğinde parçalayıcı özellik kazanması, bir dizi kimyasal işlem sonucunda gerçekleşir. Sözde evrim süreci içinde, midesinde böylesine planlı kimyasal dönüşüm yapılamayan bir canlı düşünün. Midesindeki sıvı bir türlü parçalayıcı özellik kazanmayan canlı, yediklerini sindiremeyecek, karnında sindirilmemiş bir yiyecek kütlesi olduğu halde, besinsizlikten ölecekti.

Konuya bir başka açıdan bakalım. Mide asidini üreten mide hücreleridir. Bu hücreler de, vücudun herhangi bir yerindeki diğer hücreler de (örneğin göz hücreleri) aynı hücrenin anne karnında bölünmesiyle oluşmuş kardeş hücrelerdir. Dahası her ikisi de aynı genetik bilgiye sahiptirler. Yani her iki hücrenin bilgi bankasında hem gözün ihtiyacı olan proteinlerin, hem de midede kullanılan asitin genetik bilgisi bulunur. Fakat nereden geldiği bilinmeyen bir emre uyan göz hücresi, milyonlarca bilgi içinde yalnızca göze ait bilgileri, mide hücresi de mideye ait bilgileri kullanır. Peki, göze ait proteinleri niçin ürettiğini bile bilmediğimiz göz hücreleri, bir gün mide asidini üretmeye başlasalar -ki mide asidinin nasıl üretileceğine ait bilgilere gerçekten sahiptirler- sonuç ne olur? İnsan kendi gözünü olduğu yerde eritir ve sindirir.

Kendi içimizdeki mükemmel dengeyi incelemeye devam edelim:

Sindirim işleminin devamı da aynı derecede planlıdır. Besinlerin sindirim sistemi tarafından parçalanmış, işe yarayan kısımları, ince bağırsak çeperleri tarafından emilerek kana karışır. İnce bağırsağın iç yüzeyi enine kıvrımlarla kaplı olup buruşuk bir kumaşı andırır. Her kıvrımın üzerinde 'villus' adı verilen daha küçük kıvrımlar vardır. Bu kıvrımlar sayesinde emme işlemini yapan bağırsak yüzeyleri muazzam bir şekilde artar. Villusların üzerindeki hücrelerin üst kısımlarında da 'mikrovillus' denilen mikroskobik uzantılar bulunur. Bu uzantılar birer pompa gibi çalışarak besinleri emerler. Dahası bu pompaların içleri, farklı besinler için farklı iletim yollarıyla döşenmiş kusursuz bir iletim sistemiyle dolaşım sistemine bağlanmışlardır. Böylece bu pompaların emdikleri besinler, dolaşım sistemiyle vücudun her yanına ulaştırılırlar.

Her bir villus yaklaşık olarak 3000 mikrovillusa sahiptir. İnce bağırsağın iç çeperinde bir milimetre karelik alan, 200 milyon kadar mikrovillusla kaplıdır. Bir milimetre karede 200 milyon pompa her an insanın hayatını sürdürmesi için yorulmadan, bozulmadan çalışmaktadır. Bu kadar çok pompa, çok büyük ve geniş bir yüzey buruşturularak, çok küçük bir yere sıkıştırılmıştır. Bu sistem, aldığımız besinlerden vücudumuzun maksimum derecede yararlanmasını, sonuç olarak da hayatımızın devamını sağlar.

SOLUNUM

Solunum hassas dengeler üzerine kuruludur. Solurken ciğerlerimize çektiğimiz havanın soğuk ve kirli olması sağlığımızı olumsuz yönden etkiler. Bu yüzden havanın önceden temizlenmiş ve ısıtılmış olması gerekmektedir. Burnumuz tam da bu işe uygun olarak yaratılmıştır; burun duvarlarında bulunan kıllar ve içerideki yapışkan madde, içeri giren havadaki tozları yutarak süzme işini gerçekleştirir. Ayrıca hava, burun içindeki kıvrımlardan geçerek ısınır. Burun kemikleri içinde öyle özel bir yapı vardır ki içeri giren hava, burun içinde ancak birkaç tur attıktan ve ısındıktan sonra ciğerlere gidebilir. Küçücük bir kemiğin içinde hava akımına bir kaç tur attıracak yapı ancak özel bir yaratılış sayesinde ortaya çıkabilir. Çünkü havanın hareketini yönlendirmek bir takım hesap ve planlamanın sonucunda gerçekleştirilebilir. Böyle özel bir yapının, bir başka sistemin ihtiyacına cevap vermek -ciğere giden havayı ısıtmak ve temizlemek- için var olması her iki sistemi de Allah'ın özel olarak yarattığının bir delilidir. Bütün bu saydığımız basamaklar sonucunda içeri giren hava nemlendirilmiş ve tozlardan arınmış şekilde nefes borusuna gelir.

İSKELET

İskelet başlı başına bir mühendislik harikasıdır. Vücudun yapısal destek sistemidir. Aynı zamanda beyin, kalp, akciğer gibi hayati organların korumasını yapar, iç organlara destek olur. İnsan vücuduna, hiçbir yapay makina tarafından taklit edilemeyen üstün bir hareket kabiliyeti verir. Dahası kemik dokusu çoğu kimsenin zannettiği gibi cansız değildir. Kemik dokusu vücudun kalsiyum, fosfat ve birçok önemli mineralinin bankasıdır. Vücudun ihtiyacına göre bu mineralleri depo eder veya daha önceden depo ettiklerini vücuda verir. Bütün bunların yanı sıra kırmızı kan hücrelerinin üretimi kemikler tarafından yapılır.

İskelet bütün olarak mükemmel bir işleve sahip olmasının yanında, iskeleti oluşturan kemikler de üstün bir yapıya sahiptirler. Vücudun taşınması ve korunması gibi önemli bir görevi üstlenen kemikler, bu işi rahatlıkla yerine getirebilecek kapasitede ve sağlamlıkta yaratılmışlardır. Vücudun karşılaşacağı zor durumlar da hesaba katılmıştır. Örneğin; uyluk kemiği, dikey durumda bir ton ağırlığı kaldırabilecek kapasitededir. Nitekim atılan her adımda bu kemiğimize, vücut ağırlığımızın üç katı kadar bir yük binmektedir. Hatta sırıkla yüksek atlama yapan bir atlet yere inerken kalça kemiğinin her santimetrekaresi 1400 kiloluk bir basınca maruz kalır. Peki kemik denen ve bir tek hücrenin bölünmesi sonucunda ortaya çıkan bu yapıyı, bu kadar kuvvetli kılan nedir? Sorunun cevabı kemiklerin eşsiz yaratılışında gizlidir.

Konuyu daha iyi anlamak için günümüz teknolojisinden bir örnek vermek yerinde olacaktır. Büyük ve yüksek yapıların inşasında kafes sistemleri kullanılır. Bu inşaat tekniğinde yapının taşıyıcı elemanları, yekpare yapıda değil, birbiri içine geçmiş, kafes şeklinde çubuklardan oluşur. Ancak bilgisayarların yapabileceği karmaşık hesaplar

sayesinde, büyük köprüler ve endüstriyel yapılar çok daha dayanıklı ve daha ucuza inşa edilmektedirler.

İşte kemiklerin iç yapısı da, insanların binalarda ve köprülerde kullandığı bu kafes yapı sistemiyle benzer bir yapıdadır. Önemli bir farkla; kemik içindeki sistem, insanların geliştirdiğinden çok daha üstün ve karmaşıktır. Bu sayede kemikler, hem son derece sağlam, hem de rahatlıkla kullanılabilecek hafifliktedirler. Eğer aksi olsaydı, yani kemiklerin içi, dışı gibi sert ve tamamen dolu olsaydı, hem kemik ağırlığı insanın taşıyabileceğinin çok üzerinde olurdu, hem de kemiğin yapısı gevrek ve sert olup en küçük bir darbede çatlama ve kırılma yapardı.

Kemiklerimizin bu mükemmel yaratılışı, bizim son derece rahat bir hayat sürmemizi, çok zor hareketleri kolaylıkla ve hiç acı duymadan yapabilmemizi sağlamaktadır. Kemiğin yapısının bir başka özelliği de vücudun gerekli bölgelerinde esnek bir yapıya sahip olmasıdır. Örneğin göğüs kafesi; kalp ve akciğer gibi hayati organları korurken, bir yandan da akciğerlere havanın dolmasını ve boşalmasını sağlayacak şekilde genişler ve büzülür.

Kemiklerin esneklikleri zamanla değişebilir. Örneğin kadınlarda leğen kuşağı kemikleri, hamileliğin son aylarına doğru gevşer ve birbirlerinden biraz ayrılırlar. Bu son derece önemli bir ayrıntıdır, çünkü bu gevşeme sayesinde bebeğin başı doğum sırasında ezilmeden dışarı çıkabilir.

Kemikteki mucizeler bunlarla da sınırlı kalmaz. Kemikler esneklikleri, dayanıklılıkları ve hafifliklerinin yanı sıra, kendilerini tamir etme özelliğine de sahiptirler.Bu da vücuttaki pek çok işlem gibi, milyonlarca hücrenin beraber çalışmasıyla gerçekleşir.

İskeletin hareket kabiliyeti de üzerinde durulması gereken önemli bir ayrıntıdır. Her adım atışımızda omurgamızı oluşturan omurlar birbiri üstünde hareket ederler. Bu sürekli hareket ve sürtünme, omurların aşınmasına sebebiyet verecekken bu tehlikeyi önlemek için her bir omur arasına disk denen dayanıklı kıkırdaklar yerleştirilmiştir. Bu diskler amortisör görevi yaparlar. Dahası her adım atışta, vücut ağırlığından kaynaklanan bir tepki kuvveti yerden vücuda gelir. Bu kuvvet, omurganın sahip olduğu amortisörler ve "kuvvet dağıtıcı" kıvrımlı şekli sayesinde, vücuda zarar vermez.Eğer tepkiyi azaltan esneklik ve özel yapı olmasa, ortaya çıkan kuvvet direk kafatasına iletilirdi ve omurganın üst ucu, kafatası kemiklerini parçalayarak beynin içine girerdi.

Kemiklerin birbirlerine eklendikleri yerlerde de yaratılışın delilleri görülür. Eklemler bir ömür boyunca hareket ettikleri halde yağlanmaya ihtiyaç duymazlar. Biyologlar bunun nedenini araştırdılar: Eklemlerdeki sürtünme nasıl ortadan kalkıyordu?

Bilim adamları, olayın "tam bir yaratılış mucizesi" olarak nitelendirilebilecek bir sistemle çözüldüğünü gördüler: Eklemlerin sürtünme yüzeyleri, ince ve gözenekli bir kıkırdak tabakasıyla kaplanmıştır ve bu tabakaların altında ağdalı ve kaygan bir sıvı bulunur. Kemik, eklemin bir yerine baskıda bulunursa bu sıvı gözeneklerden dışarı fışkırır ve eklem yüzeyinin "yağ gibi" kaymasını sağlar.

Tüm bunlar insan bedeninin çok mükemmel, üstün bir yaratışın ürünü olduğunu göstermektedir. İnsan bu mükemmel yaratılış sayesinde birbirinden çok farklı hareketleri büyük bir hız ve rahatlık içinde yerine getirir.

Herşeyin bu kadar mükemmel olmadığını mesela tüm bacağımızın tek bir uzun kemikten meydana geldiğini düşünün. Yürümek büyük bir sorun haline gelecek, son derece hantal ve hareketsiz bir bedenimiz olacaktı. Bir yere oturmak bile güçleşecek, bu tür hareketler sırasındaki zorlamalar nedeniyle bacak kemiği kolaylıkla kırılabilecekti. Oysa insanın iskeleti, vücudunun her hareketine kolaylıkla izin verecek bir yapıdadır.

İskeletin sahip olduğu tüm özellikleri Allah yaratmıştır ve halen de yaratmaktadır. Allah, yarattığı insanı bu gerçek üzerinde düşünmeye ise şöyle davet eder:

...Kemiklere de bir bak nasıl biraraya getiriyoruz, sonra da onlara et giydiriyoruz?... (Bakara Suresi, 259)

İnsana düşen bu gerçeği düşünmek ve kendisini yaratmış olan Allah'ın gücünü takdir edip, O'na şükretmektir. Bunu yapmadığı takdirde ise büyük bir kayba uğrayacaktır. Kemikleri ilk kez yaratıp sonra da onlara et giydiren Allah, bunu dilediği zaman dilediği şekilde yapmaya kadirdir. Allah bu gerçeği Kuran'da şöyle bildirir:

İnsan, Bizim kendisini bir damla sudan yarattığımızı görmüyor mu? Şimdi o, apaçık bir düşman kesilmiştir. Kendi yaratılışını unutarak Bize bir örnek verdi; dedi ki: "Çürümüş-bozulmuşken, bu kemikleri kim diriltecekmiş?" De ki: "Onları, ilk defa yaratıp-inşa eden diriltecek. O, her yaratmayı bilir." (Yasin Suresi, 77-79)

VÜCUTTAKİ KOORDİNASYON

İnsan vücudunda, belli bir amaç için, yani vücudun canlılığının devamlılığı için, bütün sistemler birarada, bağlantılı bir şekilde ve tam bir uyum içinde çalışır. Her gün yaptığımız çok küçük hareketler, mesela nefes almak, gülmek bile insan vücudundaki kusursuz koordinasyonun bir sonucudur.

İçimizde her an işleyen, akılalmaz karmaşıklıkta ve büyüklükte bir koordinasyon ağı vardır. Amaç canlılığı devam ettirmektir. Bu koordinasyon özellikle vücudun hareket sisteminde görülür. Çünkü en küçük hareket için bile iskelet sistemi, kaslar ve sinir sistemi mükemmel bir iş birliği içinde çalışmak zorundadır.

Vücuttaki koordinasyonun ilk şartı doğru bilgi teminidir. Ancak doğru bilgilerin elde edilmesiyle, yeni değerlendirilmeler yapılabilir bunun için de son derece gelişmiş bir haber alma ağı mevcuttur.

Koordine edilmiş bir hareketi yapabilmek için herşeyden önce o hareketle ilgili vücut organlarının konumlarının ve birbirleriyle ilişkilerinin bilinmesi gereklidir. Bu bilgi beyne; gözlerden, iç kulaktaki denge mekanizmasından, kaslardan, eklemlerden ve

deriden gelir. Her saniye milyarlarca bilgi işlenir, değerlendirilir ve bunlara göre yeni kararlar verilir. İnsanın ise kendi vücudunda gerçekleşen bu baş döndürücü hızdaki işlemlerden haberi bile yoktur. O yalnızca hareket eder, güler, konuşur, koşar, yemek yer, düşünür. Bu işlemlerin yapılması için hiçbir çabası olmaz. Örneğin basit bir gülümseme için bile on yedi kasın aynı anda çalışması gereklidir. Bu kaslardan birinin çalışmaması veya yanlış çalışması yüz ifadesini tamamen değiştirir. Yürüyebilmek için ise ayaklarda, bacaklarda, kalçada, kasıklarda ve sırtta elli dört ayrı kas uyum içinde çalışmalıdır.

Kaslar ve eklemlerin içinde, vücudun o anki konumuna ait bilgileri veren milyarlarca küçük, mikroskobik algılayıcı vardır. Bu algılayıcılardan gelen mesajlar, merkezi sinir sistemine ulaşır ve burada yapılan değerlendirmeye göre, kaslara yeni emirler gönderilir.

Vücuttaki koordinasyonun mükemmelliği şu örnekle daha iyi anlaşılacaktır: Yalnızca elinizi havaya kaldırmanız için omuzunuzun bükülmesi, "biceps" ve "triceps" denilen ön ve arka kol kaslarınızın sırayla kasılıp gevşemeleri, dirseğiniz ve bileğiniz arasında bulunan kasların bileği döndürmeleri gerekir. Hareketin her aşamasında, bu kasların içindeki milyarlarca algılayıcı, her an kasların konumlarını merkeze bildirir. Merkezden de kaslara bir an sonra ne yapmaları gerektiği iletilir. Tabii ki insan bütün bunların farkına varmaz, yalnızca elini kaldırmak ister ve kaldırır.

Mesela vücudun dik durması için, bacak kaslarında, ayaklarda, sırtta, karında, göğüste, boyunda bulunan milyarlarca algılayıcıdan gelen bilgi değerlendirilir ve bu emirlerin hepsi her saniye kaslara iletilir.

Konuşmak için de özel bir çaba harcamayız. İstediğimiz sözcüklerin ağzımızdan dökülmeleri için, ses tellerinin hangi açıklıkta, ne kadar titreşmesi gerektiğini, ağzımızdaki, dilimizdeki, boğazımızdaki yüzlerce kastan hangilerini, hangi sıra ile kaç defa, ne oranda kasıp gevşeteceğimizi, ciğerlerimize kaç santimetreküp hava alıp, bu havayı hangi hız ve aralıklarla boşaltmamız gerektiğini oturup da hesaplamayız. İstesek de bunu yapamayız! Çünkü ağzımızdan çıkan tek bir kelimenin oluşumu, insanın solunum sisteminden sinir sistemine, kaslarından kemiklerine kadar uzanan pek çok yapının uyumlu çalışmasının bir sonucudur.

Bu koordinasyonda bir aksaklık olması durumunda neler olur? Gülümsemek isterken yüzümüzde başka bir ifade oluşabilir ya da konuşmak istediğimizde başaramayabiliriz, yürüyemeyebiliriz. Oysa ne zaman istersek güleriz, konuşuruz, yürüyebiliriz, hiçbir aksaklık olmaz. Çünkü burada anlatılan herşey "sonsuz kudret" gerektiren bir yaratılış sonucunda gerçekleşir.

Bu nedenle insan, her zaman için tüm hayatını ve varlığını, kendisini yaratan Allah'a borçlu olduğunu bilmelidir. İnsanın, övünecek, böbürlenecek hiçbir şeyi yoktur. Sahip olduğu güç, sağlık ya da güzellik, kendisinin eseri değildir ve kendisine ebediyen verilmiş de değildir. Mutlaka yaşlanacak, mutlaka sağlığını ve güzelliğini yitirecektir. Allah Kuran'da bu gerçeğe şöyle dikkat çekmektedir:

"Size verilen herşey, yalnızca dünya hayatının metaı ve süsüdür. Allah Katında olan ise, daha hayırlı ve daha süreklidir. Yine de, akıllanmayacak mısınız?" (Kasas Suresi, 60)

Eğer bunların çok daha üstününü, ebediyen, ahirette elde etmek istiyorsa; Allah'ın kendine verdiği nimete şükretmeli ve O'nun istediği biçimde hayatına yön vermelidir.

Bu örneklerde de görüldüğü gibi insan vücudundaki organların ve sistemlerin hepsi "mucizevi" özelliklere sahiptir. Bu özellikler incelendiğinde insan, varlığının ne denli ince hesaplara dayandığını ve yaratılışındaki mucizeleri görecektir ve Allah'ın sonsuz ilmini ve insan üzerindeki kusursuz sanatını bir kez daha kavrayacaktır.

KARACİĞER

Karın boşluğunun sağ üst kısmında yer alan karaciğer, kan dolaşımı içinde mükemmel bir filtre görevini üstlenmiştir. Suda çözülebilen, vücut artığı basit maddeler böbrekte temizlenirken, ilaçlar ve hormonlar gibi karmaşık yapılı atıkları karaciğer temizler.

Savunma sistemini lojistik yönden destekler: Karaciğer sadece beslenme ve metabolizma atıkları için bir filtre olarak kalmamakta, ayrıca bağışıklık maddeleri olan globulinleri ve damar tamir grupları olan enzimleri de üretmektedir.

Bakterileri temizler: Karaciğerde bulunan Kupffer hücreleri, buradan geçen, özellikle de bağırsaklardan gelen kanda bulunan önemli miktardaki bakterileri yutarlar. Kupffer hücreleri kandaki parçacıkların ya da öteki yan ürünlerin artması durumunda, bunları kandan filtre edebilmek için kendi sayılarını da artırırlar.

Vücudun enerji kaynaklarını üretir: Karaciğerin özelliklerinden biri de vücudun en önemli enerji kaynağı olan glukozu üretmesidir.

Normal beslenme sırasında alınan glukoz, glikojene çevrilerek karaciğerde depolanır. Karaciğer kandaki glukoz oranını devamlı kontrol eder. Yemek aralarında besin alınmadığı ve kandaki glukoz miktarı düşmeye başladığı zaman, karaciğer depoladığı glikojeni tekrar glukoza çevirerek kana verir. Böylece kandaki glukoz düzeyinin fazlaca düşmesi engellenmiş olur. Karaciğer ayrıca yağ asitleri ve amino asitlerden de glukoz üretebildiği gibi, enerji üretiminde kullanılması mümkün olmayan diğer karbonhidratları da glukoza çevirebilir.

Kanı depolar: Karaciğer, genişleyebilen veya küçülebilen bir yapıya sahiptir. Bu özelliği sayesinde kan damarlarındaki kanı depolayabilir veya salabilir.

Karaciğer sağlıklı bir vücutta, toplam kanın %10'unu, yani 450 ml kanı bünyesinde tutar. Bazı durumlarda, örneğin kalp yetmezliği söz konusu olduğunda vücutta dolaşan kan miktarı, kalbin çalışma temposuna fazla gelecektir. Bu durumda karaciğer kan tutma hacmini iki kat daha artırarak, 1 litre kanı fazladan depolar. Böylece kalbin, kaldırabileceği bir tempoda çalışmasına fırsat yaratır.

Vücutta kan ihtiyacı arttığında ise (örneğin ağır egzersizler sırasında) karaciğer, bünyesinde depoladığı kanı dolaşıma vererek kan ihtiyacını giderir.

Ekonomik çalışır: Kaslarda glukoz harcanması sırasında, metabolizma artığı olan laktik asit açığa çıkar. Laktik asit kasta kaldığı sürece acı verir ve çalışmasını engeller. Karaciğer bu asidi kaslardan toplar ve yeniden glukoza döndürebilir.

Ölü alyuvarların yenilerini üretir: Karaciğer ve dalak, ölen alyuvarların yerine yenilerinin üretildiği, proteinin büyük bir kısmının parçalandığı ve amino asitler olarak yeniden farklı amaçlar için kullanıldığı yerdir. Karaciğer ayrıca, vücutta önemli işlevleri olan demirin de depolandığı organdır.

Bu haliyle vücudun en gelişmiş deposudur. Tüm mineralleri, proteinleri, az miktarda yağı ve vitaminleri karaciğer depolar. İhtiyaç duyulduğunda, depoladığı maddeyi en kısa yoldan gerekli bölgeye verir. Vücudun yeterli enerjiye sahip olup olmadığını hassas bir biçimde denetler, bunun için özel bir haberleşme sistemi geliştirmiştir. Vücuttaki tüm organlar karaciğer ile bağlantılıdır.

Kendi kendini onarabilir: Karaciğerin kendi kendisini tamir etme yeteneği de vardır. Bir kısmı tahrip olsa, kalan diğer hücreler hemen çoğalarak eksik kısmı tamamlar. Hatta organın üçte ikisi alınsa bile, kalan kısım karaciğeri bir bütün olarak yeniden meydana getirebilir.

Organ kendi kendisini onarırken, ölen ve zedelenen hücrelerini ortamdan uzaklaştırır ve yerine yenilerini koyar. Bir karaciğer hücresi, yaklaşık 500'den fazla işlemi yapabilecek yetenektedir. Bu işlemleri, birbiri arkasından değil çoğu kez aynı zamanda başarmaktadır.

DERİ

Metrelerce uzunlukta ama tek parçadan oluşan bir doku düşünün; bu hem ısınmayı, hem de serinlemeyi sağlayacak özelliklere aynı anda sahip olan; sağlam ama aynı zamanda çok estetik, her türlü dış etkiye karşı çok etkin bir koruma sağlayan bir doku olsun.

İnsan vücudunu ve diğer tüm canlıların vücutlarını türlere göre bazı değişiklikler göstererek kaplayan deri dokusu yukarıdaki özelliklerin tümüne sahiptir.

Deri dokusu da, diğer pek çok yapı gibi, eksikliği durumunda insanın yaşamını tehlikeye atacak kadar önemli bir organdır. Derinin sadece bir bölümünün bile tahrip olması öncelikle vücutta önemli bir su kaybına sebep olacağı için ölüme yol açar. Bu özelliğiyle tek başına deri evrim teorisini çürüten bir organdır. Çünkü her organı tamam ama derisi henüz evrimleşmemiş veya kısmen ortaya çıkmış bir canlının hayatta kalabilmesi mümkün değildir. Bu da bize insanların da, hayvanların da tüm vücut parçalarının eksiksiz ve kusursuz olarak hep birlikte ortaya çıktığını yani yaratılmış olduklarını gösterir.

Birbirinden tamamen farklı yapılardan meydana gelen derinin alt kısmında yağdan oluşan bir katman vardır. Bu yağ katmanı ısıya karşı yalıtım görevi görür. Bu tabakanın

üstünde deriye esneklik özelliğini veren ve büyük kısmı proteinlerden oluşan başka bir bölüm vardır.

Derimizin 1 cm altını kaldırdığımızda karşılaşacağımız manzara; işte bu yağların ve proteinlerin oluşturduğu, çok çeşitli damarların da bulunduğu estetik olmayan, hatta ürkütücü bile sayılabilecek bir görüntü olacaktır. Deri, bütün bu yapıları kapatıcı özelliği sayesinde hem vücudumuza çok önemli bir estetik katkıda bulunurken, hem de tüm dış etkenlerden korunmamızı sağlar ki sadece bu özelliği bile derimizin varlığının ne kadar önemli olduğunu göstermeye yeter.

Derinin bütün fonksiyonları hayatidir. İşte bunlardan birkaçı:

Vücudun su dengesinin bozulmasını engeller: Üst derinin her iki tarafı da su geçirmez bir yapıya sahiptir. Derinin bu özelliği sayesinde vücuttaki su miktarının kontrolü sağlanır. Deri, kulaktan, burundan hatta gözden bile önemli bir organdır. Diğer duyu organlarımız olmadan yaşayabiliriz. Ama deri olmadan insanın hayatını sürdürmesi mümkün değildir. Çünkü insan vücudunun en hayati sıvısı olan "su"yun deri olmadan vücutta tutulması mümkün değildir.

Dayanıklı ve esnektir: Üst deri yüzeyindeki hücrelerin önemli bir kısmı ölüdür. Alt deri ise canlı hücrelerden oluşur. Üst deri hücreleri bir süre sonra hücre niteliklerini kaybetmeye başlarlar ve 'keratin' adını verdiğimiz sert bir maddeye dönüşürler. Ölen bu hücreleri keratin maddesi birarada tutar ve vücudu koruyucu bir zırh oluşturur. Derinin daha sert ve kalın olması halinde koruyucu özelliğinin artacağı düşünülebilir. Ancak bu yanıltıcıdır. Eğer bir filin ya da gergedanınki kadar sert ve kalın bir deriye sahip olsaydık, oldukça hareketli olan bedenimiz bu yeteneğini yitirecek ve hantallaşacaktı.

Zaten hangi canlı türü olursa olsun deri hiçbir zaman gereğinden kalın olmaz. Derinin yapısında çok ölçülü, çok kontrollü bir plan vardır. Üst deri hücrelerinin sürekli öldüğünü ve bu işlemin belli bir yerde durmadığını düşünelim. Bu durumda derimiz kalınlaşmaya devam edecek bir süre sonra timsah derisi gibi kalın bir hale dönüşecekti. Ama hiçbir zaman böyle olmaz, deri hep gerektiği kalınlıktadır. Peki bu nasıl olur? Deri hücreleri nerede duracaklarını nasıl bilirler?

Deri dokusunu oluşturan hücrelerin nerede duracaklarını kendi kendilerine bulduklarını ya da bu sistemin tesadüfi bir şekilde oluştuğunu iddia etmek son derece mantıksız ve komik bir iddia olacaktır. Derinin yapısında apaçık bir yaratılış vardır. Bu yaratılışı oluşturan da hiç kuşkusuz ki alemlerin Rabbi olan, Tek ve Bir olan Allah'tır.

Sıcak havalarda vücudun serinlemesini sağlayan mekanizmaları içerir: Alt deriyi çok ufak kılcal damarlar sarmıştır. Bunlar sadece deriyi beslemezler, aynı zamanda derideki kan miktarını da kontrol ederler. Vücut ısısı arttığında damarlar genişleyerek gereğinden fazla sıcak olan kanın vücudun nispeten serin olan dış kısmından geçmesini ve ısının dışarı verilmesini sağlar. Vücudu serinleten bir başka mekanizma da terdir. İnsan derisi "gözenek" adı verilen deliklerle doludur. Gözenekler ter bezlerinin bulunduğu alt deriye kadar uzanırlar. Bu bezler kandan aldıkları suyu

gözeneklerden geçirerek vücudun dışına atarlar. Dışarı atılan sıvı buharlaşmak için vücudun ısısını kullanır, bu da bir serinleme yaratır.

Soğuk havalarda vücut sıcaklığını korur: Soğuk havalarda derideki ter bezleri çalışmalarını yavaşlatır ve kan damarları daralır. Böylece deri altında kan dolaşımı azalacağından vücut ısısının dışarı kaçması engellenmiş olur.

Tüm bunların bize gösterdiği sonuç, insan derisinin hayatımızı kolaylaştırmak için özel olarak yaratıllmış mükemmel bir organ olduğudur. Deri hem korur, hem "klima" görevi görür, hem de esnekliği sayesinde hareket kolaylığı sağlar. Dahası, son derece estetiktir.

Bu tür bir derinin yerine sert, kalın ve kaba bir derimiz olabilirdi. Esnek olmayan, bu nedenle biraz kilo aldığımızda çatlayıp yarılacak bir derimiz de olabilirdi. Ya da yazın sıcaktan baygınlık geçirmemize, kışın kolayca donmamıza neden olacak bir deriye de sahip olabilirdik. Ancak bizi yaratan Allah, en konforlu, en kullanışlı ve en estetik şekilde deriyle bedenimizi kaplamıştır. Çünkü O, **"...Yaratan'dır, kusursuzca var edendir, şekil ve suret verendir."** (Haşr Suresi, 24)

KALP

İnsan vücudundaki 100 trilyon hücreyi teker teker gezen dolaşım sisteminin en önemli elemanı, hiç kuşkusuz ki kalptir. Kalp; kirli ve temiz kanın birbirlerine karışmadan vücudun farklı bölgelerine pompalanmasını sağlayan dört farklı odacığıyla, emniyet sübabı görevi yapan kapakçıklarıyla son derece hassas dengeler üzerine kurulmuş bir yaratılışa sahiptir.

Hiçbir müdahalemiz olmamasına rağmen yaşamımız boyunca belirli bir tempoda hiç ara vermeden atan kalbimiz, Yaratılışın açık delillerinden biridir.

Henüz anne karnındayken atmaya başlayan kalp, dakikada 70-100 atışlık bir tempoyla yaşam boyunca hiç ara vermeden çalışır; sadece her çarpma arasında yarım saniye dinlenir ve bir gün içinde yaklaşık 10.000 kez atar. Bu rakamı insan ömrünün uzunluğunu gözönüne alarak değerlendirirsek karşımıza hesaplamakta oldukça zorlanacağımız bir rakam çıkacaktır.

İşleyişinde son derece hassas bir düzen olan kalpteki bütün yapılar özel olarak yaratılmıştır. Kalpte; temiz ve kirli kanın birbirlerine karışmamalarından, vücut basıncının ayarlanmasına, besinlerin tüm vücuda taşınması için gerekli işlemlerden, kanı gerektiği kadar pompalayan sistemlere kadar her detay için farklı bir özellik düşünülmüş ve kalp buna göre yaratılmıştır.

Bir yaratılış harikası olan kalpte; kesinlikle tesadüfen oluşamayacak komplekslikte bir sistem vardır. Bu özelliklerin hepsi de kendilerini Yaratanı; yani alemlerin Rabbi olan, kusursuz ve örneksiz Yaratan Allah'ı bize tanıtırlar.

İşte kalbin özelliklerinden birkaçı;

Kalp, vücudun en güvenli yerlerinden birine yerleştirilmiştir: En önemli organlardan olan kalp, yine özel bir yaratılışla göğüs kafesinin içinde yer alarak, dışarıdan gelecek darbelere karşı oldukça iyi korunmuştur.

Temiz ve kirli kan hiçbir şekilde birbirine karışmaz: Kalpte temiz ve kirli kan sürekli hareket halindedir. Özel bir doku sayesinde kalp 4 farklı özellikte odacığa bölünmüştür. Sol ve sağ kulakçıktan oluşan üst iki bölüm dolum odacıklarıdır. Kendilerine gelen kanı alttaki karıncıklara yollarlar. Buradaki hassas düzen sayesinde kanlar birbirlerine kesinlikle karışmazlar.

Kan basıncını organlara zarar vermeyecek şekilde ayarlar: Kalbimiz tek bir pompa gibi değil de yanyana duran iki pompa gibi çalışır. Her pompanın kendi kulakçığı ve karıncığı vardır. Bu bölünme aynı zamanda dolaşım sistemini de ikiye ayırır. Kalbin sağ tarafı kirli kanı nisbeten düşük bir basınçla akciğerlere yollar. Sol taraf ise temiz kanı yüksek bir basınçla tüm vücuda pompalar. Bu basınç ayarı vücut için çok önemlidir, çünkü eğer akciğere giden kan, vücuda yayılan kanla aynı basınçta pompalanmış olsaydı, akciğerler bu basınca dayanamayarak parçalanırlardı. Kalpteki mükemmel denge sayesinde akciğerlerde hiçbir zaman böyle bir problem olmaz. Çünkü kalpte kusursuz bir yaratılış vardır.

Vücudun ihtiyaç duyduğu, birçok maddenin organlara iletilmesini sağlar: Kalpten gelen temiz kan, aort yoluyla dokulara yollanır ve bütün hücrelere ulaşan damarlar aracılığıyla taşıdığı oksijeni dokulara bırakır. Kan; kılcal damarlardaki bu dolaşım sırasında oksijenden başka içine aldığı hormon, besin ve diğer türden maddeleri de dokulara dağıtır.

Kanın akış yönünü düzenleyen ve son derece uyumlu çalışan kapakçıklara sahiptir: Kalpte her odacığın ağzında yer alan ve kanın akım yönünün tersine dönmesini engelleyen kapakçıklar vardır. Kulakçıklarla karıncıklar arasındaki bu kapakçıklar lifsi dokulardan oluşur. Bunlar çok ince kaslar tarafından tutulmaktadır. Bu kaslardan tek bir tanesi çalışmasa kulakçıklara doğru fazla kan akacağından, bu durumda insanı ölüme kadar götüren ağır kalp yetmezliği ortaya çıkardı. Böyle bir problemle ancak bir hastalık durumunda karşılaşırız. Aksi bir durum hiçbir zaman söz konusu olmaz.

Değişen şartlara göre, gerektiği kadar kan pompalar: Kalbin pompaladığı kan miktarı vücudun ihtiyacına göre değişir. Normal şartlarda kalp dakikada 70 kez atar. Yorucu egzersizler sırasında ise kaslarımız daha çok oksijene ihtiyaç duyduğu için, kalp çalışma temposunu dakikada 180 defaya kadar yükselterek pompaladığı kan miktarını artırır. Böyle olmasaydı ne olurdu? Vücudun daha fazla enerjiye ihtiyaç duyduğu bir anda, kalp normal bir tempoda çalışsaydı, dengesi bozulacağından vücutta hasarlar meydana gelirdi. Oysa kalbin sahip olduğu mükemmel yapı sayesinde böyle bir şey olmaz. Bizim bir ayarlama yapmamıza gerek kalmadan kalp, pompalanacak kan miktarını kendisi ayarlar.

Kontrolümüz dışında ama gerektiği kadar çalışır: Kalbin pompalayacağı kan miktarını özel bir sinir sistemi kontrol eder. İster uykuda olalım, ister uyanık olalım sinir sistemimiz pompalanması gereken kan miktarı ve kan pompalanış hızını kendiliğinden ayarlar. Nerede, ne zaman, ne kadar kan gerektiğini hiçbir müdahale olmadan ayarlayan kalpteki yapı tek kelimeyle kusursuzdur. Bu sistemi kalp kendi kendine oluşturamayacağına ya da bu mükemmel sistem tesadüfen oluşamayacağına göre, kalp yaratılmıştır. Sonsuz ilim sahibi olan Allah kalbimizi de olabilecek en kusursuz şekilde yaratmıştır.

Kendine has bir elektriksel sistemle çalışır: Kalbin atmasını sağlayan ve kalp adalesi denen kas, vücudumuzda bulunan diğer kasların tümünden farklıdır. Vücuttaki adale hücreleri sadece sinir sistemi uyarıda bulununca kasılırlar. Oysa kalp adalelerinin hücreleri kendi kendilerine kasılırlar. Bu hücrelerde kendi elektriksel akımlarını başlatma ve yayma özelliği vardır. Her bir hücrenin bu yeteneği olmasına karşın hiçbiri birbirinden bağımsız olarak kasılmaz ve kendilerini kontrol eden elektriksel sistemin talimatına aykırı hareket etmez. Yani biri kasılırken diğeri gevşemek suretiyle kalbin çalışmasını sekteye uğratacak bir kargaşaya düşmezler. Bir zincir halinde duran bu hücreler elektriksel sistemden gelen emirle hep birlikte hareket ederler. Yine kusursuz bir uyum söz konusudur.

Bütün özelliklerinde de görüldüğü gibi kalpteki yapı da bize ondaki kusursuz "yaratılmışlığı" gösterir ve kendisini Yaratan üstün güç sahibi Allah'ın sanatını tanıtır. Allah bir ayette Kendisi'nden başka İlah olmadığını şöyle haber vermektedir:

İşte Rabbiniz olan Allah budur. O'ndan başka İlah yoktur. Herşeyin Yaratıcısıdır, öyleyse O'na kulluk edin. O, herşeyin üstünde bir vekildir. (Enam Suresi, 102)

ELLERİMİZDEKİ TAKLİT EDİLEMEYEN YARATILIŞ

Bir çayı karıştırmak, gazetenin sayfalarını çevirmek, yazı yazmak gibi sıradan gördüğümüz işlemleri yürüten elimiz gerçekte inanılmaz bir mühendislik harikası olarak çalışmaktadır.

Elin en önemli özelliği, tamamen standart bir yapısı olmasına rağmen birbirinden çok farklı kullanım alanlarında büyük bir verimle işlemesidir. Çok sayıda kas ve sinire sahip olan kollarımız, şartlara göre elimizin kuvvetli veya yumuşak kavramasında yardımcı olurlar. Örneğin insan eli, yumruk sıkılmamış haldeyken bile herhangi bir nesnenin üzerine 45 kilo ağırlığında bir güçle darbe indirebilir; diğer taraftan da başparmak ve işaret parmağı arasına aldığı, milimetrenin onda biri inceliğindeki bir kağıt parçasını da hissedebilir.

Görüldüğü gibi bu iki işlem de birbirinden tamamen farklı niteliklere sahip işlemlerdir. Biri çok ince bir ayar gerektirirken, diğeri tam tersine büyük bir güç gerektirmektedir. Ama biz, kağıdı alırken de, yumruk atarken de 1 saniye bile nasıl yapmamız gerektiğini düşünmeyiz, ikisi arasındaki güç farkını ayarlamayı da düşünmeyiz. "Şimdi bir kağıt alacağım en iyisi 500 gramlık bir güç uygulayayım, şimdi de su dolu kovayı kaldıracağım bunun için de 40 kiloluk bir güç uygulayayım" demeyiz. Bunlar aklımıza bile gelmez.

Çünkü insan eli bütün bu işlemleri aynı anda yapabilecek şekilde yaratılmıştır. El, bütün özellikleriyle birlikte, kendisine bağlı bütün yapılarla birlikte aynı anda yaratılmıştır.

Eldeki bütün parmaklar, işlevlerine göre en uygun uzunluktadırlar ve en uygun yerdedirler, ayrıca birbirlerine orantılıdırlar. Mesela, normal başparmağa sahip bir elle atılan yumruğun gücü, normalden daha kısa bir başparmağa sahip elin attığı yumruğun gücünden daha fazladır. Çünkü başparmak, kendisi için seçilen uygun uzunluk sayesinde diğer parmakların üzerine kıvrılabilmekte, böylece onları destekleyerek güç artırımını sağlamaktadır.

Elin yapısında çok ince detaylar vardır; mesela kas ve sinirlerin yanında bazı küçük yapıları da barındırır. Mesela parmaklarımızın ucundaki tırnaklar kesinlikle gereksiz aksesuarlar değildir. Yere düşmüş bir iğneyi alırken, parmaklarımız kadar tırnaklarımızın da yardımına başvururuz. Elimizdeki parmak izlerini oluşturan pürüzler

ve tırnaklar sayesinde de küçük şeyleri rahatlıkla kavrarız. Hepsinden önemlisi tırnaklar, parmakların, tuttukları cisme uygulamaları gereken hassas basıncın ayarlanmasında büyük rol oynarlar.

Elimizi diğer organlarımızdan ayıran bir başka özelliği de yorulmamasıdır.

Tıp ve bilim dünyasının en büyük çabalarından biri; insan elinin bir benzerini yapay olarak üretebilmektir. Yapılan robot eller; güç açısından insan eliyle aynı performansa sahiptirler, ancak insan elinde var olan dokunmadaki hassasiyet, mükemmel manevra yeteneği ve değişik işler yapabilme yetenekleri konusunda aynı şeyi söylemek mümkün değildir.

Nitekim birçok bilim adamı, insan elinin tüm fonksiyonlarına sahip robot bir elin yapılamayacağını düşünmektedir. "Karlsruhe Eli" olarak adlandırılan robot eli yapan mühendis Hans J. Schneebeli bu konuda, *"Robot eller üzerinde ne kadar çok çalışırsam, insanların sahip oldukları ellere de o kadar çok hayran oluyorum. İnsan elinin yaptığı işin bir kısmına bile ulaşabilmemiz için daha çok zamanın geçmesi gerekir"* demektedir.

Diğer yandan el genelde gözün ortaklığıyla işleyen bir organdır. Gözün algıladığı sinyaller beyne ulaştırılır ve beyinden gelen yeni bir komutla; el, yapacağı işe uygun olarak harekete geçer. Tabii ki bunlar çok kısa sürede ve bizim bu iş için özel bir çaba sarf etmemize gerek kalmadan gerçekleşir. Robot eller ise, ancak ya görme ya da dokunma özelliğini esas alarak hareket edebilirler. Yapacakları her işlem için farklı komutlar verilmesi gereklidir. Ayrıca robot eller farklı farklı fonksiyonları da yerine getiremezler. Örneğin piyano çalabilen bir robot el, çekiç tutamaz. Çekiç tutan bir robot el ise yumurtayı kırmadan tutamaz. Yoğun araştırmalar sonucunda yeni yeni üretilmeye başlayan bazı robot eller, bu işlemlerin 2-3 tanesini birarada yapabilmektedir ama bu, elin kabiliyetlerinin yanında son derece ilkel kalmaktadır.

Tüm bunların üstüne; insanda iki elin aynı anda, mükemmel bir uyumla çalıştığı da eklenince, eldeki yaratılışın kusursuzluğu daha net ortaya çıkmaktadır.

Allah eli insanlar için özel olarak yaratmıştır. Her özelliğiyle Allah'ın yaratma sanatındaki kusursuzluğu ve örneksizliği bizlere gösterir.

SONUÇ

İnsan vücudunun sahip olduğu bu mükemmel mekanizmalar, çoğu kez biz farkında olmadan çalışmaktadır. Kalbimizin atması, karaciğerin fonksiyonları, derinin kendini yenilemesi bizim bilgimiz dışındadır. Burada değinmediğimiz yüzlerce organ aynı durumdadır. Böbreklerin kanı süzdüğünden, midenin yediklerimizi sindirdiğinden, bağırsakların hareketlerinden, ya da nefes almamızı sağlayan akciğerlerin uyumlu çalışmasından haberimiz bile olmaz.

İnsan, kendine verilmiş olan bu vücut adlı mükemmel mekanizmanın değerini, ancak hastalandığında, bir organı işlevini yerine getiremez hale geldiğinde anlamaktadır.

Peki içinde yaşadığımız bu mükemmel mekanizma nasıl var olmuştur? Akıl ve vicdan sahibi bir insan için, bu vücudun "yaratılmış" olduğunu anlayıp hissetmek zor değildir kuşkusuz.

Bu vücudun tesadüfler sonucu var olduğunu öne süren evrimcilerin iddiası son derece gülünçtür. Çünkü, evrimciler, tesadüflerin birbiri üzerine eklenerek bir organizma var ettiğini öne sürerler. Oysa insan vücudu, ancak tüm organları birden var olduğunda çalışabilir. Böbreksiz, kalpsiz, bağırsaksız bir insan yaşayamaz. Bu organlar var olsa da, eğer görevlerini tam yerine getirmiyorlarsa yine insan yaşamı sürmez.

Dolayısıyla, insan vücudu, yaşayabilmek ve neslini sürdürebilmek için, bir bütün olarak eksiksiz bir biçimde var olmuş olmalıdır. İnsan vücudunun, "bir anda, tümüyle eksiksiz bir biçimde var olması"nın diğer bir söyleniş tarzı da "yaratılmış olması"dır. Allah bu gerçeği Vakıa Suresi'nde şöyle haber vermektedir:

"Sizleri Biz yarattık, yine de tasdik etmeyecek misiniz? Şimdi dökmekte olduğunuz meniyi gördünüz mü? Onu sizler mi yaratıyorsunuz, yoksa yaratıcı Biz miyiz? Sizin aranızda ölümü takdir eden Biziz ve Bizim önümüze geçilmiş değildir; benzerlerinizi getirip-değiştirme ve sizi şimdi bilemeyeceğiniz bir şekilde-inşa etme konusunda." (Vakıa Suresi, 57-61)

Ek Bölüm
Evrim Yanılgısı

Darwinizm, yani evrim teorisi, yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok mucizevi bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini artık yaratılış gerçeğiyle açıklamaktadırlar. Bugün bilimsel gelişmeler, evreni ve tüm canlıları Allah'ın yaratmış olduğu gerçeğini gözler önüne sermektedir.

Evrim teorisinin çöküşünü ve yaratılışın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan bir öğreti olmasına karşın, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan *Türlerin Kökeni* adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine karşı çıkıyordu. Darwin'e göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu. Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce ilkel dünyada ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, yaratılışı reddettiği, hiçbir doğaüstü müdahaleyi kabul etmediği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde rastlantısal olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı.

Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu. Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti: *"Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür."*[1]

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı: *"Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır."*[2]

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi. O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı.[3]

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti.[4]

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci Earth dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı?[5]

Hayatın Kompleks Yapısı

Evrim teorisinin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmesinin başlıca nedeni, en basit sanılan canlı yapıların bile inanılmaz derecede karmaşık yapılara sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha karmaşıktır. Öyle ki bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Hücrenin en temel yapı taşı olan proteinlerin rastlantısal olarak sentezlenme ihtimali; 500 aminoasitlik ortalama bir protein için, 10^{950}'de 1'dir. Ancak matematikte 10^{50}'de 1'den küçük olasılıklar pratik olarak "imkansız" sayılır. Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA

molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır.[6]

Kuşkusuz eğer hayatın doğal etkenlerle ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın doğaüstü bir biçimde "yaratıldığını" kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı yaratılışı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır.

Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: *Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...*

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez. Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve *Türlerin Kökeni* adlı kitabında *"Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz"* demek zorunda kalmıştı.[7]

Lamarck'ın Etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları

sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin Türlerin Kökeni adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti.[8]

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20.yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi.

Bugün de hala dünyada evrim adına geçerliliğini koruyan model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi rastgele bir etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

Mutasyonlar küçük, rastgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rastgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir.[9]

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu

gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisine göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir. Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir. Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu teorik yaratıklara "ara geçiş formu" adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu ucube canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir.[10]

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir. Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz.[11]

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz

olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir.[12]

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani "türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil yaratılıştır.

İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, bugün yaşayan modern insanın maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, modern insan ile ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1) Australopithecus
2) Homo habilis
3) Homo erectus
4) Homo sapiens

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen "Australopithecus" ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin Australopithecus örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir.[13]

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, Australopithecuslar'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, "Homo sapiens'e uzanan zincir gerçekte kayıptır" diyerek bunu kabul eder.[14]

Evrimciler "Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, Australopithecus, Homo habilis ve Homo erectus'un dünyanın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını

göstermektedir.[15] Dahası Homo erectus sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, Homo sapiens neandertalensis ve Homo sapiens sapiens (modern insan) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır.[16]

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu?

Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler.[17]

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir.

Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle Australopithecus fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür.[18]

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir.

şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da (bir tekinin bile rastlantısal oluşma ihtimali 10^{-950} olan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler. Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler. Kısacası, bilinçsiz atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar. Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur.

Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki

de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmak için çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir.

Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm

teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır. En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir. Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır. Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir?

Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz. Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran Yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir İnanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır.

Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler.

Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz.[19]

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı yarattığına inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendi deyimleriyle "İlahi bir açıklamanın sahneye girmemesi" için, bu kabulü savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği göreceklerdir: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır.

Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına

inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, profesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, eski Mısırlıların Güneş Tanrısı Ra'ya, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim'in kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa'nın kavminin altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azap onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)

... Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)

Allah başka ayetlerde de bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa, Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz.

Musa'ya, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa, büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı bir ayet şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa'nın ortaya koyduğu delil, onların büyüsünü, Kuran'daki ifadeyle "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır.[20]

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Artık evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

... Sen yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok.
Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın.

(Bakara Suresi, 32)

BÖLÜM NOTLARI

1- Sidney Fox, Klaus Dose, *Molecular Evolution and The Origin of Life*, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2
2- Alexander I. Oparin, *Origin of Life*, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s.196
3- *New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life*, Bulletin of the American Meteorological Society, cilt 74, Kasım 1982, s. 1328-1330.
4- Stanley Miller, *Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules*, 1986, s. 7
5- Jeffrey Bada, *Earth*, Şubat 1998, s. 40
6- Leslie E. Orgel, *"The Origin of Life on Earth"*, Scientific American, cilt 271, Ekim 1994, s. 78
7- Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 189
8-Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 189
9- B. G. Ranganathan, *Origins?*, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988
10- Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 179
11- Derek A. Ager, *"The Nature of the Fossil Record"*, Proceedings of the British Geological Association, cilt 87, 1976, s. 133
12- Douglas J. Futuyma, *Science on Trial*, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197
13- Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications*, 1970, ss. 75-94; Charles E. Oxnard, *"The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt"*, Nature, cilt 258, s. 389
14- J. Rennie, *"Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr"*, Scientific American, Aralık 1992
15- Alan Walker, Science, cilt 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, *Physical Antropology*, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, cilt 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272
16 - *Time*, Kasım 1996
17- S. J. Gould, *Natural History*, cilt 85, 1976, s. 30
18- Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19
19- Richard Lewontin, *"The Demon-Haunted World"*, The New York Review of Books, 9 Ocak, 1997, s. 28
20- Malcolm Muggeridge, *The End of Christendom*, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s.43

Ey insanlar, şüphesiz elçi size Rabbinizden hakla geldi. Öyleyse iman edin, sizin için hayırlıdır. Eğer inkara saparsanız,şüphesiz göklerde olanların ve yerde olanların tümü Allah'ındır. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (Nisa Suresi, 170)

Allah'a çağıran, salih amelde bulunan ve: "Gerçekten ben müslümanlardanım" diyenden daha güzel sözlü kimdir? İyilikle kötülük eşit olmaz. Sen, en güzel olan bir tarzda (kötülüğü) uzaklaştır; o zaman, seninle onun arasında düşmanlık bulunan kimse, sanki sıcak bir dost(un) oluvermiştir. Buna da, sabredenlerden başkası kavuşturulamaz. Ve buna, büyük bir pay sahibi olanlardan başkası da kavuşturulamaz. (Fussilet Suresi, 33-35)